

การประเมินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา
วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์

โดย
นายอุกฤษฏ์ ไบมาก
ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการ วิทยาลัยนาฏการ

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ

ชื่อเรื่อง การประเมินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์
ชื่อผู้วิจัย นายอุกฤษฏ์ ไบมาก
ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการ วิทยาลัยการอาชีวศึกษา
สถานที่ทำงาน วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ตำบลนครสวรรค์ออก อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์
สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
ปีการศึกษา 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ในปีการศึกษา 2564 โดยใช้รูปแบบการประเมินโครงการรูปแบบซิปป (CIPP Model) ของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam) ซึ่งประเมินใน 4 ด้าน คือ ด้านบริบท (Context) ด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ด้านกระบวนการ (Process) และด้านผลผลิต (Product) ได้แก่ 1) พฤติกรรมการมีวินัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวมของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ และ 2) คุณค่าหรือประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินโครงการ ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำแนกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ 1) ผู้บริหารสถานศึกษา ปีการศึกษา 2564 จำนวน 4 คน ศึกษาจากจำนวนประชากร 2) ครูผู้สอน ปีการศึกษา 2564 จำนวน 30 คน ศึกษาจากจำนวนประชากร 3) คณะกรรมการวิทยาลัย ปีการศึกษา 2564 จำนวน 15 คน ศึกษาจากจำนวนประชากร และ 4) นักเรียนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นต้นถึงระดับประกาศนียบัตรชั้นต้นชั้นสูง ปีการศึกษา 2564 จำนวน 603 คน ได้ใช้วิธีการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของยามาเน (Yamane) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 323 คน และเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีแบบแบ่งชั้นภูมิตามสัดส่วนขนาดของกลุ่มประชากรในแต่ละระดับชั้นปี เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม 3 ฉบับ ได้แก่ 1) แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู และคณะกรรมการวิทยาลัยเกี่ยวกับการดำเนินงานตามโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า และด้านกระบวนการ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93 2) แบบสอบถามความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการดำเนินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ด้านผลผลิต ได้แก่ พฤติกรรมการมีวินัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวมของนักเรียนนักศึกษา และคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินโครงการ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80 และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนนักศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ด้านผลผลิต ได้แก่ คุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินโครงการ มีค่าความเชื่อมั่นฉบับเท่ากับ 0.91 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (means) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการประเมินความเหมาะสมด้านบริบทที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และคณะกรรมการวิทยาลัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ วัตถุประสงค์ของโครงการมีความสอดคล้องกับนโยบายของวิทยาลัย อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ โครงการมีความเหมาะสมและมีความจำเป็นในการแก้ปัญหา อยู่ในระดับมากที่สุด และรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ กิจกรรมของโครงการช่วยให้นักเรียนนักศึกษามีการพัฒนาวินัยนักเรียนนักศึกษาให้ดีขึ้นได้ อยู่ในระดับมาก

2. ผลประเมินความเหมาะสมด้านปัจจัยนำเข้าที่ใช้ในการดำเนินงานตามโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และคณะกรรมการวิทยาลัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีแผนการดำเนินงานโครงการอย่างชัดเจน อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ระยะเวลาในการดำเนินโครงการมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด และรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ มีวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในโครงการอย่างเพียงพอ อยู่ในระดับมาก

3. ผลประเมินความเหมาะสมด้านกระบวนการดำเนินงานโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และคณะกรรมการวิทยาลัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีการวางแผนการดำเนินโครงการสู่การปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ดำเนินกิจกรรมโครงการตามแผนและขั้นตอนการดำเนินการที่กำหนดไว้ในโครงการ อยู่ในระดับมากที่สุด และรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ รูปแบบการจัดกิจกรรมในโครงการช่วยให้นักเรียนนักศึกษามีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม อยู่ในระดับมาก

4. ผลประเมินการดำเนินโครงการด้านผลผลิตของโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์

4.1 ผลการประเมินพฤติกรรมการมีวินัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวมของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาด้านความรับผิดชอบต่อตนเองของนักเรียนนักศึกษาซึ่งมีภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีนักเรียนนักศึกษาทำงานส่งครูตรงตามเวลากำหนด อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ นักเรียนนักศึกษาแต่งกายมาเรียนถูกต้องตามระเบียบ อยู่ในระดับมากที่สุด และรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ เมื่อนักเรียนนักศึกษามีปัญหาในการเรียนก็จะซักถามครูผู้สอนเพื่อคลายข้อปัญหานั้น ๆ อยู่ในระดับมาก และการพิจารณาด้านความรับผิดชอบต่อส่วนรวมของนักเรียนนักศึกษาซึ่งมีภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ เมื่อนักเรียนนักศึกษาใช้วัสดุอุปกรณ์ในการเรียนของวิทยาลัยเสร็จแล้วก็จะช่วยกันทำความสะอาดและเก็บเข้าที่อย่างเป็นระเบียบเรียบร้อยทุกครั้ง อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ นักเรียนนักศึกษามีจิตใจอาสา สมัครใจเข้าร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ของทางวิทยาลัยด้วยความสมัครใจ อยู่ในระดับมากที่สุด และรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ เมื่อมีวัสดุอุปกรณ์ หรือ อาคารสถานที่ของวิทยาลัยเกิดการชำรุด นักเรียนนักศึกษาช่วยแจ้งเจ้าหน้าที่ให้ซ่อมแซม อยู่ในระดับมาก

4.2 ผลการประเมินคุณค่าหรือประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ สามารถนำผลที่ได้รับจากการดำเนินโครงการมาปรับและประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานหรือทำกิจกรรมอื่น ๆ อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ สามารถเลือกแนวทางและการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด และรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาตนเองและครอบครัว อยู่ในระดับมาก และผลการประเมินคุณค่าหรือประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ตามความคิดเห็นของนักเรียนนักศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ นักเรียนนักศึกษาเห็นความสำคัญของการเรียนเพื่อให้ประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ นักเรียนนักศึกษามีความตระหนักในการให้ความเคารพต่อพ่อ แม่ และครู-อาจารย์ อยู่ในระดับมากที่สุด และรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ นักเรียนรู้จักบทบาทหน้าที่ของการเป็นนักเรียนนักศึกษาที่ดี อยู่ในระดับมาก

ประกาศคุณูปการ

งานวิจัย เรื่อง การประเมินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพ นครสวรรค์ ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีด้วยความกรุณาให้คำปรึกษาแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ และได้รับความร่วมมือจากคณะครู คณะกรรมการวิทยาลัย และนักเรียนนักศึกษาจนทำให้การประเมินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ประสบผลสำเร็จด้วยดี

ในการประเมินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ มีผู้ให้ความอนุเคราะห์ในการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการประเมินโครงการ ตรวจสอบ และให้คำแนะนำในการปรับปรุงคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) นายรังสรรค์ นุสติ ผู้อำนวยการสำนักงานอาชีวศึกษาบัณฑิต สถาบันอาชีวศึกษาภาคเหนือ 2) ดร. แทน โมรราย ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพเนินขาม 3) ดร. ทรงวุฒิ เรือนไทย ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีราชบุรี 4) ดร. กุสุมา ชันกสิกรรม รองผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคนครสวรรค์ และ 5) ดร. ศิวรักษ์ บุญประเสริฐ ครู วิทยาลัยเทคนิค นครสวรรค์ ซึ่งผู้วิจัยขอขอบคุณทุกท่านที่กล่าวมา และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่ช่วยเหลืออีกหลายท่านที่ไม่ได้กล่าวนามไว้ ที่ทำให้การประเมินโครงการสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ขอขอบคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ โอกาสนี้

สุดท้ายข้าพเจ้าหวังว่างานวิจัยการประเมินโครงการฉบับนี้ คงเป็นประโยชน์ต่อท่านที่นำไปศึกษา ช่วยให้มีประสบการณ์เพิ่มขึ้น และสามารถนำไปปรับใช้เป็นแนวทางในการประเมินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา และโครงการอื่น ๆ ต่อไป

อุกฤษฏ์ ใบมาก

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
ประกาศคุณูปการ.....	ง
สารบัญ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญแผนภาพ	ญ
 บทที่ 1 บทนำ.....	 1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
ขอบเขตการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	8
 บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	 9
การบริหารงานกิจการนักเรียนนักศึกษาการอาชีวศึกษา	10
การบริหารสถานศึกษาของการอาชีวศึกษา.....	10
ความหมายของการบริหารงานกิจการนักเรียนนักศึกษา.....	12
ความมุ่งหมายการบริหารงานกิจการนักเรียนนักศึกษา	13
ขอบข่ายงานกิจการนักเรียนนักศึกษา สถานศึกษา สังกัดสำนักงาน	
คณะกรรมการการอาชีวศึกษา.....	15
งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา.....	19
การเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา	26
ความหมายของวินัย	26
ความสำคัญของวินัย.....	28
ประเภทของวินัย	30
วินัยด้านความรับผิดชอบตนเองและต่อส่วนรวม.....	32
ทฤษฎีเกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยของนักเรียนนักศึกษา	36
แนวทางการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา	42
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับโครงการและการประเมินโครงการ.....	51
ความหมายของโครงการ.....	51
ความหมายของการประเมินโครงการ	52
ประเภทของการประเมิน.....	53

	หน้า
บทที่ 2 (ต่อ)	
รูปแบบในการประเมินโครงการ.....	55
ประโยชน์ของการประเมินโครงการ	57
การประเมินรูปแบบซิปป์ (CIPP Model).....	60
บริบทวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์	66
ประวัติทั่วไป.....	66
ปรัชญา อัตลักษณ์ เอกลักษณ์	66
วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ และยุทธศาสตร์การพัฒนาคณาภาพ	
การจัดการศึกษา	66
มาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา	68
การจัดการศึกษา	69
จำนวนนักเรียนนักศึกษา	71
อัตรากำลัง.....	72
โครงสร้างการบริหารวิทยาลัย.....	73
แนวทางการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา	
วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์.....	74
กระบวนการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา	74
โครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์	77
หลักการและเหตุผล.....	77
วัตถุประสงค์.....	78
เป้าหมาย.....	78
ขั้นตอนการดำเนินงานและกิจกรรม.....	78
ระยะเวลาในการดำเนินงาน.....	79
งบประมาณที่ใช้ในการดำเนินการ.....	80
หน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการ	80
การประเมินผล.....	80
ผลที่คาดว่าจะได้รับ.....	81
รายละเอียดกิจกรรมของโครงการ	81
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	82
งานวิจัยในประเทศ.....	82
งานวิจัยต่างประเทศ.....	87
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	90
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	90
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	91

หน้า

บทที่ 3 (ต่อ)	
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ.....	92
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	93
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	93
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	93
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	96
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	96
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	96
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ	110
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	110
วิธีการดำเนินการวิจัย.....	110
สรุปผลการวิจัย	111
อภิปรายผล	113
ข้อเสนอแนะ	118
บรรณานุกรม.....	120
ภาคผนวก.....	127
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ	128
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	134
ภาคผนวก ค ผลการประเมินความสอดคล้องของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	152
ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	161
ภาคผนวก จ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย	168
ภาคผนวก ฉ หนังสือเกี่ยวกับการเผยแพร่ผลงาน	176
ประวัติผู้วิจัย.....	195

สารบัญตาราง

		หน้า
ตาราง 1	ขั้นพัฒนาการทางจริยธรรมทั้งหกขั้น	40
ตาราง 2	จำนวนนักเรียนนักศึกษา ปีการศึกษา 2564 ที่ลงทะเบียนเรียน	71
ตาราง 3	อัตรากำลัง ปีการศึกษา 2564	72
ตาราง 4	การดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์....	74
ตาราง 5	ขั้นตอนการดำเนินงานและกิจกรรม	78
ตาราง 6	ปฏิทินการปฏิบัติงาน	79
ตาราง 7	รายละเอียดงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินการ	80
ตาราง 8	รายละเอียดการประเมินผล.....	80
ตาราง 9	จำนวนนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง	91
ตาราง 10	จำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และ คณะกรรมการสถานศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์	97
ตาราง 11	จำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไปของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์.....	98
ตาราง 12	ผลการประเมินความเหมาะสมด้านบริบทที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการ เสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ โดยผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และคณะกรรมการวิทยาลัย	99
ตาราง 13	ผลการประเมินความเหมาะสมด้านปัจจัยนำเข้าที่ใช้ในการดำเนินงานตามโครงการ เสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ โดยผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษา	100
ตาราง 14	ผลการประเมินความเหมาะสมด้านกระบวนการดำเนินงานโครงการเสริมสร้างวินัย นักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ โดยผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และคณะกรรมการวิทยาลัย	101
ตาราง 15	ผลการประเมินพฤติกรรมการณ์มีวินัยด้านความรับผิดชอบตนเอง ของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ โดยครูผู้สอน	103
ตาราง 16	ผลการประเมินพฤติกรรมการณ์มีวินัยด้านความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ โดยครูผู้สอน.....	105
ตาราง 17	สรุปผลการประเมินพฤติกรรมการณ์มีวินัยด้านความรับผิดชอบตนเองและส่วนรวม ของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ โดยครูผู้สอน	106
ตาราง 18	ผลการประเมินคุณค่าหรือประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินโครงการเสริมสร้างวินัย นักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ โดยครูผู้สอน.....	106
ตาราง 19	ผลการประเมินคุณค่าหรือประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินโครงการเสริมสร้างวินัย นักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ โดยนักเรียนนักศึกษา.....	108

ตาราง 20	สรุปผลการประเมินคุณค่าหรือประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินโครงการ เสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ โดยครูผู้สอน และนักเรียนนักศึกษา.....	109
----------	--	-----

สารบัญแผนภาพ

	หน้า
ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
ภาพ 2 การบริหารงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์.....	25
ภาพ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างการประเมินกับการตัดสินใจในรูปแบบชิปปี้.....	62
ภาพ 4 โครงสร้างการบริหารวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์.....	73

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรไทยที่จะเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 โดยที่สัดส่วนผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 19.8 ของจำนวนประชากรทั้งหมด ในขณะที่จำนวนประชากรวัยแรงงานได้เริ่มลดลงมาตั้งแต่ปี 2558 เป็นต้นมา ส่งผลให้เกิดการขาดแคลนแรงงานในภาวะที่ผลิตภาพแรงงานไทยก็ยังต่ำ เนื่องจากปัญหาคุณภาพแรงงาน ความล่าช้าในการพัฒนาเทคโนโลยี และปัญหาการบริหารจัดการจึงเป็นข้อจำกัดในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและศักยภาพการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ รวมทั้งการสร้างรายได้และการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนด้วย ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาคุณภาพคนพบว่ายังมีปัญหาในแต่ละช่วงวัยและส่งผลกระทบต่อเนื่องถึงกันตลอดช่วงชีวิต ตั้งแต่พัฒนาการไม่สมวัยในเด็กปฐมวัย ผลลัพธ์ทางการศึกษาของเด็กวัยเรียนค่อนข้างต่ำ การพัฒนาความรู้และทักษะของแรงงานไม่ตรงกับตลาดงาน ขณะที่ผู้สูงอายุมีปัญหาสุขภาพและมีแนวโน้มอยู่คนเดียวสูงขึ้น ครอบครัวมีรูปแบบที่หลากหลายและเปราะบางส่งผลต่อการบ่มเพาะให้เด็กเติบโตอย่างมีคุณภาพ ประกอบกับการเคลื่อนไหลของวัฒนธรรมต่างชาติที่เข้ามาในประเทศไทยผ่านสังคมยุคดิจิทัล ในขณะที่คนไทยจำนวนไม่น้อยยังไม่สามารถคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม ส่งผลต่อวิกฤตค่านิยม ทศนคติ และพฤติกรรมในการดำเนินชีวิต การพัฒนาในระยะต่อไปจึงต้องให้ความสำคัญกับการวางรากฐานการพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์ เริ่มตั้งแต่กลุ่มเด็กปฐมวัยที่ต้องพัฒนาให้มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีทักษะทางสมอง ทักษะการเรียนรู้ และทักษะชีวิต เพื่อให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ ควบคู่กับการพัฒนาคนไทยในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี มีสุขภาพที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย มีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวม มีทักษะความรู้ และความสามารถปรับตัวเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงรอบตัวที่รวดเร็ว บนพื้นฐานของการมีสถาบันทางสังคมที่เข้มแข็งทั้งสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา สถาบันชุมชน และภาคเอกชนที่ร่วมกันพัฒนาทุนมนุษย์ให้มีคุณภาพสูง อีกทั้งยังเป็นทุนทางสังคมสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2560, หน้า 65)

การศึกษามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาศักยภาพและคุณภาพของประชากรไทย เพื่อนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศอย่างยั่งยืนถาวรและสามารถรับมือกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของกระแสโลกาภิวัตน์ครอบคลุมสังคมโลก ดังแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564) ของประเทศไทย ยึด “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” มุ่งสร้างคุณภาพชีวิตและสุขภาวะที่ดีสำหรับคนไทยพัฒนาคนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์มีวินัย ใฝ่รู้ มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่ดี รับผิดชอบต่อสังคม มีจริยธรรมและคุณธรรม พัฒนาคนทุกช่วงวัยและเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างมีคุณภาพ รวมถึงการสร้างคนให้ใช้ประโยชน์และอยู่กับสิ่งแวดล้อมอย่างเกื้อกูล อนุรักษ์ ฟื้นฟู ใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2560, หน้า 4) สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545

ที่กำหนดความมุ่งหมายและหลักการของการจัดการศึกษาในมาตราที่ 6 ว่าการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจสติปัญญา ความรู้และคุณธรรมมีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข

ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 กำหนดไว้ว่า เป็นหน่วยงานหลักในการจัดการศึกษาอาชีวศึกษา และการฝึกอบรมวิชาชีพที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติ เพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพระดับฝีมือระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี รวมทั้งเป็นการยกระดับการศึกษาวิชาชีพให้สูงขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยนำความรู้ในทางทฤษฎีอันเป็นสากลและภูมิปัญญาไทยมาพัฒนาผู้รับการศึกษาให้มีความรู้ความสามารถในทางปฏิบัติและมีสมรรถนะจนสามารถนำไปประกอบอาชีพในลักษณะผู้ปฏิบัติหรือประกอบอาชีพโดยอิสระได้ และได้กำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่สถานประกอบการต้องการ เพื่อเป็นแนวทางให้สถานศึกษาใช้เป็นกรอบในการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของผู้เรียนไว้ 10 ประการ ได้แก่ 1) ความมีวินัย 2) ความรับผิดชอบ 3) ความซื่อสัตย์ 4) ทักษะทางสังคม 5) ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ 6) ความเชื่อมั่นในตนเอง 7) ความสนใจใฝ่รู้ 8) ความขยัน 9) การประหยัดอดออม และ 10) การเว้นสิ่งเสพติด เพื่อให้ผู้เรียน เป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2551, หน้า 3)

กรอบคุณวุฒิอาชีวศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2562 ได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับ สำหรับใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรหรือปรับปรุงหลักสูตรฐานสมรรถนะตามกรอบคุณวุฒิแห่งชาติ มาตรฐานอาชีพ หรือตามความต้องการของสถานประกอบการและตลาดแรงงาน การพัฒนาการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาคุณภาพการจัดการอาชีวศึกษา และเพื่อประโยชน์ต่อการรับรองหลักสูตรและคุณวุฒิการศึกษาของผู้สำเร็จการศึกษา ซึ่งประกอบด้วยคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาทุกระดับคุณวุฒิอาชีวศึกษา ต้องครอบคลุมอย่างน้อย 4 ด้าน คือ 1) ด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะ และ 4) ด้านความสามารถในการประยุกต์ใช้และความรับผิดชอบ (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2562, หน้า 10) ซึ่งการพัฒนาหลักสูตรในแต่ละระดับคุณวุฒิจึงต้องมีการดำเนินการสอดคล้องกับมาตรฐานอาชีพและความต้องการในงานอาชีพตามระดับคุณวุฒิวิชาชีพ ในการบริหารหลักสูตรของสถานศึกษาจะต้องจัดการเรียนรู้และวัดประเมินผลที่มุ่งเน้นสมรรถนะ รวมทั้งการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ควบคู่การเรียนการสอน จึงจะส่งผลให้ผู้เรียนและผู้สำเร็จการศึกษามีความรู้ สมรรถนะและคุณลักษณะตรงตามมาตรฐานอาชีพ อย่างน้อยตามระดับคุณวุฒิวิชาชีพที่เทียบเคียงกับระดับคุณวุฒิอาชีวศึกษา (สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ, 2562, หน้า 29)

การปลูกฝังวินัยและเสริมสร้างวินัยให้แก่คนในชาติ จึงต้องดำเนินการอย่างจริงจังและต่อเนื่อง และไม่ปล่อยให้เป็นภาระหน้าที่ของรัฐบาลแต่เพียงฝ่ายเดียวเท่านั้น แต่เป็นหน้าที่ของคนในชาติทุกฝ่ายจะต้องช่วยเหลือและร่วมมือกัน โดยเริ่มต้นที่เยาวชนซึ่งเป็นนักเรียนตั้งแต่ระดับอนุบาลขึ้นไปด้วยการฝึกฝน อบรมจนเป็นนิสัย และน่านะเบียบวินัยที่ฝึกฝนไว้นั้นออกไปปฏิบัติจริงในชุมชน ซึ่งนอกจากจะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนและโรงเรียนแล้วยังมีส่วนช่วยชักนำประชาชนในชุมชนให้ประพฤติปฏิบัติตามไปด้วย วินัย จึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นสำหรับนักเรียนเพราะมี “วินัย” เป็นคุณสมบัติที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้ประพฤติและเป็นคุณสมบัติพื้นฐานในการดำเนินชีวิตต่อไปในอนาคต และวินัยจะเป็นสิ่งที่ช่วยในการเรียนรู้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพราะวินัยจะเป็นสิ่งที่

คอยป้องกันจากสิ่งทีรบกวนย้วยการเรียนรู้ และทำให้การเรียนรู้ถูกรบกวนน้อยที่สุด ถ้านักเรียนได้รับการฝึกฝนอบรมด้านวินัยเป็นอย่างดี จนถึงขั้นมีวินัยในตนเองแล้ว ปัญหาพฤติกรรมที่ผิ่ก่ขึ้นด้านต่าง ๆ ย่อมเกิดขึ้นได้ยาก ก็จะมีส่งผลให้การพัฒนาชาติบ้านเมืองเป็นได้อย่างรวดเร็ว การประพฤติปฏิบัติตามกฎข้อบังคับและกติกาด่าง ๆ ที่สังคมกำหนดขึ้น เพื่อให้เป็นแนวทางในการปฏิบัติและใช้ควบคุมความประพฤติของคนในสังคม เช่น กฎหมาย คำสั่ง ประกาศระเบียบของโรงเรียน และพฤติกรรมที่แสดงออกถึงควมมีระเบียบวินัย เช่น รู้จักรับผิดชอบต่อนองและผู้อื่น เคร่งครัดในระเบียบวินัยอยู่เสมอ ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม ประเทศนั้นจะมีความเจริญก้าวหน้าทางด้านการเมืองการศึกษา และวัฒนธรรม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545ก, หน้า 116)

วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ เป็นสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ปัจจุบันวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ได้จัดการเรียนการสอน โดยใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 เป็นหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551, หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2557, หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพระยะสั้น, หลักสูตรวิชาชีพมัธยมศึกษา, หลักสูตรเทียบโอนประสบการณ์, หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.ทวิภาคี), หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส. ทวิภาคี) ในปีการศึกษา 2564 มีนักเรียนนักศึกษาจำนวน 603 คน มีบุคลากรรวมทั้งสิ้น จำนวน 66 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารจำนวน 4 คน ครูผู้สอน จำนวน 30 คน เจ้าหน้าที่และนักการภารโรง จำนวน 32 คน หากเปรียบเทียบการสอนระหว่างครูกับนักเรียนแล้วจะเห็นว่าบุคลากรของวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ มีศักยภาพพอที่จะเป็นกำลังสำคัญในการจัดการศึกษาตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพตามเป้าหมายของการจัดการศึกษาได้เป็นอย่างดี

สภาพปัญหาในปัจจุบันคือ การจัดกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัยการอาชีวศึกษานครสวรรค์ มักประสบปัญหาในการจัดกิจกรรมที่ส่วนมากไม่สอดคล้องกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนนักศึกษา ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้กำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์เอาไว้ ประกอบกับผู้วิจัยเป็นผู้บริหารที่รับผิดชอบงานฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยการอาชีวศึกษานครสวรรค์ ได้ศึกษาสภาพปัญหาของนักเรียนนักศึกษาพบว่า นักเรียนนักศึกษามาเข้าเรียนและร่วมกิจกรรมไม่ตรงเวลา ขาดเรียน หิเรียน ไม่เข้าร่วมกิจกรรมในสถานศึกษา ไม่ส่งงานตามที่ครู-อาจารย์มอบหมายให้ ซึ่งเป็นปัญหาการขาดความรับผิดชอบจึงส่งผลให้นักเรียนนักศึกษาออกเรียนกลางคัน ไม่สำเร็จการศึกษา และนอกจากนี้พบว่านักเรียนนักศึกษาส่วนหนึ่งแต่งกายผิดระเบียบวินัย ไม่มีสัมมาคารวะ ไม่มีจิตสาธารณะ ซึ่งเป็นปัญหาที่ส่งผลให้นักเรียนนักศึกษาสำเร็จการศึกษาแล้วไม่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานและสถานประกอบการ อันเนื่องมาจากการขาดควมมีวินัยต่อนองและส่วนร่วม

โครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะนักเรียนนักศึกษา เพราะเป็นบุคคลที่อยู่ในวัยเสริมสร้างการเจริญเติบโต เป็นวัยที่มีความคิดยังไม่เป็นของตนเอง การแสดงออกมักมีการลอกเลียนแบบ ซึ่งอาจส่งผลให้เกิดพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไปในทางที่ไม่พึงประสงค์ และเป็นปัญหาที่ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษารับผิดชอบนั้น จึงเห็นสมควรแก้ไขปัญหาดังกล่าวเพื่อเสริมสร้างพัฒนานักเรียนนักศึกษาให้มีวินัย ดังนั้นมูลเหตุจูงใจให้ผู้วิจัยในฐานะดำรงตำแหน่งเป็นรองผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษา รับผิดชอบการจัดกิจกรรมให้นักเรียน

นักศึกษา ในทุก ๆ ด้าน จึงมีความต้องการที่จะจัดทำโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ขึ้นในปีการศึกษา 2564 กำหนดให้มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญ คือ เพื่อเสริมสร้างวินัยของนักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ให้สูงขึ้น ให้มีวินัยความรับผิดชอบต่อตนเอง และส่วนรวม สามารถสำเร็จการศึกษาอย่างมีคุณภาพและเป็นกำลังที่สำคัญของการพัฒนาประเทศชาติต่อไป

จากความสำคัญดังกล่าว วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ จึงได้ประเมินโครงการเสริมสร้างวินัยของนักเรียนนักศึกษา เพื่อพัฒนานักเรียนนักศึกษาให้เป็นผู้ที่มีวินัยและมีลักษณะนิสัยอันพึงประสงค์ เช่น เป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบต่อตนเองและมีจิตใจที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน เป็นต้น และได้ประเมินผลความก้าวหน้า รวมทั้งศึกษาปัญหาอุปสรรคในการดำเนินโครงการเป็นระยะ ๆ ตลอดมา และเพื่อต้องการทราบว่าบริบท หรือสภาพแวดล้อมใดบ้างที่เป็นปัญหาหรืออุปสรรคต่อการดำเนินโครงการ รวมทั้งศึกษาอุปสรรคปัญหาทางด้านปัจจัย กระบวนการ รวมทั้งผลผลิตที่มีผลกระทบต่อการดำเนินโครงการ ทั้งนี้เพื่อนำผลการประเมินที่ได้มาแก้ไขปรับปรุงการดำเนินโครงการให้มีประสิทธิภาพ และสามารถบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อประเมินความเหมาะสมด้านบริบทที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการ
2. เพื่อประเมินความเหมาะสมด้านปัจจัยนำเข้าที่ใช้ในการดำเนินงานตามโครงการ
3. เพื่อประเมินความเหมาะสมด้านกระบวนการดำเนินงานโครงการ
4. เพื่อประเมินผลการดำเนินโครงการด้านผลผลิตของโครงการ

4.1 พฤติกรรมการมีวินัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวมของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์

4.2 คุณค่าหรือประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินโครงการ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตเนื้อหา

การประเมินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ผู้วิจัยประเมินโดยใช้รูปแบบชิปปี้ (CIPP Model) ของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam) (อ้างถึงใน วอร์ทเทน, และแวนเดอร์ ; Worthen, & Sander 1973, p. 134) ภายใต้อิง 4 องค์ประกอบ ดังนี้

- 1.1 ประเมินด้านบริบท (Context) ของโครงการ
- 1.2 ประเมินด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ของโครงการ
- 1.3 ประเมินด้านกระบวนการ (Process) ของโครงการ
- 1.4 ประเมินด้านผลผลิต (Product) ของโครงการ

2. ขอบเขตประชากร

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน คณะกรรมการวิทยาลัย นักเรียนนักศึกษา ปีการศึกษา 2564 ดังนี้

- 1) ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 4 คน
- 2) ครูผู้สอน จำนวน 30 คน
- 3) คณะกรรมการวิทยาลัย จำนวน 15 คน
- 4) นักเรียนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1-3 และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1-2 จำนวน 603 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน คณะกรรมการวิทยาลัย นักเรียนนักศึกษา ปีการศึกษา 2564 ดังนี้

- 1) ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 4 คน ศึกษาจากจำนวนประชากร
- 2) ครู จำนวน 30 คน ศึกษาจากจำนวนประชากร
- 3) คณะกรรมการวิทยาลัย จำนวน 15 คน ศึกษาจากจำนวนประชากร
- 4) นักเรียนนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีที่ 1-3 และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1-2 ปีการศึกษา 2564 ที่ได้มาจากการใช้วิธีการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของยามาเน่ (Yamane) (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2547, หน้า 71) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 323 คน และเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ตามสัดส่วนขนาดของกลุ่มประชากรในแต่ละระดับชั้นปี (พิชิต ฤทธิ์จัญญ, 2549, หน้า 108-110)

3. ขอบเขตระยะเวลา

เป็นการวิจัยการประเมินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพ นครสวรรค์ ปีการศึกษา 2564 (เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2564 ถึง มีนาคม พ.ศ. 2565)

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นิยามศัพท์เฉพาะไว้ดังนี้

1. **โครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา** หมายถึง กิจกรรมหรือโครงการที่วิทยาลัยได้จัดขึ้น สำหรับนักเรียนในวิทยาลัยเพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา เพื่อให้นักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์มีพฤติกรรมด้านวินัยต่อตนเองและต่อส่วนรวม จำนวน 7 ข้อ ได้แก่ 1) การรับผิดชอบต่อการเรียน 2) การรับผิดชอบหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย 3) การตรงต่อเวลาในการมาเรียน เข้าเรียน และร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของวิทยาลัย 4) การแต่งกายถูกต้องตามระเบียบข้อตกลงของวิทยาลัย 5) การมีสัมมาคาราวะ การเคารพครู -อาจารย์ โดยการไหว้ การคำนับ การพูดจาสุภาพ อ่อนน้อม 6) การดูแลรักษาความสะอาดวิทยาลัย 7) การรักษาทรัพย์สินสมบัติของวิทยาลัย

2. **การเสริมสร้างวินัย** หมายถึง การสนับสนุนนักเรียนนักศึกษาให้ปฏิบัติพฤติกรรมที่พึงประสงค์ให้เกิดขึ้น โดยทำโครงการที่มีวัตถุประสงค์การจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานิสัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อส่วนรวม

3. **วินัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง** หมายถึง พฤติกรรมที่ตนเองพึงปฏิบัติเพื่อประโยชน์ของตนเอง โดยการประพฤติปฏิบัติตนในการรับผิดชอบต่อหน้าที่อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ คือ 1) การรับผิดชอบต่อการเรียน 2) การรับผิดชอบหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

3) การตรงต่อเวลาในการมาเรียน เข้าเรียน และร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของวิทยาลัย 4) การแต่งกาย ถูกต้องตามระเบียบข้อตกลงของวิทยาลัย และ 5) การมีสัมมาคาราวะ การเคารพครู - อาจารย์ โดยการไหว้ การพูดจาสุภาพอ่อนน้อม

4. วินัยด้านความรับผิดชอบต่อส่วนรวม หมายถึง พฤติกรรมที่พึงปฏิบัติต่อส่วนรวม โดยการประพฤติปฏิบัติตนในการรับผิดชอบต่อสังคมให้ถูกต้องตามกฎระเบียบ หลักเกณฑ์ ข้อบังคับ ในการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสงบสุข ได้แก่ 1) การดูแลรักษาความสะอาดวิทยาลัย 2) รักษาทรัพย์สิน บัณฑิตของวิทยาลัย

5. การประเมินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา หมายถึง การประเมินการดำเนิน กิจกรรมโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ปีการศึกษา 2564 โดยใช้รูปแบบการประเมินโครงการรูปแบบชิปปี้ (CIPP Model) ของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam) ในการประเมิน 4 ด้าน ดังนี้

5.1 ด้านบริบท หมายถึง การประเมินความสอดคล้องของหลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ของโครงการกับนโยบายของต้นสังกัดและหน่วยงาน สภาพความเป็นจริง ความต้องการ ของครู นักเรียนนักศึกษา ผู้ปกครองและเกี่ยวข้อง วิธีดำเนินการ และความเหมาะสมของสถานที่และ บรรยากาศที่ใช้ในการดำเนินโครงการ

5.2 ด้านปัจจัยนำเข้า หมายถึง การประเมินด้านความรู้ ความพร้อม ความสามารถ ความพอเพียง ความเหมาะสมของบุคลากร งบประมาณ ระยะเวลา วัสดุอุปกรณ์กิจกรรมใน การดำเนินโครงการให้บรรลุวัตถุประสงค์

5.3 ด้านกระบวนการ หมายถึง การประเมินด้านการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการ การวางแผน การดำเนินกิจกรรม การประชาสัมพันธ์ การนิเทศ กำกับติดตาม การวัดและประเมินผล และสภาพการดำเนินงาน

5.4 ด้านผลผลิต หมายถึง การประเมินคุณลักษณะที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เข้าร่วม โครงการ และผลที่ต้องการให้เกิดขึ้นจากโครงการ โดยประเมินในเรื่องต่อไปนี้

1) พฤติกรรมการมีวินัยของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ปีการศึกษา 2564 ซึ่งพิจารณาจากความคิดเห็นต่อพฤติกรรมการมีวินัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง และต่อส่วนรวม

2) คุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับจากโครงการ พิจารณาจากความคิดเห็นต่อ การเปลี่ยนแปลงของบุคคลโดยตรงและทางอ้อมจากการเข้าร่วมโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ว่าเกิดอะไรขึ้นกับครูผู้สอน และนักเรียนนักศึกษา เมื่อจบ การดำเนินงานตามโครงการแล้ว

6. ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการของวิทยาลัย การอาชีพนครสวรรค์ ที่ปฏิบัติหน้าที่ราชการ ในปีการศึกษา 2564

7. ครูผู้สอน หมายถึง ครูวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ที่ปฏิบัติหน้าที่ครูผู้สอน ในปีการศึกษา 2564

8. คณะกรรมการวิทยาลัย หมายถึง ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งคณะกรรมการ วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ปฏิบัติหน้าที่ในปีการศึกษา 2564

9. นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1-3 วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ปีการศึกษา 2564

10. นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1-2 วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ปีการศึกษา 2564

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การประเมินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้รูปแบบการประเมินแบบชิปปี้ (CIPP MODEL) ของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam) เป็นตัวแบบอย่างทางความคิดสำหรับกำหนดแนวทางในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อประเมินผลตามวัตถุประสงค์ของการประเมินโครงการ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

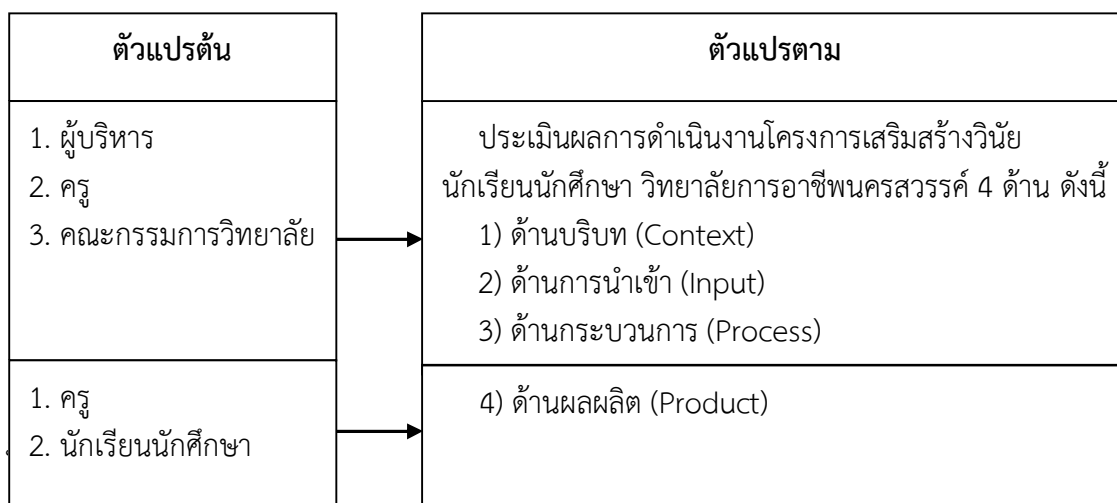
1. ด้านบริบท (Context) ของโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ในด้านความสอดคล้องของหลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ของโครงการกับนโยบายของต้นสังกัดและหน่วยงาน สภาพความเป็นจริง ความต้องการของครู นักเรียนนักศึกษา ผู้ปกครองและเกี่ยวข้อง วิธีดำเนินการ และความเหมาะสมของสถานที่และบรรยากาศที่ใช้ในการดำเนินโครงการ

2. ด้านการนำเข้า (Input) ของโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ในด้านความรู้ ความพร้อม ความสามารถ ความพอเพียง ความเหมาะสมของบุคลากรงบประมาณ ระยะเวลา วัสดุอุปกรณ์กิจกรรมในการดำเนินโครงการให้บรรลุวัตถุประสงค์

3. ด้านกระบวนการ (Process) ของโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ในด้านการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการ การวางแผน การดำเนินกิจกรรมการประชาสัมพันธ์ การนิเทศ กำกับติดตาม การวัดและประเมินผล และสภาพการดำเนินงาน

4. ด้านผลผลิต (Product) ของโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ในด้านพฤติกรรมการมีวินัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวมของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ และคุณค่าหรือประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินโครงการ

จากรูปแบบการประเมินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ครั้งนี้ สามารถเขียนเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัย ได้ดังนี้



ประโยชน์คาดว่าจะได้รับ

ผลการประเมินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ซึ่งจะทำให้โรงเรียนได้รับประโยชน์ ดังนี้

1. ผลการประเมินโครงการครั้งนี้ใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. นักเรียนนักศึกษามีพฤติกรรมวินัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อส่วนร่วมที่ดีขึ้น
3. นักเรียนนักศึกษาเห็นคุณค่าหรือประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินโครงการแล้วสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
4. เป็นข้อมูลสารสนเทศเพื่อใช้ในการบริหารจัดการจัดทำแผนงานดำเนินงานโครงการเกี่ยวกับการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนนักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
5. เพื่อแนวทางการแก้ปัญหาด้านวินัยความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวมของนักเรียนนักศึกษา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง การประเมินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพ นครสวรรค์ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย โดยนำเสนอเป็นหัวข้อดังนี้

1. การบริหารงานกิจการนักเรียนนักศึกษาการอาชีวศึกษา
 - 1.1 การบริหารสถานศึกษาของการอาชีวศึกษา
 - 1.2 ความหมายของการบริหารงานกิจการนักเรียนนักศึกษา
 - 1.3 ความมุ่งหมายการบริหารงานกิจการนักเรียนนักศึกษา
 - 1.4 ขอบข่ายงานกิจการนักเรียนนักศึกษา สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
 - 1.5 งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา
2. การเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา
 - 2.1 ความหมายของวินัย
 - 2.2 ความสำคัญของวินัย
 - 2.3 ประเภทของวินัย
 - 2.4 วินัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อส่วนรวม
 - 2.5 ทฤษฎีเกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยของนักเรียนนักศึกษา
 - 2.6 แนวทางการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา
3. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับโครงการและการประเมินโครงการ
 - 3.1 ความหมายของโครงการ
 - 3.2 ความหมายของการประเมินโครงการ
 - 3.3 ประเภทของการประเมิน
 - 3.4 รูปแบบในการประเมินโครงการ
 - 3.5 ประโยชน์ของการประเมินโครงการ
 - 3.6 การประเมินรูปแบบชิปปี้ (CIPP Model)
4. บริบทวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์
 - 4.1 ประวัติทั่วไป
 - 4.2 ปรัชญา อัตลักษณ์ เอกลักษณ์
 - 4.3 วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ และยุทธศาสตร์การพัฒนาคณาภาพการจัดการศึกษา
 - 4.4 มาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา
 - 4.5 การจัดการศึกษา
 - 4.6 จำนวนนักเรียนนักศึกษา
 - 4.7 อัตรากำลัง

- 4.8 โครงสร้างการบริหารวิทยาลัย
- 5. แนวทางการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์
 - 5.1 กระบวนการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา
- 6. โครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์
 - 6.1 หลักการและเหตุผล
 - 6.2 วัตถุประสงค์
 - 6.3 เป้าหมาย
 - 6.4 ขั้นตอนการดำเนินงานและกิจกรรม
 - 6.5 ระยะเวลาในการดำเนินงาน
 - 6.6 งบประมาณที่ใช้ในการดำเนินการ
 - 6.7 หน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการ
 - 6.8 การประเมินผล
 - 6.9 ผลที่คาดว่าจะได้รับ
 - 6.10 รายละเอียดกิจกรรมของโครงการ
- 7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 7.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 7.2 งานวิจัยต่างประเทศ

การบริหารงานกิจการนักเรียนนักศึกษาการอาชีวศึกษา

1. การบริหารสถานศึกษาของการอาชีวศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2554, หน้า 1-4) ได้ดำเนินการปรับปรุงระเบียบว่าด้วยการบริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ หมายความว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และภารกิจของสถานศึกษาในปัจจุบัน อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จึงวางระเบียบว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2552 (ข้อ 5)

“ผู้อำนวยการวิทยาลัย” หมายความว่า ผู้อำนวยการศูนย์ หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีฐานะเทียบเท่าวิทยาลัย รวมทั้งรักษาการในตำแหน่ง หรือผู้ได้รับแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ดังกล่าวด้วย

“รองผู้อำนวยการสถานศึกษา” หมายความว่า รองผู้อำนวยการศูนย์ หรือรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าวิทยาลัย รวมทั้งผู้รักษาการในตำแหน่ง หรือผู้ได้รับแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ดังกล่าวด้วย

“นักเรียน นักศึกษา” หมายความว่า ผู้ที่เข้ารับการศึกษในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

“บุคลากรในสถานศึกษา” หมายความว่า ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พนักงานราชการ ลูกจ้างประจำ

ลูกจ้างชั่วคราว และผู้ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ราชการในสถานศึกษา “ผู้เข้ารับการฝึกอบรม” หมายความว่า ผู้ที่เข้ารับการฝึกอบรมในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

“ผู้เรียน” หมายความว่า นักเรียน นักศึกษา และผู้เข้ารับการฝึกอบรมในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

หน้าที่และการบริหารของสถานศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2554, หมวด 1 ข้อ 8-13) ให้สถานศึกษาแบ่งการบริหารออกเป็นฝ่าย ดังนี้

1. ฝ่ายบริหารทรัพยากร
2. ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ
3. ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษา
4. ฝ่ายวิชาการ

ฝ่ายบริหารทรัพยากร แบ่งออกเป็นงานต่าง ๆ ดังนี้

1. งานบริหารงานทั่วไป
2. งานบุคคล
3. งานการเงิน
4. งานการบัญชี
5. งานพัสดุ
6. อาคารสถานที่
7. งานทะเบียน
8. งานประชาสัมพันธ์

ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ แบ่งออกเป็นงานต่าง ๆ ดังนี้

1. งานวางแผนงบประมาณ
2. งานศูนย์ข้อมูลสารสนเทศ
3. งานความร่วมมือ
4. งานวิจัย พัฒนานวัตกรรม และสิ่งประดิษฐ์
5. งานประกันคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษา
6. งานส่งเสริมผลิตผล การค้า และประกอบธุรกิจ
7. งานฟาร์มและโรงงาน (เฉพาะสถานศึกษาที่เปิดทำการสอน)

ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษา แบ่งออกเป็นงานต่าง ๆ ดังนี้

1. งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา
2. งานครูที่ปรึกษา
3. งานปกครอง
4. งานแนะแนวอาชีพและจัดหางาน
5. งานสวัสดิการนักเรียนนักศึกษา
6. งานโครงการพิเศษและบริการชุมชน

ฝ่ายวิชาการ แบ่งออกเป็นแผนกและงานดังนี้

1. แผนกวิชา
2. งานพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน

3. งานวัดผล และประเมินผล
4. งานวิทยบริการและห้องสมุด
5. งานอาชีวศึกษาระบบทวิภาคี
6. งานสื่อการเรียนการสอน

แผนกวิชาซีพีให้เปิดทำการสอนตามความต้องการของตลาดแรงงาน สภาพเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้เรียน และตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กำหนดในกรณีที่แผนกวิชาซีพีใด ไม่มีความจำเป็นต้องเปิดทำการสอนในสถานศึกษาต่อไป ให้ดำเนินการยุบเลิกแผนกวิชาซีพี การเปิดสอนแผนกวิชาซีพีใหม่ และการยุบเลิกแผนกวิชาซีพีให้อยู่ในดุลพินิจของผู้อำนวยการสถานศึกษา โดยความเห็นชอบจากคณะกรรมการการบริหารสถานศึกษา

ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาอาจมอบหมายหน้าที่ให้รองผู้อำนวยการวิทยาลัยคนหนึ่งรับผิดชอบบริหารงานฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือหลายฝ่ายตามที่กำหนดไว้ก็ได้

ผู้อำนวยการวิทยาลัย อาจแต่งตั้งหรือมอบหมายหน้าที่ให้ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา พนักงานข้าราชการ หรือว่าจ้างบุคคลภายนอกให้ทำหน้าที่หัวหน้างาน หัวหน้าแผนก และเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ในสถานศึกษาได้ตามความจำเป็น และตามที่เหมาะสม

2. ความหมายของการบริหารงานกิจการนักเรียนนักศึกษา

ในการศึกษาเกี่ยวกับการบริหารงานกิจการนักเรียนนักศึกษานั้น ได้มีนักวิชาการศึกษาได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

สมศักดิ์ คงเที่ยง (2545, หน้า 3) ได้ให้ความหมายว่า กิจการนักเรียน เป็นการดำเนินกิจกรรมทุกชนิดที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ในส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับการสอนในห้องเรียน

อมรา เล็กเริงสินธุ์ (2545, หน้า 204) ได้ให้ความหมายของงานกิจการนักเรียน หมายถึง กิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่นอกเหนือจากการเรียนในห้องเรียนตามปกติ

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2546, หน้า 118) ได้ให้ความหมายของงานกิจการนักเรียน หมายถึง กิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนในส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนปกติ ทั้งในและนอกโรงเรียน โดยเริ่มตั้งแต่ที่นักเรียนจะเข้าเรียน ระหว่างเรียน จนกระทั่งออกจากโรงเรียน

สมพิศ โห้งาม (2549, หน้า 2) ให้ความหมายไว้ว่า การบริหารงานกิจการนักเรียน ได้แก่ การจัดดำเนินงานกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนโดยไม่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในห้องเรียนปกติ ทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน เริ่มตั้งแต่ก่อนที่นักเรียนจะเข้าเรียน ระหว่างอยู่ในโรงเรียน กระทั่งออกจากโรงเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552, หน้า 25) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การบริหารงานกิจการนักเรียน คืองานส่งเสริม พัฒนา ควบคุม และแก้ไข ความประพฤติของนักเรียนให้อยู่ในระเบียบวินัย ก่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยในการอยู่ร่วมกัน เพื่อสนับสนุนกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุเป้าหมายของหลักสูตร กำหนดขอบข่ายการบริหารงานกิจการนักเรียน ดังนี้

1. งานปกครอง
2. งานกิจกรรมนักเรียน
3. งานบริการและสวัสดิการ

นงลักษณ์ ใจฉลาด (2555, หน้า 82) ให้ความหมายไว้ว่า การบริหารงานกิจการนักเรียน หมายถึง การบริหารงานกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่ไม่ใช่การเรียนการสอนในชั้นเรียน เป็นภารกิจที่ผู้บริหารโรงเรียนต้องดำเนินการโดยครอบคลุมงานพัฒนาบุคลิกภาพ งานกิจกรรมสร้างเสริมลักษณะนิสัย สวัสดิการและบริการนักเรียน และงานด้านปกครอง ระเบียบวินัย เพื่อให้ นักเรียน ได้มีโอกาสพัฒนาการด้านอารมณ์ สังคมและจิตใจ มีคุณธรรมจริยธรรม สามารถปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่น ได้ดีทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน เหมาะสมที่จะออกสู่สังคมและไปประกอบอาชีพได้อย่างมีคุณภาพ

เฟรเดอริก (Frederick, 1959, p. 6) ให้ความหมายงานกิจการนักเรียนนักศึกษาว่าเป็น กิจกรรมภายในสถานศึกษา เกิดจากความสมัครใจของนักศึกษาที่จะเข้าร่วมกิจกรรม ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของผู้บริหาร ครู อาจารย์ การเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน นักศึกษาไม่มีผลตอบแทน เลื่อนขั้น หรือการวัดและประเมินผลทางการศึกษา

กู๊ด (Good, 1973, p. 9) ให้ความหมายงานกิจการนักเรียนนักศึกษาว่า เป็นโปรแกรม และการจัดดำเนินงานซึ่งนักศึกษาหรือสถานศึกษาจัดทำขึ้น มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างความสนุกสนาน เพิ่มความรู้ ส่งเสริมความถนัดและความสนใจ ไม่เกี่ยวข้องกับหน่วยกิตทางวิชาการและอยู่ภายใต้ การควบคุมดูแลของสถานศึกษา

จากความหมายการบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษาที่กล่าวมา สรุปได้ว่างานกิจการ นักเรียนนักศึกษาเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนนักศึกษาโดยตรง นอกเหนือจากการสอนใน ชั้นเรียนตามปกติเป็นงานที่มุ่งส่งเสริมการเรียนการสอนของนักเรียนทุกคนให้ก้าวหน้า ประสบ ผลสำเร็จ และมุ่งส่งเสริมชีวิตความเป็นอยู่ของนักเรียนนักศึกษาในสถาบันการศึกษาให้ดำเนินไป ด้วยดี อันจะมีผลไปถึงการพัฒนาบุคลิกภาพและความรู้ความสามารถ หรือความถนัดเฉพาะตนของ นักเรียนนักศึกษาแต่ละคนให้ก้าวหน้า และเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ตัวเขาเอง ทั้งในขณะที่มีชีวิตใน สถานศึกษา และเมื่อสำเร็จการศึกษาออกไปสู่อาชีพการงานอีกด้วย

3. ความมุ่งหมายการบริหารงานกิจการนักเรียนนักศึกษา

จุดมุ่งหมายของการบริหารงานกิจการนักเรียนนักศึกษา มีนักวิชาการศึกษาได้ให้ กล่าวถึง ดังนี้

อินทิรา บุญยาทร (2542, หน้า 172) ได้ให้แนวทางเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของการบริหารงาน กิจการนักเรียนนักศึกษา ไว้ดังนี้

1. เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนบูรณาการการเรียนรู้ทั้งในรูปแบบที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ
2. เพื่อปรุงแต่งประสบการณ์ให้แก่เรียนนักศึกษาทุกคน โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมใน กิจกรรมต่าง ๆ รวมทั้งให้ความสนใจเป็นพิเศษแก่นักเรียนที่มีปัญหา
3. เพื่อกระตุ้นให้มีการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครู อาจารย์ผู้สอน ผู้บริหารและ นักเรียนนักศึกษา
4. เพื่อสร้างบรรยากาศให้นักเรียนทุกคนมีโอกาสเท่าเทียมกันในการที่จะได้รับการศึกษา ในโรงเรียน

กาญจนา ศรีภาพสินธุ์ (2544, หน้า 7) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการบริหารกิจการ นักเรียน ดังนี้

1. ส่งเสริมการเรียนรู้และชีวิตความเป็นอยู่ของนักเรียนในโรงเรียนให้ดำเนินไปได้ด้วยดี มีความปรกติสุขตลอดไป

2. พัฒนาบุคลิกภาพ การมีวินัยในตนเอง การปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม

3. พัฒนาความสามารถ ความสนใจ และความถนัดเฉพาะของนักเรียนแต่ละคนให้ก้าวหน้า เป็นประโยชน์แก่ตนเองและสังคมให้ได้มากที่สุด

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2545, หน้า 132) ได้กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของกิจการนักเรียนว่า

1. เพื่อพัฒนาให้นักเรียน นักศึกษามีบุคลิกภาพที่เหมาะสม มีความสัมพันธ์และสามารถทำงานกับผู้อื่น

2. เพื่อฝึกให้นักเรียน นักศึกษามีความรับผิดชอบ สามารถปกครองตนเองได้

3. เพื่อฝึกความคิด และการตัดสินใจของนักเรียน-นักศึกษา

4. เพื่อพัฒนาสติปัญญาของนักเรียน-นักศึกษา

5. เพื่อให้นักเรียน นักศึกษาเพิ่มพูนความรู้ด้านอาชีพในอนาคต และรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

6. เพื่อให้นักเรียน นักศึกษารู้จักทักษะทางสังคม รู้จักเสียสละ ทำงานให้ส่วนรวม

7. เพื่อให้นักเรียน นักศึกษาพัฒนาลักษณะนิสัย ความกตัญญู และความคิดดี

8. เพื่อให้นักเรียน นักศึกษามีความสามัคคี

สุรธนา มีคำ, และวุฒิชัย อารักษ์โพชนงค์ (2555, หน้า 65) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของงานกิจการนักศึกษาได้ 2 อย่าง คือ

1. เพื่อช่วยให้นักศึกษามีความพร้อมในการศึกษาเล่าเรียนและ

2. เพื่อช่วยพัฒนานักศึกษาให้เป็นคนที่สมบูรณ์ทุกด้าน และ 3) ส่งเสริมภารกิจของสถาบันการศึกษาในแง่ การพัฒนาภารกิจด้านกิจการนักศึกษา การพัฒนานักศึกษาและการพัฒนาการบริหารการศึกษาภายในสถาบัน

มิตร ทองกาบ (2559, หน้า 212) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของงานกิจการนักศึกษา ดังนี้คือ

1. เพื่อให้นักศึกษาได้รู้จักการทำงานร่วมกับบุคคลอื่น

2. เพื่อส่งเสริมพละทานามัยและพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษา

3. เพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนตามหลักสูตรของอุดมศึกษา

4. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

5. เพื่อจัดบริการต่าง ๆ ให้แก่นักศึกษาที่จะอำนวยความสะดวกในการดำเนินชีวิตในสถาบัน

6. เพื่อเป็นการเตรียมนักศึกษาสำหรับดำเนินชีวิตในสังคมประชาธิปไตย

7. เพื่อให้เกิดความรักความผูกพันต่อสถาบัน

บาร์, และคีทติ้ง (Barr, & Keating, 1985 p. 187) ได้กล่าวไว้ว่า งานด้านกิจการศึกษานั้นมีวัตถุประสงค์ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายของสถาบันนั้น ๆ ด้วย เนื่องจากวัตถุประสงค์โดยทั่ว ๆ ไป ได้อธิบายไว้ดังนี้

1. เพื่อจัดบริการที่สำคัญให้แก่นักศึกษา เช่น บริการด้านทุนการศึกษา บริการด้านหอพัก บริการด้านอนามัย บริการด้านอาหาร และบริการให้คำปรึกษา

2. เพื่อสอนทักษะที่สำคัญในการดำรงชีวิตให้กับนักศึกษา ซึ่งความรู้หลายอย่างสามารถสอนได้ในชั้นเรียน แต่ความรู้ที่เป็นทักษะในการดำรงชีวิตอื่น ๆ ที่สำคัญไม่สามารถที่จะเรียนรู้ได้จากในชั้นเรียน เช่น การทำงานร่วมกับผู้อื่น การฝึกความเป็นผู้นำการติดต่อประสานงานและการปรับตัวเข้ากับสังคม เป็นต้น ซึ่งนักศึกษาจะเกิดการเรียนรู้ และเกิดทักษะในด้านต่าง ๆ ได้ดี โดยการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาประเภทต่าง ๆ

3. เพื่อช่วยให้นักศึกษาสามารถผสมผสานความรู้ที่ได้ ทั้งในหลักสูตรและนอกหลักสูตร โดยฝ่ายกิจการนักศึกษาพยายามจัดหาอาจารย์ที่ปรึกษาของชมรมกิจกรรมนักศึกษา ที่มีความรู้ความชำนาญในด้านกิจกรรมนักศึกษา มาให้คำแนะนำในการดำเนินกิจกรรมของนักศึกษาและการจัดกิจกรรมภายในหอพักนักศึกษา เพื่อส่งเสริมด้านวิชาการ และด้านสังคมของนักศึกษา อันเป็นการช่วยให้นักศึกษาได้ผสมผสานความรู้ที่เกิดขึ้นทั้งในและนอกหลักสูตร เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่นักศึกษา

สรุป การบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษานั้นมีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยให้นักเรียนนักศึกษามีความพร้อมในการศึกษาเล่าเรียน โดยช่วยเหลือนักศึกษาในการแก้ไขปัญหาทั้งในเรื่องส่วนตัวและในเรื่องการเรียน ช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ ให้เป็นคนที่มีร่างกายสมบูรณ์ มีสติปัญญาดี อารมณ์สังคมและจิตใจ มีภาวะความเป็นผู้นำที่ดี มีความพร้อม มีศีลธรรม มีคุณธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย มีความสามัคคี สามารถบำเพ็ญประโยชน์ เป็นนักเรียน นักศึกษาตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของวิทยาลัย และและสังคม สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุขและเป็นประโยชน์ต่อสังคมต่อไป

4. ขอบข่ายงานกิจการนักเรียนนักศึกษา สถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

การบริหารงานกิจการนักเรียนนักศึกษา มีภารกิจดูแลขอบข่ายการดำเนินงานบริหารกิจการนักเรียนนักศึกษาครอบคลุมกิจกรรม 6 งาน (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2554, หน้า 28-32) ได้แก่

1. งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา มีหน้าที่และความรับผิดชอบ ดังต่อไปนี้

1.1 ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งกิจกรรมชมรมต่าง ๆ ขึ้นภายในสถานศึกษา

1.2 ดำเนินการจัดตั้งและควบคุมดูแลองค์การวิชาชีพต่าง ๆ ขึ้นในสถานศึกษา เช่น องค์การเกษตรในอนาคตแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (อ.ก.ท.) องค์การช่างเทคนิคในอนาคตแห่งประเทศไทย (อ.ช.ท.) องค์การนักคหกรรมศาสตร์ในอนาคตแห่งประเทศไทย (อ.ค.ท.) องค์การนักธุรกิจในอนาคตแห่งประเทศไทย (อ.ธ.ท.) องค์การช่างศิลปหัตถกรรมในอนาคตแห่งประเทศไทย (อ.ศ.ท.) หรือองค์การที่เรียกชื่ออย่างอื่นในลักษณะเดียวกัน

1.3 จัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์แก่สถานศึกษา สังคม ชุมชน และกิจกรรมต่าง ๆ ในวันสำคัญของชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

1.4 จัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพของนักเรียนนักศึกษา และผู้เข้ารับการฝึกอบรมให้สอดคล้องและเป็นไปตามนโยบายคุณธรรมพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ และตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง รวมทั้งโครงการพัฒนานักเรียนนักศึกษาด้านบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์

- 1.5 ควบคุมดูแลกิจกรรมลูกเสือเนตรนารีวิสามัญและนักศึกษาวิชาทหาร
- 1.6 ส่งเสริมการกีฬา นันทนาการและศิลปวัฒนธรรมในสถานศึกษา
- 1.7 ควบคุมและดำเนินการให้มีการจัดกิจกรรมหน้าเสาธง
- 1.8 ประสานงานและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา
- 1.9 สรุปผลการประเมินและนำผลการประเมินเสนอฝ่ายบริหารและสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
- 1.10 จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงาน เสนอโครงการและรายงานการปฏิบัติงานตามลำดับขั้น
- 1.11 ดูแล บำรุงรักษา และรับผิดชอบทรัพย์สินของสถานศึกษาที่ได้รับมอบหมาย
- 1.12 ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย
2. งานครูที่ปรึกษา มีหน้าที่และความรับผิดชอบดังต่อไปนี้
 - 2.1 เสนอแต่งตั้งครูที่ปรึกษา
 - 2.2 ควบคุมดูแล ส่งเสริม การจัดทำ จัดเก็บ รวบรวมข้อมูลประวัติ ข้อมูลการเรียน และพฤติกรรมของนักเรียน
 - 2.3 ส่งเสริม ประสานงานครูที่ปรึกษาให้ คำปรึกษาแนะนำนักเรียนนักศึกษาเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ
 - 2.4 ส่งเสริม ประสานงาน ครูที่ปรึกษาให้ความคิดเห็นและข้อมูลเกี่ยวกับการกำหนดรายวิชาในการลงทะเบียนเรียนให้ความเห็นชอบแก่นักเรียน ในการลงทะเบียนรายวิชา การลงทะเบียนเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ การขอเปลี่ยน ขอเพิ่ม และขอลอนรายวิชา การขอพัก การเรียน การโอนย้าย การลาออก การขอผ่อนผัน หรือยกเว้นการชำระเงินค่าลงทะเบียนรายวิชาติดตาม แนะนำ ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการเรียน การคำนวณหาค่าระดับคะแนนเฉลี่ยแก่นักเรียน
 - 2.5 ประสานกับครู แผนกวิชา และงานที่เกี่ยวข้องในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ของนักเรียนและผู้เข้ารับการอบรมในสถานศึกษา
 - 2.6 ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของครูที่ปรึกษา สรุปผลการประเมินและนำผลการประเมินเสนอฝ่ายบริหารและสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
 - 2.7 จัดทำปฏิทินปฏิบัติงานเป็นข้อมูลในการเครื่องมือแบบฟอร์มที่เกี่ยวข้องกับระบบครูที่ปรึกษาเสนอโครงการและรายงานการปฏิบัติงานตามลำดับขั้น
 - 2.8 ดูแล บำรุงรักษาและรับผิดชอบทรัพย์สินของสถานศึกษาที่ได้รับมอบหมาย
 - 2.9 ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย
3. งานปกครอง มีหน้าที่และความรับผิดชอบดังต่อไปนี้
 - 3.1 ปกครองดูแลนักเรียนและผู้เข้ารับการฝึกอบรมให้อยู่ในระเบียบวินัยตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง
 - 3.2 ประสานงานกับครูที่ปรึกษา แผนกวิชาและหัวหน้างานในการแก้ปัญหาของนักเรียนและผู้เข้ารับการฝึกอบรมในสถานศึกษา
 - 3.3 ประสานงานกับพนักงานเจ้าหน้าที่ส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องและผู้ปกครองในการแก้ปัญหาความประพฤติของนักเรียน

- 3.4 เสนอแต่งตั้งคณะกรรมการงานปกครอง เพื่อพิจารณาการลงโทษนักเรียน
- 3.5 พิจารณาเสนอระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์การตัดคะแนนความประพฤติและพิจารณาเสนอความเห็นในการลงโทษนักเรียน
- 3.6 ประสานงานและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา เพื่อป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ป้องกันและแก้ปัญหาการทะเลาะวิวาท การก่อความไม่สงบในสถานศึกษา
- 3.7 จัดทำทะเบียนนักเรียน ที่ได้รับการพิจารณาตัดคะแนนความประพฤติและลงโทษ กรณีกระทำความผิดต่อระเบียบวินัย ข้อบังคับ
- 3.8 สรุปผลการประเมินและนำผลการประเมินเสนอต่อฝ่ายบริหารและสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
- 3.9 จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงาน เสนอโครงการและรายงานการปฏิบัติงานตามลำดับขั้น
- 3.10 ดูแล บำรุงรักษา และรับผิดชอบทรัพย์สินของสถานศึกษาที่ได้รับมอบหมาย
- 3.11 ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย
4. งานแนะแนวอาชีพและการจัดหางาน มีหน้าที่และความรับผิดชอบดังต่อไปนี้
 - 4.1 ปฐมนิเทศและปัจฉิมนิเทศ นักเรียนและผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการเรียนการสอน ความประพฤติ ระเบียบวินัยและข้อบังคับ
 - 4.2 จัดทำคู่มือนักเรียนและผู้เข้ารับการฝึกอบรม
 - 4.3 ดำเนินการงานกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาและจัดสรรทุนเพื่อการศึกษาและการประกอบอาชีพ
 - 4.4 บริการให้คำปรึกษา แนะนำอาชีพ และจัดหางานแก่นักเรียน และผู้เข้ารับการฝึกอบรม
 - 4.5 ติดต่อประสานงานกับหน่วยงาน สถานประกอบการ เพื่อจัดหางานให้แก่นักเรียนและผู้เข้ารับการฝึกอบรม
 - 4.6 สร้างระบบเครือข่าย การแนะแนวอาชีพร่วมกับหน่วยงานภายนอกทั้งภาครัฐ เอกชน และชุมชน
 - 4.7 ดำเนินการแนะแนวอาชีพพร้อมทั้งส่งเสริมอาชีพ ศึกษาต่อและประกอบอาชีพอิสระ
 - 4.8 จัดเก็บและรวบรวมข้อมูลนักเรียนและผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่สำเร็จการศึกษา โดยติดตามการมีงานทำ การศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ และการจัดทำรายงานให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง
 - 4.9 ประสานงานและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา
 - 4.10 จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงาน เสนอโครงการและรายงานการปฏิบัติงานตามลำดับขั้น
 - 4.11 ดูแล บำรุงรักษา และรับผิดชอบทรัพย์สินของสถานศึกษาที่ได้รับมอบหมาย
 - 4.12 ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

5. งานสวัสดิการนักเรียน นักศึกษา มีหน้าที่และความรับผิดชอบดังต่อไปนี้

5.1 จัดและควบคุมดูแลสวัสดิการและการให้บริการด้านต่าง ๆ ภายในสถานศึกษา เช่น ร้านอาหาร น้ำดื่ม การทำบัตรประกันสุขภาพ การทำประกันอุบัติเหตุ การทำใบอนุญาตขับขี่ การขอใช้สิทธิลดค่าโดยสารและยานพาหนะต่าง ๆ การตรวจสุขภาพประจำปี และตรวจหาสารเสพติดของนักเรียนและผู้เข้ารับการฝึกอบรม

5.2 จัดหาเครื่องมือและเวชภัณฑ์ เพื่อปฐมพยาบาลและการให้บริการสุขภาพแก่นักเรียนและผู้เข้ารับการฝึกอบรม

5.3 ดำเนินการเกี่ยวกับการปฐมพยาบาล การบริการทางสุขภาพแก่นักเรียนผู้เข้ารับการฝึกอบรม และบุคลากรของสถานศึกษา

5.4 ให้คำปรึกษาและทำหน้าที่เกี่ยวกับสุขภาพอนามัย เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพ สิ่งเสพติดและโรคภัยร้ายแรงต่างๆ ทั้งการป้องกันและรักษา

5.5 จัดการตรวจติดตามและควบคุมดูแลการเข้าพักทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาให้เป็นไปตามระเบียบ

5.6 จัดโรงอาหาร วางแผน จัดระบบและควบคุมดูแลการประกอบอาหารและการให้บริการแก่นักเรียนและผู้เข้ารับการฝึกอบรมให้ถูกต้องตามหลักโภชนาการที่ดี

5.7 ประสานงานและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

5.8 จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงาน เสนอโครงการและรายงานการปฏิบัติงานตามลำดับขั้น

5.9 ดูแล บำรุงรักษา และรับผิดชอบทรัพย์สินของสถานศึกษาที่ได้รับมอบหมาย

5.10 ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

6. งานโครงการพิเศษและการบริการชุมชน มีหน้าที่และความรับผิดชอบ ดังต่อไปนี้

6.1 จัดทำแผนปฏิบัติการฝึกอบรมและบริการวิชาชีพร่วมกับแผนกวิชาและงานที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการประจำปี

6.2 ดำเนินการโครงการตามพระราชดำริ เช่น โครงการฝึกอบรมวิชาชีพในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนหรือโครงการตามแนวพระราชดำริอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

6.3 ดำเนินการโครงการฝึกอบรมและให้บริการวิชาชีพแก่ชุมชนและบุคคลทั่วไป เช่น โครงการพัฒนาอาชีพแบบบูรณาการเพื่อแก้ปัญหาความยากจนและ 108 อาชีพ เป็นต้น

6.4 ดำเนินการโครงการฝึกอบรมและบริการวิชาชีพเคลื่อนที่ร่วมกับจังหวัดท้องถิ่นและหน่วยงานอื่น ๆ

6.5 ดำเนินการจัดกิจกรรมและการให้บริการที่ตอบสนองต่อชุมชนและสังคมตามนโยบาย เช่น โครงการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน โครงการอาชีวะร่วมด้วยช่วยประชาชนโครงการอาชีวบริการ และโครงการช่วยเหลือให้บริการอื่นๆ กรณีเกิดภัยพิบัติหรือเหตุเร่งด่วนตามที่ได้รับมอบหมาย

6.6 เผยแพร่องค์ความรู้ ทักษะวิชาชีพแก่ประชาชน เพื่อการมีงานทำและประกอบอาชีพ

6.7 ดำเนินงาน ประสานงาน ป้องกัน และปราบปรามสารเสพติด งานแก้ปัญหา ป้องกันโรคเอดส์ งานอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง

6.8 ส่งเสริมเผยแพร่ความรู้ ตลอดจนข่าวสารและเสนอแนะแนวทางในการประกอบ อาชีพให้แก่ประชาชนผู้สนใจโดยผ่านทางสื่อมวลชนต่าง ๆ

6.9 ติดตามการประเมินผลการฝึกอบรมและประสานความร่วมมือกับผู้เกี่ยวข้องใน การให้คำแนะนำ ในการประกอบอาชีพแก่ผู้ผ่านการฝึกอบรม

6.10 จัดทำปฏิทินการปฏิบัติงาน เสนอโครงการและรายงานการปฏิบัติงานตามลำดับขั้น

6.11 ดูแล บำรุงรักษา และรับผิดชอบทรัพย์สินของสถานศึกษาที่ได้รับมอบหมาย

6.12 ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

สรุปได้ว่า การบริหารงานฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา (2554, หน้า 4) ตามระเบียบว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา: 2552 หมวด 1 ข้อ 8-13 ซึ่งการบริหารงานฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษา แบ่งขอบข่ายออกเป็นงาน ต่าง ๆ ดังนี้ 1) งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา 2) งานครูที่ปรึกษา 3) งานปกครอง 4) งานแนะแนวอาชีพและ จัดหางาน 5) งานสวัสดิการนักเรียนนักศึกษา 6) งานโครงการพิเศษและบริการชุมชน

ดังนั้นงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา จึงเป็นงานที่ผู้บริหารบริหารงานฝ่ายพัฒนาการ การเรียนนักศึกษา ต้องการนำมาใช้การดำเนินงานเพื่อแก้ปัญหาและเสริมสร้างวินัยของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์

5. งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา

5.1. ความหมายของกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา

ได้มีผู้ให้ความหมายของกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ไว้หลายท่านดังนี้

กาญจนา ศรีภาพสินธุ์ (2544, หน้า 36) กล่าวถึงความเป็นมาและวิวัฒนาการของ งานกิจกรรมนักศึกษาได้ดังนี้ ในระยะเริ่มแรกของการจัดการศึกษาอย่างมีระบบในรูปแบบของ การจัดตั้งโรงเรียนขึ้นมานั้น ผู้จัดการหรือคณะผู้จัดการการศึกษายังไม่มีความคิด ในเรื่องการจัด การด้านสุขภาพพลานามัย การจัดชั้นเรียนพิเศษ ให้แก่เด็กที่มีข้อจำกัดบางประการหรือการบริหาร อาหารกลางวันให้แก่เด็กนักเรียนที่ยากจน สิ่งเหล่านี้ยังไม่ปรากฏ ให้เห็นในโรงเรียนในระยะเริ่มต้น ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะฝ่ายจัดการศึกษา ในระยะแรกไม่อาจล่วงรู้ได้ ถึงปัญหาต่าง ๆ ที่จะเกิดตามมา จนกระทั่ง เมื่อเวลาล่วงเลยไปนาน ๆ เขาเรื่องต่าง ๆ ที่เป็นปัญหาต่อสวัสดิภาพและการเรียนของ เด็กๆ ค่อย ๆ ปรากฏให้เห็นขึ้น เช่น ปัญหาการขาดเรียน ปัญหาด้านสุขภาพกายและจิตใจ ปัญหา ความยากจน ปัญหาการปรับตัวไม่ได้ ฯลฯ นับเป็นอุปสรรคต่อการเรียน การสอนปรากฏให้เห็นมาก ยิ่งขึ้น ซึ่งหากโรงเรียนเพิกเฉยไม่ช่วยขจัดปัดเป่า การจัดการศึกษาเพื่อปวงชนก็ไม่อาจจะบรรลุผล สมบูรณ์ได้ เพราะเด็ก ๆ ย่อมไม่สามารถจะศึกษาเล่าเรียนในเมื่อเขายังต้องเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ อยู่ ปัญหาที่เริ่มปรากฏในโรงเรียนต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น จนกลายเป็นงานสำคัญอีกด้านหนึ่ง ซึ่งผู้บริหาร การศึกษาทั้งหลายในปัจจุบันนี้ ต้องจัดขึ้นมาพร้อมกิจการบริการแก้ปัญหาเหล่านี้ ได้แก่ งานที่ เรียกว่า “กิจการนักเรียน”

ดำรง ประเสริฐกุล (2545, หน้า 184) ได้กล่าวว่า กิจกรรมนักเรียน หมายถึง กิจกรรม ที่โรงเรียนและนักเรียนร่วมกันจัดขึ้น ทั้งภายในและนอกโรงเรียน เพื่อสนองความต้องการและ

ความสนใจของนักเรียนในการเสริมสร้างประสบการณ์ เพิ่มพูนความรู้ให้นักเรียนมีความเจริญก้าวหน้าไปในทางที่ถูกและควร

สมเดช มุ่งเมือง (2545, หน้า 25) กล่าวถึงความเป็นมาของงานกิจกรรมนักศึกษา ได้ดังนี้ งานกิจกรรมนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของระบบอุดมศึกษา ที่สถาบันจัดขึ้นเพื่อบริการและจัดสวัสดิการช่วยเหลือให้นักศึกษา มีความพร้อมในการศึกษาพัฒนา ให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ทั้งทางด้านวิชาการและวิชาชีพ มีทักษะทางสังคมและเป็นบุคคลที่มีค่าต่อประเทศ

กูด (Good, 1973, p. 187) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมนักศึกษาว่า เป็นกิจกรรมนอกชั้นเรียนที่นักศึกษาจัดขึ้น เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ เพื่อให้เข้าใจตนเองและสังคมดีขึ้น

เฟรเดอริก (Frederick, 1959, p. 8) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมนักศึกษาว่า กิจกรรมนักศึกษาเป็นกิจกรรมทั้งหลายภายในสถานศึกษา ซึ่งนักศึกษามีความสมัครใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ทั้งนี้ต้องเป็นกิจกรรมที่สถานศึกษาให้การยอมรับและสนับสนุน โดยมีอาจารย์และผู้บริหารเป็นผู้ดูแลอย่างใกล้ชิด เพื่อช่วยให้เป็นไปตามเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ แต่นักศึกษาเป็นผู้ดำเนินการเองทั้งหมด และการเข้าร่วมกิจกรรมจะไม่มีผลในการนับหน่วยกิตหรือคะแนนใด ๆ ในส่วนที่จะช่วยให้นักศึกษาเลื่อนชั้นหรือสำเร็จการศึกษา

สรุปได้ว่า กิจกรรมนักเรียนนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่เกิดจากความสมัครใจของผู้เรียน มุ่งพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์เพิ่มเติมจากกิจกรรมในการเรียนการสอน เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนช่วยกันคิด ช่วยกันทำ ช่วยกันแก้ปัญหา ส่งเสริมศักยภาพของผู้เรียนอย่างเต็มที่ รวมถึงกิจกรรมที่มุ่งปลูกฝังความมีระเบียบวินัย ความรับผิดชอบ รู้สิทธิและหน้าที่ของตนเอง โดยมีการวิเคราะห์ วางแผน ปฏิบัติตามแผน ประเมิน และปรับปรุงการทำงาน ซึ่งเน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม

5.2 จุดมุ่งหมายของงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา

กิจกรรมนักเรียนนักศึกษามุ่งเน้นการพัฒนานักเรียนนักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพพร้อมด้วยภูมิรู้ ภูมิธรรม ภูมิฐานหรือเป็นผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรม ซึ่งจะส่งผลถึงการพัฒนาประเทศชาติต่อไปในอนาคต ได้มีผู้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา สรุปได้ดังนี้

เสริมวิทย์ ศุภเมธี (2543, หน้า 2) ให้ความเห็นว่า กิจกรรมนักเรียนนักศึกษามีจุดมุ่งหมายเพื่อมุ่งพัฒนาให้นักเรียนเจริญงอกงามทุกด้าน สถานศึกษาจึงควรให้ความช่วยเหลือทุกวิธีทางที่จะทำ ให้เขาบรรลุเป้าหมายตามโอกาสที่นักเรียนนักศึกษาควรจะได้รับ จึงได้มีการกำหนดให้จัดงานด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาอย่างจริงจังและถือเป็นงานที่ควบคู่ไปกับการจัดการศึกษา โดยกำหนดจุดมุ่งหมายไว้ 3 ประการ คือ

1. มุ่งพัฒนาบุคลิกภาพของนักเรียนนักศึกษา
2. มุ่งช่วยแก้ปัญหาอันจะเกิดขึ้นแก่นักเรียนนักศึกษา
3. มุ่งช่วยป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นกับนักเรียนนักศึกษา

สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2552, หน้า 25) ได้อธิบายถึงจุดมุ่งหมายของกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนานักเรียนนักศึกษาให้เป็นบุคคลที่สมบูรณ์ทุกด้าน ทั้งด้านร่างกายและจิตใจให้มีสุขภาพแข็งแรง มีอารมณ์มั่นคง มีทักษะทางสังคมที่ดี มีสติปัญญาและความคิดที่ก้าวหน้าสร้างสรรค์ มีความเป็นเลิศทางวิชาการและวิชาชีพขั้นสูง

2. เพื่อพัฒนานักเรียนนักศึกษาให้มีบุคลิกภาพ มีความเพียบพร้อมด้วยคุณธรรม และจริยธรรม ยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์ เลื่อมใสในการปกครองระบบ ประชาธิปไตย

3. เพื่อให้ความช่วยเหลือนักเรียนนักศึกษาให้มีความพร้อมการศึกษาเล่าเรียนโดย จัดให้มีบริการต่าง ๆ ที่จะช่วยและอำนวยความสะดวกแก่นักเรียนนักศึกษา

4. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนนักศึกษาจัดกิจกรรมและเข้าร่วมกิจกรรมตามความถนัด ความสนใจและความสามารถของตนเพื่อให้นักเรียนนักศึกษาได้มีโอกาสฝึกฝนการทำงานร่วมกัน

5. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนนักศึกษามีความรักและเชิดชูเกียรติแห่งสถาบันร่วมกัน เพื่อพัฒนาวิทยาลัยให้เป็นชุมชนวิชาการที่มีคุณภาพและเป็นที่ยึดเหนี่ยวของสังคม

สรุปได้ว่า กิจกรรมของนักเรียนนักศึกษามีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมความรู้และ ทักษะนอกห้องเรียน นอกจากนี้ยังมุ่งพัฒนาบุคลิกภาพของนักเรียนนักศึกษาในทุก ๆ ด้าน ซึ่งสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่ได้มุ่งเน้นพัฒนาคุณภาพของนักเรียนนักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มี ระเบียบวินัยมีจรรยาบรรณวิชาชีพ มีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์ มีความรู้ในโลกแห่งอาชีพ ได้รับ ประสบการณ์ในการทำงานและกิจกรรมต่าง ๆ ได้รับการปลูกฝังจิตสำนึกในการบำเพ็ญตนให้เป็น ประโยชน์ต่อสังคม รู้จักการทำงานเป็นหมู่คณะและได้รับการพัฒนาคุณลักษณะอันเป็นที่พึงประสงค์ ของตลาดแรงงาน

5.3 ความสำคัญของงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา

กิจกรรมนักเรียนนักศึกษามีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องจัดให้แก่ นักเรียนนักศึกษา เพราะเป็นการส่งเสริมพัฒนาการให้กับนักเรียนนักศึกษารอบด้าน ทั้งด้าน ร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ทั้งยังเสริมสร้างให้การเรียนรู้มีความสมบูรณ์ นักการศึกษา ได้ให้ความสำคัญกับกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ไว้ดังนี้

สมพงษ์ มั่นระวัง (2545, หน้า 253) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการจัดกิจกรรม นักเรียนนักศึกษาไว้ดังนี้

1. สร้างเสริมนักเรียนนักศึกษาให้เป็นพลเมืองดี สามารถดำรงชีวิตในสังคมที่ สลับซับซ้อนได้อย่างมีความสุขและสร้างสรรค์

2. ช่วยให้นักเรียนนักศึกษาได้เรียนรู้อย่างกว้างขวาง

3. ช่วยให้นักเรียนนักศึกษามีความรู้หลายอย่าง

4. ช่วยควบคุมพลังส่วนเกินของนักเรียนนักศึกษาให้ออกมาในการสร้างสรรค์และมี ประโยชน์

5. ช่วยให้การจัดการศึกษาบรรลุเป้าหมายของการศึกษา

6. ช่วยให้นักเรียนนักศึกษาได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมของสถานศึกษา

7. การร่วมมือร่วมใจกันทำงานก่อให้เกิดความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

8. เป็นการผ่อนคลายความตึงเครียดเป็นประโยชน์ต่อสุขภาพกายและจิตใจ

9. ช่วยให้นักเรียนนักศึกษาได้สำรวจตนเอง รู้จักตนเองในด้านต่างๆ ดีขึ้น

10. ส่งเสริมการเรียนการสอนให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

สำเนา ขจรศิลป์ (2552, หน้า 122-124) ได้สรุปความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษาไว้ดังนี้

1. ความสำคัญต่อนักศึกษา นักศึกษาโดยทั่วไปเป็นคนหนุ่มสาวที่มีพลังกำลังทั้งร่างกายและความคิด มีความสนใจมีความอยากรู้อยากเห็น และส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีความหวังดีต่อสังคมด้วยความบริสุทธิ์ใจ กิจกรรมนักศึกษาสามารถตอบสนองความสนใจและความต้องการของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี กิจกรรมนักศึกษาจึงมีความสำคัญต่อนักศึกษาดังต่อไปนี้

1.1 กิจกรรมนักศึกษาซึ่งมีหลายประเภท เช่น กีฬา ศิลปะและวัฒนธรรม บำเพ็ญประโยชน์ และนันทนาการ สามารถตอบสนองความต้องการของนักศึกษาทางด้านร่างกายและความสนใจ โดยช่วยให้นักศึกษาได้มีโอกาสใช้พลังร่างกายและความคิดกระทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

1.2 ความหลากหลายของกิจกรรมนักศึกษา ช่วยให้นักศึกษาสามารถค้นหาอาชีพงานอดิเรก และกิจกรรมการพักผ่อนหย่อนใจที่เหมาะสมกับตนเองได้

1.3 กิจกรรมนักศึกษา ทำให้เกิดความสุขในด้านความรู้และความสนใจของนักศึกษา เช่น นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิทยาศาสตร์ สามารถทำกิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรม จึงทำให้นักศึกษามีความรู้ และความสนใจ ทั้งในด้านวิทยาศาสตร์ และด้านศิลปะและวัฒนธรรม

1.4 การทำกิจกรรมทำให้นักศึกษาได้มีโอกาสเปลี่ยนบรรยากาศและอิริยาบถทำให้นักศึกษาได้ผ่อนคลายความตึงเครียด จากการที่ต้องศึกษาเล่าเรียนอย่างหนัก

1.5 การทำกิจกรรมทำให้นักศึกษาได้มีโอกาสพัฒนาตนเองทั้งทางด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจ

1.6 การทำกิจกรรมทำให้นักศึกษาได้มีโอกาสเสริมสร้างประสบการณ์ในการทำงานด้านต่าง ๆ

1.7 การทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมทำให้นักศึกษาเห็นคุณค่าของตนเองและเกิดความรู้สึกนึกคิดที่ดีต่อตนเอง

2. ความสำคัญต่อสถานศึกษาจากทัศนะของนักการศึกษาที่มีชื่อเสียงหลายคน ตลอดจนผลของกิจกรรมนักศึกษาที่ผ่านมา ทำให้เห็นได้ชัดเจนว่ากิจกรรมนักศึกษาเป็นกระบวนการทางการศึกษาที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษาที่ใช้พัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ทั้งทางด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจทำให้สถาบันอุดมศึกษาบรรลุเป้าหมายในการจัดการศึกษา การทำงานร่วมกันระหว่างอาจารย์และนักศึกษาในการทำกิจกรรมของนักศึกษาทำให้นักศึกษาเกิดความอบอุ่น เกิดการเรียนรู้ มีความเข้าใจต่ออาจารย์ และสถาบันอุดมศึกษาดียิ่งขึ้น สถาบันอุดมศึกษาที่เน้นด้านวิชาชีพหลายแห่ง อาจทำหน้าที่ในด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมน้อยมาจากการจัดกิจกรรมของนักศึกษาทางด้านศิลปะและวัฒนธรรม เป็นการช่วยทำให้สถาบันอุดมศึกษาได้ทำหน้าที่ในด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น นอกจากนั้นกิจกรรมนักศึกษา ทางด้านกีฬา ศิลปวัฒนธรรมและบำเพ็ญประโยชน์ ยังมีส่วนสำคัญในการเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของสถาบันอุดมศึกษาได้เป็นอย่างดี

3. ความสำคัญต่อประเทศตั้งแต่ปี พ.ศ. 2500 เป็นต้นมา ในแต่ละปีมีนักศึกษาเป็นจำนวนมากออกค่ายอาสาพัฒนาชนบทในถิ่นทุรกันดารยากไร้ ได้สร้างถาวรวัตถุหลายอย่าง เช่น โรงเรียน สะพานฝายน้ำล้น และถังเก็บน้ำฝน เป็นต้น นอกจากนั้น นักศึกษายังได้ช่วยแนะนำ

ประชาชนในชนบทให้มีความรู้เกี่ยวกับการเกษตรกรรมแผนใหม่ การสาธารณสุข และการศึกษาเพื่อช่วยให้ชาวชนบทมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น กิจกรรมด้านศิลปะและวัฒนธรรมของนักศึกษาได้มีบทบาทอันสำคัญในการทำนุบำรุง พัฒนา และเผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ กิจกรรมด้านกีฬา ได้ช่วยทำให้นักศึกษา ซึ่งเป็นเยาวชนของชาติมีร่างกายแข็งแรง และที่สำคัญที่สุดคือกิจกรรมนักศึกษาเป็นกระบวนการทางการศึกษาที่ช่วยพัฒนานักศึกษาทั้งทางด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกายและจิตใจให้เป็นเยาวชนที่มีคุณภาพ สามารถที่จะพัฒนาประเทศให้มีความเจริญยิ่งขึ้น กิจกรรมนักศึกษาจึงนับว่ามีความสำคัญต่อประเทศเป็นอันมาก

สรุปได้ว่า งานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษามีความสำคัญและความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องจัดให้แก่แก่นักเรียนนักศึกษา เพราะเป็นการส่งเสริมการพัฒนาการให้กับนักเรียนนักศึกษารอบด้านทั้งด้าน ร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ทั้งยังเสริมสร้างให้การเรียนรู้มีความสมบูรณ์ ดังเช่น

1. สร้างเสริมนักเรียนนักศึกษาให้เป็นพลเมืองดี สามารถดำรงชีวิตในสังคมที่สลับซับซ้อนได้อย่างมีความสุขและสร้างสรรค์

2. ช่วยให้นักเรียนนักศึกษาได้เรียนรู้อย่างกว้างขวาง

3. ช่วยให้นักเรียนนักศึกษามีความรู้หลากหลาย

4. ช่วยควบคุมพลังส่วนเกินของนักเรียนนักศึกษาให้ออกมาในการสร้างสรรค์และมี

ประโยชน์

5. ช่วยให้การศึกษابرลุเป้าหมายของการศึกษา

6. ช่วยให้นักเรียนนักศึกษาได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมของสถานศึกษา

7. การร่วมมือร่วมใจกันทำงาน ก่อให้เกิดความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน

8. เป็นการผ่อนคลายความตึงเครียด เป็นประโยชน์ต่อสุขภาพกายและจิตใจ

9. ช่วยให้นักเรียนนักศึกษาได้สำรวจตนเอง รู้จักตนเองในด้านต่าง ๆ ดีขึ้น

10. ส่งเสริมการเรียนการสอนให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

5.4 ขอบเขตของงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา

งานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา มีขอบข่ายการดำเนินงาน ครอบคลุมกิจกรรมต่าง ๆ ของสถาบันการศึกษาได้อย่างกว้างขวาง มีนักการศึกษาหลายท่านได้กำหนดขอบข่ายของงานกิจกรรมนักเรียน นักศึกษา ไว้เป็นแนวทางในการดำเนินงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ดังนี้

กาญจนา ศรีภาพสินธุ์ (2544, หน้า 8) ได้สรุปขอบข่ายของงานกิจกรรมนักเรียนออกเป็น 6 ด้าน คือ

1. บริการด้านสุขภาพ

2. การดำเนินการด้านทะเบียนและระเบียนนักเรียน

3. บริการสอนซ่อมเสริม

4. บริการด้านการปรับตัว

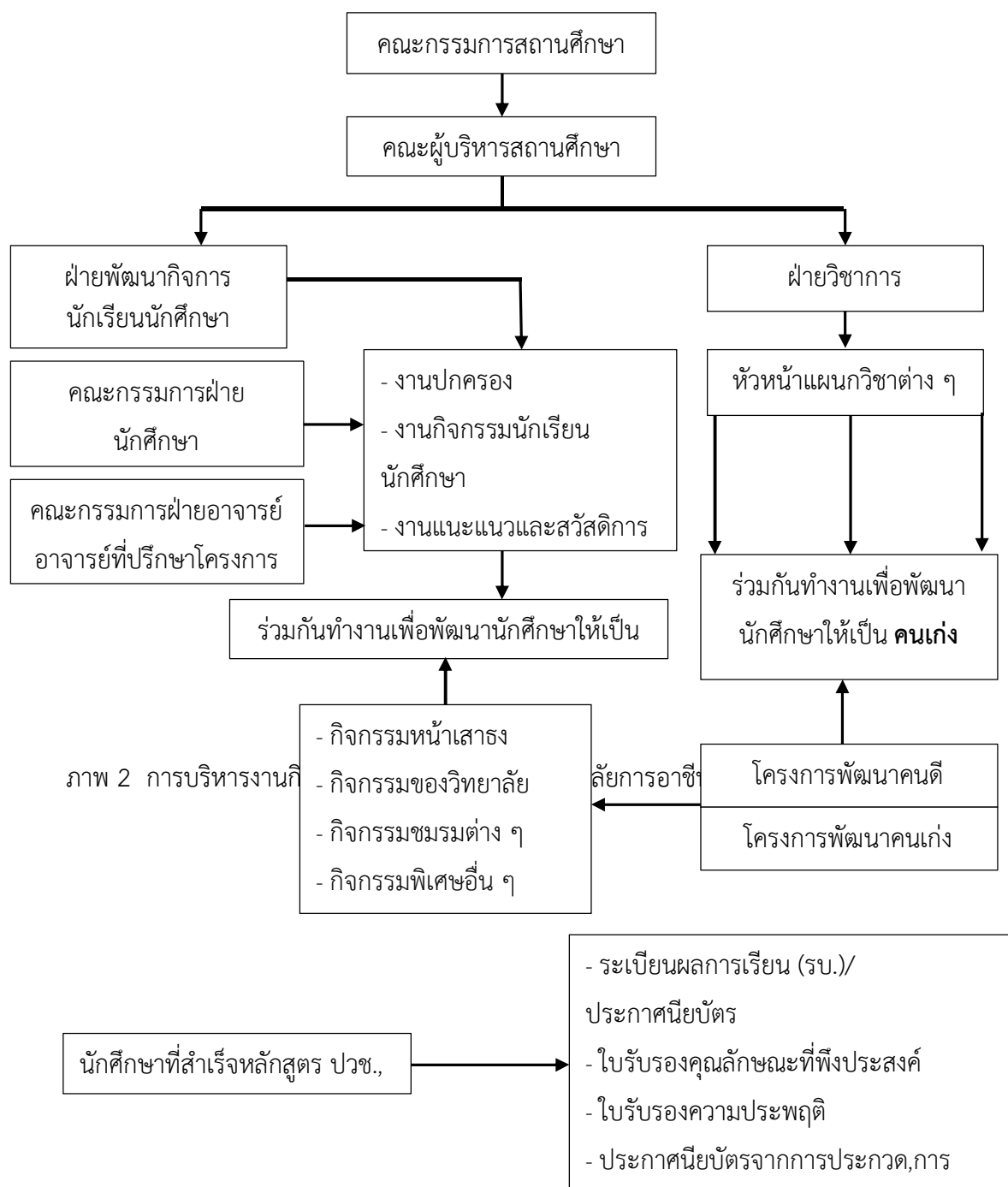
5. กิจกรรมเสริมหลักสูตร

6. บริการแนะแนว

ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ว่าด้วยการบริหารสถานศึกษา พ.ศ. 2549 (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2550, หน้า 14 – 15) ได้ระบุหน้าที่และความรับผิดชอบของงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ดังนี้

1. ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งกิจกรรมชมรมต่าง ๆ ขึ้นภายในสถานศึกษาตามระเบียบที่เกี่ยวข้อง
2. ดำเนินการจัดตั้งและควบคุมดูแลองค์การวิชาชีพต่าง ๆ ขึ้นในสถานศึกษา เช่น องค์การเกษตรกรในอนาคตแห่งประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (อ.ก.ท.) องค์การช่างเทคนิคในอนาคตแห่งประเทศไทย (อ.ช.ท.) องค์การนักคหกรรมศาสตร์ในอนาคตแห่งประเทศไทย (อ.ค.ท.) องค์การนักธุรกิจในอนาคตแห่งประเทศไทย (อ.ธ.ท.) องค์การช่างศิลปหัตถกรรมในอนาคตแห่งประเทศไทย (อ.ศ.ท.) เป็นต้น
3. จัดดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์แก่สถานศึกษา สังคม ชุมชนและกิจกรรมต่าง ๆ ในวันสำคัญของชาติ วันสำคัญทางศาสนา
4. การจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพของนักเรียนนักศึกษา โครงการพัฒนานักเรียนนักศึกษาด้านบุคลิกภาพและมนุษยสัมพันธ์และในด้านต่าง ๆ
5. ควบคุมดูแลกิจกรรมนักศึกษาวิชาทหาร ลูกเสือและเนตรนารี
6. ส่งเสริมการกีฬาและนันทนาการ ดนตรี ศิลปวัฒนธรรมในสถานศึกษา
7. ดำเนินงานโครงการพิเศษของสถานศึกษา ประสานงานโครงการพิเศษกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น งานป้องกันและปราบปรามสารเสพติด งานแก้ปัญหาป้องกันโรคเอดส์ งานป้องกันและแก้ปัญหาการทะเลาะวิวาทก่อความไม่สงบในสถานศึกษา งานการศึกษา เพื่อความมั่นคงของชาติ งานโครงการอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง เป็นต้น
8. จัดและควบคุมดูแลสวัสดิการและการให้บริการด้านต่าง ๆ ภายในสถานศึกษา เช่น ร้านค้าจำหน่ายอาหาร น้ำดื่ม เป็นต้น
9. ดำเนินการและอำนวยความสะดวกในการให้บริการต่าง ๆ เช่น การทำบัตรประกันสุขภาพ การทำประกันอุบัติเหตุ การขอใช้สิทธิลดค่าโดยสารยานพาหนะต่าง ๆ ของนักเรียนนักศึกษา เป็นต้น
10. จัดหาเวชภัณฑ์และเครื่องมือเพื่อการปฐมพยาบาลและการบริการทางสุขภาพ
11. ดำเนินการเกี่ยวกับการปฐมพยาบาล การบริการทางสุขภาพแก่นักเรียนนักศึกษาและบุคลากรในสถานศึกษา
12. ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อร้ายแรง สิ่งเสพติดต่าง ๆ ตลอดจนการป้องกันรักษา
13. จัดหอพัก ตรวจติดตาม และควบคุมดูแลการเข้าพักในหอพักทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการและระเบียบอื่นที่เกี่ยวข้อง
14. จัดโรงอาหาร วางแผนจัดระบบและควบคุมดูแลการประกอบอาหารและการให้บริการแก่นักเรียน นักศึกษาให้ถูกต้องตามหลักโภชนาการและสุขลักษณะที่ดี
15. ประสานงานและให้ความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

สรุปขอบเขตของการดำเนินงานด้านกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา ขึ้นอยู่กับความต้องการและความจำเป็นของสถานศึกษาแต่ละแห่งที่มีสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน ในส่วนวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ได้กำหนดโครงสร้างการบริหารงานกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ดังภาพ 2



การเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา

1. ความหมายของวินัย

ความหมายของวินัย ได้มีผู้ให้ความหมายของวินัยในตนเองไว้หลายท่าน ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2557, หน้า 9) ได้ให้ความหมายของวินัย คือ การยึดมั่นในระเบียบแบบแผน ข้อบังคับและข้อปฏิบัติ ซึ่งมีทั้งวินัยในตนเองและวินัยต่อสถานศึกษา สถาบัน องค์กร สังคมและประเทศ

พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตฺโต) (2542, หน้า 8) ได้ให้ความหมายของวินัย คือ ระเบียบทั้งหมดยุติของชีวิตและสังคมมนุษย์ซึ่งจะตั้งอยู่ได้ดีเป็นผลสำเร็จได้ต้องอาศัยความเข้าใจพื้นฐาน คือ ต้องมองวินัยโยงกับธรรม (ธรรม คือ ความจริงของสิ่งทั้งหลายที่มีความเป็นเหตุ เป็นปัจจัยของสิ่งทั้งหลายที่เกิดขึ้นโดยเป็นเหตุผลแก่กัน) วินัยจึงมีที่มาจากกฎธรรมชาติที่นำมาวางเป็นกฎในหมู่มนุษย์

มาลี จุฑา (2542, หน้า 281) ได้ให้ความหมายของวินัยว่า หมายถึง การปฏิบัติตามระเบียบแบบแผน ธรรมเนียมประเพณีของสถาบันตลอดจนคำสั่งสอนของอาจารย์และผู้มีอำนาจเกี่ยวข้อง

กุลยา ตันติผลาชีวะ (2542, หน้า 60) สรุปความหมายว่า วินัย หมายถึง การกระทำที่แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมตนเองให้เป็นไปในทางที่ถูกต้องอย่างมีเหตุผล

ภิญโญ สาร (2543, หน้า 402) กล่าวว่า วินัย เป็นระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ที่สถานศึกษากำหนดขึ้น เพื่อให้นักเรียน นักศึกษา ได้ปฏิบัติตาม และระเบียบบางประการไม่ได้กำหนดไว้เป็นลายลักษณ์อักษร หากแต่เป็นความคาดหวังของครูที่จะให้นักเรียน นักศึกษา วางตัวหรือประพฤติทั้งในสถานศึกษาและนอกสถานศึกษา ถ้านักเรียน นักศึกษา ประพฤติตนผิดไปจากระเบียบและความคาดหวังของครู ถือว่าทำผิดวินัย และครูอาจใช้วิธีลงโทษต่าง ๆ กัน ตามความเหมาะสมของความผิดนั้น

บุญมี แท่นแก้ว (2545, หน้า 62) ได้ให้ความหมายว่า วินัย หมายถึง การนำไปดี นำไปในทางเจริญก้าวหน้า ผู้มีวินัยหรือมีระเบียบ มีแบบมีแผน และมีความงดงามด้วยจริยธรรม ศีลธรรมที่ได้ศึกษาดีแล้ว ย่อมเป็นความดีเป็นมงคล

กระทรวงศึกษาธิการ (2545, หน้า 39) ได้กำหนดความหมายของวินัย คือ โครงสร้างของความเป็นคนควบคุมสิ่งที่ดีจะได้ไม่ต้องเสียหายเพราะความไม่ดีซึ่งเป็นสิ่งตรงกันข้ามรู้จักขอบเขตตนเองเอาชนะอะไรก็ได้แต่อย่าให้เอาชนะตนเองและผู้อื่น

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2545, หน้า 163) ได้ให้ความหมายไว้อย่างสอดคล้องกันว่า วินัย หมายถึง ระเบียบกฎเกณฑ์ข้อตกลงที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการให้บุคคลประพฤติปฏิบัติ ดำรงชีวิตร่วมกันอย่างราบรื่นมีความสุข โดยอาศัยการฝึกอบรมอย่างสม่ำเสมอให้รู้จักปฏิบัติตนและควบคุมตนเอง

พระสมชาย ฐานวุฑโฒ (2545, หน้า 72) ได้ให้ความหมายของวินัย หมายถึง ระเบียบกฎเกณฑ์ ข้อบังคับสำหรับควบคุมประพฤติทางกาย วาจาของคนในสังคมให้เรียบร้อยดีงาม เป็นแบบแผนอันหนึ่งอันเดียวกัน จะได้อยู่ร่วมกันอย่างสุขสบาย ไม่กระทบกระทั่งกันและกัน

พนัส หันนาคินท์, และคณะ (2546, หน้า 38) ให้ความหมายความมีวินัย หมายถึง การปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง กติกา และกฎหมาย ตามที่สังคมได้วางไว้หรือตามที่กลุ่มได้ตกลงอันจะนำมาซึ่งความสุข ความเจริญก้าวหน้า ความมั่นคง และความปลอดภัย

ราชบัณฑิตยสถาน (2549, หน้า 107) ให้ความหมายว่า วินัย หมายถึง ระเบียบแบบแผน และข้อบังคับ ข้อปฏิบัติ

เอกวิทย์ ณ ถลาง (2546, หน้า 61) ได้สรุปความหมายของวินัยไว้อย่างสอดคล้องกันว่า วินัย หมายถึง กระบวนการ หรือผลของการควบคุม หรือการบังคับความต้องการ แรงกระตุ้นความปรารถนาหรือความสนใจ เพื่อให้เป็นไปตามอุดมคติ หรือให้ได้มาซึ่งพฤติกรรมที่มีประสิทธิภาพเชื่อถือได้ มีแบบแผนที่เหมาะสมที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้น

กรรณิกา พิริยะจิตรา (2547, หน้า 108) ที่ให้ความหมายว่า วินัย หมายถึง การดำเนินการใด ๆ เพื่อให้นักศึกษาปฏิบัติอยู่ในระเบียบแบบแผนโดยการออกกฎระเบียบและลงโทษเพื่อให้ นักศึกษามีความรับผิดชอบและมีวินัยในตนเอง

ราชบัณฑิตยสถาน (2549, หน้า 935-1077) ได้ให้ความหมายของระเบียบวินัยไว้ว่า “ระเบียบวินัย” สามารถแยกออกได้ 2 คำ คือ “ระเบียบ” และ “วินัย” ซึ่งสามารถอธิบายในส่วนต่าง ๆ ได้ดังนี้

คำว่า “ระเบียบ” ตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า Regulations ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง แบบแผนที่วางไว้เป็นแนวปฏิบัติหรือดำเนินการ เช่น ระเบียบวินัย ระเบียบข้อบังคับ ต้องปฏิบัติตามระเบียบ

คำว่า “วินัย” ตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า Discipline ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน หมายถึง ระเบียบแบบแผนและ ข้อบังคับ ข้อปฏิบัติจะเห็นว่าความหมายของคำว่า “ระเบียบ” และ คำว่า “วินัย” มีความหมายไปในแนวทางเดียวกันลักษณะเดียวกัน

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2549, หน้า 20) ได้ให้ความหมายของวินัยไว้ว่าวินัย หมายถึง คุณลักษณะทางจิตใจและพฤติกรรมที่ช่วยให้สามารถควบคุมตนเองและปฏิบัติตามระบบระเบียบเพื่อประโยชน์สุขของส่วนรวม ซึ่งคนส่วนมากเห็นว่าวินัยเกิดจากการดูแลควบคุมในวัยที่เด็กยังเยาว์ การทำตนเป็นแบบอย่างที่ดีและการบอกกล่าวด้วยเหตุผล โดยรู้สึกรู้ว่าถูกต้อง นับว่าเป็นสิ่งจำเป็น ทั้งนี้เพื่อสร้างความเคยชินที่ดีและเกิดความเต็มใจที่จะปฏิบัติตาม ส่วนมากการใช้วินัยภายนอกมักเกิดในลักษณะภาวะจำยอมเกรงกลัวอำนาจ และการลงโทษ มักถูกควบคุมให้ปฏิบัติหรือเสริมแรง เช่น ให้งานหรือลงโทษทำให้เด็กตกอยู่ในภาวะจำใจและไม่เต็มใจ

สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2553, หน้า 19) ให้ความหมาย การมีวินัย หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงการยึดมั่นในข้อตกลงกฎเกณฑ์ และระเบียบ ข้อบังคับของครอบครัว โรงเรียน และสังคม และผู้มีวินัย คือผู้ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ และระเบียบ ข้อบังคับของครอบครัว โรงเรียนและสังคมเป็นปกติวิสัย ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น

วินัย พัฒนรัฐ (ม.ป.ป., หน้า 9) ได้ให้ความหมายความมีระเบียบวินัย หมายถึงการประพฤติตามกฎ ข้อบังคับ และกติกาต่างๆที่สังคมกำหนดขึ้น เพื่อให้เป็นแนวทางในการปฏิบัติและใช้ควบคุมความประพฤติของคนในสังคม เช่น กฎหมาย คำสั่ง คำประกาศ ระเบียบโรงเรียน

กอร์ริสัน (Gorrison, 1959, pp. 189-190) ได้กล่าวถึงวินัยไว้ว่า แบบของวินัยที่ได้ผลและมั่นคง ซึ่งเราต้องการให้เกิดขึ้นในบุคคล คือ วินัยแห่งตนที่มีรากฐานมาจากการควบคุมภายในและภายนอกตน การควบคุมภายนอกตน เช่น การดูแลที่สม่ำเสมอ การบังคับลงโทษย่อมมีความหมายในตัวเองอย่างเพียงพอ แต่จะช่วยให้เกิดวุฒิภาวะได้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

กู๊ด (Good, 1973, pp. 185 - 186) ได้ให้ความหมายคำว่า วินัย หมายถึงกระบวนการหรือผลของการควบคุมหรือการบังคับความต้องการแรงกระตุ้น ความปรารถนา หรือความสนใจเพื่อให้เป็นไปตามอุดมคติหรือให้ได้มาซึ่งพฤติกรรมที่มีประสิทธิภาพเชื่อถือได้ และกล่าวถึงความมีวินัยในตนเองว่าหมายถึง การบังคับควบคุมพฤติกรรมของบุคคลไม่ใช่โดยอำนาจภายนอก แต่หากหมายถึงการบังคับโดยอำนาจภายในของบุคคลนั่นเอง และเป็นอำนาจที่เกิดจากการเรียนรู้หรือการยอมรับในคุณค่าอันหนึ่งอันใด ซึ่งสามารถทำให้บุคคลสามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเองได้

จากความหมายของวินัยที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า วินัย หมายถึง ความสามารถในการควบคุมตนเองให้มีความรับผิดชอบอยู่ในระบบระเบียบแบบแผน ข้อบังคับ กฎเกณฑ์ คำสั่ง ขนบธรรมเนียมและประเพณี ที่กำหนดขึ้นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้น ๆ และกระทำในสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสมตามสภาพแวดล้อมแต่ละสังคม

2. ความสำคัญของวินัย

ความสำคัญของวินัยได้มีผู้ให้ความสำคัญของวินัยในตนเองไว้หลายท่าน ดังนี้

บุญมี แท่นแก้ว (2545, หน้า 62) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของวินัยว่า สังคมใหญ่เมื่อมีสมาชิกจำนวนมากอยู่ร่วมกันเป็นหมู่เป็นคณะอยู่เป็นกลุ่มเป็นพวก สมาชิกย่อมมาจากชาติตระกูลต่างกัน มีนิสัยใจคอแตกต่างกัน ถ้าขาดระเบียบวินัยต่างคนต่างกระทำตามที่ตนพอใจที่ตนต้องการ ความขัดแย้งย่อมเกิดขึ้น ในที่สุดความโกลาหล วุ่นวาย ย่อมตามมา สังคมย่อมมีการทะเลาะเบาะแว้งกันเป็นปกติ ความสงบสุขจะเกิดขึ้นไม่ได้เลย ดังนั้น จึงต้องอาศัยวินัยเป็นบรรทัดฐานในการปฏิบัติร่วมกัน นอกจากจะเป็นการควบคุมพฤติกรรมของสมาชิกในสังคมแล้ว วินัยยังทำให้สมาชิกงามดีพิเศษ ไปจากสังคมที่ไม่มีวินัยอีกด้วย

เอกวิทย์ ณ ถลาง (2546, หน้า 61) ได้กล่าวว่า วินัย คือสมรรถภาพในการควบคุมพฤติกรรมให้เป็นไปตามความประสงค์ ซึ่งหมายความว่า จะต้องควบคุม กาย วาจา ใจ และพฤติกรรมทั้งหมดของคนให้ดำรงอยู่หรือให้เคลื่อนไหวอย่างมีวินัยหรือมีแบบแผนที่เหมาะสมที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้น

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (2547, หน้า 68) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับความสำคัญของวินัยว่าเป็น การจัดสรรสภาพแวดล้อม จัดตั้งระบบการดำเนินชีวิต และจัดวางระบบความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ให้เอื้อต่อการที่จะปฏิบัติการต่าง ๆ ในการดำเนินชีวิต และทำกิจการทั้งหลายให้ก้าวไปสู่จุดหมาย

มาลินี จุฑะรพ (2548, หน้า 249) ได้อธิบายถึงความสำคัญของการมีวินัยในตนเองไว้ดังนี้

1. ช่วยสร้างและรักษาสภาพการณ์อันจำเป็นต่อความเจริญงอกงามของนักเรียนวัยรุ่นและความเจริญก้าวหน้าของโรงเรียน ถ้าขาดวินัยในห้องเรียน และหากนักเรียนไม่อยู่ในระเบียบวินัยของโรงเรียน การดำเนินงานในโรงเรียนจะเป็นไปอย่างไม่ราบรื่น ในที่สุดผลเสียจะเกิดแก่ตัวนักเรียนเองเช่น ห้องเรียนที่ไม่เป็นระเบียบ นักเรียนก็ยากจะทำอะไรก็ทำไปตามใจชอบการเรียนของตนเองและของเพื่อนก็ต้องชะงักลง

2. วินัยเป็นเครื่องเตรียมตัวนักเรียนวัยรุ่นสำหรับการดำรงชีวิตในภายหน้า เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ต้องรับผิดชอบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของตนและสมาชิกในครอบครัวการช่วยเหลือกันและร่วมมือกันในการแก้ปัญหาสังคม เช่น ปัญหาการจราจร ปัญหาการรักษาระบบนิเวศน์วิทยา ปัญหา

การบุกรุกทำลายป่า และปัญหาการเสียภาษีอากร ตลอดจนการสร้างวินัยสำหรับหมู่คณะเพื่อรองรับกับสังคมยุคใหม่ การมีวินัยในโรงเรียนเป็นการสร้างความรู้สึกรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม (Sense of Responsibility) และรับผิดชอบในการกระทำต่าง ๆ ของตน อันจะนำผลมาสู่ตนเองและหมู่คณะของตนในอนาคต

3. วินัยเป็นเครื่องปลูกฝังการรู้จักควบคุมบังคับใจของตนเองไปทีละน้อย สถาบันครอบครัวและโรงเรียนมีหน้าที่ปลูกฝังอบรมส่งเสริมให้วัยรุ่น มีความรับผิดชอบต่อสังคมในฐานะที่เป็นพลเมืองดี ในสังคมประชาธิปไตย (Democratic Society) พ่อ แม่ ผู้ปกครองและโรงเรียนจะต้องกระทำอยู่ตลอดเวลาและสม่ำเสมอ ด้วยการมอบหมายหน้าที่ให้รับผิดชอบ และให้ควบคุมตนเองให้ปฏิบัติหน้าที่นั้นให้ดีที่สุดตามกำลังและความสามารถของแต่ละคน ซึ่งมีอยู่แตกต่างกัน ผู้เกี่ยวข้องจะต้องฝึกและอบรมชี้แจง ให้วัยรุ่นเห็นคุณค่าของความคิด ความงามและความจำเป็นที่จะต้อง ควบคุมตนเองให้ปฏิบัติตนในทางที่ชอบ จนเป็นนิสัย (Habit) มีลักษณะนิสัย (Character) ที่จะนำความเจริญมาสู่ตนเองและสังคม ทั้งนี้ วัยรุ่นจะต้องรู้จักนำตนเองให้ประพฤติและปฏิบัติการทำงานในทางที่ถูกที่ควร

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2549, หน้า 5-6) ได้กล่าวถึงความสำคัญของวินัยไว้ ดังนี้

1. ด้านครอบครัว การที่สมาชิกในครอบครัวมีวินัยไม่ว่าจะเป็นวินัยภายนอก หรือวินัยภายในตนเองย่อมก่อให้เกิดความไว้วางใจ ความเชื่อมั่นระหว่างสมาชิก ทำให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีภายในครอบครัว โดยเฉพาะสมาชิกผู้เยาว์ของครอบครัว เมื่อเติบโตขึ้นจากครอบครัวที่มีสัมพันธภาพที่ดีย่อมเป็นผู้มีบุคลิกดี มีความมั่นคงทางจิตใจ กล้าที่จะเรียนรู้และปรับตัวในสิ่งใหม่ ๆ อันเป็นกำลังที่สำคัญในการช่วยพัฒนาประเทศชาติสืบไป

2. ด้านสังคม เมื่อกลุ่มคนในสังคมมีการรักษาระเบียบวินัย เคารพกฎเกณฑ์ของสังคมร่วมกัน เช่น การช่วยกันรักษาสาธารณะสมบัติ การเคารพและไม่ล่วงเกินสิทธิของผู้อื่น การปฏิบัติตามประเพณีแบบแผนปฏิบัติของสังคม ก็จะทำให้การดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกันของบุคคลในสังคมเป็นไปอย่างสงบสุข

3. ด้านเศรษฐกิจ ในสภาพสังคมไทยปัจจุบันที่มีการดำเนินงานทางธุรกิจอย่างรวดเร็ว โดยใช้เทคโนโลยีสื่อสารเป็นเครื่องมือ เวลาจึงเป็นทรัพยากรที่สำคัญยิ่ง ซึ่งผู้ดำเนินการทางธุรกิจจะต้องรักษาและใช้ให้เกิดประโยชน์คุ้มค่าที่สุด ดังนั้นการมีวินัยตรงต่อเวลาจึงเป็นสิ่งจำเป็นต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศ นอกจากนั้นการมีวินัยในตนเองเกี่ยวกับความซื่อสัตย์ในการดำเนินงานทางธุรกิจก็มีส่วนสำคัญที่ทำให้ระบบเศรษฐกิจของประเทศมีความเจริญเติบโตเป็นไปอย่างต่อเนื่อง

4. ด้านการเมือง การที่ประชาชนในสังคมไทยปัจจุบันมีความเคารพยอมรับความคิดเห็นของบุคคลอื่นที่แตกต่างไปจากตน และตระหนักในสิทธิหน้าที่ของตนในระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยในฐานะประชาชนอย่างกว้างขวาง รวมทั้งการบริหารราชการแผ่นดินด้วยความ ซื่อสัตย์สุจริตของนักการเมืองฝ่ายรัฐบาล และการหมั่นตรวจสอบการบริหารงานของคณะรัฐบาลอย่างใกล้ชิดด้วยความตระหนักในหน้าที่ของพรรคฝ่ายค้านอย่างแท้จริง สิ่งเหล่านี้เป็นวินัยในตนเองที่สำคัญที่จะช่วยในการพัฒนาทางการเมืองของประเทศเป็นไปได้อย่างดี

เชาว์ มณีวงศ์ (ม.ป.ป., หน้า 168) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของวินัยไว้ว่า วินัยช่วยให้นักเรียนควบคุมดูแลตนเองและสังคมส่วนรวมได้ด้วยความสงบสุข เกิดสภาพแวดล้อมที่ดีในการเล่าเรียนการทำงาน ช่วยนำคนไปสู่การทำความดี ความเจริญ เว้นข้อห้าม ทำตามคำสั่งบางประการ เพิ่มพลังในการทำงานเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงาน เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน สังคมเป็นสุขร่มเย็น

ลีสเตอร์, และเอลิค (Lester, & Alice, 1962, p. 398) อธิบายไว้ว่า การสร้างวินัยในตนเองแก่เด็กจะเป็นการถ่ายทอดการเรียนรู้วิธีการดำเนินชีวิตตามวัฒนธรรมของสังคมของเขา เพื่อให้มีพฤติกรรมต่าง ๆ โดยคำนึงถึงตนเองและผู้อื่นด้วย การสร้างวินัยในตนเองจะช่วยให้เขาได้กระทำการที่สังคมยอมรับเพื่อเขาจะได้มีความสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่น ซึ่งจะเป็นสิ่งที่เขาจะรู้สึกพอใจด้วยเช่นกัน

คลิฟฟอร์ด, และชาร์ลิส (Clifford, & Charles, 1981, pp. 6-7) ได้เน้นว่าระเบียบวินัยมีความจำเป็นมากและพฤติกรรมที่เกี่ยวกับระเบียบวินัยนั้นจำเป็นที่ครูจะต้องทำการเสนอเยาวชนว่า “เมื่อคุณกระทำการไม่ดี สิ่งไม่ดีนั้น ก็เกิดขึ้นกับตัวคุณ” เพราะความมีระเบียบวินัยนั้นเป็นกระบวนการที่มีความสัมพันธ์กับแนวทางปฏิบัติ ซึ่งระเบียบวินัยนั้น จะต้องมีการเสนอและการเรียนรู้ และสังคมใด ๆ ก็ตาม ถ้าขาดระเบียบวินัยก็จะเป็นสังคมสับสนวุ่นวาย ดังนั้น จะเห็นได้ว่าวินัยจะช่วยให้สมาชิกของสังคมประพฤติตนในกฎกติการ่วมกัน วินัยในตนเองจะทำให้บุคคลคนนั้นประพฤติตนอย่างมีเหตุผล เชื่อมั่นในการทำมาดี และยอมรับในเหตุผลของบุคคลอื่น ซึ่งถ้าหากบุคคลในสังคมเป็นเช่นนี้ สังคมก็จะสงบสุข นอกจากจะไม่มีใครสร้างปัญหาให้สังคมแล้วยังสามารถพัฒนาสังคมให้ดีขึ้นอีกด้วย

จากความสำคัญของวินัยที่กล่าวมาแล้วนั้น สามารถสรุปได้ว่า ความสำคัญของวินัยหมายถึง พฤติกรรมวินัยความรับผิดชอบที่ทำให้เกิดระเบียบขึ้นในตนเอง ลดความขัดแย้งกับผู้อื่น เกิดความสามัคคี ควบคุมดูแลตนเองได้ดีขึ้น ช่วยนำทางไปสู่การทำความดีเห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว รู้จักรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม มีคุณธรรมและจริยธรรมเกิดขึ้นในใจตนเอง และเป็นเครื่องมือปลูกฝังสิ่งที่ดีงามที่เหมาะสมที่ควรให้นักเรียนได้ประพฤติปฏิบัติ ซึ่งสถาบันการศึกษาที่เป็นส่วนสำคัญในการฝึกฝนและส่งเสริมการสร้างวินัย เพราะวินัยเกิดจากการฝึกฝนอบรม ฝึกปฏิบัติ หากนักเรียน นักศึกษามีวินัยดีแล้วก็จะเป็ประโยชน์ในทุก ๆ ด้าน เป็นประโยชน์กับตนเอง สังคม และประเทศชาติต่อไป

3. ประเภทของวินัย

พนัส หันนาคินทร์, และคณะ (2546, หน้า 32) ได้กล่าวถึงประเภทของวินัย โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. วินัยในตนเอง (Self - discipline) หมายถึง กระบวนการหรือวิธีการที่บัญญัติขึ้นเพื่อควบคุมพฤติกรรมของตนเอง บังคับตนเองให้ปฏิบัติตามแนวทางที่เลือกที่ดี ถ้านักเรียนมีวินัยในตนเองแล้วจะลดปัญหาด้านการปกครองนักเรียนได้อย่างมาก โรงเรียนไม่จำเป็นต้องออกข้อบังคับระเบียบให้มาก การควบคุมและการคุมครองก็จะสะดวกสบาย เพราะตนเองต้องรู้ควบคุมพฤติกรรมตนเองให้บรรลุจุดมุ่งหมายปลายทาง ได้อย่างสุขสบาย รู้จักรับผิดชอบ ปฏิบัติตามหน้าที่ของตนเองที่มีความรับผิดชอบ มีข้อดีคือ

1.1 การรู้จักบังคับตนเอง และมีกำลังใจที่จะกระตุ้นเตือนให้ตนเองปฏิบัติสิ่งที่ปรารถนา

1.2 การปฏิบัติตามระเบียบวินัยที่ตนเองมีหน้าที่อยู่ โดยไม่มีใครมาบังคับทำงานสำเร็จเรียบร้อยตามเวลา

1.3 ปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจและตรงต่อเวลา สนใจ ตั้งใจขยันทำงานเต็มความสามารถ

1.4 ไม่คิดเอาเปรียบเมื่อทำงานกับหมู่คณะ

1.5 เป็นที่ยอมรับของสังคม

2. วินัยส่วนรวม หรือวินัยสำหรับหมู่คณะ (External authority discipline) หมายถึง วินัย ที่ออกมาจากอำนาจภายนอก เพื่อบังคับให้ส่วนรวมปฏิบัติตามให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยขึ้น วินัยส่วนนี้จะต้องตั้งกฎเกณฑ์เป็นแนวทางกลาง ๆ ให้ทุกคนสามารถปฏิบัติตามได้ เช่น วินัยในการแต่งกายและวินัยในเรื่องความเคารพ ซึ่งมีข้อดี คือ รักษาความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันให้อยู่ในระดับที่ดีและควรส่งเสริมให้ดียิ่งขึ้น คือ

2.1 สามารถรักษาความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ให้อยู่ในระดับที่ดีและควรส่งเสริมให้ดียิ่งขึ้น

2.2 รู้จักดำเนินการงานได้ผลรวมแก่ส่วนรวม

2.3 สามารถควบคุมตนเองให้เป็นไปตามความต้องการและข้อตกลงของหมู่คณะ

2.4 สามารถดำเนินงานเป็นหมู่คณะ โดยมีคณะกรรมการดำเนินงาน ซึ่งคณะกรรมการจะต้องเป็นผู้มีวินัยที่ดี จึงจะทำงานของหมู่คณะได้สำเร็จ

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2549, หน้า 70-71) ได้กล่าวถึงประเภทของวินัย โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. วินัยด้านความรับผิดชอบ ความรับผิดชอบเป็นการยอมรับในการกระทำของตนเอง การยอมรับ การกระทำด้วยความเต็มใจ ไม่ว่าจะผลดีผลร้าย ไม่ว่าจะถูกหรือผิด ไม่ปิดความรับผิดชอบไปให้ผู้อื่น และพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้เกิดผลดีขึ้นความรับผิดชอบทำให้บุคคลปฏิบัติตามหน้าที่ของตน ซึ่งวินัยด้านความรับผิดชอบประกอบด้วย 1) ความรับผิดชอบต่อตนเอง เช่น รู้จักหน้าที่ ตั้งใจจริงในการปฏิบัติหน้าที่ปฏิบัติตนเป็นทางไปสู่ความเป็นพลเมืองดี การศึกษาเป็นสำคัญโดยการส่งเสริมและปลูกฝังระเบียบวินัยให้แก่คนในชาติ การยอมรับเหตุผล กล้าแสดงออก กล้ารับผิดชอบ ยับยั้งชั่งใจ และมีเกียรติ 2) ความรับผิดชอบต่อผู้อื่น เช่น ช่วยเสริมสร้างความสุขในสังคมการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การวางตัวให้เกียรติซึ่งกันและกัน ความอดทน อดกลั้น สงบเสถียร และ 3) ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ เป็นผลมาจากมีความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อผู้อื่นอย่างเหมาะสม ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีมานะ อดทนไม่ห่อหุ้มไม่ละเมิดประโยชน์เป็นของสาธารณะ รวมทั้งหน้าที่เสียภาษี การรับราชการทหาร และการใช้สิทธิเลือกตั้ง

2. วินัยด้านความสะอาด เป็นการปฏิบัติเพื่อดูแลบำรุงรักษาเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยของร่างกาย เครื่องใช้ส่วนตัว อาคารสถานที่บริเวณโรงเรียนมีความปลอดภัย และรักษาความสะอาดอยู่เสมอพร้อมในการใช้งานต่อไป

อำนาจ จันทรมหา (2553, หน้า 28) ได้แบ่งระเบียบวินัย ไว้ 2 ประเภท คือ

1. วินัยสำหรับตนเอง เป็นกระบวนการควบคุมพฤติกรรมของตนเองโดยตนเองเป็นผู้กำหนดการกระทำที่แสดงออกเป็นพฤติกรรมนั้น ๆ

2. วินัยทางสังคมหรือสำหรับหมู่คณะ เป็นกระบวนการทางสังคมหรือหมู่คณะที่กำหนดขึ้นเป็นเครื่องมือในการควบคุมพฤติกรรมของหมู่คณะเพื่อให้สมาชิกปฏิบัติตาม เช่น การใช้ระเบียบข้อบังคับเป็นเครื่องมือในการรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยของหมู่คณะนั้นให้บรรลุตามความมุ่งหมายที่สังคมหรือหมู่คณะตั้งไว้

รุจิร ภูสาระ, และคณะ (ม.ป.ป., หน้า 17) ได้แบ่งวินัยออกเป็น 3 ประเภท ซึ่งแต่ละประเภทต่างก็มีแนวทางปฏิบัติแตกต่างกันออกไป ดังนี้

1. วินัยส่วนตัว หมายถึง กฎเกณฑ์ แนวปฏิบัติ หรือคติประจำใจซึ่งแต่ละคนจะแตกต่างกันไป เพราะแต่ละคนมีลักษณะเฉพาะตัวไม่เหมือนกัน สิ่งที่ทำให้วินัยส่วนตัวแตกต่างกันออกไป ได้แก่ เพศ วัย ฐานะทางสังคม ระดับการศึกษา หน้าที่การงาน หรือค่านิยม เช่น การตรงต่อเวลา ไม่ประพฤติดื้อฉ้อ เป็นต้น

2. วินัยในหน้าที่ หมายถึง กฎเกณฑ์หรือแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่การงาน เช่น วินัยของครอบครัวที่ทุกคนในบ้านต้องปฏิบัติในฐานะบิดา มารดา ลูกหลาน หรือผู้อาศัย วินัยของโรงเรียนเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ เช่น การแต่งกาย การทำความเคารพ เป็นต้น

3. วินัยทางสังคม ได้แก่ แนวปฏิบัติอันดีที่ทุกคนในสังคมยึดถือปฏิบัติเหมือนกัน มีลักษณะเหมือนกับวินัยส่วนตัว และวินัยในหน้าที่ แต่วินัยทางสังคมมีความหมายที่กว้างกว่า ทั้งนี้วินัยทั้งสองเกี่ยวข้องกับกลุ่มเล็กกว่าวินัยทางสังคม ตัวอย่างวินัยทางสังคม เช่น มารยาท กฎหมาย จารีต ประเพณี หลักปฏิบัติทางศาสนา เป็นต้น

จากที่กล่าวถึงข้างต้น สรุปได้ว่า ประเภทของวินัย แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ วินัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและวินัยด้านความรับผิดชอบต่อส่วนรวม วินัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง เป็นพฤติกรรมที่ตนเองพึงปฏิบัติเพื่อประโยชน์ของตนเอง และวินัยด้านความรับผิดชอบต่อส่วนรวม เป็นสิ่งที่พึงถือเป็นหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ ในการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสงบสุข

4. วินัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อส่วนรวม

4.1 ความหมายความรับผิดชอบ

ความหมายความรับผิดชอบ ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Responsibility และมีผู้ให้ความหมายของความรับผิดชอบไว้ดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2549, หน้า 693) ได้ให้ความหมายของ ความรับผิดชอบ หมายถึง การยอมรับตามผลที่ดี หรือไม่ดีในกิจการที่ได้กระทำไป

พิภพ ชวงเงิน (2545, หน้า 65) กล่าวว่าความรับผิดชอบ หมายถึง ความสนใจ ความตั้งใจของบุคคลในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเพียรพยายาม และละเอียดรอบคอบเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการรักษาสิทธิหน้าที่ของตน ยอมรับผลการกระทำของตนทั้งในด้านที่เป็นผลดีและผลเสีย ทั้งพยายามปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ให้ดีขึ้นทั้งต่อตนเองและต่อสังคม

สุจิตรา จุมสีมา (2546, หน้า 12) กล่าวถึง ลักษณะความรับผิดชอบว่า คือความคิดริเริ่มความไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคการทำงานอย่างแข็งขัน มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความปรารถนาที่

จะทำงานให้ดีกว่าเดิม ผู้มีความรับผิดชอบต้องเป็นผู้ที่สามารถปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมาย มีความซื่อสัตย์สุจริตและตรงต่อเวลา

ฟังก์, และเวคเนลส์ (Funk, & Wagnalls, 1961, p. 1073) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบไว้ว่า เป็นการแสดงออกถึงความสามารถจัดการและทำหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งยังสามารถสนองต่อหน้าที่หรือข้อตกลงที่ตั้งไว้ตามอุดมคติ กฎของศีลธรรม และหลักธรรมอีกด้วย

แคทเทล (Cattell, 1963, p. 145) ได้กล่าวถึงบุคคลที่มีความสามารถในการรับผิดชอบไว้ว่า คือ บุคคลที่รับผิดชอบในหน้าที่ มีความบากบั่นพากเพียร ถือศักดิ์ศรี ยึดมั่นในกฎเกณฑ์ ลักษณะของคนที่ไม่มีความรับผิดชอบ คือคนที่ถือความสะดวกเป็นเกณฑ์ หลีกเลียงข้อบังคับ

โกฟว์ (Gove, 1965, p. 1935) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบไว้ว่าเป็นคุณสมบัติหรือเงื่อนไขที่บุคคลจะต้องรับผิดชอบ และเป็นบางสิ่งบางอย่างซึ่งบุคคลใดบุคคลหนึ่งจะต้องรับผิดชอบ

ลอว์ชี (Lawsh, 1966, p. 143) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบไว้ว่าเป็นอุปนิสัย อารมณ์ของบุคคลที่มีความรอบคอบ รับผิดชอบ และเป็นทีไวใจได้มากน้อยเพียงใด

ฟลิปโป (Flippo, 1966, p. 122) ได้สรุปความหมายของความรับผิดชอบไว้ว่าเป็นความผูกพันในการที่จะปฏิบัติหน้าที่ให้สำเร็จลุล่วงไปได้และความสำเร็จนี้เกี่ยวข้องกับปัจจัย 3 ประการ คือ พันธะ ผูกพัน หน้าที่การงาน และวัตถุประสงค์

กูด (Good, 1973, p. 498) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบไว้ว่า เป็นหน้าที่ประจำของแต่ละบุคคลเมื่อได้รับมอบหมายอย่างใด อย่างหนึ่ง หรือจะเป็นการปฏิบัติงานและหน้าที่โดยเฉพาะ ซึ่งได้รับมอบหมายให้ดีที่สุดตามความสามารถของตน

ดิกคินสัน (Dickinson, 1987, p. 9-11) กล่าวถึงความรับผิดชอบในการศึกษาเล่าเรียน หมายถึง การที่นักเรียนสามารถตัดสินใจในกระบวนการเรียนของตนเองได้ เช่น การตั้งจุดประสงค์ การเรียนรู้ การเลือกและการใช้วัสดุอุปกรณ์การเรียน การแบ่งเวลาการเรียน การประเมินผลการเรียน การเลือกทำกิจกรรม การเลือกพบบุคคลที่สามารถให้ความช่วยเหลือได้ การเข้าร่วมกลุ่มเป็นต้น ซึ่งจะเป็นการตัดสินใจในพฤติกรรมดังกล่าว เป็นบางส่วนหรือทั้งหมดก็ได้

สรุปได้ว่า ความรับผิดชอบ หมายถึง การที่บุคคลรับรู้หน้าที่ของตน แล้วปฏิบัติตามหน้าที่ของตนด้วยความเต็มใจ ตั้งใจ และมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติหน้าที่ของตนด้วยความรัก ความเพียรพยายาม รู้จักไตร่ตรองวางแผน มีความละเอียดลออสุจริตรอบคอบ และพิจารณาหาเหตุผลในการทำงานเพื่อปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่ไม่ดีให้ดีขึ้น ปฏิบัติงานอย่างมีจุดหมายหมาย เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย และยอมรับผลการกระทำไม่ว่าจะเป็นผลดีหรือผลเสีย และพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น

4.2 ประเภทของความรับผิดชอบ

บุญธรรม พุนทรัพย์ (2542, หน้า 74 - 76) ได้แบ่งความรับผิดชอบเป็น 2 ประเภทดังต่อไปนี้

1. ความรับผิดชอบต่อตนเอง ได้แก่ 1) ความรับผิดชอบทางกาย เราต้องดูแลรักษาสุขภาพร่างกายของเราให้มีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์ เพราะหากร่างกายของเราสมบูรณ์แข็งแรงเราย่อมกระทำการต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ 2) ความรับผิดชอบทางจิตใจ เราจะต้องดูแลสุขภาพทางใจของตนด้วย การฝึกอบรมจิตใจของตนให้มีคุณธรรม รู้จักแบ่งแยกความดีความชั่ว การปล่อยให้

จิตใจของตนหมกมุ่นอยู่แต่ความคิดที่ผิด คิดแต่จะทำร้ายและเอาเปรียบคนอื่นย่อมเป็นการขาดความรับผิดชอบต่อตนเอง

2. ความรับผิดชอบต่อสังคม ได้แก่ 1) ความรับผิดชอบต่อครอบครัว และบุคคลที่อยู่ใกล้ชิด คือการปฏิบัติหน้าที่ของความเป็น พ่อ แม่ ลูก เพื่อน ผู้ร่วมงาน ด้วยความรับผิดชอบต่อ การไม่ชักชวนเพื่อร่วมงานกระทำผิดต่อหน้าที่ การสร้างความไว้วางใจให้กับคนที่อยู่รอบ ๆ ตัวเรา การให้ความรักและดูแลเอาใจใส่คนที่เรารู้จัก 2) ความรับผิดชอบต่อชุมชน เช่นการช่วยเหลือคนใน ชุมชนของตนเมื่อเขาได้รับความเดือดร้อน สนับสนุนและให้ความร่วมมือในการพัฒนาชุมชนของตน ทั้งร่างกาย สติปัญญาและทรัพย์สินที่พึงจะพอให้ได้ การคิดว่าธุระไม่ใช่เป็นความคิดของคนที่ไม่มีความรับผิดชอบต่อชุมชนของตนเอง และ 3) ความรับผิดชอบต่อประเทศหรือสังคมของมนุษย์ ทั้งหมด เพราะการกระทำของเราย่อมมีผลกระทบต่อประเทศและสังคมทั้งหมดไม่มากนักน้อย เช่น การทิ้งขยะ ดังนั้น เมื่อทำอะไรก็ตาม เราควรนึกถึงผลกระทบที่มีต่อสังคมทั้งในปัจจุบันและอนาคต มิใช่คิดแต่จะได้รับประโยชน์จากสังคม แล้วสังคมจะเป็นอย่างไร ไม่สนใจหรือมัวแต่โทษสังคมว่าทำให้ คนเดือดร้อน

กระทรวงศึกษาธิการ (2545ช, หน้า 8 – 9) กล่าวถึง การแบ่งความรับผิดชอบตาม คู่มือการปลูกฝังและสร้างเสริมค่านิยมพื้นฐาน ได้แบ่งความรับผิดชอบ ออกเป็น 4 ด้าน คือ

1. ความรับผิดชอบในการศึกษาเล่าเรียน หมายถึง การที่นักเรียนศึกษาเล่าเรียน จนประสบความสำเร็จตามที่มุ่งหมายด้วยความขยันหมั่นเพียร อดทน เข้าห้องเรียนและส่งงานที่ได้รับมอบหมายตรงตามเวลา เมื่อมีปัญหาหรือไม่เข้าใจบทเรียนก็พยายามศึกษาค้นคว้าซักถาม อาจารย์ให้เข้าใจ เมื่อทำแบบฝึกหัดผิดก็ยอมรับว่าทำผิด แล้วพยายามแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องด้วย ตนเอง

2. ความรับผิดชอบต่อสถานศึกษา หมายถึง การที่นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานศึกษา รักษาผลประโยชน์ เกียรติยศ ชื่อเสียงของสถานศึกษา ช่วยกันรักษา ความสะอาดของสถานศึกษา ไม่ขีดเขียนโต๊ะเรียน ผนังห้องเรียน ห้องน้ำ ห้องส้วม แต่งเครื่องแบบ นักเรียนเรียบร้อย ไม่ทะเลาะวิวาทกับโรงเรียนอื่น คอยตักเตือนเพื่อนที่หลงผิดอันจะทำให้โรงเรียน เสียชื่อ เมื่อโรงเรียนต้องการความร่วมมือหรือช่วยเหลือก็เต็มใจให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ เข้าร่วม กิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนตามความสนใจและความสามารถของตน เพื่อสร้างชื่อเสียงให้แก่โรงเรียน

3. ความรับผิดชอบต่อครอบครัว หมายถึง การที่นักเรียนมีความตั้งใจช่วยเหลือ งานต่าง ๆ ภายในบ้าน เพื่อแบ่งเบาภาระซึ่งกันและกันตามความสามารถของตนและรู้จักแสดงความ คิดเห็น ปฏิบัติตนเพื่อความสุขและชื่อเสียงของครอบครัว

4. ความรับผิดชอบต่อสังคม หมายถึง การที่นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนและสังคมบำเพ็ญประโยชน์และสร้างสรรค์ความเจริญให้ชุมชนอย่างเต็มความสามารถ ช่วยสอดส่องพฤติกรรมของบุคคลที่เป็นภัยต่อสังคม ให้ความรู้ความสนุกสนานเพลิดเพลินแก่ ประชาชนตามความสามารถของตน ช่วยคิดและแก้ปัญหาต่าง ๆ ของสังคม เช่น ความสกปรก การจราจร เสียภาษี รักษาของสาธารณะ ฯลฯ

จิตรา วสุวานิช (2545, หน้า 189 - 199) ได้สรุปแบ่งความรับผิดชอบออกเป็น 2 แบบ ดังนี้

1. ความรับผิดชอบต่อตนเอง มีความสำคัญมาก ก่อนที่เด็กจะเรียนรู้ว่าเขาควรมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ต่อสังคมหรือต่อประเทศชาติอย่างไร เด็กควรได้เรียนรู้ที่จะมีความรับผิดชอบต่อตนเองเสียก่อน เนื่องจากการมีความรับผิดชอบต่อตนเองนั้นเป็นคุณลักษณะที่ดี ถ้ามีอยู่ในตัวของเด็กคนใดก็ย่อมมีผลดีส่งไปถึงคุณลักษณะอื่น ๆ เช่น การมีความเชื่อมั่นในตนเอง การมีความสามารถในการเรียน เป็นต้น พฤติกรรมการมีความรับผิดชอบต่อตนเองของเด็ก จัดเป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และอาจจัดพฤติกรรมการรับผิดชอบต่อตนเองของเด็กเป็นพวกๆ ได้ 2 พวก คือ 1) พฤติกรรมที่แสดงให้เห็นว่าเด็กมีความรับผิดชอบต่อกิจวัตรประจำวัน 2) พฤติกรรมที่แสดงให้เห็นว่าเด็กมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่หรืองานที่ได้รับมอบหมาย และต่อคำสัญญาที่ตนให้ไว้กับผู้อื่น

2. ความรับผิดชอบต่อสังคม เพราะสังคมเป็นสถาบันที่รวบเอาสมาชิกทั้งที่เป็นเด็กและเป็นผู้ใหญ่เข้าไว้ด้วยกัน ถ้าสมาชิกในสังคมขาดความรับผิดชอบต่อกันและต่อกฎหมายหรือระเบียบที่สังคมตั้งขึ้นแล้ว กฎหรือระเบียบนั้นก็ไม่สามารถคงอยู่ได้ ความแตกกระจายหรือการสลายตัวของสังคมก็จะเกิดขึ้น สังคมเริ่มแรกที่เด็กควรจะต้องเข้ามามีส่วนรับผิดชอบก็คือ ครอบครัวและโรงเรียน

ทศนา แคมมณี, และคณะ (2546, หน้า 6) ได้แบ่งความรับผิดชอบ เป็น 4 ประเภท คือ

1. ความรับผิดชอบต่อหน้าที่การงาน หมายถึง การปฏิบัติหน้าที่การงานของตนด้วยความเอาใจใส่ ขยันหมั่นเพียร อดทนต่ออุปสรรค ไม่ย่อท้อ มีความละเอียดรอบคอบและป้องกันความบกพร่องเสื่อมเสียในวงงานที่ตนรับผิดชอบ

2. ความรับผิดชอบต่อตนเอง หมายถึง การรักษาป้องกันตนเองให้ปลอดภัยจากอันตราย โรคภัยไข้เจ็บ รักษาร่างกายให้แข็งแรง บังคับควบคุมจิตใจไม่ให้ตกเป็นทาสของกิเลส ประพฤติตนอยู่ในศีลธรรมละเว้นความชั่ว รู้จักประมาณการใช้จ่ายตามสมควรแก่ฐานะ หมั่นศึกษาเล่าเรียนจนประสบความสำเร็จ

3. ความรับผิดชอบต่อส่วนรวม หมายถึง การปฏิบัติกิจกรรมของหมู่คณะ ครอบครัว โรงเรียนและชุมชนอย่างเต็มกำลังความสามารถ ร่วมมือแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ประพฤติและปฏิบัติตนตามกฎหมาย จดเว้นการกระทำการอันเป็นผลเสียหายแก่ส่วนรวม ดูแลทรัพย์สินสมบัติสาธารณะ และสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าแก่ส่วนรวม

4. ความรับผิดชอบในการกระทำของตน หมายถึง การยอมรับการกระทำของตนทั้งที่เป็นผลดีและผลเสีย ไม่ปิดความรับผิดชอบในหน้าที่ของตนให้แก่ผู้อื่น พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ได้ผลดียิ่งขึ้น ไตร่ตรองให้รอบคอบว่าสิ่งที่ตนทำลงไปนั้นจะเกิดผลเสียขึ้นหรือไม่ ปฏิบัติแต่สิ่งที่ทำให้เกิดผลดี

กระทรวงศึกษาธิการ (2561, หน้า 3) ได้ให้ความหมายของวินัยด้านความรับผิดชอบว่าหมายถึง ลักษณะของนักเรียนที่แสดงออกถึงความเอาใจใส่จดจ่อ ตั้งใจ มุ่งมั่นต่อการศึกษาเล่าเรียนและการเป็นอยู่ของตนเอง ตลอดจนสั่งสมอย่างเต็มความสามารถ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายสำเร็จตามความมุ่งหมายในเวลาที่กำหนด ตลอดจนยอมรับผลการกระทำทั้งผลดีและผลเสียที่เกิดขึ้น รวมทั้ง

ปรับปรุงการปฏิบัติงานให้ดีขึ้นเป็นความผูกพันในการที่จะปฏิบัติหน้าที่ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ แบ่งเป็น 3 ลักษณะ ได้แก่ ความรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อครอบครัว และต่อสังคม

1. รับผิดชอบต่อตนเอง ได้แก่ 1) แต่งกายถูกต้องตามระเบียบ 2) รับผิดชอบต่อนหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย 3) ขยันรับผิดชอบต่อการเรียน 4) รักษาสุขภาพอนามัยของตนเอง 5) มีความอดทนเพียรพยายาม

2. รับผิดชอบต่อครอบครัว ได้แก่ 1) ช่วยทำงานบ้าน 2) เคารพเชื่อฟังผู้ปกครอง 3) ไม่นำความเดือดร้อนมาสู่ครอบครัว

3. รับผิดชอบต่อสังคม ได้แก่ 1) ช่วยดูแลรักษาสาธารณสมบัติ 2) เข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน 3) เข้าร่วมกิจกรรมของชุมชน

จากประเภทของความรับผิดชอบ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบของการเสริมสร้างวินัยด้านความรับผิดชอบต่อใช้สำหรับดำเนินงานไว้ 2 ประเด็น ได้แก่ 1) วินัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง คือ พฤติกรรมที่ตนเองพึงปฏิบัติเพื่อประโยชน์ของตนเอง โดยการประพฤติปฏิบัติตนในการรับผิดชอบต่อหน้าที่อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ได้แก่ การรับผิดชอบต่อการเรียน การรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย การตรงต่อเวลาในการมาเรียน เข้าเรียน และร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของวิทยาลัย การแต่งกายถูกต้องตามระเบียบข้อตกลงของวิทยาลัย และการมีสัมมาคารวะ การเคารพครู - อาจารย์ โดยการไหว้ การคำนับ การพูดจาสุภาพอ่อนน้อม 2) วินัยด้านความรับผิดชอบต่อส่วนรวม คือ พฤติกรรมที่พึงปฏิบัติต่อส่วนรวม โดยการประพฤติปฏิบัติตนในการรับผิดชอบต่อสังคมให้ถูกต้องตามกฎระเบียบหลักเกณฑ์ ข้อบังคับ ในการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสงบสุข ได้แก่ การดูแลรักษาความสะอาดวิทยาลัย และรักษาทรัพย์สินสมบัติของวิทยาลัย

5. ทฤษฎีเกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยของนักเรียนนักศึกษา

นักการศึกษาได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับวินัยของนักเรียนนักศึกษา ดังต่อไปนี้

5.1 ทฤษฎีการเกิดวินัยในตนเองของเมาเรอร์ (Mowrer)

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2545, หน้า 58 - 70) ได้อธิบายถึงทฤษฎีการเกิดวินัยในตนเองของเมาเรอร์ ไว้ว่า การเกิดวินัยในตนเองของบุคคลนั้น นักจิตวิทยาทั้งหลายเชื่อว่าจะต้องมีพื้นฐานมาตั้งแต่ระยะแรก เกิดจนกระทั่งเติบโตขึ้นมาสิ่งสำคัญคือ ความสัมพันธ์ระหว่างทารกกับบิดามารดา หรือผู้เลี้ยงดูอันจะเป็นทางนำไปสู่ความสามารถในการให้รางวัลตนเอง หรือความสามารถควบคุมตนเองเมื่อโตขึ้น ซึ่งเมาเรอร์ ได้อธิบายว่าทารกหรือเด็กจะต้องเรียนรู้จากผู้เลี้ยงดูตน โดยที่การเรียนรู้นี้จะเกิดในสภาพ อันเหมาะสมเท่านั้น การเรียนรู้ของเด็กทารกหรือเด็กนี้จะเกิดขึ้นหลายระดับและมีขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1) บุคคลที่สำคัญต่อการเรียนรู้ของทารกหรือเด็ก คือ บิดามารดา หรือผู้เลี้ยงดู ซึ่งเป็นผู้ที่มาบำบัดความต้องการของทารก เช่น หิวก็ได้ดื่มนม ร้อนก็ได้อาบน้ำ ยุ่งกั๊กก็มีผู้ปิดไฟ เมื่อทารกได้รับการบำบัดความต้องการก็จะรู้สึกสบาย พอใจและมีความสุข ความรู้สึกของทารกนี้จะรุนแรงมาก และติดตรึงอยู่ในสำนึกของทารกไปจนเติบโตขึ้น การที่ทารกได้รับการบำบัดความต้องการจนรู้สึกสบาย พอใจและมีความสุขนั้น สิ่งที่เกิดควบคู่กับเหตุการณ์อยู่เสมอทุกครั้งก็คือ การปรากฏตัวของบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูในขณะที่มาปรนนิบัติเด็ก การบำบัดความต้องการของตนกับบิดามารดา หรือผู้เลี้ยงดูเป็นสิ่งที่ควบคู่กันเสมอในการรับรู้ของเด็กจึงถ่ายทอดมายังบิดามารดาทำให้การปรากฏตัวของบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูตน ซึ่งเมาเรอร์ เชื่อว่าการรักและพอใจบิดามารดานั้นจะต้องเกิดจาก

การเรียนรู้เช่นนี้ โดยที่ความสุขความพอใจที่ได้รับการบำบัดต้องมาก่อน ถ้าไม่มีเหตุการณ์เช่นนี้ในเด็ก เช่น เมื่อหิวก็ไม่ได้กินหรือเมื่อกินยามไม่หิวเด็กก็จะไม่เกิดความ พ้อใจ เด็กก็จะไม่มีรากฐานในการที่จะเรียนรู้ที่จะรักและพอใจบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูตน นั่นก็คือ บุคคลที่สำคัญต่อการเรียนรู้เริ่มแรกของทารกหรือเด็กก็คือผู้เลี้ยงเด็ก ซึ่งอาจจะเป็นบิดามารดาหรือผู้อื่นก็ได้

2) ความรักและความผูกพันของเด็กนำไปสู่การปฏิบัติตามคำอบรมสั่งสอนหรือการเลียนแบบผู้ที่ตนรักและพอใจ กล่าวคือ จากความรักและพอใจของเด็กที่มีต่อบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดู จึงทำให้เมื่อบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูมีการอบรมสั่งสอนเด็ก หรือมีการกระทำหรือพูดจาอย่างไร เด็กก็จะเกิดการทำตาม หรือเลียนแบบคำพูด หรือการกระทำตามที่บิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูสั่งสอน หรือตามที่เห็นบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูกระทำ ซึ่งการกระทำของเด็กเช่นนี้จะทำให้เขาเกิดความสุข ความพอใจได้เองอันเป็นลักษณะการให้รางวัลและชมเชยตนเอง โดยบุคคลไม่ได้หวังผลจากภายนอกการเลียนแบบผู้เลี้ยงดูตนของเด็กจะทำทั้งทางที่ดีและไม่ดีเท่าๆ กันตราบเท่าที่ลักษณะนั้นเป็นลักษณะของผู้ที่ตนรักและพอใจ เช่น ถ้าเด็กเห็นผู้เลี้ยงดูสูบบุหรี่เสมอ เมื่อเด็กสูบบุหรี่บ้างก็จะมีสุขความพอใจ เพราะเป็นลักษณะของผู้ที่ตนรักตนพอใจมาก่อน ความสามารถในการให้รางวัลตนเองนี้ เมารอร์ เชื่อว่าเป็นลักษณะที่แสดงถึงการบรรลุวุฒิภาวะทางจิตของบุคคลนั้น โดยจะปรากฏขึ้นในเด็กปกติที่อายุประมาณ 8-10 ขวบ และจะพัฒนาต่อไปจนสมบูรณ์เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ ฉะนั้นผู้ที่บรรลุวุฒิภาวะทางจิตอย่างสมบูรณ์ จึงเป็นผู้ที่มีความสามารถที่จะควบคุมตนให้ปฏิบัติตามอย่างมีเหตุผลในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น ในการโต้ตอบเมื่อเกิดความคับข้องใจ เมื่อเกิดความกลัว ในการมีความรักและการมีอารมณ์ต่าง ๆ ฯลฯ ส่วนผู้ที่ขาดวินัยในตนเองหรือขาดการควบคุมตนเองก็เพราะไม่ได้ผ่านการเรียนรู้ตั้งแต่วัยทารก จึงกลายเป็นบุคคลที่ขาดความยับยั้งชั่งใจ ในการกระทำและกลายเป็นผู้ทำผิดกฎหมายของบ้านเมืองอยู่เสมอ ในรายที่รุนแรงอาจกลายเป็นอาชญากรเรื้อรัง หמדโอกาสที่จะแก้ไขดังนั้น จากทฤษฎีของเมารอร์ การเกิดวินัยในตนเองจนเป็นผู้ที่บรรลุวุฒิภาวะทางจิตนั้น จะต้องเริ่มต้นจากการเลี้ยงดูในวัยทารกอย่างมีความสุข ความอบอุ่นและผ่านการอบรมสั่งสอน หรือการเลียนแบบที่ดีงามจากผู้เลี้ยงดูตนเอง จึงจะพัฒนามาเป็นลักษณะที่เด่นชัดในจิตสำนึกของบุคคลนั้น และกลายเป็นพฤติกรรมที่ถูกต้องมีเหตุผลของบุคคลนั้น

จากทฤษฎีการเกิดวินัยในตนเองของเมารอร์ สรุปได้ว่า การเกิดวินัยในตนเองเป็นผู้ที่บรรลุวุฒิภาวะทางจิตนั้นจะต้องเริ่มต้นจากการเลี้ยงดูในวัยทารกอย่างมีความสุข ได้รับความอบอุ่น และผ่านการอบรมสั่งสอนหรือการเลียนแบบที่ดีงามจากผู้เลี้ยงดูตนเอง จึงจะพัฒนามาเป็นลักษณะที่เด่นชัดในจิตสำนึกและกลายเป็นพฤติกรรมที่ถูกต้องมีเหตุผลของบุคคลนั้น

5.2 ทฤษฎีแรงจูงใจทางจริยธรรมหรือความมีวินัยในตนเองของเพค และแฮวิกเฮิสต์ (Peck and Havighurst)

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2545, หน้า 70 - 71) ได้อธิบายถึงทฤษฎีแรงจูงใจทางจริยธรรมหรือความมีวินัยในตนเองของเพค และแฮวิกเฮิสต์ ไว้ว่า การควบคุมของอีโก (Ego-control) และการควบคุมของซูเปอร์อีโก (Super Ego-control) ร่วมกันช่วยให้เกิดความต้องการแสดงพฤติกรรมเพื่อผู้อื่นอย่างสมเหตุสมผลนักทฤษฎีทั้งสองเห็นว่าพลังควบคุมของอีโกและซูเปอร์อีโกในบุคคลจะมีมากหรือน้อยก็ได้และบุคคลแต่ละคนจะมีพลังควบคุมของอีโกและซูเปอร์อีโกในระดับที่ไม่เท่ากัน อันเนื่องมาจากการได้รับความรู้ทางจริยศึกษาที่ทำให้ทราบถึงผลที่จะเกิดจากการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ในแต่ละบุคคลจะมีระดับไม่เท่ากัน ซึ่งจะส่งผลไปยังความมีวินัยในตนเองหรือการควบคุมของ

อีโกและซูเปอร์อีโกที่ต่างระดับกัน ดังนั้น นักทฤษฎีทั้งสองจึงได้จำแนกลักษณะของบุคคลออกเป็น 5 ประเภท ดังนี้คือ

1) พวกปราศจากจริยธรรม (amoral person) หมายถึง บุคคลที่มีพลังควบคุมของอีโกและซูเปอร์อีโกที่น้อยมาก โดยบุคคลจะเป็นผู้ที่ยึดตนเองเป็นศูนย์กลางและเห็นแก่ตัวฝ่ายเดียว โดยที่ไม่เรียนรู้ที่จะให้แก่ผู้อื่น เป็นผู้ที่ไม่สามารถควบคุมตนเองได้ และจะกระทำการต่าง ๆ อย่างไม่ไตร่ตรอง บุคคลประเภทนี้ถูกควบคุมโดยความเห็นแก่ตัวของตนเอง และเป็นผู้ที่ขาดความมีวินัยในตนเองหรือมีน้อยมาก

2) พวกเอาแต่ได้ (expedient person) หมายถึง บุคคลที่มีพลังควบคุมของอีโกน้อย แต่พลังควบคุมของซูเปอร์อีโกมีมากขึ้น แต่ก็ยังจัดอยู่ในประเภทปานกลางค่อนข้างน้อย บุคคลประเภทนี้จะยังยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง และกระทำทุกอย่างเพื่อความพอใจและผลได้ของ ตนเองเป็น คนที่ไม่จริงใจจะยอมอยู่ใต้การควบคุมของผู้มีอำนาจ ถ้าจะทำให้เขาได้รับผลที่ต้องการได้เป็นผู้ที่มีความมีวินัยในตนเองน้อย ลักษณะนี้จะปรากฏตั้งแต่วัยเด็กตอนต้น และในคนบางประเภทจะติดตัวไปจนตลอดชีวิต

3) พวกคล้อยตาม (conforming person) หมายถึง บุคคลที่มีพลังควบคุมของอีโกน้อยเหมือนคน 2 ประเภทแรก แต่มีพลังควบคุมของซูเปอร์อีโกมากกว่า คือ อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างมาก คนพวกนี้จะยึดพวกพ้องเป็นหลัก และคล้อยตามผู้อื่นโดยไม่ต้องไตร่ตรอง บุคคลประเภทนี้อยู่ภายใต้การควบคุมของสังคมและกลุ่ม เป็นผู้ที่มีความมีวินัยในตนเองระดับปานกลางแต่ไม่แน่นอน

4) พวกตั้งใจจริงแต่ขาดเหตุผล (irrational conscientious person) หมายถึง บุคคลที่มีพลังควบคุมของอีโกในระดับปานกลาง แต่มีพลังควบคุมของซูเปอร์อีโกมาก จนเป็นผู้ที่ยอมรับกฎเกณฑ์และค่านิยมทางสังคมเข้าไป เป็นลักษณะของตนเอง จะเป็นผู้ที่ทำตามกฎเกณฑ์และกฎหมายอย่างยึดมั่นและมีศรัทธา เป็นผู้ที่ถูกควบคุมโดยค่านิยมและปทัสถานของสังคมเป็น ผู้ที่มีความมีวินัยในตนเองค่อนข้างมาก แต่ยังไม่สมบูรณ์บุคคลประเภทนี้จะทำตามกฎอย่างเคร่งครัด โดยเห็นว่ากฎเกณฑ์นั้นเป็นของศักดิ์สิทธิ์ แม้จะก่อให้เกิดผลเสียหายแก่ผู้อื่นก็ไม่สนใจบุคคลประเภทนี้จะเป็นหลักของชุมชน เพราะมีความมั่นคงในความเชื่อและการกระทำคนอื่นเห็นได้ง่ายแต่การขาดความยืดหยุ่นอย่างมีเหตุผลของคนประเภทนี้ จึงยังเป็นคนประเภทที่ไม่สมบูรณ์ทางจริยธรรม

5) พวกเห็นแก่ผู้อื่นอย่างมีเหตุผล (rational altruistic person) คือ บุคคลที่มีพลังควบคุมของอีโกมาก และพลังควบคุมของซูเปอร์อีโกก็มากด้วย จนเกิดสมดุลระหว่างการปฏิบัติตนตามกฎเกณฑ์ของสังคมและความสมเหตุสมผลโดยเห็นแก่ผู้อื่นทั่วไปเป็นหลัก บุคคลประเภทนี้มีความสามารถควบคุมตนเองอย่างมีเหตุผล มิได้ตกอยู่ในอิทธิพลของกลุ่มในสังคม หรืออยู่ใต้อิทธิพลของกฎเกณฑ์อย่างปราศจากเหตุผลเป็นผู้ที่มีความมีวินัยในตนเองสูงมาก จะเป็นผู้ที่ตระหนักถึงผลของการกระทำของตนต่อผู้อื่นก่อนจะทำอะไรต้องพิจารณาอย่างมีเหตุผลเพื่อผู้อื่นพร้อมที่จะร่วมมือกับสังคม มีความรับผิดชอบและให้ความเคารพเพื่อนมนุษย์โดยทั่วไป มีความต้องการที่จะเสียสละและเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม บุคคลประเภทนี้มีไม่มากนักในแต่ละสังคม แต่นักทฤษฎีทั้งสองเชื่อว่าเป็นบุคลิกภาพที่พัฒนาถึงขีดสูงสุดของมนุษย์

จากทฤษฎีของเพคและเฮวิกเฮสต์ สรุปได้ว่าเป็น ทฤษฎีการพัฒนาแรงจูงใจทางจริยธรรมหรือการมีวินัยในตนเอง จากการได้รับความรู้ทางจริยศึกษาที่ทำให้ทราบถึงผลที่จะเกิดจากการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ทางวินัย

5.3 ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม ของแบนดูรา (Bandura)

সাโรখ বাক্সী (2549, หน้า 45) ได้อธิบายถึงทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของแบนดูราไว้ว่า พัฒนาการทางจริยธรรมเป็นพัฒนาการเกี่ยวกับจิตใจและพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งเป็นผลจากความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสังคมตามกฎเกณฑ์ทางศีลธรรมของสังคม โดยมีแรงขับพื้นฐานจากความต้องการทางชีวภาพ การตอบสนองต่อรางวัล และการหลีกเลี่ยงการลงโทษทางสังคม แบนดูราเชื่อว่า สิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของมนุษย์ เนื่องจากสิ่งแวดล้อมกับมนุษย์มีปฏิสัมพันธ์กันและประสบการณ์ที่ได้รับจากการแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ทำให้เกิดการเรียนรู้ และมีผลต่อการตัดสินใจเลือกแสดงพฤติกรรมในครั้งต่อไป การเรียนรู้อาจเกิดจากประสบการณ์โดยตรงหรือสังเกตจากตัวแบบ มีองค์ประกอบ ดังนี้

1) สิ่งที่เรียนรู้ คือ ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่าง ๆ ของตัวมนุษย์ ทั้งความสัมพันธ์ของเหตุการณ์และพฤติกรรมกับผลต่อพฤติกรรม ทำให้มนุษย์สามารถคาดหวังผลที่จะเกิดตามมาของเหตุการณ์หรือเป็นแนวทางในการแสดงพฤติกรรมของมนุษย์

2) วิธีเรียนรู้ เกิดจากประสบการณ์ตรง หรือเกิดจากการสังเกตพฤติกรรมและผลกรรมของผู้อื่น บุคคลที่มีประสบการณ์มากหรือช่างสังเกตจะเป็นผู้ที่มีโอกาสการเรียนรู้สูง ประสบการณ์หรือเหตุการณ์ที่แตกต่างกันทำให้บุคคลเกิดการเรียนรู้หลากหลาย

3) ความเชื่อ ผลของการเรียนรู้ของมนุษย์จะพัฒนาเป็นความเชื่อ ความเชื่อมีบทบาทในการกำหนดพฤติกรรม

4) การควบคุมพฤติกรรมด้วยความคิด การคิดในเชิงประเมินหรือวิเคราะห์ผลที่คาดว่าจะเกิด นำไปสู่การเลือกแสดงพฤติกรรมที่เกิดผลที่ตนเองคาดหวังหรือต้องการเป็น การใช้วิจารณญาณในการเลือกที่จะกระทำ หรือไม่กระทำพฤติกรรมนั้น ๆ

5) จริยธรรมเป็นกฎเกณฑ์สำหรับประเมินพฤติกรรมว่าดีหรือไม่ แม้มนุษย์จะใช้ความคิด วิเคราะห์ และเลือกพฤติกรรม ที่ตนตัดสินใจกระทำแล้ว มนุษย์ยังต้องเปรียบพฤติกรรมที่คาดว่าจะแสดงนั้นกับกฎเกณฑ์ทางสังคมที่ตนอยู่ จะเป็นที่ยอมรับของสังคมหรือไม่

6) การบังคับตนเองให้มีการเรียนรู้กฎเกณฑ์ในการประเมินพฤติกรรมทำให้สามารถประเมินพฤติกรรมผู้อื่นและตนเองได้ และประเมินปฏิกิริยาตอบสนองต่อพฤติกรรมนั้นได้

สรุปว่า ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของแบนดูรา ใช้อธิบายการเกิดและการพัฒนาทางจริยธรรมได้ดี ฉะนั้นการที่นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ถึงผลเสียที่เกิดจากการขาดวินัยจากเหตุการณ์และประสบการณ์ตรงที่เกิดขึ้น และตระหนักว่าเป็นพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในสังคม ทำให้นักเรียนนักศึกษาประเมินพฤติกรรมของตน และเลือกแสดงพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองอันเป็นที่ยอมรับของสังคม

5.4 ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก Lavrence Kohlberg

สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2552, หน้า 67-75) ได้อธิบายถึงทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก ไว้ว่า พัฒนาการทางจริยธรรมเป็นผลจากการพัฒนาการของโครงสร้างทางความคิด ความเข้าใจเกี่ยวกับจริยธรรม นอกจากนั้น โคลเบอร์ก ยังพบว่า ส่วนมากการพัฒนาทางจริยธรรมของ

เด็กจะไม่ถึงขั้นสูงสุดในอายุ 10 ปี แต่จะมีการพัฒนาขึ้นอีกหลายขั้นจากอายุ 11-25 ปี การใช้เหตุผลเพื่อการตัดสินใจที่จะเลือกกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง จะแสดงให้เห็นถึงความเจริญของจิตใจของบุคคล การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ไม่ได้ขึ้นอยู่กับกฎเกณฑ์ของสังคมใดสังคมหนึ่งโดยเฉพาะ แต่เป็นการใช้เหตุผลที่ลึกซึ้งยากแก่การเข้าใจยิ่งขึ้นตามลำดับของวุฒิภาวะทางปัญญา

โคลเบอร์ก ได้แบ่งระดับของจริยธรรมออกเป็น 3 ระดับ ซึ่งทั้ง 3 ระดับ นั้นจัดเป็นขั้นพัฒนาการทางจริยธรรมได้ 6 ขั้น

ขั้นที่ 1 ใช้หลักการหลบหลีกการถูกลงโทษ

ขั้นที่ 2 ใช้หลักการแสวงหารางวัล

ขั้นที่ 3 ใช้หลักการกระทำตามที่คนอื่นเห็นว่าดี

ขั้นที่ 4 ใช้หลักการกระทำตามหน้าที่ของสังคม

ขั้นที่ 5 ใช้หลักการเคารพตนเองหรือการทำตามคำมั่นสัญญา

ขั้นที่ 6 ใช้หลักการยึดอุดมคติสากล

จากขั้นพัฒนาการทางจริยธรรมทั้งหกขั้นเหล่านี้ โคลเบอร์ก ได้แบ่งออกเป็น 3 ระดับในแต่ละระดับ มี 2 ขั้น เริ่มจากขั้นต่ำสุดจนถึงสูงสุด ดังตาราง 1

ตาราง 1 ขั้นพัฒนาการทางจริยธรรมทั้งหกขั้น

ขั้นการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม	ระดับของจริยธรรม
ขั้นที่ 1 ใช้หลักการหลบหลีกการถูกลงโทษ (2-7 ปี)	1. ระดับก่อนกฎเกณฑ์ (2-10 ปี)
ขั้นที่ 2 ใช้หลักการแสวงหารางวัล (7-10 ปี)	
ขั้นที่ 3 ใช้หลักการกระทำตามที่คนอื่นเห็นว่าดี (10-13 ปี)	2. ระดับตามกฎเกณฑ์ (10-16 ปี)
ขั้นที่ 4 ใช้หลักการกระทำตามหน้าที่ของสังคม (13-16 ปี)	
ขั้นที่ 5 ใช้หลักการเคารพตนเองหรือการทำตามคำมั่นสัญญา (16 ปี ขึ้นไป)	3. ระดับเหนือกฎเกณฑ์ (16 ปี ขึ้นไป)
ขั้นที่ 6 ใช้หลักการยึดอุดมคติสากล (วัยผู้ใหญ่)	

ที่มา : สุรางค์ โค้วตระกูล (2552, หน้า 72)

ระดับที่ 1 คือ ก่อนกฎเกณฑ์

ในระดับนี้เด็กจะตอบสนองต่อกฎเกณฑ์ โดยกระทำตามผู้ที่มีอำนาจเหนือตน และพิจารณาสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการลงโทษ หรือการได้รับรางวัล ซึ่งพัฒนาการทางจริยธรรมในระดับนี้ เด็กจะกระทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองเท่านั้น โดยนำมาเกี่ยวข้องกับด้านสรีระเป็นใหญ่ เด็กในระยะนี้จะเข้าใจว่า ความดีคือสิ่งที่ทำไปแล้วไม่ถูกลงโทษ และทำดีแล้วได้รับรางวัลจึงจะทำ เด็กจะเชื่อหรือกระทำตามที่ผู้มีอำนาจเหนือตนในการลงโทษ หรือให้รางวัลพัฒนาการทางจริยธรรมในระดับก่อนเกณฑ์ แบ่งออกเป็น 2 ขั้น คือ

ขั้นที่ 1 ใช้หลักการหลบหลีกการถูกลงโทษ ในขั้นนี้เด็กจะใช้หลักการหลีกเลี่ยงมิให้ได้รับโทษ เป็นเหตุผลในการกระทำ เด็กจะทำดีตามกฎเกณฑ์ของผู้มีอำนาจเหนือตน และอยู่ภายใต้อำนาจของผู้ใหญ่ เพราะกลัวการถูกลงโทษ เช่น กระทำดีเพราะกลัวจะถูกตีไม้ใช้เพราะกลัวความผิด

ขั้นที่ 2 ใช้หลักการแสวงหารางวัล การกระทำดีหรือการกระทำที่ถูกต้อ ในขั้นนี้ เด็กจะเห็นความสำคัญของการได้รับรางวัลหรือคำชมเชย การสัญญาว่าจะให้รางวัลจึงเป็นแรงจูงใจให้เด็กกระทำความดีในขั้นนี้จะเป็นไปได้ในทำนองการได้และแลกเปลี่ยนแบบเด็ก ๆ เช่น เมื่อเขาให้ฉันมา ฉันก็ตอบแทนเขาไป เป็นต้น

ระดับที่ 2 คือระดับตามกฎเกณฑ์

พัฒนาการทางจริยธรรมในระดับนี้ เด็กจะเห็นความสำคัญของหน้าที่ ความรับผิดชอบของกลุ่มที่ตนเป็นสมาชิกอยู่ และรู้จักรักษากฎเกณฑ์ เพราะเห็นความสำคัญของกลุ่มหรือเพราะความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นหลัก ในระดับนี้ เด็กจะไม่กระทำความผิดเพราะต้องการให้ผู้อื่นยอมรับ และยึดกฎเกณฑ์ของกลุ่มและสังคมเป็นเกณฑ์ในการปฏิบัติพัฒนาการทางจริยธรรมในระดับตามกฎเกณฑ์นี้ แบ่งออกเป็น 2 ขั้น คือ

ขั้นที่ 3 ขั้นกระทำที่คนอื่นเห็นว่าดี อยากเป็นคนดี เด็กน่ารัก (Good Boynice Girl Orientation) พัฒนาการที่จริยธรรมในขั้นนี้ เด็กจะกระทำในสิ่งที่ตนเองคิดว่าคนอื่น ๆ จะเห็นด้วยและพอใจ เพื่อให้เป็นที่ชอบของเพื่อนฝูง เพราะต้องการยอมรับจากผู้อื่น โดยจะกระทำดีเพราะต้องการที่จะเป็นเด็กดีของกลุ่ม

ขั้นที่ 4 ขั้นกระทำตามกฎหมายและระเบียบของสังคม (The Law and Order Orientation) ในระดับนี้บุคคลจะเข้าใจในกฎเกณฑ์ บรรทัดฐานของสังคม เข้าใจถึงบทบาท และหน้าที่ของบุคคลที่พึงปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ และสังคมที่เป็นสมาชิกอยู่และมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามเพื่อประโยชน์ต่อกลุ่มสังคมของตน

ขั้นที่ 5 ใช้หลักการเคารพตนเองหรือการทำตามคำมั่นสัญญา (Contractual Legalistic Orientation) บุคคลในขั้นนี้จะเห็นความสำคัญของคนหมู่มาก ความถูกต้องเป็นสิ่งที่ต้องพิจารณาถึงค่านิยมเฉพาะตัวบุคคล เป็นสิทธิเฉพาะตัว คำนึงถึงสภาพการณ์และกฎเกณฑ์ที่มีเหตุผล ซึ่งได้รับการยอมรับจากคนส่วนใหญ่ เคารพมติที่มาจากการลงความเห็นอย่างเป็นประชาธิปไตย และถือว่ากฎเกณฑ์ต่าง ๆ ย่อมเปลี่ยนแปลงได้ถ้ามีเหตุผลที่เหมาะสมกว่า หน้าที่ของบุคคลในขั้นนี้คือการกระทำตามข้อสัญญาที่ให้ไว้กับผู้อื่น คำนึงถึงสิทธิเสรีภาพและไม่พยายามที่จะลิดรอนสิทธิของผู้อื่นอีกด้วย เห็นแก่ประโยชน์ของส่วนรวมเป็นหลัก

ขั้นที่ 6 ใช้หลักการยึดอุดมคติสากล (The Universal-Ethical Principle Orientation) พัฒนาการทางจริยธรรมในขั้นนี้ ความถูกต้องคือความสำนึกถึงคุณค่าของความถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่บุคคลนั้นพิจารณา โดยคำนึงถึงเหตุผลอย่างกว้างขวาง มีความเป็นสากล ผู้ที่เจริญแล้ว คำนึงถึงประโยชน์ของมนุษยชนไม่ใช่เฉพาะกลุ่มบุคคลและปฏิบัติตามความถูกต้องนั้นอย่างไม่หวั่นไหวต่อสิ่งใด ๆ มีความละเอียดต่อการทำชั่วแม้จะไม่มีใครรู้เห็นก็จะไม่กระทำ คุณธรรมของบุคคลในขั้นนี้ จะเป็นนามธรรม เช่น การยอมรับในคุณค่าของมนุษย์ทุกคน การยอมรับว่าทุกคนมีสิทธิที่เท่าเทียมกันในความเป็นมนุษย์ คุณธรรมในขั้นนี้จะเกิดขึ้นได้ในบุคคลที่มีความเจริญทางสติปัญญาในขั้นสูง มีประสบการณ์และความรู้อย่างกว้างขวาง

สรุปทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบิร์ก เชื่อว่าพัฒนาการทางจริยธรรมของบุคคลจะเป็นไปตามลำดับขั้นจากขั้นที่ 1 ผ่านไปตามลำดับ ถึงขั้นที่ 6 บุคคลจะพัฒนาขั้นไม่ได้เพราะการให้เหตุผลในขั้นที่ต่ำกว่าอยู่ก่อนแล้ว และต่อมาเมื่อได้รับประสบการณ์ทางสังคมใหม่ ๆ หรือสามารถเข้าใจความหมายของประสบการณ์เก่า ๆ ที่ได้ดีขึ้น จึงเกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านความคิดเห็นและการให้เหตุผล ทำให้การให้เหตุผลในขั้นสูงมีมากขึ้น เหตุผลในขั้นที่ต่ำกว่าก็จะถูกใช้น้อยลงทุกที และถูกละทิ้งไปในที่สุด พัฒนาการทางจริยธรรมของแต่ละบุคคลไม่จำเป็นต้องไปถึงขั้นสูงสุด อาจจะหยุดชะงักในขั้นใดขั้นหนึ่งก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถทางสติปัญญาและประสบการณ์ทางด้านสังคมของบุคคลนั้น

จึงสรุปได้ว่า การปลูกฝังเสริมสร้างและพัฒนาวินัยในตนเองแก่เด็กเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องทำให้ถูกวิธี เพื่อสร้างเสริมจริยธรรมที่ดีของบุคคลที่จะเป็นพลเมืองดี ซึ่งจำเป็นมากสำหรับทุกสังคม การพัฒนาวินัยในตนเองจะต้องทำตั้งแต่วัยเด็ก ซึ่งเด็กควรได้รับความอบอุ่นในครอบครัว เพื่อให้เด็กเกิดความมั่นคงทางอารมณ์ รวมไปถึงประสบการณ์การปลูกฝังความมีวินัยของทุกช่วงวัย เริ่มต้นตั้งแต่วัยเด็กสู่วัยรุ่นจนเกิดเป็นอุดมคติของความมีวินัยในวัยผู้ใหญ่ต่อไป ซึ่งความมีวินัยนั้นอาจมาจากประสบการณ์การเรียนรู้ทั้งทางตรงและทางอ้อมได้อย่างมีเหตุผล ดังนั้นครอบครัวและสถาบันการศึกษา จึงควรให้ความสนใจและลงมือปลูกฝังและพัฒนาวินัยแก่เด็กและเยาวชนของชาติ

6. แนวทางการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา

กุลยา ตันติผลาชีวะ (2542, หน้า 60-65) ได้กล่าวถึง แนวทางการสร้างวินัย ดังนี้

1. มีเจตคติที่ดีกับนักศึกษา การสอนวินัยต้องค่อยเป็นค่อยไป ใส่ใจและพยายามสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับนักศึกษา ให้คำแนะนำชี้แจงถึงการประพฤติปฏิบัติที่ถูกต้อง ฝึกให้รู้จักบังคับตนเองอย่างมีเหตุผลใช้วิธีจูงใจให้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติมากกว่าการบังคับ โดยคำนึงถึงความรู้สึกจิตใจของนักศึกษาจากการสอนวินัยด้วยความรัก จะช่วยให้นักศึกษามีความรู้สึกที่ดีกับการมีวินัย
 2. จำเป็นต้องปลูกฝังความมีวินัย เนื่องจากการสร้างวินัยไม่ใช่การลงโทษ แต่การสร้างวินัยเกิดจากการสั่งสอนอย่างมีเหตุผลและจำเป็น คือ การสอนให้รู้ขอบเขตของความประพฤติด้วยความตระหนักว่าอิสรภาพที่แท้จริง คือ อิสรภาพที่มีขอบเขต
 3. สร้างให้นักศึกษามีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่และงานที่ได้รับมอบหมาย ด้วยการติดตามให้ข้อมูลป้อนกลับ ชี้แนะ ไม่ว่ากล่าวให้เสียใจ และต้องประเมินให้นักศึกษาได้เห็นถึงการพัฒนาพฤติกรรมของตนและสิ่งที่ควรต้องแก้ไข
 4. ต้องให้การยกย่องชมเชยเมื่อนักศึกษาได้กระทำหรือปฏิบัติดี
 5. การฝึกวินัยต้องทำสม่ำเสมอ และมีขอบเขตเพื่อการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี
- ฉันทนา ภาคบกษ, และคณะ (2543, หน้า 17-18) ได้กล่าวถึง แนวทางการสร้างวินัยให้นักศึกษาระดับอุดมศึกษา ดังนี้

1. แนวทางการสร้างวินัยให้นักศึกษาเป็นสิ่งที่สามารถพัฒนาได้และการพัฒนาตนเอง เป็นการรู้จักมุ่งอนาคตและควบคุมตนเองโดยอยู่บนพื้นฐานของเหตุผลและความพึงพอใจเป็นสิ่งที่น่าเสริมสร้างให้เกิดผลดีแก่นักศึกษา
2. การสร้างความตระหนักอยู่เสมอว่า “ปัญหาวินัยในสังคมเกิดขึ้นจากทุกคนในสังคม เมื่อคนเป็นหน่วยหนึ่งของสังคม การแก้ปัญหาวินัยในสังคมจะสำเร็จถ้าทุกคนช่วยกันแก้ โดยเริ่มต้นที่การพัฒนาตัวเองและไม่ลืมที่จะคำนึงถึงผลกระทบที่ตนเองมีต่อสังคมเสมอ

3. ความก้าวหน้าในการนำความรู้ต่างๆ ไปปรับใช้สังคมอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นพลังที่มีคุณภาพในการแก้ปัญหาหรือสร้างสรรค์จริยธรรม และประเทศชาติต่อไป

กาญจนา ศรีภาพสินธุ์ (2544, หน้า 8) ได้กล่าวว่า ในการปลูกฝังหรือแนวทางการสร้างเสริมนักศึกษาให้เป็นผู้มีวินัยนั้น มีข้อคิดหรือองค์ประกอบหลายประการที่สถาบันการศึกษาจะต้องให้ความสำคัญ เช่น

1. ควรคำนึงถึงสิทธิและความรับผิดชอบของนักศึกษาในการมีส่วนร่วมด้วยสถาบันการศึกษา ในการกำหนดกฎระเบียบต่าง ๆ ตลอดจนการปกครองดูแลกันเองเพราะการที่นักศึกษาได้รับการยอมรับให้ทำอะไร ๆ ได้ด้วยตนเองย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้อย่างแท้จริง

2. ควรมีการทบทวนและปรับเปลี่ยนชี้แจงกฎระเบียบต่าง ๆ ที่กำหนดไว้สำหรับใช้ใน ห้องเรียนและในสถาบันการศึกษาอยู่เสมอ เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป

3. ควรมีการจัดระเบียบที่ดี มีการทำความเข้าใจกับนักศึกษาในเรื่องการงานที่นักศึกษาต้อง รับผิดชอบ ตลอดจนขอบเขตของการปฏิบัติตนตามมาตรฐานความประพฤติที่ตกลงกันไว้ ซึ่งจะเป็น การส่งเสริมให้นักศึกษาประพฤติปฏิบัติตนได้ถูกต้องตามความมุ่งหวังของสถาบัน

4. ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนต้องมีความสม่ำเสมอในการรักษาระเบียบวินัยในชั้นเรียน และในสถาบันการศึกษาให้เป็นไปตามที่ตกลงกันไว้ด้วยความจริงจัง และด้วยความยุติธรรม เป็นต้น

พรชัย ภาพันธ์ (2546, หน้า 72) ได้กล่าวถึง หลักในการพัฒนาและวิธีการปลูกฝัง จริยธรรมในเด็ก และบรรยากาศทางสังคมในโรงเรียนที่ส่งเสริมจริยธรรมดังนี้

1. หลักในการพัฒนาจริยธรรมนักเรียน
2. มุ่งการป้องกันมากกว่าการแก้ไข
3. พัฒนาตามที่ขาดและตามวัย
4. พัฒนาแบบไม่จงใจมากกว่าจงใจ
5. ผู้พัฒนาควรมีความสัมพันธ์อันดีกับผู้ถูกพัฒนา
6. คำนึงถึงบริบทของผู้ถูกพัฒนา
7. พัฒนาให้ครบขั้นตอน

โดย พรชัย ภาพันธ์ (2546, หน้า 72-73) ได้นำเสนอต่อไปว่าวิธีการปลูกฝังจริยธรรมใน เด็ก ครูที่จะอบรมสั่งสอนทางจริยธรรมให้แก่เด็กได้อย่างดีนั้น ครูต้องเป็นผู้ที่รักเด็กและเด็กรัก พ่อใจครู นอกจากนั้นครูจะต้องเป็นผู้มีจริยธรรมสูง ที่สำคัญครูต้องรู้วิธีการอบรมสั่งสอนปลูกฝัง จริยธรรมเด็กที่ถูกต้อง ดังนี้

1. ความสัมพันธ์กับเด็ก ทำให้เด็กมีความไว้วางใจในตัวครู ให้ความรักเด็กอย่างจริงจังใน ตัวครู เลือกที่จะให้รางวัลพฤติกรรมดีของเด็กมากกว่าคอยจับผิดลงโทษ เมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมที่ดี ควรเสริมแรง และให้ความสนใจในพฤติกรรมนั้นทันที ครูต้องพร้อมที่จะเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็ก

2. การให้รางวัล เมื่อเด็กทำดีเปรียบเสมือนใส่ปุ๋ยต้นไม้ ขณะที่ยังเล็กอยู่เมื่อเติบโต แข็งแรง ความต้องการปุ๋ยจะลดลงและสามารถยืนอยู่ได้

3. การลงโทษ ต้องให้เด็กยอมรับพร้อมที่จะรับการลงโทษ ครูต้องใช้เหตุผลเชิง จริยธรรม ชี้ให้เห็นความผิดที่เกิดขึ้น

4. ครูต้องทำตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็ก ครูสอนอย่างหนึ่งแต่กลับกระทำอีกอย่างหนึ่ง ทำให้เด็กเกิดความสับสน

5. ควบคุมโดยการป้องกันมากกว่าคอยจับผิด
6. ครูควรให้เด็กได้ตัดสินใจด้วยตนเอง พร้อมทั้งให้คำแนะนำกระตุ้นให้ปรับปรุงพฤติกรรม
7. บรรยากาศทางสังคมในโรงเรียนที่ส่งเสริมจริยธรรม
8. สภาพแวดล้อมที่ดีในโรงเรียน สามารถพัฒนาจิตใจของนักเรียนได้โดยอัตโนมัติ สามารถทำให้นักเรียนมีเหตุผลเชิงจริยธรรมสูง เชื่ออำนาจในตนและสุขภาพจิตดีสภาพแวดล้อมที่ดีในโรงเรียนมีลักษณะสำคัญ 2 ประการ คือ

8.1 ลักษณะประชาธิปไตยในโรงเรียน เป็นความสัมพันธ์ 4 ประเภท ระหว่างครูกับนักเรียน ดังนี้

8.1.1 ความรักสนับสนุนจากครูแสดงความรักหวังดีต่อศิษย์และให้คำแนะนำในสิ่งที่นักเรียนมีปัญหา

8.1.2 ใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์ ให้รางวัลหรือลงโทษอย่างเหมาะสมกับเจตนาของผู้กระทำ

8.1.3 การลงโทษทางจิตมากกว่าทางกาย โดยงดเว้นกิจกรรมที่เด็กชอบบางประการ ครูเลิกเขียนตีแต่ต้องให้ทำงานเพื่อประโยชน์ส่วนรวม

8.1.4 การควบคุมปานกลางถึงน้อย ควบคุมแต่ในโอกาสที่จำเป็น โดยสนับสนุนให้เด็กได้ควบคุมตนเองให้ได้

8.2 ลักษณะที่นักเรียนสามารถทำนาย และควบคุมผลที่จะเกิดกับตนได้โรงเรียนต้องจัดสภาพแวดล้อมที่ดีให้นักเรียนเกิดความมั่นคงในจิตใจ ว่าตนได้รับความเป็นธรรมและเสมอภาค การเห็นแก่ส่วนรวมมากกว่าเห็นแก่ตัวหรือพวกพ้อง คำกล่าวที่ว่า “เรากำลังพ่ายแพ้สงครามทางปัญญา” อาจจะเป็นจริงเมื่อเยาวชนขาดคุณภาพเพราะเรากำลังวิ่งตามกระแสการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก ที่เรียกว่า “โลกาภิวัตน์” เมื่อเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่หลังไหลเข้ามา ความเป็นอยู่ของคนเปลี่ยนไปตามค่านิยมที่เป็นสังคมแห่งการบริโภค เน้นวัตถุนิยม คุณค่าความดี และคุณค่าแห่งความเป็นมนุษย์ก็จะลดลงตามไปด้วย เด็กเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าที่เปรียบเสมือนต้นกล้าที่พร้อมจะรับน้ำเติมปุ๋ยจากผู้ใหญ่ จะเป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุขในสังคม โดยผู้ใหญ่ต้องพร้อมที่จะเป็นแบบอย่างที่ดี ไม่ใช่ครูสอนอีกอย่างหนึ่งที่เป็นดีงาม แต่ผู้สอนเองกลับปฏิบัติในทางตรงกันข้าม การเป็นครูที่ดีไม่ใช่เรื่องง่าย เพียงแต่เป็นแบบอย่างทางคุณธรรมจริยธรรมอย่างเดียว ครูก็หนักมากพอแล้ว หากครูเราสามารถยกระดับวิญญาณมนุษย์ของเด็กให้สูงขึ้นได้ แสดงว่าครูเรานั้นยิ่งใหญ่ในการสร้างคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์แล้ว วันนั้นทุกคนคงภาคภูมิใจในอาชีพครู

พนัส หันนาคินทร์, และคณะ (2546, หน้า 38-39) ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติตนของนักเรียนให้มีระเบียบวินัยดังนี้

1. ต้องรู้จักกฎระเบียบของสังคมที่เราอยู่เป็นอย่างดี เพื่อจะไม่ละเมิดกฎหมาย
2. ต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบนั้นอย่างเคร่งครัด ทั้งต่อหน้าและลับหลัง
3. ฝึกปฏิบัติตามกฎระเบียบจนติดเป็นนิสัย วิธีสนับสนุนหรือส่งเสริมให้เด็กรู้จักควบคุมพฤติกรรมของตนเอง หรือการช่วยสร้างความรับผิดชอบที่ดีให้แก่เด็ก เป็นสิ่งจำเป็นมากในการอบรมเด็กในสังคมปัจจุบันทำได้หลายวิธีด้วยกัน ทั้งที่บ้านและโรงเรียน คือ

3.1 พ่อแม่จะต้องสร้างวินัยสัมพันธภาพอันดีกับลูกของตน ไม่ควรบังคับขู่เข็ญให้เด็กทำตามกฎข้อบังคับที่วางเอาไว้ หรือปล่อยปละละเลยเด็กจนเกินไป การให้เด็กทำอะไรสักอย่างหนึ่ง ควรจะแนะนำและชี้แจงแต่โดยดี เพื่อจะช่วยให้เด็กเข้าใจสิ่งที่ให้ทำนั้นอย่างชัดเจน

3.2 พ่อแม่จะต้องยอมให้เด็กมีอิสระในการพัฒนาตนเอง ไม่ควรควบคุมเด็กอยู่ตลอดเวลา ควรให้ออกไปเล่นหรือเข้ากับสังคมเพื่อน ๆ บ้าง เพื่อจะได้รู้จักอยู่ร่วมกับเด็กอื่น ๆ รู้จักการเป็นผู้ให้และผู้รับ ทั้งยังเป็นการส่งเสริมความอยากรู้อยากเห็นตามธรรมชาติของเด็กด้วย

3.3 จงพยายามศึกษาเด็กว่ามีความสามารถในการทำอะไรบ้าง และพยายามส่งเสริมให้เด็กทำสิ่งต่าง ๆ ที่เขาสามารถทำได้ ไม่ควรมอบความรับผิดชอบให้เด็กจนเกินกำลังของเด็ก

3.4 ช่วย让孩子เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ที่ควรกระทำ

3.5 ต้องรู้จักอธิบายคำถามต่าง ๆ ที่สนใจและเต็มใจที่จะอธิบายปัญหา หรือรับฟังเหตุผลต่าง ๆ ของเด็ก และนำสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มาพิจารณาอีกครั้ง

3.6 จงมีความนับถือในตัวเด็ก อย่าบังคับเขามากจนเกินไปควรปล่อยให้เด็กเป็นตัวของตัวเองบ้าง

3.7 ควรยกย่องหรือให้คำชมเชยเด็กในโอกาสอันควร เพื่อเป็นการส่งเสริมกำลังใจ และแสดงความพอใจต่อการกระทำของเด็ก

3.8 จงเป็นคนมีเหตุผล และสามารถอธิบายเหตุผลต่าง ๆ ให้เด็กเกิดความเข้าใจ ก่อนที่เด็กจะเชื่อฟัง และกระทำตาม

3.9 จงเป็นคนคงเส้นคงวา อย่าแสดงอาการวันดี พุธนี้ร้าย หรือวันนี้สั่งให้ทำอย่างนี้ แต่พุธนี้สั่งให้ทำอีกอย่างหนึ่ง

3.10 อย่าทำการลงโทษเด็กเมื่อเวลาโกรธ

3.11 ควรยกบุคคลที่มีระเบียบวินัยดีมาให้เด็กดูเป็นตัวอย่าง

3.12 การให้กฎเกณฑ์ต่าง ๆ จะต้องให้ในเวลาที่เหมาะสม

3.13 การลงโทษเด็กเมื่อทำผิด ควรเป็นการสั่งสอน ไม่ควรทำอย่างดุร้าย รุนแรงหรือทารุณต่าง ๆ หรือทำเป็นเวลานาน

3.14 การทำโทษควรจะทำอย่างคงเส้นคงวา และทันทีทันใด เพื่อให้เด็กทราบว่าทำไมเขาจึงถูกลงโทษ

3.15 ควรเข้าใจว่าไม่มีใครในโลกนี้ที่จะสามารถทำทุกสิ่งทุกอย่างได้ตามกฎที่ตั้งขึ้น แต่ควรสอนให้รู้จักปรับตัวให้เข้ากับกฎเกณฑ์

กรณีศึกษา พิริยะจิตรา (2547, หน้า 20) ที่กล่าวไว้ ดังนี้

1. สถาบันอุดมศึกษาต้องทำการฝึกให้นักศึกษารู้จักความมีวินัยและความรับผิดชอบต่อ การเข้าร่วมกิจกรรม

2. การฝึกอบรมต่าง ๆ รวมทั้งนันทนาการเพื่อเพิ่มพูนชีวิตที่สดใสช่วยนักศึกษาให้ค้นพบ

3. ความมีวินัยและความรับผิดชอบต่อ การเข้าร่วมกิจกรรมนำมาประยุกต์ใช้กับตนเองได้

4. การให้ความรู้โดยเฉพาะความรู้เกี่ยวกับวินัยนักศึกษา เช่น นักศึกษาจะต้องรู้จักระเบียบของสถาบันอุดมศึกษา รู้สิทธิหน้าที่ของตนเองและของผู้อื่นตลอดจนรู้จักตนเอง

5. มีการส่งเสริมให้นักศึกษาพัฒนาตนเองทางด้านคุณธรรม ให้นักศึกษามีวินัยในตนเอง และความรับผิดชอบชีวิต

6. การลงโทษไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่ออนาคตของนักศึกษา

สุชา จันทรเอน (2548, หน้า 26-27) กล่าวว่า การดำเนินงานด้านวินัยนักเรียนเป็นสิ่งที่ต้องอาศัยความละเอียดอ่อนและจะต้องดำเนินการให้รัดกุมอย่างมากโดยยึดหลักการ ดังนี้

1. หลักการป้องกัน (Prevention) หลักการข้อนี้เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการประพฤติดวินัยขึ้น มีแนวความเชื่อพื้นฐานว่าการป้องกันดีกว่าแก้ไขเสียยา โดยดำเนินการป้องกันด้วยวิธีการหลาย ๆ อย่าง

2. หลักการควบคุม (Control) หลักการนี้เพื่อควบคุมให้นักเรียนประพฤติปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน โดยดำเนินการควบคุมดูแลหรือชักจูงให้นักเรียนประพฤติปฏิบัติตามคำสั่งที่ได้กำหนดไว้

3. หลักการแก้ไข (Correction) หลักการข้อนี้เพื่อแก้ไขปรับปรุงการประพฤติดวินัยนักเรียน ดำเนินการโดยการลงโทษ หรือแก้ไขปรับปรุงพฤติกรรมตามความเหมาะสม

4. หลักการพัฒนาและส่งเสริม (Development) หลักการข้อนี้เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมที่พึงประสงค์ขึ้นอีก ให้นักเรียนประพฤติดียิ่งขึ้นและมากขึ้น โดยโรงเรียนจัดสภาพแวดล้อมหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่เอื้อต่อการพัฒนา และการส่งเสริมพฤติกรรมที่พึงประสงค์

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2549, หน้า 21) ให้แนวคิดในการสร้างวินัยไว้ 5 ประการ คือ

1. การทำให้เกิดพฤติกรรมเคยชิน โดยให้บุคคลรู้เห็นและปฏิบัติประพฤติดี เพื่อเป็นพื้นฐานและปฏิบัติต่อเนื่องจนเกิดเป็นพฤติกรรมเคยชินที่ดี

2. การใช้วัฒนธรรมในสังคม เป็นแนวปฏิบัติผสมผสานกับหลักการทำให้เป็นพฤติกรรมเคยชิน เช่น การทำความเคารพด้วยการไหว้เมื่อพบผู้ใหญ่ เป็นสิ่งที่เด็กทำได้โดยง่าย แต่การเข้าแถวไม่ใช้วัฒนธรรมไทย เด็กไม่ได้เห็นแบบอย่างที่ดีอยู่เสมอ ดังเช่น การไหว้ของไทยดังนั้นการไหว้จึงง่ายต่อการปฏิบัติมากกว่าการเข้าแถว

3. การใช้ข้อควรระวัง เป็นความสัมพันธ์ระหว่างจิตใจพฤติกรรมและสติปัญญา ซึ่งเป็นหลักการทางการศึกษา และหลักการพัฒนาจริยธรรม คือมีความเข้าใจในสำคัญของสิ่งที่จะกระทำมีความพอใจ และยอมรับในสิ่งที่จะกระทำ ยอมรับไปสู่ความพร้อมในการกระทำ

4. การใช้แรงหนุนสภาพจิต เป็นการตั้งความมุ่งมั่นหรืออุดมการณ์ และพยายามปฏิบัติตามเป้าหมายที่มุ่งมั่นไว้ ซึ่งอาจทำให้เกิดการเปรียบเทียบ แม้ความภาคภูมิใจในผลการปฏิบัติหากใช้มากเกินไปจะกลายเป็นดูถูกดูหมิ่นผู้อื่น อันเกิดจากการเปรียบเทียบและพึงพากำลังใจจากภายนอก

5. การใช้กฎเกณฑ์บังคับ เป็นวิธีหนึ่งที่ทำให้เกิดวินัยได้ชั่วระยะหนึ่ง เมื่อไม่มีผู้ใดควบคุมวินัยก็จะหายไป จึงเป็นวิธีที่ไม่ถูกต้อง

เครือข่ายสถาบันอุดมศึกษาเขตภาคกลาง (2551, หน้า 8) ได้กล่าวถึงแนวทางการพัฒนานักศึกษาดังนี้

1. สร้างแบบอย่างที่ดี คือ การปลูกฝังที่ดีที่สุด เป็นการปลูกฝังโดยไม่บอกด้วยการทำให้ดูอยู่ให้เห็น

2. แสดงให้เห็นชัดเจนถึงค่านิยมทางด้านวินัยของสถาบัน
3. ฝึกการพิจารณาหาเหตุผล
4. ต้องสร้างบรรยากาศส่งเสริมการมีวินัย
5. ต้องสร้างความมั่นใจให้นักศึกษาที่ปฏิบัติตามระเบียบวินัย
6. ควรฝึกให้นักศึกษาควบคุมและกำกับดูแลตนเอง ฝึกตนให้อยู่ในครรลองของสังคม ฝึกให้รู้ บทบาท หน้าที่และความรับผิดชอบในฐานะนักเรียนนักศึกษาและในฐานะพลเมืองดีให้ใช้เหตุผลทำไมควรปฏิบัติ ไม่ควรปฏิบัติ

คณะกรรมการพัฒนานักศึกษานอกชั้นเรียน (2552, หน้า 42) ได้ประมวลแนวคิดเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาวินัยนักศึกษา สรุปได้ว่า สามารถดำเนินการในแนวทางดังต่อไปนี้

1. การสร้างวินัยในชั้นเรียน เช่น การฝึกให้นักศึกษาเข้าชั้นเรียนตรงเวลา การส่งงานตรงเวลา การแต่งกายที่ถูกระเบียบ โดยอาจจะกำหนดให้มีคะแนนพัฒนาการทางวินัยในกระบวนการเรียนการสอน

2. การสร้างวินัยนอกชั้นเรียน จะมุ่งเน้นไปในเรื่องการปฏิบัติตามกฎระเบียบของสถาบัน การลงโทษตัดคะแนนความประพฤติ ภาควิชา พักการเรียน การสร้างความภาคภูมิใจในสถาบัน การมองเห็นคุณค่าในตนเอง (Self Esteem)

3. การเสริมสร้างวินัยนักศึกษาด้วยการทำให้เป็นพฤติกรรมเคยชิน ด้วยความเชื่อที่ว่ามันจะดีทั้งหลายอยู่ได้ด้วยดีด้วยความเคยชิน

4. การสร้างเสริมวินัย ด้วยการสร้างโอกาสการเรียนรู้ให้แก่นักศึกษา และควรจัดการเรียนที่สอดคล้องเหมาะสม คือ

- 4.1 เรียนรู้วิธีการปฏิบัติตนให้เหมาะสม สอดคล้องกับวัฒนธรรม เช่น มีสัมมาคารวะ มีกิริยา มารยาทเรียบร้อย มีความภาคภูมิใจในความเป็นคนไทย รักและเทิดทูนชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เป็นต้น

- 4.2 เรียนรู้หลักปฏิบัติทางศาสนา หรือสิ่งอันควรเคารพในศาสนา

- 4.3 เรียนรู้เพื่อปลูกฝังลักษณะนิสัยที่สำคัญบางอย่าง เช่น ความขยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด อดออม มีระเบียบวินัย ตรงต่อเวลา รับผิดชอบตระหนักในคุณค่าของการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

- 4.4 ต้องเรียนรู้การพัฒนาใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม รู้จักหลักคุณธรรม ความถูกต้อง ความพอดี การทำดีได้ดี การทำชั่วได้ชั่ว การควบคุมอารมณ์ และความสามารถอดใจรอสิ่งที่ต้องได้ ฯลฯ

5. การสร้างมาตรฐานทางวินัย ได้แก่ การตัดคะแนนความประพฤติ สร้างความร่วมมือกับหน่วยงาน ร้านค้าในพื้นที่ ตลอดจนการบังคับใช้ระเบียบ สร้างความมั่นใจให้อาจารย์ในการตักเตือน สร้างบทบาทการมีส่วนร่วมของอาจารย์กำกับดูแลด้านวินัยนักศึกษา

6. การสร้างแบบอย่างที่ดีของสถาบัน ได้แก่ การขอความร่วมมืออาจารย์ให้เป็นแบบอย่างที่ดีด้านการประพฤติปฏิบัติ การใช้ชีวิต และกำหนดให้บริเวณมหาวิทยาลัยเป็นพื้นที่ปลอดบุหรี่ สุรา ยาเสพติด

7. การสร้างความตระหนักรู้ทางวินัย เช่น เตือนประเด็นทางวินัย ก่อนดำเนินกิจกรรม สร้างระบบร่วมด้วยช่วยกัน สอดส่องป้องกัน การเสริมสร้างกิจกรรม เพื่อพัฒนา ฟินฟู จัดโครงการคืนคนดีสู่สังคม

8. พัฒนาอาจารย์และบุคคล เช่น ปรับปรุงกระบวนการทัศนอาจารย์ด้านการพัฒนา นักศึกษาสร้างองค์ความรู้ด้านการปลูกฝังวินัยนักศึกษา การแสวงหา Good Practice การจัดโครงการ อาจารย์ในการปลูกฝังและพัฒนาการศึกษา

9. จากสรุปผลการสัมมนา เรื่อง พัฒนาวินัยอย่างไร ให้เหมาะสมกับวินัยนักศึกษา ซึ่งจัดโดยคณะกรรมการพัฒนานักศึกษาชั้นเรียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2561, หน้า 16 -18) ได้สรุปกลไกการขับเคลื่อนการพัฒนาวินัยนักเรียนว่ามีดังนี้

1. การเตรียมความพร้อมบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

1.1 การสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกันของทีมขับเคลื่อนการพัฒนาวินัยและบุคลากรทุกระดับ

1.2 การสรรหาบุคคลที่จะเป็นคณะรับผิดชอบ

1.3 การสื่อสารเพื่อสร้างการรับรู้อย่างกว้างขวางกับชุมชนและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

1.4 การปรับหรือสร้างระบบการบริหารที่สนับสนุน ส่งเสริมการพัฒนาวินัยนักเรียน

1.5 การสนทนาที่มุ่งสะท้อนคิดต่อผลการปฏิบัติ โดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

2. กิจกรรมการพัฒนาวินัยนักเรียนโดยใช้กิจกรรมเสริมหลักสูตร

2.1 กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด

2.2 กิจกรรมฝึกอบรมวินัยที่ได้รับการออกแบบเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ได้แก่ กิจกรรมการเดินแถวมาโรงเรียน กิจกรรมการเดินแถวเข้าชั้นเรียน กิจกรรมการอบรมหน้าเสาธง กิจกรรมจิตอาสา กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน กิจกรรมน้องช่วยพี่ และกิจกรรม Body scan

2.3 กิจกรรมฝึกภาวะผู้นำ ซึ่งเป็นหนึ่งในคุณลักษณะของการมีวินัยในตนเอง ได้แก่ กิจกรรมสภานักเรียน กิจกรรมคณะกรรมการนักเรียน และกิจกรรมการสร้างสรรคผลงานโดยนักเรียนเป็นผู้ออกแบบ (Learner generated media : LGM)

2.4 กิจกรรมการเข้าค่ายอย่างเข้มข้น โดยแบ่งลักษณะของการออกแบบกิจกรรมที่มีการฝึกฝนเพื่อทำกิจกรรมร่วมกันทั้ง นักเรียนและครูอย่างต่อเนื่อง ในช่วงเวลา 1-2 วัน เช่น ค่ายผู้นำ ค่ายอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ค่ายส่งเสริมความซื่อสัตย์สุจริต กิจกรรมระดมสมอง กิจกรรมเพลงความซื่อสัตย์ เป็นต้น

3. กิจกรรมพัฒนาวินัยนักเรียนที่บูรณาการกับการจัดการเรียนการสอน การออกแบบ กิจกรรมการพัฒนาวินัยนักเรียนที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากที่สุด คือการใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นเครื่องมือสำคัญเนื่องจากเหตุผล ดังนี้

3.1 การแก้ปัญหาวินัยนักเรียน มีเงื่อนไขและบริบทของปัญหาที่แตกต่างกันในแต่ละโรงเรียน การใช้กระบวนการทำงานร่วมกันของบุคคลที่เกี่ยวข้องผ่านกระบวนการชุมชน

แห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่บูรณาการกับการเรียนการสอน จะช่วยสะท้อนแง่มุมของกระบวนการพัฒนา วินัยนักเรียนในทุกมิติ

3.2 ลดความโดดเดี่ยวในการพัฒนาคุณลักษณะของนักเรียนของครูรายบุคคล มาเป็นการทำงานร่วมกันผ่านกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นลักษณะของการสร้าง วัฒนธรรมในการทำงานร่วมกัน

3.3 สร้างพลังการพัฒนาวินัยนักเรียน ผ่านการทำงานร่วมกันของครูและผู้เชี่ยวชาญ เพื่อทำให้เกิดพลังในการสร้างสรรค์แนวทางการจัดกิจกรรมการพัฒนาวินัยนักเรียนผ่านกระบวนการ จัดการเรียนการสอน

4. การประเมิน นิเทศ ติดตามอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

การดำเนินการพัฒนาวินัยนักเรียน จำเป็นต้องมีระบบการประเมิน นิเทศ ติดตาม การปฏิบัติอย่างจริงจัง ชัดเจน และต่อเนื่อง แล้วนำผลการประเมินย้อนกลับ เพื่อปรับปรุงเป้าหมาย และกิจกรรมการพัฒนาให้เหมาะสม นอกจากนี้ยังกล่าวถึงเงื่อนไขที่จะทำให้การเสริมสร้างวินัย ประสบผลสำเร็จ ดังนี้

4.1 ความสนใจและเต็มใจของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง โดยอาศัยความคิดริเริ่มของ คณะครู และการมีภาวะผู้นำของผู้บริหารเป็นหลัก

4.2 การกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยไว้ในแผนหรือหลักสูตรการศึกษา โดยมอบหมายผู้รับผิดชอบหลักอย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา

4.3 การติดตามและประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ

4.4 การดำเนินงานหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างวินัยให้เป็นไปตาม บริบทของสถานศึกษา ไม่เป็นการเพิ่มงบประมาณจากปกติและไม่ใช้การเพิ่มภาระงานให้กับผู้สอน

4.5 การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ทั้งบุคลากรในสถานศึกษา ผู้ปกครอง และชุมชน โดยรอบ

4.6 การสร้างความยั่งยืนของการเสริมสร้างวินัย โดยนำแนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ ปรับเข้ากับกระบวนการภายใน จะเป็นการบูรณาการการดำเนินงานและกลายเป็นความร่วมมือของ ครูและผู้เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบ

บรรเทา กิตติศักดิ์ (ม.ป.ป., หน้า 182) ที่กล่าวถึงแนวทางการเสริมสร้างวินัยไว้ ดังนี้

1. ให้นักศึกษาเข้าใจระเบียบข้อบังคับว่าเหตุใดจึงต้องมีข้อบังคับไม่ใช่วิธีการห้ามหรือ การใช้กำลังโดยไม่บอกเหตุผล

2. ชี้แจงให้นักศึกษาได้เข้าใจประโยชน์ที่จะได้รับการมีระเบียบวินัย

3. ระเบียบข้อบังคับเป็นสิ่งจำเป็นในหมู่คณะ เป็นเกณฑ์ควบคุมมิให้มีการกระทำตามใจ ตนเอง รู้ระเบียบข้อบังคับของสถาบันอุดมศึกษา

4. ระเบียบกฎเกณฑ์ข้อบังคับใด ๆ ในสถานศึกษาจะต้องเกิดจากความต้องการของ ผู้เรียนมากกว่าผู้สอน อภิปรายร่วมกันในการวางกฎระเบียบเหล่านั้นสำหรับการปฏิบัติ

ลอว์เรนซ์ (Lawrence, 1973, p. 197) ได้กล่าวถึงแนวทางในการสร้างวินัยในตนเองว่า มีหลายวิธีพอสรุปได้ ดังนี้

1. หลักของการบูรณาการ การสร้างวินัยในตนเองให้แก่เด็กเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการในการพัฒนาและการเรียนรู้ การสร้างวินัยในตนเองให้แก่เด็กจึงเป็นการปฏิบัติที่บูรณาการกับการใช้ชีวิต ไม่ใช่กิจกรรม หรือการฝึกทักษะที่แยกต่างหากจากชีวิตประจำวันของเด็ก

2. หลักของการยอมรับนับถือ การสร้างวินัยในตนเองให้แก่เด็กอยู่บนพื้นฐานของความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ ซึ่งจะต้องยอมรับในศักดิ์ศรีและความเป็นองค์รวมของมนุษย์ ครูต้องสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเด็ก มีความใส่ใจต่อเด็ก ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคลของเด็ก ทำให้เด็กเกิดความไว้วางใจในตัวครู และทำให้เด็กรู้สึกว่าเป็นที่ยอมรับในฐานะสมาชิกคนหนึ่งของกลุ่ม การที่เด็กและครูมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ช่วยให้ครูเข้าใจพฤติกรรมต่าง ๆ ของเด็กซึ่งส่งผลต่อการเรียนรู้ด้านสังคมของเด็ก

3. หลักของเสรีภาพในการนำตนเอง การสร้างวินัยในตนเองให้แก่เด็ก ครูต้องส่งเสริมให้เด็กได้พัฒนาการควบคุมตนเอง ด้วยวิถีทางที่ทั้งครูและเด็กรู้สึกดีต่อตนเอง การที่ครูช่วยให้เด็กเกิดความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง พึ่งตนเองได้ ริเริ่มได้อย่างอิสระ ทำให้เด็กมีวินัยในตนเอง เพราะรู้สึกว่าคุณมีความสามารถมีจุดมุ่งหมายและควบคุมตนเองได้

4. หลักของการสร้างความเคยชิน การฝึกวินัยที่ดีที่สุดต้องอาศัยธรรมชาติของมนุษย์ ต้องเริ่มจากการยอมรับว่ามนุษย์ส่วนใหญ่อยู่ด้วยด้วยความเคยชิน การสร้างวินัยจึงต้องทำให้วินัยเป็นพฤติกรรมที่เคยชิน โดยพยายามเอาพฤติกรรมที่ดีที่มีไว้ให้เด็กทำเป็นครั้งแรกก่อน หลังจากนั้นเมื่อทำบ่อย ๆ และทำซ้ำ ๆ ก็จะทำให้เกิดความเคยชิน และเป็นวิถีชีวิตในที่สุด การสร้างวินัยในตนเองให้แก่เด็ก ครูต้องช่วยให้เด็กลดพฤติกรรมที่ไม่เป็นที่ยอมรับ ประกอบกับการช่วยให้เด็กรู้ว่าสิ่งใดเป็นสิ่งที่ดี เป็นที่ยอมรับของสังคม แล้วสนับสนุนให้เด็กแสดงพฤติกรรมที่ดีซ้ำ ๆ จนกลายเป็นลักษณะนิสัยในที่สุด

5. หลักของความร่วมมือ การสร้างวินัยในตนเองให้แก่เด็กเกิดจากการทำงานร่วมกันระหว่างผู้ใหญ่ทุกคนที่เกี่ยวข้อง ทั้งการทำงานเป็นทีมระหว่างครู ผู้บริหาร หรือผู้เชี่ยวชาญอื่น ๆ และการทำงานร่วมกันระหว่างครูกับพ่อแม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำงานร่วมกับพ่อแม่ ครูต้องทำให้พ่อแม่รู้สึกสบายใจในการสื่อสารกับครู เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการพัฒนาเด็ก การทำงานร่วมกันระหว่างผู้ใหญ่ที่ให้ความรู้สึกเชื่อมั่นและไว้วางใจต่อสังคม และได้รับการพัฒนาอย่างเหมาะสม

สรุปได้ว่าการเสริมสร้างวินัยในสถานศึกษา ต้องมุ่งปลูกฝังวินัยให้นักเรียนนักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ โดยการจัดสภาพแวดล้อมที่ระเบียบเรียบร้อย มีกฎระเบียบวินัยในการอยู่ร่วมกันหรือการใช้อาคารสถานที่ร่วมกัน ครูอาจารย์แสดงออกถึงการประพฤติที่เป็นตัวอย่างที่ดี มีการจัดหลักสูตรที่สอดแทรกเรื่องวินัยเข้าไปด้วย และควรจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่าง ๆ เพื่อพัฒนาเสริมสร้างความมีวินัยให้กับนักเรียนนักศึกษา ได้ผ่านการสร้างสถานการณ์ของกิจกรรมที่จัดขึ้นให้นักเรียนนักศึกษาได้มีโอกาสฝึกความอดทน เชื่อฟังปฏิบัติตาม และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้มีลักษณะที่พึงประสงค์ จนกระทั่งเกิดการปฏิบัติเป็นกิจนิสัยที่เคยชินด้วยความเต็มใจ

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับโครงการและการประเมินโครงการ

1. ความหมายของโครงการ

คำว่า โครงการ มีผู้ให้ความหมาย หลากหลายต่าง ๆ ดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2549, หน้า 270) ได้ให้คำจำกัดความของโครงการว่าหมายถึง แผนหรือเค้าโครงที่กำหนดไว้ โครงการเป็นศัพท์ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า Project ซึ่งเป็นส่วนหนึ่ง หรือระดับหนึ่งของแผนงาน (Plan) บางตำราถือว่ามีความหมายเช่นเดียวกันกับคำว่า Program ซึ่งหมายถึงแผนงานที่มีรายละเอียดในการปฏิบัติงานที่ชัดเจน

ศุภชัย ยาวะประภาษ (2547, หน้า 380) ให้ความหมายโครงการว่า หมายถึง กิจกรรม พื้นฐานที่กำหนดขึ้นเพื่อนำเอาวัตถุประสงค์ของหน่วยงานหรือองค์การไปปฏิบัติให้สำเร็จลุล่วง ภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้แน่นอน

สุวิทย์ มูลคำ, และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550, หน้า 146) ให้ความหมายของ โครงการว่า โครงการ (Project) หมายถึง การกำหนดแนวทางในการแก้ปัญหาหรือพัฒนางานที่มี วัตถุประสงค์เด่นชัด มีกิจกรรมที่ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างเหมาะสม มีการจัดทรัพยากรอย่าง ประหยัดและมีประสิทธิภาพ มีเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดของงาน โครงการประกอบด้วยงาน (Task) และ กิจกรรม (Activity) ต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์กันและมีเป้าหมายเดียวกัน

สมคิด พรหมจ้อย (2550, หน้า 37) ได้ให้ความหมายของโครงการว่า หมายถึงหน่วยของ งานหรือกลุ่มของกิจกรรมที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน เพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายหรือเป้าหมายที่ กำหนดไว้ มีลักษณะเด่นชัด มีระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดที่แน่นอนและมักจะเป็นงานพิเศษที่ต่าง ไปจากงานประจำ โครงการจะประกอบด้วยงาน (Task) และกิจกรรม (Activity) และโครงการที่ดีต้อง มีลักษณะ ดังนี้มีการกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน มีความเอกเทศ ต้องมีการกำหนดขอบเขตของ การดำเนินงานและความรับผิดชอบไว้อย่างชัดเจน มีการกำหนดรูปแบบรายละเอียดการดำเนินงานที่ สอดคล้องกลมกลืนกัน มีการระบุทรัพยากรต่าง ๆ ที่จำเป็นทั้งด้านบุคลากรและทรัพยากรที่สนับสนุน โครงการ งบประมาณดำเนินการ มีการกำหนดระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดที่แน่นอน และสามารถ นำไปปฏิบัติ

เชาว์ อินโย (2553, หน้า 4) ได้สรุปคำจำกัดความของโครงการไว้ว่า โครงการ (Project) คือ การกำหนดแนวทางในการแก้ปัญหา หรือพัฒนางานที่มีวัตถุประสงค์เด่นชัด มีกิจกรรมที่ทำให้ บรรลุวัตถุประสงค์อย่างเหมาะสม มีการจัดสรรทรัพยากรอย่างประหยัดและมีประสิทธิภาพ มีเวลา เริ่มต้นและเวลาสิ้นสุดของงาน โครงการประกอบด้วยงาน (Task) และกิจกรรม (Activity) ต่าง ๆ ที่มี ความสัมพันธ์กันและมีเป้าหมายเดียวกัน

พิสนุ พองศรี (2553, หน้า 34) ได้ให้คำจำกัดความคำว่า โครงการ มีลักษณะเฉพาะที่ จัดทำขึ้นเพื่อเสริมการดำเนินงานในสภาพปกติ โดยมีจุดหมาย เป้าหมาย กิจกรรม และระยะเวลา สิ้นสุดที่แน่นอน และจะไม่ทำซ้ำซ้อนอีก ซึ่งอาจยกเว้นถ้ามีการปรับให้ต่างจากเดิม ซึ่งโครงการ ไม่ใช่งานประจำตามปกติที่มีลักษณะเป็นโปรแกรมที่กำหนดไว้ตลอด แต่จะช่วยเสริมงานปกติให้ บรรลุจุดมุ่งหมายได้

สรุปได้ว่า โครงการ หมายถึง แผนหรือแนวทางในการดำเนินงานกิจกรรมที่กำหนดไว้ให้ ประสบผลสำเร็จ มีระยะเวลาในการดำเนินงานที่ชัดเจน มีผู้รับผิดชอบให้โครงการดำเนินไปตาม กิจกรรมที่กำหนดไว้ให้บรรลุวัตถุประสงค์

2. ความหมายของการประเมินโครงการ

มีผู้ให้ความหมายของการประเมินโครงการไว้หลายท่าน ดังนี้

สุวิทย์ มูลคำ, และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550, หน้า 149) กล่าวว่า การประเมินโครงการ หมายถึง กระบวนการตรวจสอบหรือชี้บ่งถึงประสิทธิภาพของโครงการ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเกี่ยวกับการดำเนินโครงการ

สมคิด พรหมจ้อย (2550, หน้า 37) กล่าวว่า การประเมินโครงการ หมายถึง การตรวจสอบความก้าวหน้าของโครงการ เพื่อการพิจารณาผลของโครงการ เป็นการประเมินผลตามกระบวนการบ่งชี้ถึงคุณค่าของโครงการ กล่าวคือ โครงการที่ได้ดำเนินการไปแล้วได้ผลตามวัตถุประสงค์ของโครงการหรือไม่ เพียงใด ทำให้ทั้งการประเมินก่อนเริ่มโครงการ ขณะกำลังดำเนินการอยู่ และการประเมินผลโครงการหลังจากการดำเนินงานได้สิ้นสุดลงแล้ว

เชาว์ อินโย (2553, หน้า 28) ได้กล่าวไว้ว่า การประเมินโครงการ หมายถึง กระบวนการในการพิจารณาตัดสินคุณค่าสิ่งต่าง ๆ โดยการค้นคว้า เก็บรวบรวมข้อมูลสารสนเทศ จากกิจกรรมที่จัดขึ้นอย่างเป็นระบบ เพื่อนำข้อมูลสารสนเทศเหล่านั้นมาประกอบการตัดสินใจต่อผลการดำเนินการว่าจะบรรลุตามวัตถุประสงค์หรือไม่

พิสนุ พองศรี (2553, หน้า 68) ได้อธิบายความหมายของการประเมินโครงการ หมายถึง กระบวนการตัดสินคุณค่าของโครงการในระยะหนึ่งหรือทุกระยะ โดยนำสารสนเทศจากการวัดมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เพื่อตัดสินใจจัดทำโครงการทดลองหรือนำร่องปรับเปลี่ยน ระบุ ปรับปรุง ขยายผลหรือ ยกเลิกโครงการ

อุทุมพร จามรมาน, และคณะ (2553, หน้า 83) ได้อธิบายความหมายของการประเมินโครงการว่า หมายถึง กระบวนการตรวจสอบและตัดสินคุณค่า (Value Judgment) เกี่ยวกับปัจจัยกระบวนการ และผลการดำเนินโครงการเพื่อเป็นสารสนเทศสำหรับการปรับปรุงการดำเนินโครงการ สรุปผลสำเร็จของโครงการ และพัฒนาโครงการต่อไป

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2555, หน้า 12) กล่าวว่า การประเมินโครงการ หมายถึง กระบวนการเชิงระบบในการตรวจสอบประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโครงการ ที่ช่วยทำให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการนำมาตัดสินใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการ เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาโครงการ

ธีรศักดิ์ อุ่นอารมย์เลิศ (2556, หน้า 6) ได้อธิบายความหมายของการประเมินโครงการ หมายถึง กระบวนการตัดสินคุณค่าของกิจกรรมหรือผลที่เกิดขึ้นจากโครงการในด้านความสำเร็จ ความล้มเหลว จุดแข็ง จุดอ่อน ปัญหา อุปสรรค โดยมีกระบวนการรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบ นอกจากนี้การประเมินโครงการยังมีประโยชน์ในแง่การนำสารสนเทศไปสู่การปรับปรุงการดำเนินกิจกรรมโครงการให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

สคริพเวน (Scriven, 1967, pp.102-103) ให้ความหมายการประเมินโครงการว่าหมายถึง การตรวจสอบ หรือการสอบวัดอย่างเป็นระบบของสิ่งที่เกิดขึ้น อันเนื่องมาจากโครงการ เพื่อที่จะรวบรวมสิ่งที่ได้จากการตรวจสอบนี้ไปปรับปรุงโครงการ

เวิร์ธเธ็น, และแซนเดอร์ (Worthen, & Sander, 1973, p.1) ที่ให้ความหมายการประเมินโครงการ (program evaluation) หมายถึง กระบวนการของการกำหนดคุณค่าของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งประกอบด้วยวิธีการหาข้อมูลเพื่อใช้ในการตัดสินคุณค่าของโครงการ (program) ผลผลิต (product)

วิธีการ (procedure) จุดมุ่งหมาย (objective) และประโยชน์ที่ได้รับจากโครงการ ซึ่งเป็นความหมายที่เน้นในเรื่องการตัดสินคุณค่าของโครงการโดยเฉพาะ

สเต็ก (Stake, 1976, p. 117) กล่าวว่า การประเมินโครงการ หมายถึง การบรรยายสิ่งที่มุ่งประเมินอย่างสมบูรณ์ โดยจะต้องบรรยายความสัมพันธ์และความสอดคล้องของสิ่งที่คาดหวังสิ่งที่เกิดขึ้นจริงและมาตรฐานให้ครอบคลุม เพื่อจะได้ตอบสนองความต้องการสารสนเทศให้ตรงกับความต้องการของผู้ที่ใช้ผลการประเมินหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับโครงการหลาย ๆ ฝ่าย

ซัซแมน (Suchman, 1990, p. 93) ให้ความหมายของการประเมินโครงการว่าหมายถึง การใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์หรือใช้เทคนิคการวิจัยทางสังคมศาสตร์ เพื่อหาข้อมูลที่เป็นจริงและเชื่อถือได้เกี่ยวกับโครงการ เพื่อการตัดสินใจว่าโครงการดังกล่าวดีหรือไม่ดีอย่างไร หรือเป็นการค้นหาว่าผลของกิจกรรมที่วางไว้ในโครงการ ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ หรือความมุ่งหมายของโครงการหรือไม่

สตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam, 1990, p. 159) ให้ความหมายของการประเมินโครงการ หมายถึง กระบวนการบรรยาย เก็บรวบรวมข้อมูลกับเป้าหมาย การวางแผน การดำเนินการและผลกระทบ เพื่อนำไปเป็นแนวทางการตัดสินใจ เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือ และเพื่อส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจในสถานการณ์ของโครงการ

สรุปได้ว่าการประเมินโครงการ หมายถึง กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ โดยใช้เครื่องมือรวบรวมข้อมูลที่เที่ยงตรงและน่าเชื่อถือ ให้ได้ข้อมูลในการตัดสินใจแก่ผู้บริหารในการพิจารณาการดำเนินการตามแผนงานโครงการนั้น ว่าเป็นไปตามนโยบาย แผนงานโครงการมีประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์ของโครงการหรือไม่ บรรลุวัตถุประสงค์เพียงใด นำไปสู่การพัฒนา ปรับปรุงแก้ไข ให้แผนงานโครงการนั้นสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

3. ประเภทของการประเมิน

นักวิชาการหลายท่านได้แบ่งประเภทของการประเมินโครงการที่สำคัญ ดังนี้
สมคิด พรหมจ้อย (2550, หน้า 40) ได้แบ่งประเภทของการประเมินโครงการ ดังนี้

1. แบ่งตามจุดมุ่งหมายของการประเมิน แบ่งออกเป็น 2 ประเภท

1.1 การประเมินเพื่อปรับปรุงพัฒนาเป็นการประเมินเพื่อความก้าวหน้า (formative evaluation) เป็นการประเมินขณะโครงการหรือกิจกรรมนั้นกำลังดำเนินอยู่ ซึ่งสามารถนำผลประเมินไปปรับปรุงการดำเนินงานให้ดีขึ้นอย่างทันที่

1.2 การประเมินเพื่อการตัดสินผล (summative evaluation) เป็นการประเมินเพื่อบ่งชี้ระดับผลสัมฤทธิ์ของผลงานหรือโครงการ เป็นการประเมินหลังสิ้นสุดโครงการแล้ว

2. แบ่งตามหลักยึดในการประเมิน แบ่งเป็น 2 ประเภท

2.1 การประเมินที่ยึดเป้าหมายของโครงการหรืองานเป็นเกณฑ์ ซึ่งเรียกว่า goal based evaluation การประเมินตามแนวนี้นำผลการวัดมาเปรียบเทียบกับเป้าหมายเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพของโครงการ

2.2 การประเมินที่เป็นอิสระจากเป้าหมายของโครงการ (goal-free evaluation) การประเมินตามแนวทางนี้ ผู้ประเมินไม่จำเป็นต้องทราบเป้าหมายของโครงการ เป็นการประเมินผลทั้งหมดที่เกิดขึ้นทั้งผลโดยตรงและผลโดยอ้อมของโครงการ ตลอดจนการประเมินผลกระทบทั้งในทางบวกและทางลบของโครงการ

3. แบ่งตามลำดับเวลาที่ประเมิน โดยแบ่งการประเมินออกเป็น 3 ระยะ

3.1 การประเมินก่อนนำโครงการไปปฏิบัติ (intrinsic evaluation) เป็นการวิเคราะห์ความเหมาะสมของแผนงานโครงการก่อนเสนอขออนุมัติให้ดำเนินการกระบวนการดังกล่าวเรียกว่า การวิเคราะห์โครงการ (project appraisal or analysis)

3.2 การประเมินขณะดำเนินงานหรือโครงการ (ongoing evaluation) เพื่อพิจารณาความก้าวหน้าของโครงการ ผลการประเมินในระยะนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงการดำเนินงาน

3.3 การประเมินเมื่อสิ้นสุดโครงการ (pay-off evaluation) เป็นการประเมินผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นทั้งหมดเมื่อสิ้นสุดโครงการ และหลังสิ้นสุดโครงการไประยะหนึ่ง กระบวนการประเมินหลังจากโครงการสิ้นสุดไประยะหนึ่ง เรียกว่า กระบวนการติดตามผล (follow-up study หรือ tracer study)

อุทุมพร จามรมาน, และคณะ (2553, หน้า 85) แบ่งประเภทของการประเมินโครงการ โดยอาศัยวงจรของโครงการ (project life cycle) เป็นเกณฑ์ในการแบ่งโดยแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. การประเมินก่อนการดำเนินงาน (pre-evaluation) เป็นการประเมินที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับการกำหนดและเลือกทำโครงการ ซึ่งมักจะใช้การพิจารณาในเรื่องต่อไปนี้ คือ

1.1 ความเหมาะสมของการทำโครงการ ประกอบด้วย การศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาและความจำเป็นของการทำโครงการ (needs assessment) และการศึกษาความเป็นไปได้ (feasibility) โดยพิจารณาความเป็นไปได้ทางเทคนิควิชาการความพร้อม ในด้านการบริหารโครงการ ความพร้อมในด้านงบประมาณสนับสนุน เป็นต้น

1.2 การวิเคราะห์ผลตอบแทนของโครงการ (rate of return) ประกอบด้วย การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายและผล (cost/benefit analysis) หรือการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายกับอรรถประโยชน์ (cost/utility analysis) ซึ่งเป็นการพิจารณาว่าการจัดทำโครงการนั้นจะให้ผลคุ้มค่ากับการลงทุนหรือไม่ ซึ่งเป็นการพิจารณาโครงการในแง่เศรษฐกิจสำหรับโครงการทางด้านการศึกษานั้นจะเน้นเรื่องการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายกับประสิทธิผลมากกว่าค่าใช้จ่ายกับผลกำไร เพราะผลตอบแทนของโครงการทางการศึกษานั้นวัดออกมาในรูปของหน่วยเงินตราทำได้ยาก

2. การประเมินในระหว่างการดำเนินการ (implementation evaluation of process evaluation) เป็นการประเมินที่เกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาของการปฏิบัติงานโครงการโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการตรวจสอบว่าการดำเนินงานเป็นไปตามแผนที่กำหนดหรือไม่ มีปัญหาและอุปสรรคอะไรบ้าง อันจะได้แก้ไขทันท่วงที เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การประเมินโครงการในระหว่างดำเนินงาน จึงเป็นหน้าที่ของผู้รับผิดชอบโครงการนั่นเอง ที่จะต้องหาข้อมูลต่าง ๆ เพื่อนำมาปรับปรุงการดำเนินงานโครงการ เรียกการประเมินนี้ว่า การประเมินเพื่อการปรับปรุงหรือการประเมินผลย่อย

3. การประเมินหลังการดำเนินงาน (post - evaluation or end project valuation) เป็นการประเมินที่จัดขึ้นเพื่อการปฏิบัติงานโครงการได้เสร็จสิ้นแล้ว การประเมินในลักษณะนี้จะเป็นการพิจารณาตอบคำถามในเรื่องต่อไปนี้ คือ

3.1 เป็นการตรวจสอบว่าการดำเนินงานโครงการสามารถบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้เพียงใด

3.2 เป็นการตรวจสอบดูว่า มีผลพลอยได้อื่นนอกเหนือจากที่ได้ระบุไว้ในวัตถุประสงค์บ้างหรือไม่ ซึ่งเรียกว่า เป็นผลกระทบของโครงการ

ธีรศักดิ์ อุ่นอารมณ์เลิศ (2556, หน้า 8) จำแนกการประเมินโครงการออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. การประเมินก่อนโครงการ (pre evaluation)
 - 1.1 การประเมินความจำเป็น (need assessment)
 - 1.2 การศึกษาความเป็นไปได้ (feasibility study)
2. การประเมินระหว่างโครงการ (on-going evaluation)
 - 2.1 การติดตามโครงการ (project monitoring)
 - 2.2 การประเมินผลงาน (performance evaluation)
 - 2.3 การประเมินการปฏิบัติงานตามโครงการ (implement evaluation)
3. การประเมินหลังโครงการ (ex-post evaluation)
 - 3.1 การประเมินผลระยะสั้น (intermediate evaluation)
 - 3.2 การประเมินผลกระทบ (impact evaluation)
 - 3.3 การประเมินผลตอบแทน (cost-benefit/cost effective evaluation)

สรุปประเภทของการประเมินโครงการจำแนกออกเป็น 4 ประเภท คือการประเมินก่อนดำเนินการ (pre-evaluation) การประเมินขณะกำลังดำเนินการ (on-going valuation) การประเมินเมื่อโครงการแล้วเสร็จ (end of project evaluation) และการประเมินหลังเสร็จสิ้นโครงการ (post project evaluation)

4. รูปแบบในการประเมินโครงการ

ในการวิจัยเชิงประเมินโดยทั่วไปมีหลายรูปแบบ เช่น รูปแบบของสเตค (Stake) สตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam) ไทเลอร์ (Tyler) โพรวัส (Provous) เป็นต้น ซึ่งแต่ละรูปแบบจะแตกต่างกันออกไปตามความเหมาะสมของโครงการที่จะประเมิน ซึ่งนักประเมินจะเป็นผู้เลือกพิจารณารูปแบบตามความต้องการ เพื่อให้ได้ผลการประเมินตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถและความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้รูปแบบต่าง ๆ ของผู้ประเมินด้วยมีผู้กล่าวถึงรูปแบบการประเมินโครงการไว้หลายท่าน ดังนี้

เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี (2551, หน้า 95-96) ได้กล่าวถึงรูปแบบการประเมินว่าในการใช้รูปแบบการประเมินนั้นควรคำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการประเมิน คือ การให้สารสนเทศเพื่อการตัดสินใจ ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมียละเอียดที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ
2. ชนิดของการตัดสินใจที่แตกต่างกัน ต้องออกแบบการประเมินที่แตกต่างกันและควรใช้รูปแบบการประเมินที่มีประสิทธิภาพและเป็นรูปแบบทั่ว ๆ ไป
3. ในกรณีที่รูปแบบการประเมินมีความแตกต่างกันในด้านเนื้อหา ควรใช้ขั้นตอนของการติดตามผลดังนี้ คือ การวิเคราะห์ การรวบรวม และการนำเสนอ
4. การตัดสินใจประกอบด้วยขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้คือ ขั้นตอนการวิเคราะห์ การออกแบบเลือกและปฏิบัติ จึงจำเป็นที่จะต้องอาศัยข้อมูลจากการประเมิน ดังนั้นจึงต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างนักประเมินและตัดสินใจ

5. เพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบในการตัดสินใจ การออกแบบประเมินจึงควรคำนึงถึงเกณฑ์ที่มีความตรงภายใน ความตรงภายนอก ความเที่ยงและความเป็นปรนัย

6. การประเมินทำเป็นกระบวนการต่อเนื่องเป็นวัฏจักรใช้กับโครงการที่เป็นระบบ

สมคิด พรหมจรรย์ (2552, หน้า 32) กล่าวถึงรูปแบบการประเมินโครงการแนวทางเดียวกันว่าการประเมินสิ่งใดสิ่งหนึ่งผู้ประเมินจะต้องพิจารณาว่าจะประเมินได้อย่างไรจึงจะทำให้ผลประเมินถูกต้องตามสภาพความเป็นจริง ครอบคลุมและตอบสนองความต้องการของผู้ที่จะใช้ผลการประเมิน ซึ่งจะต้องทันเวลาด้วยการสังเคราะห์รายงานการประเมินทั้งหลาย แยกการประเมินโครงการได้ 3 รูปแบบ คือ

1. แบบประเมินเชิงสำรวจ แบบประเมินแนวนี้นี้จะเป็นการสำรวจสิ่งต่าง ๆ ที่จะช่วยในการประเมิน เช่น การวิเคราะห์ตัวโครงการเพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดมุ่งหมายของโครงการกับกิจกรรมในโครงการ การวิเคราะห์เอกสารเป็นวิธีการหลักที่ใช้ในการประเมินตามแนวการสำรวจ จากความคิดเห็นของบุคคลที่เกี่ยวข้อง จุดอ่อนของการใช้รูปแบบการประเมินเชิงสำรวจ คือการเก็บข้อมูลเชิงความคิดเห็นให้มีการตรวจสอบซึ่งกันและกัน และพยายามประเมินจากหลักฐานหรือเอกสารที่มีอยู่เป็นสำคัญ

2. แบบประเมินเชิงทดลอง เป็นการประเมินโดยอาศัยแบบการทดลอง ในการวิจัยแบบทดลองที่นิยมใช้กันมากเป็นแบบกลุ่มเดียว เพื่อศึกษาผลที่เกิดขึ้นโดยเปรียบเทียบผลที่ได้ทดลองการประเมินรูปแบบนี้มีจุดอ่อนค่อนข้างมาก ซึ่งอาจแก้ไขโดยอาศัยแบบทดลองที่มี 2 กลุ่มคือกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แต่ผลที่เกิดขึ้นก็ยังเป็นที่น่าสงสัยว่าเปรียบเทียบกันได้จริงหรือไม่ต้อง ระมัดระวังปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยการประเมินด้วยวิธีทดลอง ทำให้ผลการประเมินที่ได้เน้นผลการทดลองมากเกินไป ผลการประเมินมีผลกระทบต่อการปรับปรุงกิจกรรมและดำเนินการต่าง ๆ น้อย

3. แบบประเมินตามรูปแบบการประเมิน นักประเมินได้พัฒนารูปแบบการประเมินขึ้น เพราะรูปแบบในการประเมินจะเป็นเครื่องชี้ทิศทางว่าการประเมินจะเกี่ยวข้องกับอะไรบ้าง และในการเลือกรูปแบบประเมิน จะต้องเลือกให้สอดคล้องกับความจำเป็นหรือความต้องการของผู้ต้องการใช้ผลประเมิน รูปแบบส่วนใหญ่มีความคล้ายคลึงกัน ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัย กระบวนการ และผลผลิต เป็นแก่นในการเสนอรูปแบบ

เชาว์ อินใย (2553, หน้า 7) กล่าวว่า มีผู้เสนอความคิดเกี่ยวกับรูปแบบในการประเมินไว้มากมายหลายรูปแบบแต่ละแบบมีแนวคิด ทฤษฎี เหตุผล และวิธีการประเมิน ที่มีผู้นิยมนำไปใช้เป็นแบบอย่าง (model) ในการประเมินสภาพการณ์ของปัญหาที่จะประเมินต่าง ๆ กันไป เพียงแนวคิดเท่านั้นในเชิงปฏิบัติจะดัดแปลงปรับปรุงแนวคิดและวิธีการให้สอดคล้องกับเหมาะสมและสภาพปัญหาของการประเมินแต่ละโครงการ

อุทุมพร จามรมาน, และคณะ (2553, หน้า 88) กล่าวถึง รูปแบบของการประเมินโครงการว่าหมายถึง กรอบและแนวคิดที่สำคัญเกี่ยวกับปัจจัยนำเข้า กระบวนการและวิธีการประเมินผล รูปแบบการประเมินผลโครงการแบ่งออกเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. รูปแบบที่ยึดจุดมุ่งหมายเป็นหลัก กล่าวคือ ในการประเมินโครงการจะยึดถือเป้าหมายหรือจุดมุ่งหมายเป็นสำคัญ ได้แก่ รูปแบบการประเมินของไทเลอร์ (Tyler) และรูปแบบของแฮมมอนด์ (Hammond)

2. รูปแบบที่ยึดหลักเกณฑ์ภายนอกเป็นหลักเป็นรูปแบบที่ใช้ตัดสินคุณค่า ได้แก่ รูปแบบการประเมินของสคริฟเวน (Scriven) และรูปแบบของสเตค (Stake)

3. รูปแบบการประเมินที่ยึดหลักเกณฑ์ภายในเป็นหลัก ได้แก่ รูปแบบการประเมินโครงการของสมาคมชาวภาคเหนือของอเมริกา

4. รูปแบบที่ช่วยในการตัดสินใจ เป็นรูปแบบการประเมินโครงการที่ช่วยในการหาข้อมูลเพื่อช่วยในการตัดสินใจของผู้บริหารในการดำเนินโครงการต่าง ๆ ได้แก่ รูปแบบการประเมินของอัลคิน (Alkin) รูปแบบการประเมินของพรอวูส (Provus) และรูปแบบการประเมินของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam)

รูปแบบการประเมินเกิดขึ้นจากการที่นักประเมินต่างพยายามมุ่งที่เสนอสูตรสำเร็จต่าง ๆ ในการดำเนินการประเมินโครงการ ทั้งนี้เพื่อความสะดวกและสามารถเลือกใช้ได้อย่างเหมาะสม รูปแบบการประเมิน (evaluation model) เป็นกรอบความคิดหรือแบบแผนที่แสดงให้เห็นถึงขั้นตอนหรือกระบวนการของการประเมิน ซึ่งอาจจะมีแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับข้อตกลงเบื้องต้นของการประเมิน ซึ่งจะมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการวางแผนการประเมิน แบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ คือ

1. รูปแบบการประเมินที่เน้นการตัดสินใจ (decision-oriented evaluation model) เป็นรูปแบบการประเมินที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูล สารสนเทศสำหรับการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการนั้น ๆ ได้แก่ รูปแบบการประเมินของ Alkin, Stufflebeam, Hammond และ Welch

2. รูปแบบการประเมินที่เน้นการตัดสินคุณค่า (judgmental evaluation models) เป็นรูปแบบการประเมินที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูล สารสนเทศสำหรับกำหนดและวินิจฉัยคุณค่าของโครงการนั้น ๆ ได้แก่ รูปแบบการประเมินของ Scriven, Stake และ Provus

3. รูปแบบการประเมินที่เน้นจุดมุ่งหมาย (objective centered evaluation models) เป็นรูปแบบการประเมินที่เน้นการตรวจสอบผลที่เกิดขึ้นจากโครงการว่าบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้มากน้อยเพียงใด ได้แก่ รูปแบบการประเมินของ Tyler, Cronbach และ Kirkpatrick

จากรูปแบบการประเมินโครงการ พบว่ามีหลากหลายรูปแบบ แต่ละรูปแบบแตกต่างกันออกไปตามความเหมาะสมกับโครงการที่จะประเมิน จึงเป็นหน้าที่ของผู้ประเมินในการเลือกรูปแบบในการประเมินให้เหมาะสมกับโครงการ เพื่อให้ได้ผลการประเมินที่มีคุณค่าเชื่อถือได้ต่อไป ซึ่งในการประเมินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ครั้งนี้ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้รูปแบบชิปปี้ (CIPP Model) ของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam) ซึ่งเป็นการประเมินที่เน้นการตัดสินใจ มาใช้ในการวิจัยเนื่องจากเป็นรูปแบบการประเมินที่สามารถครอบคลุมในการประเมินโครงการทั้งในทุกด้าน หลังโครงการได้สิ้นสุดแล้ว

5. ประโยชน์ของการประเมินโครงการ

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2549, หน้า 92–93) กล่าวถึงประโยชน์ของการประเมินโครงการไว้ดังนี้

1. เพื่อช่วยปรับปรุงพัฒนางานหรือโครงการต่าง ๆ
2. เพื่อตัดสินผลเกี่ยวกับระดับผลสัมฤทธิ์ของงานหรือโครงการต่าง ๆ
3. เพื่อช่วยให้ผู้บริหารตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการหรืออนาคตของโครงการได้อย่าง

ถูกต้องเหมาะสม

4. เพื่อกระตุ้นทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องให้ปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ

สมคิด พรมจัญ (2550, หน้า 30) ได้สรุปประโยชน์ของการประเมินโครงการไว้ดังนี้

1. ช่วยให้ข้อมูลและสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการวางแผนโครงการ ตรวจสอบความพร้อมของทรัพยากรต่าง ๆ ที่จำเป็นในการดำเนินโครงการ ตลอดจนตรวจสอบความเป็นไปได้ในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ

2. ช่วยทำให้การกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการมีความชัดเจน

3. ช่วยในการจัดหาข้อมูลเกี่ยวกับความก้าวหน้า ปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินโครงการ

4. ช่วยให้ข้อมูลเกี่ยวกับความสำเร็จและความล้มเหลวของโครงการ เพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจและวินิจฉัยว่าจะดำเนินโครงการในช่วงต่อไปหรือไม่ จะยกเลิกหรือขยายการดำเนินโครงการต่อไป

5. ช่วยให้ข้อมูลที่บ่งบอกถึงประสิทธิภาพของการดำเนินโครงการว่าเป็นอย่างไร

6. เป็นแรงจูงใจให้ผู้ปฏิบัติโครงการ เพราะการประเมินโครงการด้วยตนเองจะทำให้ผู้ปฏิบัติงานได้ทราบผลการดำเนินงาน จุดเด่น จุดด้อย และนำข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุง และพัฒนาโครงการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สุวิทย์ มูลคำ, และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550, หน้า 151) กล่าวถึง ประโยชน์ของการประเมินโครงการ ไว้ดังนี้

1. ช่วยให้ข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เกี่ยวกับโครงการที่ทำไปใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการกำหนดโครงการ การตรวจสอบความพร้อมของทรัพยากรต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องใช้ในการดำเนินโครงการ ตลอดจนความเป็นไปได้ในการจัดทำโครงการ

2. ช่วยให้ทราบข้อมูล สารสนเทศเกี่ยวกับความก้าวหน้า ปัญหาและอุปสรรคของโครงการที่ทำมาใช้ในการตัดสินใจเพื่อปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขการดำเนินโครงการ ให้เป็นไปตามทิศทางที่ต้องการ

3. ช่วยให้ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับความสำเร็จ และความล้มเหลวของโครงการที่นำมาใช้ในการตัดสินใจ และวินิจฉัยว่าจะดำเนินการในช่วงต่อไป ยกเลิกหรือขยายการดำเนินโครงการต่อไปอีก

เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี (2551, หน้า 93-95) กล่าวถึงประโยชน์ของการประเมินโครงการ ไว้ดังนี้

1. ช่วยให้เป็นที่ยอมรับและเป็นที่น่าเชื่อถือจากบุคคลที่เกี่ยวข้องกับโครงการ เป็นการรับรองคุณภาพของโครงการ

2. ช่วยให้ผู้สนับสนุนด้านเงินทุน ได้รับทราบปัญหาหรืออุปสรรคในการดำเนินงานของโครงการโดยอาศัยหลักฐานเชิงประจักษ์จากสภาพการณ์ที่เป็นจริง

3. ช่วยให้ข้อมูลซึ่งเป็นสารสนเทศที่มีคุณค่าสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

4. ช่วยชี้ให้เห็นความสำคัญของแต่ละโครงการตามลำดับก่อนหลัง โดยสามารถทราบว่าโครงการใดมีความจำเป็นเร่งด่วนกว่ากัน ทั้งนี้เพื่อช่วยแก้ปัญหาในการคัดเลือกโครงการ

5. ช่วยให้ข้อมูลป้อนกลับจากผู้รับบริการ ข้อมูลประเภทนี้ทำให้ทราบถึงข้อจำกัด และปัญหาต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน เพื่อนำมาปรับปรุงโครงการ ตลอดจนเพื่อก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ให้และผู้รับบริการ

6. ช่วยให้ทราบถึงผลผลิตของโครงการทั้งในด้านที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ ควบคู่กันไป

เชาว์ อินโย (2553, หน้า 12) กล่าวถึง ประโยชน์ของการประเมินโครงการว่าเป็นกระบวนการที่ค้นหาข้อเท็จจริงหรือกฎเกณฑ์ต่าง ๆ เพื่อการตัดสินใจต่อความสำเร็จของโครงการ และเป็นทางเลือกในการดำเนินโครงการว่าจะทำให้การดำเนินงานของโครงการมีประสิทธิภาพ และประสบความสำเร็จหรือไม่

สุพักตร์ พิบูลย์ (2557, หน้า 8) กล่าวว่า การประเมินเป็นกิจกรรมที่มีบทบาทสำคัญยิ่งในกระบวนการตัดสินใจเพื่อพัฒนางานที่ทำให้ได้ข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ ในการกำหนดนโยบาย หรือทิศทางการดำเนินการขององค์กรที่เหมาะสมก่อนนำไปปฏิบัติลดความเสี่ยงการเกิดปัญหา อุปสรรค และความล้มเหลวการดำเนินกิจกรรมโครงการ จะทำให้ทราบถึงจุดเด่น จุดด้อยของงานเพื่อปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และยกระดับคุณภาพงานอย่างต่อเนื่อง

แอนเดอร์สัน, และบอล (Anderson & Ball, 1978, pp. 14-35) ได้อธิบายบทบาทและประโยชน์ของการประเมินโครงการในด้านวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ไว้หลายประการ คือ

1. เพื่อช่วยในการตัดสินใจนำโครงการไปใช้ ซึ่งได้แก่ การประเมินว่า โครงการที่จัดทำขึ้นนั้น มีความจำเป็นมากน้อย หรือมีความสมเหตุสมผลหรือไม่ มีความเป็นไปได้หรือคุ้มค่ากับเงินทุนค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เพียงไร โครงการเป็นที่ยอมรับสำหรับกลุ่มเป้าหมายหรือจะได้รับการสนับสนุนแค่ไหน รวมทั้งขนาดและขอบเขตการนำโครงการไปใช้กว้างหรือแคบ เป็นต้น ข้อมูลจากการประเมินเหล่านี้จะช่วยในการนำมาประมวลสรุปตัดสินใจ สำหรับผู้บริหารหรือแหล่งทุนที่จะตัดสินใจอนุมัติการนำโครงการดังกล่าวไปดำเนินการใช้ต่อไป

2. เพื่อช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับการดำเนินโครงการอย่างต่อเนื่องต่อไป หรือการขยายโครงการและการรับรองโครงการ ซึ่งได้แก่ การประเมินภายหลังจากโครงการได้ดำเนินการเสร็จสิ้นไปแล้ว (ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้) เป็นการประเมินเพื่อจะรู้ว่าโครงการดังกล่าวยังมีความจำเป็นต้องจัดให้มีอยู่อีกต่อไปหรือไม่ ผลที่ได้จากการดำเนินโครงการได้รับผลตอบแทนคุ้มค่ากับทุนที่สูญเสียไปมากน้อยเพียงใด และโครงการที่ดำเนินการไปนั้นก่อให้เกิดผลข้างเคียง (side effects) ทั้งทางบวกและทางลบหรือไม่

3. เพื่อช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับการปรับปรุงโครงการ ซึ่งเป็นการประเมินเมื่อโครงการได้มีการนำไปดำเนินการใช้ระยะหนึ่ง หรือเป็นการประเมินในช่วงการดำเนินโครงการ ทั้งนี้โดยทำการประเมิน เพื่อที่จะปรับปรุงส่วนต่าง ๆ ของโครงการอันได้แก่

- 3.1 วัตถุประสงค์ของโครงการ เพื่อที่จะรู้ว่าวัตถุประสงค์ของโครงการที่กำหนดไว้นั้น เมื่อมีการดำเนินโครงการไปชั่วขณะหนึ่ง มีความเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายหรือไม่ หรือได้รับการยอมรับสนับสนุนร่วมมือจากกลุ่มเป้าหมายในการดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์มากน้อยเพียงใด

- 3.2 เนื้อหาของโครงการ เป็นการพิจารณาว่า เนื้อหาสาระหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในโครงการมีความครอบคลุมเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการหรือไม่ ลำดับ

ขั้นตอนของกิจกรรมเป็นไปตามลำดับที่จะเอื้อต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการเพียงไร นอกจากนั้น ยังพิจารณาอีกว่า เนื้อหาสาระของโครงการดังกล่าวมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับ ภูมิหลัง หรือพื้นเพเดิมของกลุ่มเป้าหมายผู้รับบริการจากโครงการมากน้อยเพียงใด

3.3 วิธีการดำเนินโครงการ โดยพิจารณาว่า โครงการที่กำลังดำเนินการอยู่นั้นมี กลุ่มเป้าหมายร่วมโครงการเป็นจำนวนเท่าไร ครอบคลุมหรือไม่ครอบคลุมที่กำหนดไว้ โครงการมีผู้ร่วมงาน เพียงพอหรือไม่เท่าไร โครงการมีการดำเนินงาน หรือดำเนินกิจกรรมเป็นอย่างไรกลุ่มเป้าหมายผู้ร่วม โครงการได้รับการเสริมแรง หรือการสร้างแรงจูงใจอย่างไรทำนองนี้ เป็นต้น

3.4 สภาพแวดล้อมของโครงการ หมายถึง การพิจารณาเกี่ยวกับนโยบายทาง การเมืองหรือทางการบริหารของผู้บริหารที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการว่าให้การสนับสนุน การดำเนินโครงการหรือไม่อย่างไร สัมพันธภาพระหว่างผู้ร่วมงานในโครงการมีลักษณะเช่นไร ขัดแย้งกันหรือไม่ เป็นอุปสรรคต่อการที่จะดำเนินการต่อไปเพียงใด ทรัพยากรสนับสนุนอื่น ๆ ที่จำเป็นต่อการดำเนินโครงการมีเพียงพอมากน้อยเพียงใด ตลอดจนกระทำการยอมรับหรือให้ การสนับสนุนและการต่อต้านของสาธารณะที่มีต่อโครงการเป็นไปในทิศทางใดเหล่านี้ เป็นต้น

4. เพื่อที่จะได้รับข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการให้ความสนับสนุนโครงการจากแหล่งต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ การพิจารณาความสนับสนุนโครงการสาธารณชน การเมือง แหล่งเงินทุน รวมทั้งนักวิชาชีพ อื่น ๆ โดยต้องการรู้ว่า แหล่งดังกล่าวนี้ มีแหล่งใดบ้างให้การสนับสนุนโครงการอย่างแท้จริง เมื่อมี การดำเนินโครงการอยู่ในขณะนั้น

5. เพื่อที่จะได้รับข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการขัดขวางต่อต้านโครงการจากแหล่งต่าง ๆ ในทางตรงกันข้ามกับวัตถุประสงค์ของการประเมินโครงการในข้อที่สี่ นอกจากเราจะต้องรู้ถึง แหล่งที่ให้การสนับสนุนโครงการแล้ว ในการดำเนินโครงการใด ๆ ก็ตาม บางครั้งโครงการดังกล่าวนั้น ก็จะได้รับ การขัดขวางต่อต้าน ทำให้การดำเนินโครงการไม่อาจเป็นไปได้โดยสะดวกและวัตถุประสงค์ ของโครงการที่กำหนดไว้อาจจะไม่ได้รับการตอบสนอง ดังนั้น การรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อพิจารณาว่า แหล่งใดบ้างที่ขัดขวางโครงการจึงเป็นสิ่งจำเป็น ทั้งนี้เพื่อจะได้หาทางแก้ไขปรับปรุง ให้ดำเนินโครงการให้มีความเป็นไปได้โดยสะดวกต่อไป

6. เพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจในกระบวนการพื้นฐานต่าง ๆ ซึ่งหมายถึง การได้รับความรู้ความเข้าใจในพื้นฐานอื่นที่นอกเหนือจากความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการที่ทำการประเมิน แต่ทว่ามีส่วนต่อโครงการ ได้แก่ พื้นฐานด้านการศึกษา ด้านจิตวิทยา ด้านสังคมวิทยา และด้าน เศรษฐกิจ เป็นต้น

สรุปได้ว่า ประโยชน์ของการประเมินโครงการจึงเป็นกระบวนการที่ช่วยให้ทราบถึง ข้อมูลการดำเนินงานตามโครงการทั้งด้านความสำเร็จ ด้านอุปสรรคการดำเนินงาน และช่วยใน การตัดสินใจที่จะดำเนินการต่อไปมากยิ่งขึ้น

6. การประเมินรูปแบบชิปปี้ (CIPP Model)

นักการศึกษา นักวิชาการ และนักวิจัย ได้กล่าวถึงการประเมินรูปแบบชิปปี้ ไว้หลายท่านดังนี้

จำเนียร สุขหลาย, และคณะ (2544, หน้า 207) กล่าวว่า การประเมินรูปแบบชิปปี้ จะประเมินในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

1. การประเมินสภาพแวดล้อม (context evaluation) ซึ่งจะช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับการวางแผนในการกำหนดวัตถุประสงค์ (planning decisions)
2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (input evaluation) เป็นการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงสร้างเพื่อกำหนดรูปแบบของโครงการ (structuring decisions)
3. การประเมินกระบวนการโครงการ (process evaluation) เป็นการตัดสินใจด้านการประยุกต์เพื่อควบคุมการดำเนินการของโครงการไปปฏิบัติ (implementing decisions)
4. การประเมินผลผลิต (product evaluation) จะช่วยในการตัดสินใจเพื่อตัดสินใจและดูแลผลสำเร็จของโครงการหรือทบทวนโครงการ (recycling decisions)

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และคณะ (2544, หน้า 166) กล่าวว่า การประเมินรูปแบบชิปปี้สามารถแบ่งเป็น 4 ประเภท และเพื่อสอดคล้องกับการพัฒนาโครงการ แบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ

1. การประเมินก่อนเริ่มโครงการ ซึ่งเป็นการประเมินเพื่อวางแผนโครงการ เป็นการกำหนดวัตถุประสงค์และวิธีการของโครงการ โดยเขียนในรูปเอกสารโครงการในแบบชิปปี้โมเดล การประเมินก่อนเริ่มโครงการ ประกอบด้วย

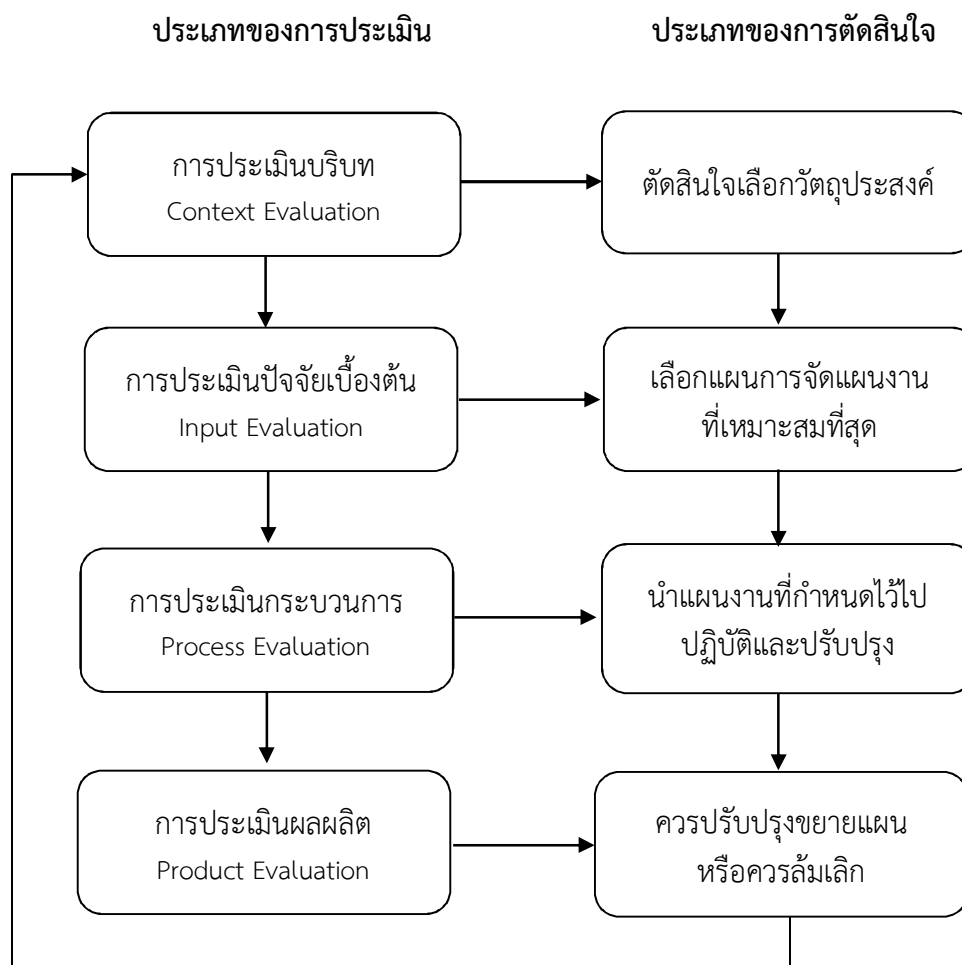
- 1.1 การประเมินสถานะแวดล้อมหรือการประเมินบริบท อันเป็นการประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อกำหนดโครงการ การประเมินบริบทเป็นการประเมินสภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ตลอดจนปัญหา อุปสรรคต่าง ๆ อันนำไปสู่ทิศทางและวัตถุประสงค์ของโครงการ

- 1.2 การประเมินปัจจัยหรือทรัพยากร เป็นการตรวจสอบความพร้อมด้านทรัพยากร ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ ตลอดจนระบบบริหารจัดการ เพื่อวิเคราะห์และกำหนดทางเลือกที่เหมาะสมที่สุด ที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด อีกทั้งมีความเป็นไปได้ทางด้านทรัพยากร

2. การประเมินขณะดำเนินโครงการซึ่งเป็นแบบชิปปี้โมเดล คือ การประเมินกระบวนการดำเนินงานเมื่อนำโครงการที่วางไว้ไปสู่ปฏิบัติ ทั้งนี้เพื่อศึกษาจุดแข็งและจุดอ่อนตลอดจนปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินโครงการ อะไรเป็นมูลเหตุที่ทำให้สามารถหรือไม่สามารถดำเนินโครงการได้อย่างทันทั่วทั้งที่ การประเมินในขั้นนี้ จึงมีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จของการดำเนินโครงการ (formative evaluation) ด้วยการจัดระบบการกำกับงาน (monitoring system) เพื่อติดตามความก้าวหน้าและเร่งรัดการดำเนินโครงการให้บรรลุวัตถุประสงค์ภายในทรัพยากรและเวลาที่กำหนด

3. การประเมินหลังสิ้นสุดโครงการ เป็นการประเมินผลผลิตโครงการ เป็นการประเมินที่มุ่งตอบคำถามว่าโครงการประสบความสำเร็จตามแผนที่วางไว้หรือไม่ ผลผลิตของโครงการเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ผลการดำเนินงานโครงการคุ้มค่าเพียงใด การประเมินหลังสิ้นสุดโครงการแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน คือ ประเมินทันทีที่สิ้นสุดโครงการ ซึ่งเป็นผลลัพธ์และการประเมินผลกระทบของโครงการทั้งในทางบวกและทางลบ ทำการประเมินด้วยเทคนิคการติดตามผลหลังสิ้นสุดโครงการจะให้การสารสนเทศเพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับอนาคตของโครงการว่าควรจะดำเนินการต่อไปอย่างไร ควรจะมีการปรับขยายแล้วดำเนินการต่อไปอีกระยะหนึ่งหรือควรจะสิ้นสุดโครงการไปตามเวลาที่กำหนดไว้

การประเมินตามแนวความคิดนี้ จะต้องทำการประเมินเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องกัน เพื่อก่อให้เกิดความสอดคล้อง และผู้ประเมินจะต้องเสนอแนวทางเลือกหลาย ๆ วิธี เพื่อเป็นการสะดวกแก่ผู้ที่มีหน้าที่ตัดสินใจ ดังที่ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ ได้เสนอแผนภูมิไว้ดังภาพ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างการประเมินกับการตัดสินใจในรูปแบบชิปปี้



ภาพ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างการประเมินกับการตัดสินใจในรูปแบบซีปปี้
ที่มา : สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, และคณะ (2544, หน้า 233)

จากภาพ 2 จะเห็นว่า การใช้รูปแบบการประเมินรูปแบบซีปปี้ (CIPP Model) ประเมินโครงการเป็นรูปแบบที่ทำการประเมินอย่างครอบคลุม ตั้งแต่วัตถุประสงค์ ปัจจัยเบื้องต้น กระบวนการดำเนินการ ตลอดจนผลผลิตของโครงการ ซึ่งผลของการประเมินสามารถนำไปเป็นข้อมูลให้กับผู้บริหารใช้พิจารณาในการตัดสินใจว่า โครงการควรมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงส่วนไหนบ้างถึงจะทำให้โครงการมีประสิทธิภาพสูงสุด รูปแบบของการประเมินโครงการโดยทั่วไป จะวางให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และการดำเนินงานของโครงการนั้นในกรณีที่การประเมินโครงการมีลักษณะเป็นแบบการประเมินความก้าวหน้า เพื่อบ่งชี้จุดเด่นและจุดด้อย ซึ่งจะนำไปปรับปรุงกิจกรรมแผนการได้ทันทั่วทั้งที่ และการประเมินรวมสรุปหลังโครงการสิ้นสุดแล้ว เพื่อบ่งชี้ถึงผลสัมฤทธิ์ของโครงการรูปแบบที่เหมาะสม จะใช้เป็นกรอบความคิดในการประเมินผลดังกล่าว คือ รูปแบบซีปปี้ (CIPP Model) ของสตัฟเฟิลบีม (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, และคณะ, 2544, หน้า 66)

สมคิด พรหมจู้ (2550, หน้า 76-81) กล่าวว่า การประเมินรูปแบบชิปปี้ เป็นการประเมินที่เป็นกระบวนการต่อเนื่อง โดยมีจุดเน้นที่สำคัญ คือ ใช้ควบคู่กับการบริหารโครงการ เพื่อหาข้อมูลประกอบการตัดสินใจอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา ซึ่งแนวทางการประเมินในด้านต่าง ๆ มีรายละเอียดดังนี้

1. การประเมินสภาพแวดล้อม (context evaluation) เป็นการประเมินเพื่อให้ได้ข้อมูลสำคัญ เพื่อช่วยในการกำหนดวัตถุประสงค์ ของโครงการความเป็นไปได้ของโครงการ
2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (input evaluation) เป็นการประเมินเพื่อใช้ข้อมูลตัดสินใจปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการว่าเหมาะสมหรือไม่ โดยดูว่าปัจจัยที่ใช้จะมีส่วนช่วยให้บรรลุจุดหมายของโครงการหรือไม่
3. การประเมินกระบวนการโครงการ (process evaluation) เป็นการประเมินระหว่าง การดำเนินโครงการ เพื่อหาข้อดีและข้อบกพร่องของการดำเนินงานตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ และเป็นการรายงานผลการปฏิบัติการของโครงการนั้นด้วย
4. การประเมินผลผลิต (product evaluation) เป็นการประเมินเพื่อดูว่าผลที่เกิดขึ้นเมื่อสิ้นสุดโครงการเป็นไปตามวัตถุประสงค์ หรือตามที่คาดหวังหรือไม่ โดยอาศัยข้อมูลจากการรายงานผลที่ได้จากการประเมินสภาพแวดล้อมปัจจัยเบื้องต้นและกระบวนการร่วมด้วย

เชาว์ อินใย (2553, หน้า 16) กล่าวว่า การประเมินตามแบบจำลองของชิป (CIPP Model) ดังนี้

Context evaluation หมายถึง การประเมินผล วัตถุประสงค์ หรือจุดหมายต่าง ๆ
 Input evaluation หมายถึง การประเมินผลระบบโครงสร้างรวมทั้งระบบการ
 จัดการบริหารต่าง ๆ ด้วย

Process evaluation หมายถึง การประเมินผลการจัดกิจกรรมต่าง ๆ

Product evaluation หมายถึง การประเมินผลที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมนั้น

พิสนุ พองศรี (2553, หน้า 70-106) กล่าวว่า การประเมินรูปแบบชิปปี้ เป็นการประเมินในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

1. การประเมินสภาพแวดล้อม (context evaluation) ซึ่งจะช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับการวางแผนในการกำหนดวัตถุประสงค์ (planning decisions)
2. การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (input evaluation) เป็นการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงสร้างเพื่อกำหนดรูปแบบของโครงการ (structuring decisions)
3. การประเมินกระบวนการโครงการ (process evaluation) เป็นการตัดสินใจด้านการประยุกต์เพื่อควบคุมการดำเนินการของโครงการไปปฏิบัติ (implementing decisions)
4. การประเมินผลผลิต (product evaluation) จะช่วยในการตัดสินใจเพื่อตัดสินใจและดูผลสำเร็จของโครงการหรือทบทวนโครงการ (recycling decisions)

ศิริชัย กาญจนวาสี (2558, หน้า 94) กล่าวว่า การประเมินรูปแบบชิปปี้ (CIPP Model) ว่าเป็นรูปแบบที่การประเมินสำหรับการประเมินบริบท ปัจจัยเบื้องต้น กระบวนการ และผลผลิต เพื่อช่วยผู้บริหารในการตัดสินใจเกี่ยวกับการเลือกเป้าหมาย จุดมุ่งหมายของโครงการ การดำเนินงาน การกำหนดยุทธวิธี แผนงานและการดำเนินงาน การปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ แผนงานการดำเนินงานให้เหมาะสม และการตัดสินใจเกี่ยวกับการปรับเปลี่ยน คง-ขยาย ยุบ-เลิกโครงการ สดักเฟิลบีม, และ

คณะได้เสนอว่า นักประเมินจะต้องออกแบบการประเมินให้สอดคล้องกับสภาพการตัดสินใจของผู้บริหาร โดยการระบุประเภท ระดับ และคาดคะเนสถานการณ์ของการตัดสินใจที่จะเกิดขึ้น กำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการตัดสินใจแต่ละสถานการณ์และวางแนวทางการประเมิน จากนั้นจึงเก็บรวบรวมข้อมูลที่ต้องการ วิเคราะห์ข้อมูลและรายงานผล

วอร์ทเทน, และแวนเดอร์ (Worthen, & Sander 1973, p. 134) ได้นำเสนอการประเมินรูปแบบชิปปี้ (CIPP Model) ของสตัฟเฟิลบีม ว่าเป็นรูปแบบที่เน้นกิจกรรมการประเมินควบคู่ไปกับการบริหารงาน โดยประกอบด้วยวิธีการประเมิน 4 ประเภท และมีลักษณะสอดคล้องกับโครงสร้างของระบบงานโดยทั่วไป คือ

1. การประเมินผลที่เกี่ยวกับบริบท (context evaluation) เป็นการประเมินให้ได้ข้อมูลสำคัญ เพื่อช่วยในการกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการ ความเป็นไปได้ของโครงการ เป็นการตรวจสอบว่าโครงการที่จะทำสนองปัญหาหรือความต้องการจำเป็นที่แท้จริงหรือไม่ วัตถุประสงค์ของโครงการชัดเจน เหมาะสม สอดคล้องกับนโยบายขององค์กร หรือ นโยบายหน่วยเหนือหรือไม่ เป็นโครงการที่มีความเป็นไปได้ในแง่ของโอกาสที่จะได้รับการสนับสนุนจากองค์กรต่าง ๆ หรือไม่ เป็นต้น

การประเมินสภาวะแวดล้อมจะช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่อง โครงการควรจะทำในสภาพแวดล้อมใด ต้องการจะบรรลุเป้าหมายอะไร หรือต้องการบรรลุวัตถุประสงค์เฉพาะอะไร เป็นต้น

2. การประเมินผลที่เกี่ยวกับปัจจัยนำเข้า (input evaluation) เป็นการประเมินเพื่อพิจารณาถึงความเป็นไปได้ของโครงการ ความเหมาะสม และความพอเพียงของทรัพยากรที่จะใช้ในการดำเนินโครงการ เช่น อาคารสถานที่ งบประมาณ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ เวลา รวมทั้งเทคโนโลยี และแผนการดำเนินงาน เป็นต้น

การประเมินผลแบบนี้จะทำโดยใช้ เอกสารหรืองานวิจัยที่มีผู้ทำไว้แล้ว หรือใช้วิธีการวิจัยนำร่องเชิงทดลอง (pilot experimental project) ตลอดจนอาจให้ผู้เชี่ยวชาญ มาทำงานให้ อย่างไรก็ตามการประเมินผลนี้จะต้องสำรวจสิ่งที่มีอยู่เดิมก่อนว่ามีอะไรบ้าง และตัดสินใจว่าจะใช้วิธีการใด ใช้แผนการดำเนินงานแบบไหน และต้องใช้ทรัพยากรจากภายนอกหรือไม่

3. การประเมินผลที่เกี่ยวกับกระบวนการ (process evaluation) เป็นการประเมินระหว่างการทำงานโครงการ เพื่อหาข้อบกพร่องของการดำเนินโครงการที่จะใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนา แก้ไข ปรับปรุง ให้การดำเนินการช่วงต่อไปมีประสิทธิภาพมากขึ้น และเป็นการตรวจสอบกิจกรรม เวลา ทรัพยากรที่ใช้ในโครงการ ภาวะผู้นำ การมีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการ โดยมีการบันทึกไว้เป็นหลักฐานทุกขั้นตอน การประเมินกระบวนการนี้จะเป็ประโยชน์อย่างมากต่อการค้นหาจุดเด่น หรือจุดแข็ง (strengths) และจุดด้อย (weakness) ของนโยบาย/แผนงาน/โครงการมักจะไม่สามารถศึกษาได้ภายหลังจากสิ้นสุดโครงการแล้ว การประเมินกระบวนการจะมีบทบาทสำคัญในเรื่องการให้ข้อมูลย้อนกลับเป็นระยะ ๆ เพื่อการตรวจสอบการดำเนินของโครงการ โดยทั่วไปการประเมินกระบวนการมีจุดมุ่งหมาย คือ

- 3.1 เพื่อการหาข้อบกพร่องของโครงการ ในระหว่างที่มีการปฏิบัติการ หรือการดำเนินงานตามแผนนั้น

- 3.2 เพื่อหาข้อมูลต่าง ๆ ที่จะนำมาใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการดำเนินงานของโครงการ

3.3 เพื่อการเก็บข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการดำเนินงานของโครงการ

4. การประเมินผลที่เกี่ยวกับผลผลิต (product evaluation) วัตถุประสงค์ของการประเมินประเภทนี้ก็เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์จากโครงการกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของภารกิจหรือไม่ การประเมินผลประเภทนี้ อาจอาศัยการเปรียบเทียบผลผลิตกับเกณฑ์มาตรฐาน (absolute หรือ relative standards) ที่กำหนดไว้ หรืออาจอาศัยข้อมูลที่ได้รับจากการรายงานการประเมินผลทั้ง 3 ประเภทข้างต้น อย่างไรก็ตามในการทำประเมินผลการบริหารงานเชิงระบบ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ หัวหน้างาน ครู ตลอดจนบุคลากรที่เกี่ยวข้อง จะต้องคำนึงถึงภารกิจบทบาทหน้าที่ของตนเองเป็นสำคัญ จะทำให้เกิดความสอดคล้องไม่ซ้ำซ้อนของเนื้อหาในการพัฒนาปรับปรุง แก้ไขต่อไป การพัฒนาปรับปรุงแก้ไข (modification) นับว่าเป็นส่วนสำคัญในการบริหารงานเชิงระบบ ซึ่งผู้บริหารควรตระหนักถึงเรื่องเหล่านี้ ซึ่งจะช่วยให้ขั้นตอนการทำงานมีความสมบูรณ์และครบวงจรเป็นส่วนสัมพันธ์ในการพัฒนางานหรือปรับปรุง แก้ไขงานอย่างแท้จริง เพราะเป็นการนำเอาการประเมินมาวิเคราะห์ อาจมีบางสิ่งบางอย่างที่ยังไม่เป็นที่พึงพอใจ หรือยังไม่บรรลุจุดประสงค์ จึงต้องพิจารณากำหนดแนวทางแก้ไขและพัฒนาต่อไปการพัฒนาปรับปรุง แก้ไขเป็นขั้นตอนหรือวิธีการตรวจสอบข้อขัดแย้งระหว่างวัตถุประสงค์กับผลที่ได้จากการประเมินว่าจะพัฒนาหรือปรับปรุงแก้ไขในส่วนใดของระบบหรือต้องพัฒนาปรับปรุงแก้ไขทั้งระบบ

การประเมินโดยใช้การประเมินแบบชิป (CIPP Model) คำว่า CIPP model ของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam) ได้ใช้ตัวย่อของคำดังต่อไปนี้

C - Context หมายถึง บริบท หรือสภาวะแวดล้อมรอบ ๆ ที่อาจต้องมองให้ครอบคลุม

I - Input หมายถึง ปัจจัยเบื้องต้น เป็นตัวป้อนในการดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ

P - Process หมายถึง กระบวนการ ขั้นตอนของการดำเนินการ

P - Product หมายถึง ผลผลิตหรือผลที่เกิด

สรุปได้ว่า รูปแบบการประเมินรูปแบบชิป (CIPP Model) เป็นรูปแบบที่สามารถประเมินได้ครอบคลุมองค์ประกอบทั้งระบบอย่างต่อเนื่อง เพราะเป็นการประเมินตั้งแต่บริบทและสภาพแวดล้อม (context) ปัจจัยนำเข้า (input) กระบวนการ (process) และผลผลิต (product) รูปแบบนี้จึงสามารถให้ข้อมูลค่อนข้างละเอียดแก่ผู้บริหารในการประเมินโครงการต่าง ๆ ที่ให้ผู้บริหารสามารถตรวจสอบหาข้อบกพร่องในการดำเนินได้ทุกขั้นตอน และแก้ไขได้ทันเวลา รวมถึงนำไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาโครงการให้สามารถดำเนินไปตามแผนที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

บริบทวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์

1. ประวัติทั่วไป

วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ตั้งอยู่ เลขที่ 155 หมู่ที่ 1 ตำบลนครสวรรค์ออก อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์

วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ เดิมมีชื่อว่า "ศูนย์ฝึกวิชาชีพนครสวรรค์" จัดตั้งขึ้นตามโครงการจัดตั้งศูนย์ฝึกวิชาชีพ ตามแผนพัฒนาการศึกษาระดับที่ 5 ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการมอบให้กรมอาชีวศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบ และรัฐบาลไทยได้กู้ยืมเงินจากธนาคารโลกนำมาพัฒนาการศึกษาในโครงการนี้ โดยดำเนินการจัดตั้งตามเขตการศึกษา เขตละ 1 แห่ง รวมทั้งสิ้น 12 แห่ง ศูนย์ฝึกวิชาชีพนครสวรรค์เป็นศูนย์ฝึกวิชาชีพของเขตการศึกษา 7 ศูนย์ฝึกวิชาชีพนครสวรรค์เป็นสถานศึกษาที่มีลักษณะคล้ายโรงฝึกงานรวม มีลักษณะเหมือน Area Vocational Center หรือ Joint Vocational Center หรือ Technical Education Center หรือ Centralized Workshop ในประเทศสหรัฐอเมริกาโดยภายในศูนย์ฯ จะประกอบด้วยอุปกรณ์ โรงฝึกงาน และห้องทดลองต่าง ๆ ที่ทันสมัยและบุคลากร ทำหน้าที่สอนและฝึกวิชาชีพประเภทต่าง ๆ ให้แก่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและประชาชนผู้สนใจที่จะเรียนวิชาชีพ ศูนย์ฝึกวิชาชีพนครสวรรค์ได้ประกอบพิธีวางศิลาฤกษ์ เมื่อวันที่ 12 กันยายน 2523 เริ่มเปิดการเรียนการสอนภาคเรียนที่ 2 ในปีการศึกษา 2524 และกระทำพิธีเปิดอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 18 สิงหาคม 2523

ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามีนโยบายในการขยายโอกาสการศึกษาวิชาชีพให้กว้างขวางสามารถผลิตกำลังคนได้สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยีของต่างประเทศโดยเฉพาะการเพิ่มปริมาณการผลิตกำลังคนในสาขาที่ขาดแคลนเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน และการประกอบอาชีพอิสระ ดังนั้นจึงมีการปรับบทบาทและหน้าที่ของศูนย์ฝึกวิชาชีพโดยให้ศูนย์ฝึกวิชาชีพฯ เปิดสอนนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และเปลี่ยนชื่อจากศูนย์ฝึกวิชาชีพนครสวรรค์เป็น "วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ (Nakhonsawan Industrial and Community Education college : NICE) ตั้งแต่วันที่ 7 มิถุนายน 2534

2. ปรัชญา อัตลักษณ์ เอกลักษณ์

ปรัชญา : ทักษะเยี่ยม เปี่ยมคุณธรรม ล้ำเลิศวิชา นำความรู้สู่ชุมชน

อัตลักษณ์ : บริการชุมชน

เอกลักษณ์ : ศูนย์ฝึกวิชาชีพสู่ชุมชน

3. วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ และยุทธศาสตร์การพัฒนาคณากรรมการจัดการศึกษา

วิสัยทัศน์ : ผลิตกำลังคนให้มีทักษะวิชาชีพ มีคุณธรรม คิดค้นนวัตกรรม และบริการชุมชน โดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

พันธกิจ :

1. จัดการเรียนการสอนและฝึกอบรมวิชาชีพ ด้วยหลักสูตรหลากหลายเหมาะสมกับผู้เรียนอย่างมีคุณภาพ ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์

1.1 เพิ่มคุณภาพผู้เรียน ด้านความรู้ ด้านทักษะและการประยุกต์ใช้และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้มีประสิทธิภาพตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา

1.2 พัฒนาระบบการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้ได้ประโยชน์สูงสุดตามมาตรฐานหลักสูตรอาชีวศึกษา

1.3 พัฒนาหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและความต้องการของตลาดแรงงาน

1.4 พัฒนางานประกันคุณภาพให้เป็นระบบและเข้มแข็งอย่างต่อเนื่อง

พันธกิจ :

2. ส่งเสริมและสนับสนุนงานวิจัย สร้างนวัตกรรมและการใช้เทคโนโลยี เพื่อพัฒนาวิชาชีพและการบริการชุมชนสอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์

2.1 เสริมสร้างความรู้ด้านวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์และเทคโนโลยีให้แก่ครู บุคลากร และผู้เรียน

2.2 สนับสนุนให้ครู บุคลากร และผู้เรียน ผลิตงานวิจัย นวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ และงานสร้างสรรค์

พันธกิจ :

3. ปลุกฝังคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ ส่งเสริมระบอบประชาธิปไตยและแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์

3.1 สนับสนุนการขับเคลื่อนสถานศึกษาคุณธรรมและโครงการที่ปลุกฝังคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ ส่งเสริมระบอบประชาธิปไตยให้เป็นรูปธรรม

3.2 ประเมินผลงานของโครงการ/กิจกรรม คุณธรรม

เป้าประสงค์ :

1. การจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพเป็นไปตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี (Good governance) สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2. มีการส่งเสริมและสร้างนวัตกรรมและการใช้เทคโนโลยี

3. การพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ ส่งเสริมระบอบประชาธิปไตยและแนวคิดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ :

1. พัฒนาระบบบริหารจัดการองค์กรตามหลักธรรมาภิบาลและเสริมสร้างศักยภาพของครูและบุคลากรทางการศึกษา

2. ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและเตรียมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

3. ส่งเสริมสนับสนุนการวิจัยนวัตกรรมสิ่งประดิษฐ์ และโครงการทางวิชาชีพ

4. จัดหาทรัพยากรและแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาและพัฒนาสิ่งแวดล้อมภายในสถานศึกษาให้เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

5. สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชนในการบริการทางวิชาการและวิชาชีพแก่ชุมชน

6. เพิ่มปริมาณผู้เรียนและยกระดับคุณภาพของผู้เรียนและส่งเสริมการหารายได้ระหว่างเรียนของผู้เรียน

4. มาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา

มาตรฐานการศึกษาของวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ประกอบด้วย 3 มาตรฐาน 9 ประเด็นการประเมิน ดังนี้

มาตรฐานที่ 1 คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาที่พึงประสงค์

การจัดการอาชีวศึกษา เป็นการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาให้มีความรู้ มีทักษะและการประยุกต์ใช้เป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับการศึกษา และมีคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ประกอบด้วยประเด็นการประเมิน ดังนี้

1.1 ด้านความรู้

ผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษามีความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง ตามหลักการ ทฤษฎี และแนวปฏิบัติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับสาขาวิชาที่เรียน หรือทำงาน โดยเน้นความรู้เชิงทฤษฎี และหรือข้อเท็จจริง เป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับการศึกษา

1.2 ด้านทักษะและการประยุกต์ใช้

ผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษามีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ทักษะวิชาชีพ และทักษะชีวิตเป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับการศึกษา สามารถประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน และการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และมีสุขภาพที่ดี

1.3 ด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ เจตคติ และกิริยาสำนึกที่ดี ภูมิใจและรักษาเอกลักษณ์ของชาติไทย เคารพกฎหมาย เคารพสิทธิของผู้อื่น มีความรับผิดชอบตามบทบาทหน้าที่ของตนเองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีจิตสาธารณะ และมีจิตสำนึกรักษาสีงแวดล้อม

มาตรฐานที่ 2 การจัดการอาชีวศึกษา

สถานศึกษามีครูที่มีคุณวุฒิการศึกษาและจำนวนตามเกณฑ์ที่กำหนด ใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และบริหารจัดการทรัพยากรของสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ มีความสำเร็จในการดำเนินการตามนโยบายสำคัญของหน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษาประกอบด้วยประเด็นการประเมิน ดังนี้

2.1 ด้านหลักสูตรอาชีวศึกษา

สถานศึกษาใช้หลักสูตรฐานสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ชุมชน สถานประกอบการตลาดแรงงาน มีการปรับปรุงรายวิชาเดิม หรือกำหนดรายวิชาใหม่ หรือกลุ่มวิชาเพิ่มเติมให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและความต้องการของตลาดแรงงาน โดยความร่วมมือกับสถานประกอบการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2.2 ด้านการจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา

สถานศึกษามีครูที่มีคุณวุฒิการศึกษาและมีจำนวนตามเกณฑ์ที่กำหนด ได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบต่อเนื่อง เพื่อเป็นผู้พร้อมทั้งด้านคุณธรรม จริยธรรมและความเข้มแข็งทาง

วิชาการและวิชาชีพ จัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ทั้งวัยเรียนและวัยทำงานตามหลักสูตรมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับการศึกษา ตามระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนของแต่ละหลักสูตร ส่งเสริม สนับสนุน กำกับ ดูแลให้ครูจัดการเรียนการสอนรายวิชาให้ถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์

2.3 ด้านการบริหารจัดการ

สถานศึกษาบริหารจัดการบุคลากร สภาพแวดล้อม ภูมิทัศน์ อาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการโรงฝึกงาน ศูนย์วิทยบริการ สื่อ แหล่งเรียนรู้ เทคโนโลยีสารสนเทศ ครุภัณฑ์ และงบประมาณของสถานศึกษาที่มีอยู่อย่างเต็มศักยภาพและมีประสิทธิภาพ

2.4 ด้านการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

สถานศึกษามีความสำเร็จในการดำเนินการบริหารจัดการสถานศึกษาตามนโยบาย สำคัญที่หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษามอบหมาย โดยความร่วมมือของผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษาและผู้เรียน รวมทั้งการช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุนจากผู้ปกครอง ชุมชน สถานประกอบการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชน

มาตรฐานที่ 3 การสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้

สถานศึกษาร่วมมือกับบุคคล ชุมชน องค์กรต่าง ๆ เพื่อสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ มีการจัดทำนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ งานวิจัย ประกอบด้วยประเด็นการประเมิน ดังนี้

3.1 ด้านความร่วมมือในการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้

สถานศึกษามีการสร้างความร่วมมือกับบุคคล ชุมชน องค์กรต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศในการจัดการศึกษา การจัดทรัพยากรทางการศึกษา กระบวนการเรียนรู้ การบริการทางวิชาการและวิชาชีพ โดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม เพื่อพัฒนาผู้เรียนและคนในชุมชนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้

3.2 ด้านนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ งานวิจัย

สถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดทำนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ งานวิจัย โดยผู้บริหารครู บุคลากรทางการศึกษา ผู้เรียน หรือร่วมกับบุคคล ชุมชน องค์กรต่าง ๆ ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ตามวัตถุประสงค์ และเผยแพร่สู่สาธารณชน

5. การจัดการศึกษา

ปัจจุบันวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ได้จัดการเรียนการสอน โดยใช้หลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 เป็นหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551, หลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2557, หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพระยะสั้น, หลักสูตรวิชาชีพ มัธยมศึกษา, หลักสูตรเทียบโอนประสบการณ์, หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.ทวิภาคี), หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.ทวิภาคี) โดยมีรายละเอียดของหลักสูตรต่าง ๆ ดังนี้

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หลักสูตร 3 ปี จัดการเรียนการสอนใน สาขาวิชา ดังนี้

- | | |
|------------------------------|--------------------------|
| - แผนกวิชาช่างยนต์ | - แผนกวิชาช่างกลโรงงาน |
| - แผนกวิชาช่างเชื่อมโลหะ | - แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง |
| - แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ | - แผนกวิชาช่างก่อสร้าง |

- แผนกวิชาบัญชี
- แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
- แผนกวิชาแพ้นและสิ่งทอ

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หลักสูตร 3 ปี (ทวิภาคี) จัดการเรียนการสอนในสาขาวิชา ดังนี้

- แผนกวิชาช่างยนต์
- แผนกวิชาช่างกลโรงงาน
- แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง
- แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์
- แผนกวิชาแพ้นและสิ่งทอ

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หลักสูตร 2 ปี จัดการเรียนการสอนในสาขาวิชา ดังนี้

- แผนกวิชาเครื่องกล/สาขางานเทคนิคยานยนต์
- แผนกวิชาเทคนิคการผลิต/สาขางานเครื่องมือกล
- แผนกวิชาไฟฟ้ากำลัง/สาขางานติดตั้งไฟฟ้า
- แผนกวิชาอิเล็กทรอนิกส์/สาขางานอิเล็กทรอนิกส์อุตสาหกรรม
- แผนกวิชาโยธา/สาขางานโยธา
- แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ/การพัฒนาเว็บเพจ
- แผนกวิชาแพ้นและสิ่งทอ/สาขางานเทคโนโลยีสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หลักสูตร 2 ปี (ทวิภาคี) จัดการเรียนการสอนในสาขาวิชา ดังนี้

- แผนกวิชาเครื่องกล/สาขางานเทคนิคยานยนต์
- แผนกวิชาเทคนิคการผลิต/สาขางานเครื่องมือกล
- แผนกวิชาไฟฟ้ากำลัง/สาขางานติดตั้งไฟฟ้า
- แผนกวิชาอิเล็กทรอนิกส์/สาขางานอิเล็กทรอนิกส์อุตสาหกรรม
- แผนกวิชาโยธา/สาขางานโยธา
- แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ/การพัฒนาเว็บเพจ
- แผนกวิชาแพ้นและสิ่งทอ/สาขางานเทคโนโลยีสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพระยาสันต์ หลักสูตรระยะสั้นสำหรับประชาชนทั่วไป ตั้งแต่ 75 – 125 ชม. จัดการเรียนการสอนในสาขาวิชา ดังนี้

- แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ (ขนมอบ)
- แผนกวิชาศิลปประดิษฐ์
- แผนกวิชาแพ้นและสิ่งทอ (ตัดเย็บเสื้อผ้า)
- แผนกวิชาสามัญฯ (งานเสริมสวยเบื้องต้น)
- แผนกวิชาช่างยนต์
- แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง
- แผนกวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์
- แผนกวิชาช่างเชื่อมโลหะ
- แผนกวิชาช่างก่อสร้าง
- แผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

- แผนกวิชาอาหารและโภชนาการ (ขนมอบ)
- แผนกวิชาศิลปประดิษฐ์

6. จำนวนนักเรียนนักศึกษา

ตาราง 2 จำนวนนักเรียนนักศึกษา ปีการศึกษา 2564 ที่ลงทะเบียนเรียน

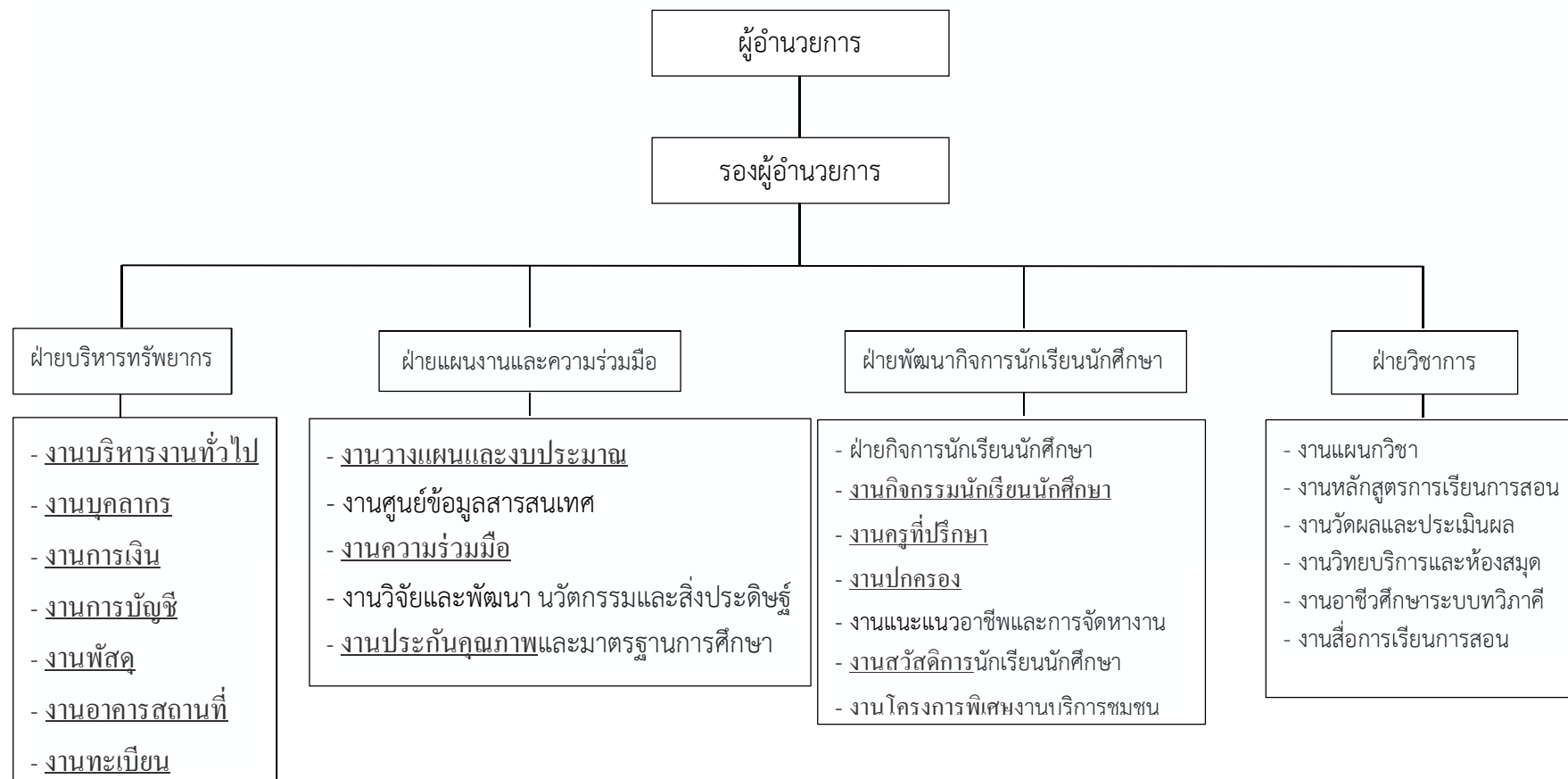
ระดับ	สาขาวิชา/สาขางาน	ปวช.1	ปวช.2	ปวช.3	รวม
ปวช.	ช่างยนต์/ยานยนต์	49	25	25	99
	ช่างยนต์ (ทวิภาคี) /ยานยนต์	19	17	22	58
	ช่างกลโรงงาน/เครื่องมือกล	23	15	10	48
	ช่างไฟฟ้ากำลัง/ไฟฟ้ากำลัง	40	25	26	91
	ช่างอิเล็กทรอนิกส์/อิเล็กทรอนิกส์	17	16	13	46
	ช่างก่อสร้าง/ก่อสร้าง	8	3	0	11
	การบัญชี/การบัญชี	7	9	13	29
	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ/คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	20	17	7	44
รวม		183	127	116	426
ปวส.	สาขาวิชา/สาขางาน	ปวส.1	ปวส.2	รวม	
	เทคนิคเครื่องกล/เทคนิคยานยนต์	22	25	47	
	เทคนิคเครื่องกล (สมทบ)/เทคนิคยานยนต์	0	0	0	
	เทคนิคการผลิต/เครื่องมือกล	5	12	17	
	ไฟฟ้า/ไฟฟ้ากำลัง	14	13	27	
	อิเล็กทรอนิกส์/อิเล็กทรอนิกส์อุตสาหกรรม	8	6	14	
	โยธา/โยธา	5	0	5	
	โยธา (สมทบ)/โยธา	26	29	55	
	การบัญชี/การบัญชี	8	0	8	
	การบัญชี (สมทบ)/การบัญชี	4	0	4	
รวม		92	85	177	
รวมนักเรียนนักศึกษาทั้งสิ้น				603	

7. อัตรากำลัง

ตาราง 3 อัตรากำลัง ปีการศึกษา 2564

ตำแหน่ง	เพศ			ระดับการศึกษา			หมายเหตุ
	ชาย	หญิง	รวม	สูงกว่า ปริญญา ตรี	ปริญญา ตรี	ต่ำกว่า ปริญญา ตรี	
ผู้บริหาร	2	2	4	3	1	-	
ข้าราชการครู	10	8	18	3	15	-	
ข้าราชการพลเรือน	1	2	3	1	2	-	
พนักงานราชการครู	4	-	4	-	5	-	
ครูสอนพิเศษ	5	3	8	1	7	-	
เจ้าหน้าที่	1	17	18	1	13	3	
นักการภารโรง	5	3	8	-	-	8	
ยามรักษาความปลอดภัย	2	-	2	-	-	2	
พนักงานขับรถ	1	-	1	-	-	1	
รวมทั้งสิ้น	31	35	66	9	43	14	

8. โครงสร้างการบริหารวิทยาลัย



ภาพ 4 โครงสร้างการบริหารวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์

แนวทางการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์

กระบวนการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา

วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ได้กำหนดเป้าหมาย แนวทาง กระบวนการ และการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา โดยความร่วมมือของครู นักเรียนนักศึกษา และคณะกรรมการวิทยาลัย โดยมีผู้บริหารวิทยาลัยเป็นผู้ให้การสนับสนุนส่งเสริมการดำเนินงานในลักษณะทีมงานรวมคิด รวมทำ รวมประเมินผลอย่างเป็นระบบต่อเนื่องตามขั้นตอน ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 4 การดำเนินงานเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์

การดำเนินงาน	กิจกรรม
1. สร้างความตระหนักในการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา โดยบุคลากรผู้บริหาร ครู คณะกรรมการวิทยาลัยมีส่วนร่วม	1. แต่งตั้งคณะกรรมการการดำเนินงานโครงการ 2. ประชุมคณะกรรมการดำเนินงานโครงการ 2.1 การบรรยายจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง 2.2 การร่วมกันวิเคราะห์ห่อภิปรายและสรุปปัญหาของนักเรียนนักศึกษา 2.3 การนำเสนอข้อมูลจากสื่อ และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัญหา สาเหตุและผลกระทบที่เกิดขึ้นกับนักเรียนนักศึกษา 2.4 นำเสนอแนวคิดในการแก้ปัญหาให้นักศึกษาชาดวินัย จากผู้บริหารวิทยาลัยครู และนักเรียนนักศึกษาจากแนวคิดทฤษฎี และรูปแบบการเสริมสร้างวินัยจากองค์กรต่าง ๆ ที่ประสบผลสำเร็จในการพัฒนา 3. ปลุกจิตสำนึกคุณธรรมและพัฒนาจิตใจให้แก่ครู โดยการยกระดับจิตวิญญาณของครูให้เป็นเป้าหมายที่ดีให้นักเรียนนักศึกษา 4. ประชาสัมพันธ์ผ่านนักเรียนนักศึกษาในกิจกรรมต่าง ๆ ของวิทยาลัย 5. สรุปการสร้างตระหนักในความสำคัญความจำเป็นในการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา

ตาราง 4 (ต่อ)

การดำเนินงาน	กิจกรรม
2. ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง	1. สำรวจและวิเคราะห์สภาพนักเรียนนักศึกษา 2. กำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์เกี่ยวกับวินัยที่จะพัฒนาให้เกิดขึ้นกับตัวนักเรียนนักศึกษา โดยขอความคิดเห็นจากที่ประชุมครู นักเรียน นักศึกษา คณะกรรมการวิทยาลัย 3. จัดหาและทำระบบข้อมูลเกี่ยวกับสื่อหรือเครื่องมือ แหล่งสนับสนุน มาตรการเพื่อช่วยเหลือ ตลอดจนแนวทางแก้ปัญหาแต่ละกลุ่ม 4. สรุปสภาพปัจจุบัน ปัญหาและแนวทางการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา
3. กำหนดแนวทางการดำเนินงานร่วมกับครู นักเรียนนักศึกษา คณะกรรมการวิทยาลัย	1. ประชุมคณะกรรมการการดำเนินงานโครงการเพื่อกำหนด 1.1 เป้าหมายของการพัฒนา 1.2 แนวทางการดำเนินงาน 1.3 บทบาทครู นักเรียนนักศึกษา คณะกรรมการวิทยาลัยที่จะนำไปสู่เป้าหมาย 2. จัดทำร่างข้อตกลงร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน นักศึกษาเพื่อดำเนินการตามโครงการ 3. นำเสนอผู้เกี่ยวข้องเพื่อปรับปรุง 4. จัดทำข้อตกลงร่วมกันในการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษาเขียนไว้ในแผนกลยุทธ์วิทยาลัย
4. กำหนดแผนยุทธศาสตร์ในการแก้ปัญหาและพัฒนา	1. ประชุมคณะทำงานร่วมกันจัดทำแผนยุทธศาสตร์ให้สอดคล้องกับการพัฒนาคือจัดทำโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา 2. นำเสนอแผนโครงการฉบับร่างให้คณะกรรมการดำเนินงานพิจารณาปรับปรุงและเห็นชอบ 3. ประชาสัมพันธ์โครงการนำเสนอโครงการต่อคณะครู นักเรียนนักศึกษา เพื่อดำเนินการ
5. การดำเนินงานตามโครงการ	1. ลงมือปฏิบัติงานตามโครงการและกิจกรรมในยุทธศาสตร์ที่กำหนด

ตาราง 4 (ต่อ)

การดำเนินงาน	กิจกรรม
6. การนิเทศและประเมินผลระหว่าง การดำเนินงานและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	- วางแผนการนิเทศและประเมินผลระหว่าง ปฏิบัติงานตามแผนและโครงการ - นิเทศการดำเนินงานให้ครอบคลุมในเรื่องต่อไปนี้ 2.1 ความตระหนักความรู้ความเข้าใจของครู และบุคลากรในวิทยาลัย 2.2 ข้อมูลความรู้ นวัตกรรมการพัฒนา นักเรียนนักศึกษา 2.3 ดำเนินงานให้สอดคล้องกับแนวทางพัฒนา คุณธรรมนักเรียนนักศึกษา 2.4 การดำเนินงานที่ส่งผลต่อการพัฒนา คุณภาพนักเรียนนักศึกษาตามกิจกรรมที่ กำหนดไว้ในโครงการ - คณะกรรมการดำเนินงานโครงการเสริมสร้าง วินัยนักเรียนนักศึกษา ดำเนินการนิเทศภายใน และประเมินผล - คณะกรรมการประเมินผล - ประชุมคณะกรรมการพิจารณาผลการประเมิน และปรับปรุง - สรุปผลการนิเทศและประเมินผลระหว่าง ดำเนินการ
7. ประเมินผลการพัฒนาตามโครงการ	- กำหนดวิธีการและจัดทำเครื่องมือประเมินผล ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของโครงการ เสริมสร้าง วินัยนักเรียนนักศึกษา - ดำเนินการประเมินผล - วิเคราะห์ผลการประเมิน
8. สรุปผลและรายงาน	- สรุปผลการดำเนินงานตามโครงการ - จัดทำรายงานผลการดำเนินงานตามโครงการ เสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา - จัดทำรายงานผลเผยแพร่แก่ครู นักเรียน นักศึกษา คณะกรรมการวิทยาลัย และหน่วยงานอื่น ๆ - นำผลการประเมินไปใช้พัฒนาอย่างต่อเนื่อง

โครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์

1. หลักการและเหตุผล

ปัจจุบันสังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีการแข่งขันกันหลาย ๆ ด้าน เพื่อให้ก้าวทันกระแสโลก ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง สังคม วัฒนธรรม ที่สำคัญด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เข้ามามีบทบาท กลายเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินชีวิตประจำวันโดยเฉพาะเด็กและเยาวชนมีการใช้เทคโนโลยีจนมีผลต่อสภาพร่างกายและจิตใจมากขึ้น บางครั้งเด็กและเยาวชนมีความสับสนในการเลือกใช้นิยามที่เหมาะสม ไม่สนใจในสิ่งรอบข้าง ขาดการควบคุมตนเอง ทำให้พฤติกรรมด้านวินัยในตัวเองเปลี่ยนแปลงไปด้วย เมื่อเด็กและเยาวชนขาดวินัย ปัญหาขาดจิตสำนึกในการรักษาวัฒนธรรมค่านิยมที่ดีงามก็เกิดขึ้น ซึ่งการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านวินัยของผู้เรียนนั้นเป็นเรื่องเกิดจากการฝึกฝน อบรม และปลูกฝังตั้งแต่ยังเด็ก เพราะวินัยนั้นเป็นพื้นฐานของการควบคุมตนเองให้เกิดวินัยทางสังคม คำว่า วินัย ตามแนวคิดทางสังคมวิทยาและจิตวิทยาถือว่า วินัยเป็นกระบวนการที่บุคคลสามารถเรียนรู้ได้โดยการพัฒนานิสัย การควบคุมตนเอง และระลึกเสมอถึงความรับผิดชอบของตน ที่เป็นส่วนหนึ่งของสังคม แม้ว่าวินัยอาจเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามกฎหรือข้อบังคับของสถาบันการศึกษาแต่ไม่ใช่เป็นการขู่เชิญบังคับ แต่วินัยมุ่งที่จะให้นักเรียนนักศึกษาควบคุมตนเอง มีวินัยในตนเอง และรู้จักปกครองตนเอง

จากการศึกษาสภาพปัญหาของวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์พบว่าการจัดกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา มักประสบปัญหาในการจัดกิจกรรมที่ส่วนมากไม่สอดคล้องกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนนักศึกษาตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้กำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์เอาไว้ เนื่องมาจากนักเรียนนักศึกษามีพฤติกรรมที่ขาดวินัยด้านความรับผิดชอบในเรียน เช่น การมาเข้าเรียนและร่วมกิจกรรมไม่ตรงเวลา ขาดเรียน หนีเรียน ไม่เข้าร่วมกิจกรรม ไม่ส่งงานตามที่ครูมอบหมายให้ ซึ่งเป็นปัญหาการขาดความรับผิดชอบจึงส่งผลให้นักเรียนนักศึกษาออกเรียนกลางคัน ไม่สำเร็จการศึกษา และนอกจากนี้นักเรียนนักศึกษาส่วนหนึ่งพบว่ามีอาการแต่งกายผิดระเบียบ วินัย ไม่มีสัมมาคารวะ ไม่มีจิตสาธารณะ ซึ่งส่งผลให้นักเรียน นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาแล้วไม่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานและสถานประกอบการ อันเนื่องมาจากการขาดความมีวินัยต่อตนเองและส่วนร่วม

วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ เป็นสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ปัจจุบันวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ได้จัดการเรียนการสอน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ซึ่งงานในด้านพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของนักเรียนนักศึกษาก็เป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยทำให้การผลิตนักเรียนนักศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานของวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ สามารถบรรลุเป้าหมายตามปณิธานของวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ที่ตั้งไว้

โครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะนักเรียนนักศึกษา เพราะเป็นบุคคลที่อยู่ในวัยเสริมสร้างการเจริญเติบโต เป็นวัยที่มีความคิดยังไม่เป็นของตนเอง การแสดงออกมักมีการลอกเลียนแบบ ซึ่งอาจส่งผลให้เกิดพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนไปในทางที่ไม่พึงประสงค์ จึงเห็นสมควรแก้ไขปัญหาดังกล่าวเพื่อเสริมสร้างเพื่อพัฒนานักเรียนนักศึกษาให้มีวินัย วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์จึงดำเนินการจัดทำโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษาขึ้นและ

กำหนดให้มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญ คือ เพื่อเสริมสร้างวินัยของนักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพ นครสวรรค์ให้สูงขึ้น ให้มีวินัยความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวม สามารถสำเร็จการศึกษาอย่างมีคุณภาพและเป็นกำลังที่สำคัญของการพัฒนาประเทศชาติต่อไป

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อเสริมสร้างวินัยของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์

1) ด้านความรับผิดชอบต่อตนเองประกอบด้วย การรับผิดชอบต่อการเรียน การรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย การตรงต่อเวลาในการมาเรียน เข้าเรียน และร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของวิทยาลัย การแต่งกายถูกต้องตามระเบียบข้อตกลงของวิทยาลัย การมีสัมมาคารวะ การเคารพครู - อาจารย์ โดยการไหว้การคำนับ การพูดจาสุภาพอ่อนน้อม

2) ด้านความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ประกอบด้วย การดูแลรักษาความสะอาด วิทยาลัย และการรักษาทรัพย์สินสมบัติของวิทยาลัย

2.2 เพื่อให้ให้นักเรียนนักศึกษาตระหนักในคุณค่าและประโยชน์ของการมีวินัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อส่วนรวม

3. เป้าหมาย

3.1 นักเรียนนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมร้อยละ 80

3.2 นักเรียนนักศึกษابرรลุผลตามวัตถุประสงค์ของโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

4. ขั้นตอนการดำเนินงานและกิจกรรม

ตาราง 5 ขั้นตอนการดำเนินงานและกิจกรรม

ที่	กิจกรรม	ระยะเวลาดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ
1	จัดทำโครงการเพื่อขออนุมัติ	มิถุนายน 2564	ฝ่ายพัฒนากิจการ นักเรียนนักศึกษา
2	แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน	มิถุนายน 2564	ผู้อำนวยการ
3	ประชุมคณะกรรมการและผู้เกี่ยวข้อง เพื่อมอบหมายงาน/กำหนดปฏิทิน การปฏิบัติงาน	มิถุนายน 2564	ผู้อำนวยการ
4	ดำเนินงานตามโครงการ	กรกฎาคม 2564 - กุมภาพันธ์ 2565	
	4.1 กิจกรรมค่ายคุณธรรม จริยธรรม		คณะกรรมการ
	4.2 กิจกรรมตรวจการแต่งกายของนักเรียน นักศึกษา		คณะกรรมการ
	4.3 กิจกรรมพัฒนาอาคารสถานที่ภายใน วิทยาลัย		คณะกรรมการ
	4.4 กิจกรรมจิตอาสา		คณะกรรมการ

ตาราง 5 (ต่อ)

ที่	กิจกรรม	ระยะเวลาดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ
4.5	กิจกรรมอบรมวินัยนักเรียนนักศึกษา		คณะกรรมการ
4.6	กิจกรรมคนดีศรีวิทยาลัยการอาชีพ นครสวรรค์		คณะกรรมการ
4.7	สร้างคนดี ศักดิ์ศรี อวท. วิทยาลัยการอาชีพ นครสวรรค์		คณะกรรมการ
5.	การนิเทศและประเมินผลระหว่าง การดำเนินงานและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	กรกฎาคม 2564 - กุมภาพันธ์ 2565	ผู้บริหารสถานศึกษา
6.	สรุปผลและประเมินผลกิจกรรม	มีนาคม 2565	ฝ่ายพัฒนากิจการ นักเรียนนักศึกษา

5. ระยะเวลาในการดำเนินงาน

ระยะเวลาในการดำเนินงาน ระหว่างวันที่ 1 มิถุนายน 2564 ถึง 30 มีนาคม 2565

ตาราง 6 ปฏิทินการปฏิบัติงาน

ที่	กิจกรรม	พ.ศ. 2564							พ.ศ. 2565			ผู้รับผิดชอบ
		มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	
1.	วิเคราะห์ผลการประเมิน โครงการและข้อเสนอแนะ จากการดำเนินงานที่ผ่านมา	↔										คณะกรรมการ ดำเนินงาน
2.	ประชุมชี้แจงโครงการ ขออนุมัติโครงการ	↔										ผู้อำนวยการ
3.	แต่งตั้งคณะกรรมการ ดำเนินการ	↔										ผู้อำนวยการ
4.	กำหนดบทบาทหน้าที่ ของคณะกรรมการ ดำเนินงานและผู้เกี่ยวข้อง	↔										คณะกรรมการ ดำเนินงาน
5.	เตรียมการด้านสถานที่ งบประมาณและวัสดุ อุปกรณ์	↔										คณะกรรมการ ดำเนินงาน
6.	ประสานงานกับบุคคล หรือผู้เกี่ยวข้อง		↔									คณะกรรมการ ดำเนินงาน
7.	ดำเนินกิจกรรม การเสริมสร้างวินัย		←								→	คณะกรรมการ ดำเนินงาน
8.	สรุปผล ประเมินผลการ ดำเนินงานตามโครงการ										↔	ฝ่ายพัฒนากิจการ นักเรียนนักศึกษา

6. งบประมาณที่ใช้ในการดำเนินการ

ตาราง 7 รายละเอียดงบประมาณที่ใช้ในการดำเนินการ

ที่	รายการกิจกรรมที่ดำเนินการ	จำนวนเงิน (บาท)
1	กิจกรรมค่ายคุณธรรม จริยธรรม	20,000
2	กิจกรรมตรวจการแต่งกายของนักเรียนนักศึกษา	-
3	กิจกรรมพัฒนาอาคารสถานที่ภายในวิทยาลัย	6,000
4	กิจกรรมจิตอาสา	3,000
5	กิจกรรมอบรมวินัยนักเรียนนักศึกษา	3,000
6	กิจกรรมคนดีศรีวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์	5,000
7	สร้างคนดี ศักดิ์ศรี อวท. วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์	20,000
รวม		57,000

7. หน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการ

- ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษา

8. การประเมินผล

ตาราง 8 รายละเอียดการประเมินผล

ที่	ตัวชี้วัดความสำเร็จ	วิธีวัดประเมินผล	เครื่องมือที่ใช้
1	นักเรียนนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมไม่น้อยกว่าร้อยละ 80	สำรวจ	- แบบสำรวจ
2	นักเรียนนักศึกษาบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ 80	สังเกต	- แบบสังเกต
2.1	นักเรียนนักศึกษามีวินัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง และต่อส่วนรวม	สอบถาม	- แบบสอบถาม
2.2	นักเรียนนักศึกษาเห็นคุณค่าหรือประโยชน์ของการมีวินัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง และต่อส่วนรวม	สอบถาม	- แบบสอบถาม

9. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

9.1 นักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์มีวินัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง และต่อส่วนรวม

9.2 นักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์เห็นคุณค่าหรือประโยชน์ของการมีวินัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อส่วนรวมแล้วสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

10. รายละเอียดกิจกรรมของโครงการ

10.1 กิจกรรมค่ายคุณธรรม จริยธรรม เสริมสร้างวินัย

การดำเนินการจัดกิจกรรมค่ายคุณธรรม จริยธรรม เสริมสร้างวินัย เพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม โดยการฝึกอบรมนักเรียนนักศึกษาเพื่อมีให้มีความรู้ ความเข้าใจและทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับวินัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง ได้แก่ ความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย การตรงต่อเวลา และการแต่งกาย การมีสัมมาคารวะ การเคารพครู - อาจารย์ โดยการไหว้ การพูดจาสุภาพอ่อนน้อม และวินัยความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ได้แก่ ด้านการรักษาความสะอาดวิทยาลัย การรักษาทรัพย์สินสมบัติของวิทยาลัย

10.2 กิจกรรมตรวจการแต่งกายของนักเรียนนักศึกษา

การดำเนินการเพื่อตรวจสอบการแต่งกาย โดยครูผู้สอนในแผนกวิชาทำการตรวจสอบนักเรียน นักศึกษาทุกคน ในช่วงก่อนเข้าแถวหน้าเสาธงและเมื่อเลิกเรียนก่อนกลับบ้าน เพื่อรับการตรวจการแต่งกายแล้วนำผลการตรวจสอบการตรวจการแต่งกายนำไปประกอบการพิจารณาคัดเลือกรับนักเรียนนักศึกษา ที่แต่งกายถูกต้องตามระเบียบของวิทยาลัย โดยมีคณะกรรมการนักเรียนนักศึกษาเป็นผู้ช่วยครูผู้สอนประจำแผนกวิชา ในการคัดแยกรายชื่อนักเรียน นักศึกษากลุ่มเป้าหมายกับนักเรียนนักศึกษากลุ่มปกติและเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อมอบเกียรติบัตรให้กับนักเรียน นักศึกษาที่แต่งกายได้อย่างถูกต้องตามระเบียบวิทยาลัย ในช่วงกิจกรรมอบรมนักเรียน นักศึกษา ในทุกเช้าของวันจันทร์ทุกสัปดาห์ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นักเรียน นักศึกษามีวินัยความรับผิดชอบต่อตนเองด้านการแต่งกาย

10.3 กิจกรรมพัฒนาอาคารสถานที่ภายในวิทยาลัย

การดำเนินการจัดกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนนักศึกษาร่วมกันทำความสะอาดบริเวณเขตพื้นที่รับผิดชอบในวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ เป็นการร่วมกันทำความสะอาดครั้งใหญ่ เพื่อให้เกิดความสะอาดเรียบร้อยและปลอดภัยโรค มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นักเรียน นักศึกษามีวินัยความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ด้านการรักษาความสะอาดวิทยาลัย การรักษาทรัพย์สินสมบัติของวิทยาลัย

10.4 กิจกรรมจิตอาสา

การดำเนินการจัดกิจกรรมบำเพ็ญสาธารณประโยชน์มุ่งเน้นให้นักเรียนนักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการดูแลวิทยาลัยด้านความสะอาด ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ร่มรื่น สวยงาม และการสมัครเป็นอาสาสมัครเพื่อดูแลช่วยเหลืองานโรงเรียนในกิจกรรมต่าง ๆ เป็นการฝึกนักเรียน นักศึกษาให้มีจิตสาธารณะ และมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาความสะอาดของวิทยาลัย เสริมสร้างวินัยด้านความรับผิดชอบต่อส่วนรวม การทำงานเป็นหมู่คณะ รู้จักหน้าที่และกระทำตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายมีความตรงต่อเวลาในการปฏิบัติงาน มีการแต่งกายที่ถูกระเบียบมีความเรียบร้อยสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักเรียนนักศึกษาได้ และรู้รักษาความสะอาดสาธารณะหรือส่วนร่วม

10.5 กิจกรรมอบรมวินัยนักเรียนนักศึกษา

การดำเนินการจัดกิจกรรมอบรมเข้าแถวตอนเช้าก่อนเข้าเรียน เพื่อเสริมสร้างวินัย ด้านความรับผิดชอบต่อนตนเองในด้านการเรียน การรับผิดชอบต่อนหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย การตรงต่อเวลา ในการมาเรียน เข้าเรียน และร่วมกิจกรรมต่าง ๆ การแต่งกายที่ถูกระเบียบของวิทยาลัย และให้ความเคารพครู-อาจารย์ ด้วยการพูดจามีสัมมาคารวะ การแสดงความเคารพ ให้กับนักเรียนนักศึกษา

10.6 กิจกรรมคนดีศรีวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์

การดำเนินการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียนนักศึกษา ในการเป็นปฏิบัติตนแบบอย่างที่ดีในการเรียน โดยครูที่ปรึกษาทำคัดเลือกนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่ดีมีความรับผิดชอบต่อนตนเอง ได้แก่ การรับผิดชอบต่อการเรียน การรับผิดชอบต่อนหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย การตรงต่อเวลาในการมาเรียน เข้าเรียน และร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของวิทยาลัย และการแต่งกายถูกต้องตามระเบียบข้อตกลงของวิทยาลัย สัมมาคารวะและมีจิตสาธารณะ เพื่อเข้ารับประเมินรางวัลนักเรียนนักศึกษาพระราชทาน และรับเกียรติบัตรของวิทยาลัย

10.7 สร้างคนดี ศักดิ์ศรี อวท. วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์

การดำเนินการจัดกิจกรรมที่จะสร้างจิตสำนึกปลูกฝังให้นักเรียนนักศึกษาตระหนักถึงวินัยความรับผิดชอบต่อนตนเอง และต่อส่วนรวม ผ่านการจัดกิจกรรมที่บูรณาการเรียนรู้ โดยคณะกรรมการดำเนินงาน อวท.และคณะครู บุคลากรทางการศึกษา เป็นผู้ถ่ายทอด ร่วมสร้างความตระหนักให้แก่สมาชิก อวท.วท.นครสวรรค์ เพื่อจะได้สร้างพัฒนาให้สมาชิก อวท.วท.นครสวรรค์ เป็นบุคคลที่มีความตระหนักวินัยความรับผิดชอบต่อนตนเอง ต่อส่วนรวม และเป็นผู้ที่มีลักษณะอันพึงประสงค์เป็นที่ยอมรับของสังคม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

ทองหล่อ ห่อทอง (2554, หน้า 26) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การประเมินโครงการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม โรงเรียนบ้านแม่ระมาดราษฎร์บำรุง ปีการศึกษา 2554 ผลการวิจัยพบว่า 1) ด้านสภาพแวดล้อมของโครงการมีผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุดและผ่านเกณฑ์ 2) การประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการมีผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุดและผ่านเกณฑ์การประเมิน 3) ด้านกระบวนการดำเนินโครงการมีผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุดและผ่านเกณฑ์การประเมิน 4) ด้านผลผลิตของโครงการเกี่ยวกับจำนวนนักเรียนที่มีคุณธรรมจริยธรรมด้านการมีวินัยและความรับผิดชอบร้อยละ 96.22 ด้านการมีความซื่อสัตย์ร้อยละ 96.39 ด้านการมีความกตัญญูกตเวทียร้อยละ 96.78 ด้านการมีความเมตตากรุณา โอบอ้อมอารีเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และไม่เห็นแก่ตัวร้อยละ 97.59 ด้านมีความประหยัดและใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าร้อยละ 97.22 และด้านการปฏิบัติตนเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมร้อยละ 97.82 5) ผู้ปกครองและนักเรียนมีความพึงพอใจด้านคุณธรรมจริยธรรมโรงเรียนบ้านแม่ระมาดราษฎร์บำรุง ปีการศึกษา 2554 ในระดับมากที่สุดและผ่านเกณฑ์การประเมิน

สุพรรณ จันทาพูน (2555, หน้า 117-120) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาโครงการส่งเสริมวินัย คุณธรรม จริยธรรมนักเรียน โรงเรียนวัดถ้ำปลาวิทยา อําเภอมะนัง จังหวัดยะลา ผลการวิจัยพบว่า 1) คณะครูและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เห็นว่าสภาพการดำเนินงาน (Context) ตามโครงการส่งเสริมวินัย คุณธรรม จริยธรรมนักเรียน ในภาพรวมมีความเหมาะสมมากที่สุด โดยด้านปัจจัยสนับสนุนการดำเนินงาน (Input) มีความเหมาะสมมาก ด้านกระบวนการดำเนินงาน (Process) มีความเหมาะสมมาก ส่วนด้านผลผลิตของโครงการ (Product) พบว่า พฤติกรรมการแสดงออกด้านวินัย คุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนหลังดำเนินโครงการเสร็จสิ้น เพิ่มขึ้นในระดับดีทุกด้าน 2) คณะครูและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานได้ระบุถึงปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานด้านปัจจัยสนับสนุนการดำเนินงาน (Input) คือ จัดสรรงบประมาณไม่เพียงพอและแนวทางการพัฒนา คือ จัดสรรงบประมาณเพิ่มขึ้นให้เหมาะสมกับกิจกรรมแต่ละประเภท ส่วนด้านกระบวนการดำเนินงาน (Process) ปัญหาอุปสรรค คือ การมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามแผนของบุคลากรและหน่วยงานยังมีน้อยและแนวทางการพัฒนา คือ ควรประสานความร่วมมือในการดำเนินการตามแผนอย่างต่อเนื่อง และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการดำเนินงานตามความคิดเห็นของคณะกรรมการนักเรียนในภาพรวมมีความพึงพอใจมาก โดยด้านปัจจัยสนับสนุนการดำเนินงาน (Input) มีความพึงพอใจมากที่สุด ส่วนด้านกระบวนการ (Process) และด้านผลผลิต (Product) มีความพึงพอใจมาก

อรุณญา สมภาร (2555, หน้า 49-50) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การประเมินโครงการพัฒนาวินัยด้านการรักษาความสะอาดของนักเรียนโรงเรียนสามัคคีวิทยา อําเภอศรีธาตุ จังหวัดอุดรธานี ผลการวิจัยพบว่า 1) โครงการพัฒนาวินัยด้านการรักษาความสะอาดของนักเรียนโรงเรียนสามัคคีวิทยา โดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านปัจจัยนำเข้า ซึ่งประกอบด้วย บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ และงบประมาณ มีความเพียงพออยู่ในระดับมาก ด้านกระบวนการซึ่งประกอบด้วยกระบวนการดำเนินงาน การจัดกิจกรรม การพัฒนาบุคลากร และการติดตามประเมินผลมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ด้านผลผลิต ความคิดเห็นของครูต่อการพัฒนาวินัยของนักเรียนอยู่ในระดับมาก 2) หลังจากโครงการได้ดำเนินไปแล้ว นักเรียนมีพฤติกรรมและมีวินัยด้านการรักษาความสะอาดดีขึ้น และสภาพห้องเรียนและโรงเรียนมีความสะอาดและเป็นระเบียบมากขึ้น

ครองทรัพย์ เชิดชู (2556, หน้า 68) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การประเมินโครงการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โรงเรียนบ้านพะไล ตำบลห้วยทะเล อําเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า 1) ด้านบริบทของโรงเรียน หลังจากที่ได้ประชุมประเมินการปฏิบัติงานของโรงเรียน ในปีการศึกษา 2555 พบว่า การส่งเสริมการปลูกฝังระเบียบวินัย คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และมีคุณธรรมจริยธรรม ตามวิถีวัฒนธรรมไทยให้กับนักเรียน เป็นจุดด้อยของโรงเรียน ผู้บริหารและคณะครูจึงหาแนวทางปรับปรุงแก้ไข โดยค้นหาความต้องการจำเป็น และความเร่งด่วน คือ โครงการการพัฒนาโรงเรียนด้านคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนใน 4 ด้านที่มีปัญหา คือ ชื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน 2) ผลการประเมินปัจจัยเบื้องต้นเกี่ยวกับโครงการการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน โดยภาพรวม พบว่า บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ และงบประมาณ มีความเหมาะสมหรือเพียงพออยู่ในระดับมาก 3) ผลการประเมินกระบวนการในโครงการการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และ

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน เกี่ยวกับการวางแผนการบริหาร โดยภาพรวม พบว่าการปฏิบัติตามแผนและการติดตามประเมินผล มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด 4) ผลการประเมินผลผลิตของโครงการการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน พบว่า (1) ด้านความรู้ความเข้าใจของครูเกี่ยวกับการสอนนักเรียนให้มีคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยภาพรวม พบว่า ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการสอนคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์อยู่ในระดับมาก (2) ด้านนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านคุณธรรม จริยธรรม โดยภาพรวมและรายด้านนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังการดำเนินโครงการมากกว่าก่อนดำเนินโครงการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (3) ด้านความพึงพอใจของครูที่มีต่อโครงการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

สร้อยเพชร ชารินทร์ (2556, หน้า 63-64) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การประเมินโครงการพัฒนาวินัยเด็กและเยาวชนโรงเรียนบ้านโคกสำโรง อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ผลจากการวิจัยพบว่า 1) ด้านบริบท พบว่า ผู้บริหารและครู มีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกัน คือ โรงเรียนให้คำนึงถึงความพร้อมและความเหมาะสมของบริบทที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนจึงให้คำนึงถึงความพร้อมและความเหมาะสมของบริบทที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนจึงสามารถวางแผนดำเนินโครงการ กำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการและกำหนดเป้าหมายได้อย่างเหมาะสม 2) ด้านปัจจัยนำเข้า พบว่า ผู้บริหารและครู มีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันคือ มีความมุ่งมั่นในการที่จะบริหารโครงการให้บรรลุตามจุดประสงค์ งบประมาณ การบริหารจัดการเวลาและปัจจัยด้านอื่น ๆ ตลอดจนการกำหนดรูปแบบของโครงการได้อย่างเหมาะสม 3) ด้านกระบวนการ พบว่า ผู้บริหารและครู มีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกัน ได้ศึกษาหลักเกณฑ์และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารโครงการ โดยอาศัยผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษาแนะนำจนสามารถกำหนดวิธีการดำเนินโครงการ ขั้นตอน รูปแบบกิจกรรม และกระบวนการดำเนินโครงการเพื่อควบคุมการดำเนินโครงการให้มีประสิทธิภาพได้อย่างเหมาะสม ส่วนนักเรียนมีความคิดเห็นในด้านกระบวนการในระดับเหมาะสมมาก และ 4) ด้านผลผลิต พบว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันคือ ได้ตระหนักและเห็นคุณค่าและให้ความสำคัญในการพัฒนาวินัยนักเรียน ซึ่งเห็นได้จากการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม เตรียมวัสดุครุภัณฑ์ แหล่งเรียนรู้และสื่อต่าง ๆ ที่เอื้อต่อการปฏิบัติหน้าที่ ความมุ่งมั่นพยายามของบุคลากร ความสามัคคีในหมู่คณะ ตลอดจนจัดประชุมวางแผนการจัดกิจกรรมต่าง ๆ กระบวนการดำเนินงานและทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือและสนับสนุนเป็นอย่างดีส่วนนักเรียนมีการคิดเห็นในด้านผลผลิตในระดับเหมาะสมมากที่สุด

นฤมล วิทายุติรัตน์ (2561, หน้า 97-98) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การประเมินโครงการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมในโรงเรียนคลองเมืองพิทยาคม ผลการวิจัยพบว่า 1) การประเมินบริบทของโครงการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมในโรงเรียน โรงเรียนคลองเมืองพิทยาคม ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษา มีความคิดเห็นว่าโครงการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมในโรงเรียน โรงเรียนคลองเมืองพิทยาคม ภาพรวมระดับความสอดคล้อง อยู่ในระดับมากที่สุด โดยภาพรวมปรากฏว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน 2) การประเมินปัจจัยเบื้องต้นด้านความเหมาะสมและพอเพียงเกี่ยวกับวิทยาการ งบประมาณ ระยะเวลา สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ ความรู้ความสามารถของคณะทำงาน การสนับสนุนของฝ่ายบริหารโรงเรียน ผู้ปกครองและบุคลากรในชุมชนแต่ละกิจกรรมย่อย พบว่า ความเหมาะสม/พอเพียง อยู่ในระดับมากที่สุดทุกกิจกรรม และผ่านเกณฑ์การประเมิน

3) การประเมินกระบวนการดำเนินงานตามโครงการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษา เกี่ยวกับความร่วมมือของคณะทำงานและผู้เกี่ยวข้องปฏิทินการปฏิบัติงาน บทบาทหน้าที่ ขั้นตอน จุดเด่น จุดด้อย การนิเทศติดตามผลและสิ่งที่ต้องแก้ไขในการดำเนินงาน ของโครงการในแต่ละโครงการย่อย พบว่า อยู่ในระดับมากทุกกิจกรรม และผ่านเกณฑ์การประเมิน 4) การประเมินผลสัมฤทธิ์ของโครงการ 4.1) พฤติกรรมคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียน พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และผ่านเกณฑ์การประเมิน ยกเว้น พฤติกรรมเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ อยู่ในระดับปานกลาง ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน 4.2) ความพึงพอใจของผู้บริหาร ครูผู้สอน คณะกรรมการสถานศึกษา นักเรียน และผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อโครงการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมในโรงเรียน โรงเรียนคลองเมืองพิทยาคม ในภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ยุพิน รอดประพันธ์ (2561, หน้า 105-107) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การประเมินโครงการโรงเรียนคุณธรรมโดยประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมินซีบี (CIPP Model) โรงเรียนวัดห้วยธารทหาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับบริบทของโครงการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ โครงการมีความเหมาะสมและมีความจำเป็นในการแก้ปัญหา ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการกำหนดวัตถุประสงค์และวิธีดำเนินโครงการ 2) ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยนำเข้าของโครงการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ มีแผนการดำเนินงานตามโครงการอย่างชัดเจน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ งบประมาณในการดำเนินโครงการมีเพียงพอ 3) ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการดำเนินงานของโครงการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ขณะดำเนินงานตามโครงการมีการแก้ไขปรับปรุงวิธีการ ดำเนินโครงการเมื่อพบว่าบกพร่อง ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ รูปแบบการจัดกิจกรรมในโครงการช่วยให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม 4) ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับผลผลิตจากการดำเนินโครงการ ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ อยู่อย่างพอเพียงส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ซื่อสัตย์สุจริต และเมื่อเรียงลำดับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน สามารถเรียงลำดับได้ดังนี้คือ อยู่อย่างพอเพียง รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ รักความเป็นไทย มีจิตสาธารณะ มุ่งมั่นในการทำงาน ใฝ่เรียนรู้ ความมีวินัย และซื่อสัตย์สุจริต 5) ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับผลผลิตจากการดำเนินโครงการ ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากโครงการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติตนให้มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ สามารถรับการเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ นำมาปรับและประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานหรือทำกิจกรรมอื่น

พรประสิทธิ์ ศรีบุญไทย (2562, หน้า บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การประเมินโครงการส่งเสริมวินัยนักเรียนโรงเรียนบ้านโพหนอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2 ผลจากการวิจัยพบว่า 1) ผลการดำเนินงานพัฒนาวินัยนักเรียนพบว่า การพัฒนาวินัยนักเรียนประสบผลสำเร็จอย่างยิ่ง นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีการเปลี่ยนแปลงหรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียนทุกคน 2) ผลการประเมินโครงการด้านสภาวะแวดล้อมปรากฏว่า โดยภาพรวมครูและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินโครงการด้านสภาวะแวดล้อมว่า วัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับความต้องการ

ของโรงเรียนวัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับสภาวะแวดล้อมของโรงเรียน และวัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.63 รายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอันดับแรก ได้แก่ วัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับความต้องการของโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 และรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือวัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 3) ผลการประเมินโครงการด้านปัจจัยเบื้องต้นปรากฏว่า โดยภาพรวมครูและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีความคิดเห็นทางด้านปัจจัยเบื้องต้นที่มีอยู่ ได้แก่คู่มือดำเนินโครงการ เอกสารประกอบการจัดกิจกรรมเพียงพอในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.60 และรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือวัสดุอุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวกในการดำเนินงานตามโครงการมีเพียงพอ มีค่าเฉลี่ย 4.40 4) ผลการประเมินโครงการด้านกระบวนการในการปฏิบัติงานส่งเสริมวินัยนักเรียนตามความคิดเห็นของครู ปรากฏว่ามีการปฏิบัติโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.61 เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านการแต่งกาย ด้านการปฏิบัติตามระเบียบของโรงเรียน และด้านการตรงต่อเวลา ผลการประเมินโครงการด้านกระบวนการในการปฏิบัติงานส่งเสริมวินัยตามความคิดเห็นของนักเรียน ปรากฏว่ามีการปฏิบัติโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.53 เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านการแต่งกาย ด้านการปฏิบัติตามระเบียบของโรงเรียนและด้านการตรงต่อเวลา 5) ผลการประเมินโครงการด้านผลผลิตตามความคิดเห็นของครูและผู้ปกครองนักเรียน มีคุณลักษณะโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.53 เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านการปฏิบัติตามระเบียบของโรงเรียน ด้านการตรงต่อเวลา และด้านการแต่งกาย

สุดา เอ่งฉ้วน (2563, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ประเมินโครงการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ด้านวินัยและความซื่อสัตย์ของนักเรียนโรงเรียนบ้านตาขุนวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ผลจากการวิจัยพบว่า ด้านบริบทของโครงการตามตัวชี้วัดความต้องการจำเป็นในการจัดทำโครงการมีผลอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านระดับความคิดเห็นในประเด็นการประเมินบริบทของโครงการตามตัวชี้วัดความเป็นไปได้ของโครงการ มีผลอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการตามตัวชี้วัดความเหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบโครงการ ผลอยู่ในระดับมากที่สุด ระดับความคิดเห็นปัจจัยนำเข้าของโครงการ ตามตัวชี้วัดความเหมาะสมของกิจกรรม ผลอยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละของกิจกรรมที่ดำเนินการ อยู่ในระดับมากที่สุด ร้อยละของการติดตามโครงการ อยู่ในระดับมากที่สุด ผลการเปรียบเทียบความรู้ เรื่องวินัยและความซื่อสัตย์ของนักเรียน ก่อน - หลัง เข้าร่วมโครงการ นักเรียนมีความรู้เรื่องวินัยและความซื่อสัตย์เพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ผลการเปรียบเทียบการมีวินัยของนักเรียนก่อน - หลัง เข้าร่วมโครงการ พบว่า หลังจากเข้าร่วมโครงการแล้วนักเรียนมีวินัยเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ผลการเปรียบเทียบความซื่อสัตย์ของนักเรียนก่อน - หลัง เข้าร่วมโครงการ พบว่านักเรียนมีความรู้ด้านความซื่อสัตย์เพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ผลการประเมินความพึงพอใจ ผู้ตอบแบบสอบถามทุกกลุ่มมีความพึงพอใจ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า กลุ่มที่มีความพึงพอใจเฉลี่ยมากที่สุด คือกลุ่มนักเรียนและกลุ่มผู้ปกครอง ส่วนกลุ่มที่มีความพึงพอใจเฉลี่ยมากที่สุดคือกลุ่มครูและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

2. งานวิจัยต่างประเทศ

จอห์นคีย์ (Jonkey, 2014, p. 1572) ได้ทำการวิจัยการสำรวจความสัมพันธ์ระหว่างนโยบายการสวมใส่ชุดเครื่องแบบของโรงเรียนกับการลดปัญหาด้านพฤติกรรมของนักเรียน วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ คือเพื่อศึกษาการมีชุดเครื่องแบบของโรงเรียนมีผลกระทบต่อพฤติกรรมทางด้านสังคมและผลสัมฤทธิ์ทางด้านวิชาการของนักเรียนโดยช่วยลดปัญหาด้านพฤติกรรมหรือไม่ ผลการวิจัยให้การสนับสนุนคำกล่าวที่ว่า การมีชุดเครื่องแบบของโรงเรียนมีอิทธิพลในด้านบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อพฤติกรรมของนักเรียน ดังนั้นจึงควรสนับสนุนให้มีการกำหนดนโยบายด้านชุดเครื่องแบบของโรงเรียนออกมาด้วย ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าการมีชุดเครื่องแบบของโรงเรียนมีผลกระทบในด้านบวกหลาย ๆ ด้าน ดังนี้คือ มีผลในการลดจำนวนของแก๊งอันธพาลในโรงเรียน การแบ่งกลุ่มกันด้วยการแต่งกายช่วยเพิ่มระดับการเอาใจใส่ในการเรียนของนักเรียน เพิ่มความรู้สึกมั่นใจในตนเองของเด็ก เพิ่มความรู้สึกภาคภูมิใจในโรงเรียนของตนเอง มีความรู้สึกที่เกิดความเสมอภาคกันระหว่างนักเรียนเมื่อพวกเขาอยู่ที่โรงเรียน และในภาพรวมทั้งหมดคือการช่วยคำจูนด้านสิ่งแวดล้อมทางการเรียนรู้ในโรงเรียนนั่นเอง

แมคมุลเลน (McMullen, 2015, p. 616) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับวินัยและระบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในเขตเมือง เพื่อเน้นการพัฒนาวิธีแก้ปัญหาทางวินัยส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจากพฤติกรรมของโรงเรียนเพราะนักเรียนต้องการสิ่งแวดล้อมที่ดียืดหยุ่นได้ โรงเรียนให้ความสนใจเอาใจใส่ และมีระเบียบวินัย การวิจัยได้สนับสนุนให้โรงเรียนจัดระบบอย่างมีประสิทธิภาพไว้ ดังนี้ 1) ฝึกครูให้สร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีในการเรียนการสอน 2) สร้างความสัมพันธ์ให้เกิดภายในโรงเรียน 3) กำหนดความรับผิดชอบต่อปัญหาโดยการให้คำปรึกษา กำหนดแนวของพฤติกรรม 4) พิจารณาแก้ไขปรับปรุงระเบียบวินัยและจำกัดขอบเขตการทำผิด 5) กำหนดโครงการให้นักเรียนหยุดพักการเรียนชั่วคราวในโรงเรียน 6) วางแผนพัฒนาผู้ทำผิดบ่อยๆ แต่ละคนเป็นอย่างดี 7) ให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมรับรู้และเกี่ยวข้องในการรักษาระเบียบวินัยของโรงเรียน

บาลเดอร์สัน (Balderson, 2015, p. 746) ได้ศึกษาผลกระทบของการใช้รูปแบบการส่งเสริมวินัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง และวินัยด้านความรับผิดชอบต่อสังคม ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มนักเรียนที่ทดลองใช้รูปแบบส่งเสริมวินัยด้านการมีความรับผิดชอบต่อตนเองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้น ส่วนวินัยด้านความรับผิดชอบต่อสังคมมีพฤติกรรมความขัดแย้งระหว่างนักเรียน ซึ่งต้องปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการส่งเสริมให้เปลี่ยนไปเป็นในทางที่ดีขึ้นต่อไป

เซทเนอร์ (Zentner, 2016, pp. 2312-A) ได้วิจัยความสัมพันธ์ระหว่างระเบียบวินัยของนักเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและระเบียบวินัยของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและระเบียบวินัยของนักเรียน มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและได้กำหนดระเบียบวินัยที่สัมพันธ์กัน ซึ่งจะส่งผลทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่ดี

มาร์ตินสัน (Martinson, 2017, p. 379) ได้ศึกษาการควบคุมความประพฤติของนักเรียนโดยอาจารย์ใหญ่และครูผู้ทำหน้าที่ดูแลความประพฤติและระเบียบวินัยของนักเรียน ผลของการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ผู้ควบคุมความประพฤติต่างก็ต้องการให้นักเรียนลดความประพฤติหรือพฤติกรรมที่เป็นปัญหา โดยมีวิธีแก้ไขความประพฤติที่เป็นปัญหาของนักเรียน คือ การใช้ยุทธวิธีที่

สุขภาพไม่ดุด่าหรือทำโทษ ถ้านักเรียนมีการตอบสนองโดยมีพฤติกรรมความประพฤติดีขึ้นก็จะได้รับรางวัล แต่ถ้านักเรียนไม่ร่วมมือก็จะมีบทลงโทษมากขึ้น และจากการสังเกตพบว่า การใช้ความสุภาพแก้ปัญหาความประพฤติของนักเรียนได้ดีกว่าวิธีการอื่น ๆ

แกรนมัลท์ (Grandmont, 2016, p. 37) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การส่งเสริมและการใช้ประโยชน์ของการบริหารชั้นเรียน ซึ่งใช้วิธีการจัดระเบียบวินัยตามหลักประชาธิปไตย ผลการศึกษาพบว่า การส่งเสริมวิธีการจัดระเบียบวินัยตามหลักประชาธิปไตยในโรงเรียนส่งผลในการช่วยปรับปรุงด้านความประพฤติของนักเรียนสนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถดูแลตนเอง มีความเป็นอิสระมากขึ้นและช่วยเตรียมความพร้อมให้กับครู รวมทั้งผู้บริหารในการแก้ปัญหาด้านระเบียบวินัยของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ยังส่งผลในการช่วยลดระดับความเครียดในการปฏิบัติงานของครูและผู้บริหารลงได้อีกด้วย ในส่วนของการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ พบว่า มีนักเรียนจำนวนมากที่รู้สึกว่าการให้คำปรึกษาและการให้กำลังใจจากผู้เรียนและผู้ปกครองในหน้าที่ของตนเองเมื่ออยู่ในชั้นเรียน ตลอดช่วงระยะเวลาที่โรงเรียนทำการส่งเสริมวิธีการจัดระเบียบวินัยโดยใช้หลักประชาธิปไตย ผลการวิจัยสามารถยืนยันได้ว่า การส่งเสริมวิธีการจัดระเบียบวินัยโดยใช้หลักประชาธิปไตยเป็นวิธีการบริหารชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพมาก

ดิซิวฮานี (Dzivhani, 2017, p. 324) ได้ศึกษาบทบาทของระเบียบวินัยที่มีต่อการจัดการในโรงเรียนและห้องเรียนโดยศึกษาจากการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งที่มีกฎระเบียบวินัยดีมากแสดงให้เห็นจากการสอบเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาได้จำนวนมากพบว่าเกิดจากระบบการจัดการของโรงเรียนที่ดีเช่นนโยบายสภาพห้องเรียนบทบาทครูผู้สอน คณะกรรมการบริหารโรงเรียนตัวแทนของนักเรียนและกฎระเบียบวินัยที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับความมีวินัยและการเป็นแบบอย่างที่ดีของคณะกรรมการบริหารโรงเรียน ล้วนเป็นองค์ประกอบต่อการรักษากฎระเบียบวินัยของโรงเรียน ประการสำคัญคือได้รับความร่วมมือจากนักเรียนและผู้ปกครองจึงประสบความสำเร็จได้

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ จากที่ได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังที่กล่าวมาแล้ว จะเห็นได้ว่า การพัฒนานักเรียนมีความสำคัญที่จะช่วยพัฒนาให้นักเรียนวินัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง ได้แก่ การรับผิดชอบต่อการเรียน การรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย การตรงต่อเวลาในการมาเรียน เข้าเรียน และร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของวิทยาลัย การแต่งกายถูกต้องตามระเบียบข้อตกลงของวิทยาลัย การมีสัมมาคารวะ การเคารพครู-อาจารย์ โดยการไหว้ การคำนับการพูดจาสุภาพอ่อนน้อม และวินัยด้านความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ได้แก่ การดูแลรักษาความสะอาดวิทยาลัย การรักษาทริภุชงค์ของวิทยาลัย โดยมีการจัดกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมการพัฒนาวินัยที่หลากหลาย ผู้วิจัยสนใจศึกษาการประเมินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียน นักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ โดยนำรูปแบบการประเมินโครงการของชิปปี้ (CIPP Model) มาทำการศึกษาเพราะเนื่องจากเป็นการประเมินอย่างมีระบบ มีกระบวนการรวบรวมและสกัดข้อมูลเพื่อสารสนเทศ เพื่อการตัดสินใจได้ถูกต้องรวมทั้งมีคุณค่าในการประเมินผลทางการศึกษา อีกทั้งยังเป็นการประเมินโครงการที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง และองค์ประกอบที่ผู้วิจัยทำการประเมินมี 4 ด้าน คือ ด้านบริบท (Context Evaluation) ว่ามีความเหมาะสมหรือไม่ ด้านปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation) ว่ามีความเพียงพอมากน้อยเพียงใด ด้านกระบวนการ (Process Evaluation) ว่ามีการปฏิบัติงานมากน้อยเพียงใด และด้านผลผลิต (Product Evaluation) จะได้รับผลสัมฤทธิ์มากน้อยเพียงใด นอกจากนี้ผลการประเมิน จะได้ค้นพบองค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการเสริมสร้างวินัยของนักเรียนนักศึกษา

การดำเนินโครงการต่าง ๆ ทำให้ทราบว่ากิจกรรมหรือโครงการบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ มีประสิทธิภาพเพียงใด ผลที่ได้จากการประเมินโครงการครั้งนี้ จะเป็นข้อสนเทศในการพิจารณาปรับปรุงและวางแผนพัฒนาโครงการนี้ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ก่อให้เกิดคุณค่าและประโยชน์ต่อการเสริมสร้างวินัยของนักเรียนนักศึกษา สามารถสำเร็จการศึกษาอย่างมีคุณภาพและเป็นกำลังที่สำคัญของการพัฒนาประเทศชาติต่อไป

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่องการประเมินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพ นครสวรรค์ ซึ่งขอนำเสนอรายละเอียดดังหัวข้อ ต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน คณะกรรมการวิทยาลัย นักเรียนนักศึกษา ปีการศึกษา 2564 ดังนี้

- 1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 4 คน
- 1.2 ครูผู้สอน จำนวน 30 คน
- 1.3 คณะกรรมการวิทยาลัย จำนวน 15 คน
- 1.4 นักเรียนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1-3 และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1-2 จำนวน 603 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน คณะกรรมการวิทยาลัย นักเรียนนักศึกษา ปีการศึกษา 2564 ดังนี้

- 2.1 ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 4 คน ศึกษาจากจำนวนประชากร
- 2.2 ครู จำนวน 30 คน ศึกษาจากจำนวนประชากร
- 2.3 คณะกรรมการวิทยาลัย จำนวน 15 คน ศึกษาจากจำนวนประชากร
- 2.4 นักเรียนนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีที่ 1-3 และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1-2 ปีการศึกษา 2564 ที่ได้มาจากการใช้วิธีการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของยามาเน่ (Yamane) (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2547, หน้า 71) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 323 คน และเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ตามสัดส่วนขนาดของกลุ่มประชากรในแต่ละระดับชั้นปี (พิชิต ฤทธิ์จัญญ, 2549, หน้า 108-110) ซึ่งสามารถคำนวณสัดส่วนจำนวนกลุ่มตัวอย่างได้ดังตาราง 9

ตาราง 9 จำนวนนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ระดับ	ชั้น	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ปวช.	ปีที่ 1	183	98
	ปีที่ 2	127	68
	ปีที่ 3	116	62
ปวส.	ปีที่ 1	92	49
	ปีที่ 2	85	46
รวม		603	323

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม จำนวน 3 ฉบับ ดังนี้

1. ฉบับที่ 1 แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และคณะกรรมการวิทยาลัย เกี่ยวกับการดำเนินงานตามโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า และด้านกระบวนการ แบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม แบบสอบถามนี้ประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 2 การประเมินความเหมาะสมด้านบริบทที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการ เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 3 การประเมินความเหมาะสมด้านปัจจัยนำเข้าที่ใช้ในการดำเนินงานตามโครงการ เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

ตอนที่ 4 การประเมินความเหมาะสมด้านกระบวนการดำเนินงานโครงการเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ จำนวน 12 ข้อ

2. ฉบับที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนเกี่ยวกับการดำเนินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ด้านผลผลิต แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 พฤติกรรมการมีวินัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวมของนักเรียนนักศึกษา เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ จำนวน 23 ข้อ

ตอนที่ 2 คุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ โดยในแต่ละข้อคำถาม ได้เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

3. ฉบับที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนนักศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ด้านผลผลิต แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยข้อความเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของนักเรียนนักศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ และระดับชั้นที่เรียน ซึ่งเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 2 คุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ โดยในแต่ละข้อคำถาม ได้เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัย เพื่อใช้ประเมินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ผู้รายงานดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎี แนวคิด เอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการประเมินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ เพื่อเป็นแนวทางกำหนดกรอบแนวคิดในการสร้างแบบสอบถาม

2. ศึกษาวัตถุประสงค์การวิจัย กรอบแนวคิดในการวิจัยและคำนิยามศัพท์ นำมาประยุกต์ใช้ในการสร้างแบบสอบถาม และดำเนินการสร้างแบบสอบถาม

3. นำร่างแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา และความตรงเชิงโครงสร้าง โดยการตรวจสอบค่าความสอดคล้อง (IOC) ประกอบไปด้วยผู้เชี่ยวชาญ ดังรายนามต่อไปนี้

3.1 นายรังสรรค์ นุสดี ผู้อำนวยการสำนักงานอาชีวศึกษาบัณฑิต สถาบันอาชีวศึกษาภาคเหนือ 4 ตำบลนครสวรรค์ออก อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์

3.2 ดร. แทน โมราราย ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพเนินขาม ตำบลเนินขาม อำเภอเนินขาม จังหวัดชัยนาท

3.3 ดร. ทรงวุฒิ เรือนไทย ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีราชบุรี ตำบลเขาชะงุ้ม อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี

3.4 ดร. กุสุมา ชนกลีกรรม รองผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคนครสวรรค์ ตำบลนครสวรรค์ตก อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์

3.5 ดร. ศิวรักษ์ บุญประเสริฐ ครู วิทยาลัยเทคนิคนครสวรรค์ ตำบลนครสวรรค์ตก อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์

4. นำแบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องมาวิเคราะห์ พบว่า ได้ค่าโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC เท่ากับ 0.8-1.0 แล้วทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

5. นำแบบสอบถามทั้ง 3 ฉบับ ที่ได้ปรับปรุงแล้วไปหาประสิทธิภาพของเครื่องมือโดยนำไปทดลองใช้ (try – out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างกับวิทยาลัยการอาชีพตากฟ้า ตำบลตากฟ้า อำเภอดงพิกุล จังหวัดนครสวรรค์ ดังนี้

5.1 ฉบับที่ 1 ทดลองใช้กับ ผู้บริหารและครู จำนวน 25 คน และคณะกรรมการวิทยาลัย จำนวน 5 คน รวมจำนวน คน 30 คน

5.2 ฉบับที่ 2 ทดลองใช้กับครู จำนวน คน 30 คน

5.3 ฉบับที่ 3 ทดลองใช้กับนักเรียนนักศึกษา จำนวน 30 คน

6. หาความเชื่อมั่น โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาด้วยวิธี ครอนบาร์ค (Cronbach's Alpha Coefficient) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามฉบับที่ 1 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93 ฉบับที่ 2 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80 และฉบับที่ 3 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91

7. จัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ที่ผ่านการตรวจคุณภาพความเที่ยงตรง และความเชื่อมั่น เพื่อนำไปเก็บข้อมูลจริงกับประชากรที่กำหนดไว้ในการศึกษา

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลหลังจากการดำเนินงานและกิจกรรมของโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ เสร็จสิ้นแล้วเพื่อประเมินโครงการดังกล่าว โดยนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วดำเนินการนำแจกแบบสอบถาม ผู้บริหาร จำนวน 4 คน ครูจำนวน 30 คน คณะกรรมการวิทยาลัย จำนวน 15 คน และนักเรียนนักศึกษา จำนวน 323 คน โดยขอรับแบบสอบถามคืน ภายใน 1 สัปดาห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยครั้งนี้มีขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ความถี่และร้อยละ
2. วิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นเพื่อประเมินโครงการ โดยค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำมาแปลความหมายตามค่าเฉลี่ย เกณฑ์ 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 103) กำหนดไว้ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	4.51 - 5.00	หมายถึง	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.51 - 4.50	หมายถึง	มาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.51 - 3.50	หมายถึง	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.51 - 2.50	หมายถึง	น้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.00 - 1.50	หมายถึง	น้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้คำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง

การหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของยามานะ (Yamane) (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2547, หน้า 71)

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ	N	แทน	ขนาดของประชากร
	n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
	e	แทน	ความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ของแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ โดยใช้สูตรหาค่าความสอดคล้อง IOC (พิชิต ฤทธิ์จัญญ (2549, หน้า 242)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามกับจุดประสงค์
 $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) (พิชิต ฤทธิ์จัญญ, 2549, หน้า 248) มีสูตรดังนี้

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ α แทน สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
 n แทน จำนวนข้อคำถาม
 S_i^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ
 S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งหมด

2.3 การวิเคราะห์ผลการประเมินโครงการ โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 102)

1) ค่าร้อยละ (Percentage) คำนวณจากสูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 101)

$$P = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ
 f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงเป็นร้อยละ
 n แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

2) ค่าเฉลี่ย (mean : $\bar{x}$) คำนวณจากสูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 102)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ	$\bar{x}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด
	n	แทน	จำนวนข้อมูลหรือขนาดตัวอย่าง

3) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation : S.D.) คำนวณจากสูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 103)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	x	แทน	ข้อมูลหรือคะแนนแต่ละตัว
	n	แทน	จำนวนประชากรหรือกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามประกอบการวิจัย เรื่อง การประเมินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ผู้รายงานได้ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอข้อมูลดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลข้อมูล มีดังนี้

$\bar{x}$ แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาการประเมินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการประเมินความเหมาะสมด้านบริบทที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการ

ตอนที่ 3 ผลการประเมินความเหมาะสมด้านปัจจัยนำเข้าที่ใช้ในการดำเนินงานตามโครงการ

ตอนที่ 4 ผลการประเมินความเหมาะสมด้านกระบวนการดำเนินงานโครงการ

ตอนที่ 5 ผลการประเมินการดำเนินโครงการด้านผลผลิตของโครงการ

1. พฤติกรรมการมีวินัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวมของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์

2. คุณค่าหรือประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินโครงการ

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน คณะกรรมการวิทยาลัย และนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ จากการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ดังรายละเอียดในตาราง 10 - 11

ตาราง 10 จำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และ คณะกรรมการสถานศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	31	63.27
หญิง	18	36.73
รวม	49	100
2. อายุ		
21 - 30 ปี	6	12.24
31 - 40 ปี	10	20.41
41 - 50 ปี	14	28.57
51 - 60 ปี	9	18.37
60 ปีขึ้นไป	10	20.41
รวม	49	100
3. ตำแหน่ง		
ผู้บริหาร	4	8.17
ครู	30	61.22
คณะกรรมการวิทยาลัย	15	30.61
รวม	49	100
4. ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	6	12.24
ปริญญาตรี	31	63.27
สูงกว่าปริญญาตรี	12	24.49
รวม	49	100
5. ประสบการทำงาน		
น้อยกว่า 5 ปี	19	38.78
5 - 10 ปี	17	34.69
11 - 15 ปี	2	4.08
มากกว่า 15 ปี	11	22.45
รวม	49	100

จากตาราง 10 พบว่า ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ ผู้บริหาร ครูผู้สอน และ คณะกรรมการวิทยาลัย ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 63.27 เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 36.73 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41- 50 คิดเป็นร้อยละ 28.57 รองลงมาคือมีอายุระหว่าง 31-40 ปี และ 60 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 20.41 ผู้ตอบส่วนใหญ่เป็นครู คิดเป็นร้อยละ 61.22 รองลงมาคือ คณะกรรมการวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 30.61 ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 63.27 รองลงมาคือมีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 24.49 และส่วนใหญ่ มีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.78 รองลงมาคือประสบการณ์ทำงาน 5 – 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.69

ตาราง 11 จำนวนและค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไปของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	248	76.78
หญิง	75	23.22
รวม	323	100
2. อายุ		
15 – 18 ปี	186	57.59
19 – 20 ปี	116	35.91
มากกว่า 20 ปี	21	6.50
รวม	323	100
3. ระดับชั้นที่เรียน		
ปวช. ปี 1	98	30.34
ปวช. ปี 2	68	21.05
ปวช. ปี 3	62	19.20
ปวส. ปี 1	49	15.17
ปวส. ปี 2	46	14.24
รวม	323	100

จากตาราง 11 พบว่า ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 76.78 เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 23.22 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 15-18 ปี คิดเป็นร้อยละ 57.59 รองลงมาคือมีอายุ 19-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.91 และอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นต้น ชั้นปีที่ 1 คิดเป็นร้อยละ 30.34 รองลงมาคืออยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นต้น ชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 21.05

ตอนที่ 2 ผลการประเมินความเหมาะสมด้านบริบทที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการ

ผลการประเมินความเหมาะสมด้านบริบทที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ดังรายละเอียดในตาราง 12

ตาราง 12 ผลการประเมินความเหมาะสมด้านบริบทที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ โดยผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และคณะกรรมการวิทยาลัย

ที่	รายการ	n = 49		แปลความ
		$\bar{X}$	S.D.	
1.	หลักการและเหตุผลของโครงการมีความสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน	4.51	0.51	มากที่สุด
2.	วัตถุประสงค์ของโครงการมีความสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ	4.65	0.48	มากที่สุด
3.	วัตถุประสงค์ของโครงการมีความสอดคล้องกับนโยบายของวิทยาลัย	4.71	0.46	มากที่สุด
4.	วัตถุประสงค์ของโครงการมีความชัดเจนสอดคล้องกับวิธีดำเนินการ	4.41	0.50	มาก
5.	โครงการมีความเหมาะสมและมีความจำเป็นในการแก้ปัญหา	4.69	0.47	มากที่สุด
6.	การจัดโครงการสอดคล้องกับความต้องการของครูและนักเรียนนักศึกษา	4.61	0.49	มากที่สุด
7.	การจัดโครงการมีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครองและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	4.63	0.49	มากที่สุด
8.	โครงการมีความสำคัญในการสนับสนุนการจัดการพัฒนาวินัย	4.37	0.57	มาก
9.	กิจกรรมของโครงการช่วยให้นักเรียนมีการพัฒนาวินัยนักเรียนนักศึกษาให้ดีขึ้นได้	4.35	0.60	มาก
10.	สภาวะแวดล้อมที่จัดกิจกรรมมีความเหมาะสมและเอื้อต่อการดำเนินโครงการ	4.45	0.50	มาก
รวมเฉลี่ย		4.54	0.14	มากที่สุด

จากตาราง 12 ผลการประเมินความเหมาะสมด้านบริบทที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และคณะกรรมการวิทยาลัย มีความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.14) เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ วัตถุประสงค์ของโครงการมีความสอดคล้องกับนโยบายของวิทยาลัย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.46) รองลงมาคือ โครงการมีความเหมาะสมและมีความจำเป็นในการแก้ปัญหา มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.69$, S.D. = 0.47) และรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ กิจกรรมของโครงการช่วยให้นักเรียนนักศึกษามีการพัฒนาวินัยนักเรียนนักศึกษาให้ดีขึ้นได้ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.60)

ตอนที่ 3 ผลการประเมินความเหมาะสมด้านปัจจัยนำเข้าที่ใช้ในการดำเนินงานตามโครงการ

ผลการประเมินความเหมาะสมด้านปัจจัยนำเข้าที่ใช้ในการดำเนินงานตามโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ดังรายละเอียดในตาราง 13

ตาราง 13 ผลการประเมินความเหมาะสมด้านปัจจัยนำเข้าที่ใช้ในการดำเนินงานตามโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ โดยผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษา

ที่	รายการ	n = 49		แปลความ
		$\bar{X}$	S.D.	
1.	มีแผนการดำเนินงานโครงการอย่างชัดเจน	4.61	0.49	มากที่สุด
2.	ระยะเวลาในการดำเนินโครงการมีความเหมาะสม	4.57	0.50	มากที่สุด
3.	ผู้บริหารและครูผู้รับผิดชอบมีความพร้อมในการดำเนินโครงการ	4.51	0.51	มากที่สุด
4.	ผู้บริหารและครูผู้รับผิดชอบมีความรู้ความเข้าใจและมีความสามารถในการดำเนินโครงการ	4.55	0.50	มากที่สุด
5.	บุคลากรในการดำเนินโครงการมีศักยภาพเหมาะสม	4.45	0.61	มาก
6.	บุคลากรในการดำเนินโครงการมีจำนวนเพียงพอ	4.43	0.58	มาก
7.	ความร่วมมือของบุคลากรในการดำเนินงาน	4.39	0.61	มาก
8.	งบประมาณในการดำเนินโครงการมีเพียงพอ	4.41	0.64	มาก

ตาราง 13 (ต่อ)

ที่	รายการ	n = 49		แปลความ
		$\bar{X}$	S.D.	
9.	มีวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในโครงการอย่างเพียงพอ	4.27	0.67	มาก
10.	มีอาคารสถานที่ในการปฏิบัติกิจกรรมของโครงการอย่างเหมาะสมและเพียงพอ	4.53	0.50	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย		4.47	0.16	มาก

จากตาราง 13 ผลการประเมินความเหมาะสมด้านปัจจัยนำเข้าที่ใช้ในการดำเนินงานตามโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และคณะกรรมการวิทยาลัย มีความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.16) เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีแผนการดำเนินงานโครงการอย่างชัดเจน มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.49) รองลงมาคือ ระยะเวลาในการดำเนินโครงการมีความเหมาะสม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.50) และรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ มีวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในโครงการอย่างเพียงพอ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.67)

ตอนที่ 4 ผลการประเมินความเหมาะสมด้านกระบวนการดำเนินงานโครงการ

ผลการประเมินความเหมาะสมด้านกระบวนการดำเนินงานโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ดังรายละเอียดในตาราง 14

ตาราง 14 ผลการประเมินความเหมาะสมด้านกระบวนการดำเนินงานโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ โดยผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และคณะกรรมการวิทยาลัย

ที่	รายการ	n = 49		แปลความ
		$\bar{X}$	S.D.	
1.	มีการวางแผนการดำเนินโครงการสู่การปฏิบัติ	4.65	0.48	มากที่สุด
2.	มีการกำหนดบทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบแก่บุคลากรในการดำเนินโครงการ	4.59	0.50	มากที่สุด
3.	การจัดอบรมให้ความรู้ด้านการเสริมสร้างวินัยแก่คณะกรรมการดำเนินงาน	4.53	0.71	มากที่สุด

ตาราง 14 (ต่อ)

ที่	รายการ	n = 49		แปลความ
		$\bar{X}$	S.D.	
4.	มีการกำหนดขั้นตอนรายละเอียดและวิธีดำเนินโครงการ อย่างชัดเจนและเหมาะสม	4.55	0.50	มากที่สุด
5.	รูปแบบการจัดกิจกรรมในโครงการช่วยให้นักเรียนนักศึกษาที่มีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม	4.33	0.47	มาก
6.	กิจกรรมในโครงการช่วยให้นักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ	4.41	0.50	มาก
7.	ดำเนินกิจกรรมโครงการตามแผนและขั้นตอนการดำเนินการที่กำหนดไว้ในโครงการ	4.61	0.49	มากที่สุด
8.	มีการนิเทศ กำกับ ติดตามและควบคุมการดำเนินงานตามโครงการ	4.59	0.50	มากที่สุด
9.	มีการกำหนดหลักเกณฑ์และระยะเวลาในการประเมินผลโครงการตามความเหมาะสม	4.53	0.50	มากที่สุด
10.	การประชุมปรึกษาหารือปัญหาต่าง ๆ มาพิจารณาเพื่อหาทางแก้ไขปรับปรุง	4.37	0.49	มาก
11.	มีการประเมินผลการปฏิบัติงานตามโครงการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องด้วยวิธีการที่หลากหลายครบทุกกิจกรรม	4.37	0.49	มาก
12.	มีการนำผลการประเมินมาใช้ปรับปรุงพัฒนาโครงการอย่างต่อเนื่อง	4.41	0.50	มาก
รวมเฉลี่ย		4.49	0.15	มาก

จากตาราง 14 ผลการประเมินความเหมาะสมด้านกระบวนการดำเนินงานโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และคณะกรรมการวิทยาลัย มีความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.15) เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีการวางแผนการดำเนินโครงการสู่การปฏิบัติ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.48) รองลงมาคือ ดำเนินกิจกรรมโครงการตามแผนและขั้นตอนการดำเนินการที่กำหนดไว้ในโครงการ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.49) และรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ รูปแบบการจัดกิจกรรมในโครงการช่วยให้นักเรียนนักศึกษาที่มีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.47)

ตอนที่ 5 ผลการประเมินการดำเนินโครงการด้านผลผลิตของโครงการ

1. พฤติกรรมการมีวินัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวมของนักเรียน
นักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์

ผลการประเมินพฤติกรรมการมีวินัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวมของ
นักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน (S.D.) ดังรายละเอียดในตาราง 15 - 17

ตาราง 15 ผลการประเมินพฤติกรรมการมีวินัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเองของนักเรียน
นักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ โดยครูผู้สอน

ที่	รายการ	n = 30		แปลความ
		$\bar{X}$	S.D.	
1.	นักเรียนนักศึกษาตั้งใจเรียน ไม่เล่น และไม่พูดคุย ขณะเรียน	4.03	0.72	มาก
2.	เมื่อนักเรียนนักศึกษามีปัญหาในการเรียนก็จะ ซักถามครูผู้สอนเพื่อคลายข้อปัญหานั้น ๆ	3.97	0.76	มาก
3.	นักเรียนนักศึกษามาเข้าเรียน เข้าร่วมกิจกรรม ตรงเวลา	4.57	0.50	มากที่สุด
4.	นักเรียนนักศึกษาเข้าเรียนทุกครั้ง หากไม่มีเหตุ จำเป็นต้องหยุดเรียน	4.53	0.51	มากที่สุด
5.	นักเรียนนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางวิทยาลัย จัดทุกครั้ง หากไม่มีเหตุจำเป็นต้องขาดกิจกรรม	4.50	0.51	มาก
6.	นักเรียนนักศึกษามีความเอาใจใส่และเพียร พยายามในการทำงานที่รับมอบหมาย	4.07	0.69	มาก
7.	นักเรียนนักศึกษารู้จักหน้าที่ของตนและทำหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมาย	4.03	0.72	มาก
8.	นักเรียนนักศึกษาทำงานส่งครูตรงตามเวลา กำหนด	4.67	0.48	มากที่สุด
9.	นักเรียนนักศึกษามีความอดทนที่จะทำงานให้เสร็จ เรียบร้อยด้วยตนเอง	4.07	0.74	มาก
10.	นักเรียนนักศึกษาแต่งกายมาเรียนถูกต้องตาม ระเบียบ	4.63	0.49	มากที่สุด
11.	นักเรียนนักศึกษาแต่งกายเหมาะสมตามข้อตกลง ของการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ	4.20	0.66	มาก
12.	นักเรียนนักศึกษาใส่เสื้อผ้าสะอาดเรียบร้อย ใส่รองเท้า ถูเท้า ถูกต้องตามระเบียบ	4.30	0.60	มาก

ตาราง 15 (ต่อ)

ที่	รายการ	n = 30		แปลความ
		$\bar{X}$	S.D.	
13.	นักเรียนนักศึกษาชายใส่เสื้อเข้าในกางเกงเป็นระเบียบ	4.17	0.70	มาก
14.	นักเรียนนักศึกษาชาย-หญิงแต่งกายชุดพละเรียบร้อยนำเสื้อเข้าในกางเกง	4.13	0.57	มาก
15.	นักเรียนนักศึกษาทักทายครู-อาจารย์ด้วยการไหว้หรือคำนับและมีท่าทีกิริยาอ่อนน้อม	4.57	0.50	มากที่สุด
16.	นักเรียนนักศึกษาพูดจากับครู-อาจารย์ด้วยความสุภาพอ่อนน้อม	4.53	0.51	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย		4.31	0.13	มาก

จากตาราง 15 ผลการประเมินพฤติกรรมการมีวินัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเองของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ พบว่า ครูผู้สอนมีความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.13) เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีนักเรียนนักศึกษาทำงานส่งครูตรงตามเวลากำหนด มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.48) รองลงมาคือ นักเรียนนักศึกษาแต่งกายมาเรียนถูกต้องตามระเบียบ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.49) และรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ เมื่อนักเรียนนักศึกษามีปัญหาในการเรียนก็จะซักถามครูผู้สอนเพื่อคลายข้อปัญหานั้น ๆ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.76)

ตาราง 16 ผลการประเมินพฤติกรรมการมีวินัยด้านความรับผิดชอบต่อส่วนรวมของนักเรียน
นักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ โดยครูผู้สอน

ที่	รายการ	n = 30		แปลความ
		$\bar{X}$	S.D.	
1.	นักเรียนนักศึกษาช่วยรักษาความสะอาดและทิ้งขยะ ลงถังขยะ	4.57	0.50	มากที่สุด
2.	นักเรียนนักศึกษาร่วมกันทำความสะอาดอาคาร สถานที่ของวิทยาลัยด้วยความเต็มใจ	4.17	0.70	มาก
3.	เมื่อนักเรียนนักศึกษาใช้วัสดุอุปกรณ์ในการเรียนของ วิทยาลัยเสร็จแล้วก็จะช่วยกันทำความสะอาดและ เก็บเข้าที่อย่างเป็นระเบียบเรียบร้อยทุกครั้ง	4.63	0.49	มากที่สุด
4.	นักเรียนนักศึกษาร่วมกันดูแลรักษาอาคารสถานที่ของ วิทยาลัยและไม่ทำลายทรัพย์สินของวิทยาลัย	4.07	0.78	มาก
5.	เมื่อมีวัสดุอุปกรณ์ หรือ อาคารสถานที่ของวิทยาลัยเกิด การชำรุด นักเรียนนักศึกษาช่วยแจ้งเจ้าหน้าที่ให้ ซ่อมแซม	3.93	0.78	มาก
6.	นักเรียนนักศึกษามีจิตใจอาสา สมัครใจเข้าร่วมกิจกรรม บำเพ็ญประโยชน์ของทางวิทยาลัยด้วยความสมัครใจ	4.60	0.50	มากที่สุด
7.	นักเรียนนักศึกษาไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม สวนหย่อม ของวิทยาลัยและช่วยกันดูแลรักษาให้สวยงาม	4.30	0.75	มาก
รวมเฉลี่ย		4.32	0.25	มาก

จากตาราง 16 ผลการประเมินพฤติกรรมการมีวินัยด้านความรับผิดชอบต่อส่วนรวมของ
นักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ พบว่า ครูผู้สอนมีความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ใน
ระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.25) เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่
เมื่อนักเรียนนักศึกษาใช้วัสดุอุปกรณ์ในการเรียนของวิทยาลัยเสร็จแล้วก็จะช่วยกันทำความสะอาด
และเก็บเข้าที่ด้วยความเรียบร้อยทุกครั้ง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.49)
รองลงมาคือ นักเรียนนักศึกษามีจิตใจอาสา สมัครใจเข้าร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ของทางวิทยาลัย
ด้วยความสมัครใจ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.50) และรายการที่มี
ค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ เมื่อมีวัสดุอุปกรณ์ หรือ อาคารสถานที่ของวิทยาลัยเกิดการชำรุด นักเรียน
นักศึกษาช่วยแจ้งเจ้าหน้าที่ให้ซ่อมแซม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.78)

ตาราง 17 สรุปผลการประเมินพฤติกรรมการมีวินัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวม
ของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ โดยครูผู้สอน

สรุปผลการประเมินพฤติกรรมการมีวินัย	n = 30		แปลความ
	$\bar{X}$	S.D.	
วินัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง	4.31	0.13	มาก
วินัยด้านความรับผิดชอบต่อส่วนรวม	4.32	0.25	มาก
รวมเฉลี่ย	4.32	0.12	มาก

จากตาราง 17 ผลการประเมินพฤติกรรมการมีวินัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวมของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ พบว่า ครูผู้สอนมีความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.12)

2. คุณค่าหรือประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินโครงการ

ผลการประเมินคุณค่าหรือประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ดังรายละเอียดในตาราง 18 - 20

ตาราง 18 ผลการประเมินคุณค่าหรือประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินโครงการเสริมสร้างวินัย
นักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ โดยครูผู้สอน

ที่	รายการ	n = 30		แปลความ
		$\bar{X}$	S.D.	
1.	สามารถนำความรู้ที่ได้จากโครงการไปใช้ในการปฏิบัติงานที่รับผิดชอบ	4.40	0.50	มาก
2.	สามารถเลือกแนวทางและการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม	4.53	0.51	มากที่สุด
3.	สามารถนำหลักการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษาไปประยุกต์ใช้ในการทำงาน	4.37	0.49	มาก
4.	สามารถนำผลที่ได้รับจากการดำเนินโครงการมาปรับและประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานหรือทำกิจกรรมอื่น ๆ	4.57	0.50	มากที่สุด
5.	สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานร่วมกับผู้อื่น	4.03	0.67	มาก

ตาราง 18 (ต่อ)

ที่	รายการ	n = 30		แปลความ
		$\bar{X}$	S.D.	
6.	สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์สิ่งแวดล้อม และระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ	4.10	0.76	มาก
7.	สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาตนเองและครอบครัว	3.73	0.69	มาก
8.	สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติตนให้มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน	3.87	0.73	มาก
9.	สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น	4.10	0.71	มาก
10.	สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการเวลา	4.03	0.76	มาก
รวมเฉลี่ย		4.17	0.21	มาก

จากตาราง 18 ผลการประเมินคุณค่าหรือประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ พบว่า ครูผู้สอนมีความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.21) เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ สามารถนำผลที่ได้รับจากการดำเนินโครงการมาปรับและประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานหรือทำกิจกรรมอื่น ๆ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.50) รองลงมาคือสามารถเลือกแนวทางและการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.51) และรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาตนเองและครอบครัว มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = 0.69)

ตาราง 19 ผลการประเมินคุณค่าหรือประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ โดยนักเรียนนักศึกษา

ที่	รายการ	n = 323		แปลความ
		$\bar{X}$	S.D.	
1.	นักเรียนนักศึกษามีความตั้งใจเรียนให้ได้คะแนนที่สูงขึ้น	4.06	0.80	มาก
2.	นักเรียนนักศึกษาเห็นความสำคัญของการเรียนเพื่อให้ประสบความสำเร็จ	4.63	0.48	มากที่สุด
3.	นักเรียนนักศึกษามีความมุ่งมั่นในการทำงานที่ได้มอบหมาย	4.24	0.78	มาก
4.	นักเรียนนักศึกษามีพยายามที่จะทำงานให้เสร็จเรียบร้อยและออกมาดีที่สุดใน	4.11	0.80	มาก
5.	นักเรียนรู้จักบทบาทหน้าที่ของการเป็นนักเรียนนักศึกษาที่ดี	3.89	0.80	มาก
6.	นักเรียนนักศึกษามาเข้าเรียนและร่วมกิจกรรมตรงเวลาทุกครั้ง	4.57	0.61	มากที่สุด
7.	นักเรียนนักศึกษาเห็นความสำคัญของการตรงต่อเวลา	4.55	0.57	มากที่สุด
8.	นักเรียนนักศึกษามีความตระหนักต่อการแต่งกายที่ถูกระเบียบและมีความเรียบร้อยเหมาะสม	4.37	0.73	มาก
9.	นักเรียนนักศึกษามีความตระหนักในการให้ความเคารพต่อพ่อ แม่ และครู-อาจารย์	4.62	0.52	มากที่สุด
10.	นักเรียนนักศึกษาเห็นความสำคัญต่อการพูดที่สุภาพกับผู้อื่น	4.28	0.75	มาก
11.	นักเรียนนักศึกษาชอบช่วยเหลืองานสาธารณะประโยชน์	4.00	0.80	มาก
12.	นักเรียนนักศึกษามีความสุขทุกครั้งเมื่อได้เป็นส่วนหนึ่งของงานบำเพ็ญประโยชน์	4.47	0.68	มาก
13.	นักเรียนนักศึกษามีความรักต่อวิทยาลัย จึงช่วยกันดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อยของวิทยาลัย	4.35	0.71	มาก
14.	นักเรียนนักศึกษามีความสุขเมื่อได้ทำประโยชน์ให้สถาบันการศึกษาและครู-อาจารย์	4.35	0.73	มาก

ตาราง 19 (ต่อ)

ที่	รายการ	n = 323		แปลความ
		$\bar{X}$	S.D.	
15.	นักเรียนนักศึกษาสามารถนำความรู้จากการเข้าร่วมกิจกรรมของโครงการเสริมสร้างวินัยไปใช้พัฒนาตนเองเพื่อการเรียนและการดำเนินชีวิตได้ทั้งในปัจจุบันและอนาคต	4.44	0.73	มาก
	รวมเฉลี่ย	4.33	0.19	มาก

จากตาราง 19 ผลการประเมินคุณค่าหรือประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ พบว่า นักเรียนนักศึกษามีความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.19) เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ นักเรียนนักศึกษาเห็นความสำคัญของการเรียนเพื่อให้ประสบความสำเร็จ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.48) รองลงมาคือ นักเรียนนักศึกษามีความตระหนักในการให้ความเคารพต่อพ่อ แม่ และครู-อาจารย์ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.52) และรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ นักเรียนรู้จักบทบาทหน้าที่ของการเป็นนักเรียนนักศึกษาที่ดี มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.80)

ตาราง 20 สรุปผลการประเมินคุณค่าหรือประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ โดยครูผู้สอน และนักเรียนนักศึกษา

สรุปผลการประเมินคุณค่าหรือประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินโครงการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
ครูผู้สอน	4.17	0.21	มาก
นักเรียนนักศึกษา	4.33	0.19	มาก

จากตาราง 20 สรุปผลการประเมินคุณค่าหรือประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ พบว่า ครูผู้สอนมีความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.21) และนักเรียนนักศึกษา มีความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.19)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการประเมินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพ นครสวรรค์ ผู้วิจัยได้สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินความเหมาะสมด้านบริบทที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการ
2. เพื่อประเมินความเหมาะสมด้านปัจจัยนำเข้าที่ใช้ในการดำเนินงานตามโครงการ
3. เพื่อประเมินความเหมาะสมด้านกระบวนการดำเนินงานโครงการ
4. เพื่อประเมินผลการดำเนินโครงการด้านผลผลิตของโครงการ

4.1 พฤติกรรมการมีวินัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวมของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์

4.2 คุณค่าหรือประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินโครงการ

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน คณะกรรมการวิทยาลัย นักเรียนนักศึกษา ปีการศึกษา 2564 ดังนี้

- 1) ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 4 คน
- 2) ครูผู้สอน จำนวน 30 คน
- 3) คณะกรรมการวิทยาลัย จำนวน 15 คน
- 4) นักเรียนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1-3 และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1-2 จำนวน 603 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน คณะกรรมการวิทยาลัย นักเรียนนักศึกษา ปีการศึกษา 2564 ดังนี้

- 1) ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 4 คน ศึกษาจากจำนวนประชากร
- 2) ครู จำนวน 30 คน ศึกษาจากจำนวนประชากร
- 3) คณะกรรมการวิทยาลัย จำนวน 15 คน ศึกษาจากจำนวนประชากร
- 4) นักเรียนนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีที่ 1-3 และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1-2 ปีการศึกษา 2564 ที่ได้มาจากการใช้วิธีการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของยามาเน่ (Yamane) (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2547, หน้า 71) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 323 คน และเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ตามสัดส่วนขนาดของกลุ่มประชากรในแต่ละระดับชั้นปี (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2549, หน้า 108-110)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามจำนวน 3 ฉบับ

ฉบับที่ 1 แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และคณะกรรมการวิทยาลัยเกี่ยวกับการดำเนินงานตามโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า และด้านกระบวนการ

ฉบับที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนเกี่ยวกับการดำเนินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ด้านผลผลิต ได้แก่ 1) พฤติกรรมการมีวินัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวมของนักเรียนนักศึกษา 2) คุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินโครงการ

ฉบับที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนนักศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ด้านผลผลิต ได้แก่ คุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินโครงการ

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยครั้งนี้มีขั้นตอน ดังต่อไปนี้

3.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ความถี่และร้อยละ

3.2 วิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นเพื่อประเมินโครงการ โดยค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำมาแปลความหมายตามค่าเฉลี่ย เกณฑ์ 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 103) กำหนดไว้ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	4.51 - 5.00	หมายถึง	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.51 - 4.50	หมายถึง	มาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.51 - 3.50	หมายถึง	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.51 - 2.50	หมายถึง	น้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.00 - 1.50	หมายถึง	น้อยที่สุด

สรุปผลการวิจัย

การประเมินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ผู้รายงานได้สรุปผลโดยสรุปผลตามแบบสอบถาม โดยภาพรวมและรายด้าน ดังนี้

1. ผลประเมินความเหมาะสมด้านบริบทที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และคณะกรรมการวิทยาลัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายการ พบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ วัตถุประสงค์ของโครงการมีความสอดคล้องกับนโยบายของวิทยาลัย อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ โครงการมีความเหมาะสมและมีความจำเป็นในการแก้ปัญหา อยู่ในระดับมากที่สุด และรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ กิจกรรมของโครงการช่วยให้นักเรียนนักศึกษามีการพัฒนาวินัยนักเรียนนักศึกษาให้ดีขึ้นได้ อยู่ในระดับมาก

2. ผลประเมินความเหมาะสมด้านปัจจัยนำเข้าที่ใช้ในการดำเนินงานตามโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และคณะกรรมการวิทยาลัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายการพบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีแผนการดำเนินงานโครงการอย่างชัดเจน อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ระยะเวลาในการดำเนินโครงการมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด และรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ มีวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในโครงการอย่างเพียงพอ อยู่ในระดับมาก

3. ผลประเมินความเหมาะสมด้านกระบวนการดำเนินงานโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และคณะกรรมการวิทยาลัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายการพบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีการวางแผนการดำเนินโครงการสู่การปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ดำเนินกิจกรรมโครงการตามแผนและขั้นตอนการดำเนินการที่กำหนดไว้ในโครงการ อยู่ในระดับมากที่สุด และรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ รูปแบบการจัดกิจกรรมในโครงการช่วยให้นักเรียนนักศึกษามีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม อยู่ในระดับมาก

4. ผลประเมินการดำเนินโครงการด้านผลผลิตของโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์

4.1 ผลการประเมินพฤติกรรมการณ์มีวินัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวมของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาด้านความรับผิดชอบต่อตนเองของนักเรียนนักศึกษาซึ่งมีภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีนักเรียนนักศึกษาทำงานส่งครูตรงตามเวลากำหนด อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ นักเรียนนักศึกษาแต่งกายมาเรียนถูกต้องตามระเบียบ อยู่ในระดับมากที่สุด และรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ เมื่อนักเรียนนักศึกษามีปัญหาในการเรียนก็จะซักถามครูผู้สอนเพื่อคลายข้อปัญหานั้น ๆ อยู่ในระดับมาก และการพิจารณาด้านความรับผิดชอบต่อส่วนรวมของนักเรียนนักศึกษาซึ่งมีภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ เมื่อนักเรียนนักศึกษาใช้วัสดุอุปกรณ์ในการเรียนของวิทยาลัยเสร็จแล้วก็จะช่วยกันทำความสะอาดและเก็บเข้าที่อย่างเป็นระเบียบเรียบร้อยทุกครั้ง อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ นักเรียนนักศึกษามีจิตใจอาสา สมัครใจเข้าร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ของทางวิทยาลัยด้วยความสมัครใจ อยู่ในระดับมากที่สุด และรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ เมื่อมีวัสดุอุปกรณ์ หรือ อาคารสถานที่ของวิทยาลัยเกิดการชำรุด นักเรียนนักศึกษาช่วยแจ้งเจ้าหน้าที่ให้ซ่อมแซม อยู่ในระดับมาก

4.2 ผลการประเมินคุณค่าหรือประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายการพบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ สามารถนำผลที่ได้รับจากการดำเนินโครงการมาปรับและประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานหรือทำกิจกรรมอื่น ๆ อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ สามารถเลือกแนวทางและการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด และรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาตนเองและครอบครัว อยู่ในระดับมาก และผลการประเมินคุณค่าหรือประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ตามความคิดเห็นของนักเรียนนักศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายการพบว่า รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ นักเรียน

นักศึกษาเห็นความสำคัญของการเรียนเพื่อให้ประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือนักเรียนนักศึกษามีความตระหนักในการให้ความเคารพต่อพ่อ แม่ และครู-อาจารย์ อยู่ในระดับมากที่สุด และรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ นักเรียนรู้จักบทบาทหน้าที่ของการเป็นนักเรียนนักศึกษาที่ดี อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยครั้งนี้ มีประเด็นที่นำมาอภิปรายผลดังนี้

1. ผลประเมินความเหมาะสมด้านบริบทที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และคณะกรรมการวิทยาลัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโครงการจัดทำโดยมีหลักการและเหตุผลของโครงการสอดคล้องกับสภาพปัญหาของนักเรียนนักศึกษา มีวัตถุประสงค์จัดทำขึ้นเพื่อต้องการแก้ไขปัญหาด้านคุณลักษณะที่ไม่พึงประสงค์ในเรื่องการขาดวินัยของนักเรียนนักศึกษาที่เกิดขึ้นจริงในปัจจุบัน อีกทั้งยังสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการและของวิทยาลัยที่ให้จัดการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้สำเร็จการศึกษาอาชีวศึกษาให้มีความรู้ มีทักษะและการประยุกต์ใช้เป็นไปตามมาตรฐานคุณวุฒิอาชีวศึกษาแต่ละระดับการศึกษา และมีคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ วัตถุประสงค์ของโครงการมีความครอบคลุมและชัดเจน สอดคล้องกับวิธีการดำเนินการและจัดกิจกรรม รวมทั้งผู้มีส่วนร่วมสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง และสอดคล้องกับความต้องการของครู และผู้ปกครองนักเรียนนักศึกษา ที่มีความต้องการให้แก้ไขปัญหาด้านวินัยของนักเรียนนักศึกษาดังกล่าว จึงส่งผลให้การประเมินความเหมาะสมด้านบริบทที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทองหล่อ ห่อทอง (2554, หน้า 26) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การประเมินโครงการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม โรงเรียนบ้านแม่ระมาดราษฎร์บำรุง ปีการศึกษา 2554 ผลการวิจัยพบว่า ด้านสภาพแวดล้อมของโครงการมีผลการประเมินอยู่ในระดับมากที่สุด สุพรรณ จันทาพูน (2555, หน้า 117-120) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาโครงการส่งเสริมวินัย คุณธรรม จริยธรรมนักเรียน โรงเรียนวัดถ้ำปลาวิทยา อําเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า คณะครูและคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เห็นว่าสภาพการดำเนินงาน (Context) ตามโครงการ ในภาพรวมมีความเหมาะสมมากที่สุด นฤมล วิทยาวุฒิรัตน์ (2561, หน้า 97-98) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การประเมินโครงการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมในโรงเรียนคลองเมืองพิทยาคม ผลการวิจัยพบว่า การประเมินบริบท ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และงานวิจัยของ สุดา เอ็งฉ้วน (2563, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ประเมินโครงการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ด้านวินัยและความซื่อสัตย์ของนักเรียน โรงเรียนบ้านตาขุนวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ผลจากการวิจัยพบว่า ด้านบริบทของโครงการตามตัวชี้วัดความต้องการจำเป็นในการจัดทำโครงการมีผลอยู่ในระดับมากที่สุด

2. ผลประเมินความเหมาะสมด้านปัจจัยนำเข้าที่ใช้ในการดำเนินงานตามโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และคณะกรรมการวิทยาลัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เหตุผลที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า วิทยาลัยมีแผนการดำเนินงานโครงการอย่างชัดเจน มีระยะเวลาในการดำเนินโครงการที่เหมาะสม ผู้บริหารและครูผู้รับผิดชอบมีความพร้อม ความรู้ความเข้าใจ และมีความสามารถ

ในการดำเนินโครงการ และมีอาคารสถานที่ในการปฏิบัติกิจกรรมของโครงการอย่างเหมาะสมและเพียงพอ สอดคล้องกับแนวคิดของสตัฟเฟิลบีม (อ้างถึงใน วอร์ทเทน, และแวนเดอร์; Worthen, & Sander 1973, p. 134) ที่กล่าวว่าการประเมินปัจจัยนำเข้าเป็นการประเมินเพื่อพิจารณาถึงความเป็นไปได้ของโครงการ ความเหมาะสม และความพอเพียงของทรัพยากรที่จะใช้ในการดำเนินโครงการ เช่น อาคารสถานที่ งบประมาณ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ เวลา รวมทั้งเทคโนโลยีและแผนการดำเนินงาน เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรัญญา สมภาร (2555, หน้า 49-50) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การประเมินโครงการพัฒนาวิสัยทัศน์ด้านการรักษาความสะอาดของนักเรียนโรงเรียนสามัคคีวิทยาคาร อำเภอศรีธาตุ จังหวัดอุดรธานี ผลการวิจัยพบว่า ด้านปัจจัยนำเข้า ซึ่งประกอบด้วย บุคลากร วัสดุอุปกรณ์ และงบประมาณ มีความเพียงพออยู่ในระดับมาก ครองทรัพย์ เชิดชู (2556, หน้า 68) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การประเมินโครงการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โรงเรียนบ้านพะไล ตำบลห้วยทะเล อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า ผลการประเมินปัจจัยเบื้องต้นเกี่ยวกับโครงการ โดยภาพรวมด้านบุคลากร วัสดุอุปกรณ์ และงบประมาณ มีความเหมาะสมและเพียงพออยู่ในระดับมาก สร้อยเพชร ชารินทร์ (2556, หน้า 63-64) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การประเมินโครงการพัฒนาวิสัยทัศน์เด็กและเยาวชนโรงเรียนบ้านโคกสำโรง อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด สรุปผลการวิจัยพบว่า ด้านปัจจัยนำเข้า พบว่า ผู้บริหารและครู มีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกัน คือ มีความมุ่งมั่นในการที่จะบริหารโครงการให้บรรลุตามจุดประสงค์ งบประมาณ การบริหารจัดการ เวลาและปัจจัยด้านอื่น ๆ ตลอดจนการกำหนดรูปแบบของโครงการได้อย่างเหมาะสม ยุพิน รอดประพันธ์ (2561, หน้า 105-107) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การประเมินโครงการโรงเรียนคุณธรรมโดยประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมินซีบี (CIPP Model) โรงเรียนวัดห้วยธารทหาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยนำเข้าของโครงการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ มีแผนการดำเนินงานตามโครงการอย่างชัดเจน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ งบประมาณในการดำเนินโครงการมีเพียงพอ และงานวิจัยของ สุดา เอ็งฉ้วน (2563, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ประเมินโครงการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ด้านวินัยและความซื่อสัตย์ของนักเรียนโรงเรียนบ้านตาขุนวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 11 ผลจากการวิจัยพบว่า ด้านปัจจัยนำเข้าของโครงการตามตัวชี้วัดความเหมาะสมของบุคลากรที่รับผิดชอบโครงการ ผลอยู่ในระดับมาก ระดับความคิดเห็นปัจจัยนำเข้าของโครงการตามตัวชี้วัดความเหมาะสมของกิจกรรม ผลอยู่ในระดับมาก

3. ผลประเมินความเหมาะสมด้านกระบวนการดำเนินงานโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และคณะกรรมการวิทยาลัย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะวิทยาลัยดำเนินงานของโครงการเป็นไปตามแผนปฏิบัติการที่กำหนดไว้ การวางแผนดำเนินงานมีความชัดเจน บุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินงานครบทุกกิจกรรม เป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด มีการนิเทศ ติดตามผลการดำเนินงาน และมีการประเมินผล สรุปผลการดำเนินงาน โดยนำผลการประเมินมาปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นกระบวนการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ ครอบคลุม 4 ขั้นตอน คือ ขั้นเตรียมการ ดำเนินการ ประเมินผล และปรับปรุงผลการดำเนินงานเพื่อให้การดำเนินของโครงการมีประสิทธิภาพ บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพรรณ จันทาพูน (2555, หน้า 117-120) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษา

โครงการส่งเสริมวินัย คุณธรรม จริยธรรมนักเรียน โรงเรียนวัดถ้ำปลาวิทยาตาม อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า ด้านกระบวนการดำเนินงาน (Process) มีความเหมาะสมมาก สร้อยเพชร ชารินทร์ (2556, หน้า 63-64) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การประเมินโครงการพัฒนาวินัยเด็ก และเยาวชนโรงเรียนบ้านโคกสำโรง อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการวิจัยพบว่า ด้านกระบวนการ ผู้บริหารและครู มีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกัน ได้ศึกษาหลักเกณฑ์และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารโครงการ โดยอาศัยผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษาแนะนำจนสามารถกำหนดวิธีการดำเนินโครงการ ขั้นตอน รูปแบบกิจกรรม และกระบวนการดำเนินโครงการเพื่อควบคุมการดำเนินโครงการให้มีประสิทธิภาพได้อย่างเหมาะสม ส่วนนักเรียนมีความคิดเห็นในด้านกระบวนการในระดับเหมาะสมมาก นฤมล วิทญานันท์ (2561, หน้า 97-98) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การประเมินโครงการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมในโรงเรียนคลองเมืองพิทยาคม ผลการวิจัยพบว่า การประเมินกระบวนการดำเนินงานของโครงการ ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และคณะกรรมการสถานศึกษา เกี่ยวกับความร่วมมือของคณะทำงานและผู้เกี่ยวข้องปฏิทินการปฏิบัติงาน บทบาทหน้าที่ ขั้นตอน จุดเด่น จุดด้อย การเฝ้าติดตามผลและสิ่งที่ต้องแก้ไขในการดำเนินงานของโครงการในแต่ละโครงการย่อย พบว่า อยู่ในระดับมากทุกกิจกรรม และงานวิจัยของ ยุพิน รอดประพันธ์ (2561, หน้า 105 -107) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การประเมินโครงการโรงเรียนคุณธรรมโดยประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมินชิป (CIPP Model) โรงเรียนวัดห้วยธารทหาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับกระบวนการดำเนินงานของโครงการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ขณะดำเนินงานตามโครงการมีการแก้ไขปรับปรุงวิธีการ ดำเนินโครงการเมื่อพบว่าบกพร่อง ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ รูปแบบการจัดกิจกรรมในโครงการช่วยให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม

4. ผลประเมินการดำเนินโครงการด้านผลผลิตของโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์

4.1 ผลการประเมินพฤติกรรมการณ์มีวินัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวม ของนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดกิจกรรมของโครงการมีวิธีการเสริมสร้างวินัยที่หลากหลาย มีการสร้างบรรยากาศในการทำกิจกรรมและฝึกอบรมอย่างเป็นกันเอง มีการจัดกิจกรรมที่สร้างสรรค์ ความคิดและการปฏิบัติตนที่ดีงาม ถูกต้อง มีความเสียสละ รู้หน้าที่ และจึงเกิดความตระหนักถึง ความสำคัญของความมีวินัยด้านรับผิดชอบ นอกจากนี้การจัดกิจกรรมเสริมสร้างวินัยที่จัดขึ้นสำหรับ นักเรียนนักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ มีการติดตามผลและชี้แนะสร้างความเข้าใจ มีการชมเชยและให้ กำลังใจจึงทำให้นักเรียนนักศึกษาไม่ขัดขืนต่อต้าน เกิดการตระหนักต่อการมีวินัยแล้วเกิดเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมวินัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและต่อส่วนรวมไปในทางที่ดีขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ กุลยา ตันติผลาชีวะ (2542, หน้า 60-65) ที่กล่าวว่า การสอนวินัยต้องค่อยเป็นค่อยไป ใส่ใจและ พยายามสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับนักศึกษา ให้คำแนะนำชี้แจงถึงการประพฤติปฏิบัติที่ถูกต้อง ฝึกให้ รู้จักบังคับตนเองอย่างมีเหตุผลใช้วิธีจูงใจให้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติมากกว่าการบังคับ โดยคำนึงถึง ความรู้สึกจิตใจของนักศึกษาจากการสอนวินัยด้วยความรัก จะช่วยให้นักศึกษามีความรู้สึกที่ดีกับ การมีวินัย การสร้างวินัยไม่ใช่การลงโทษ แต่การสร้างวินัยเกิดจากการสั่งสอนอย่างมีเหตุผลและจำเป็น คือ การสอนให้รู้ขอบเขตของความประพฤติด้วยความตระหนัก สร้างให้นักศึกษามีความรับผิดชอบต่อ

หน้าที่และงานที่ได้รับมอบหมาย ด้วยการติดตามให้ข้อมูลป้อนกลับ ชี้แนะ ไม่ว่ากล่าวให้เสียใจ และต้องประเมินให้นักศึกษาได้เห็นถึงการพัฒนาพฤติกรรมของตนและสิ่งที่ควรต้องแก้ไข ต้องให้การยกย่องชมเชยเมื่อนักศึกษาได้กระทำหรือปฏิบัติดี การฝึกวินัยต้องทำสม่ำเสมอ และมีขอบเขตเพื่อการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทองหล่อ ห่อทอง (2554, หน้า 26) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การประเมินโครงการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม โรงเรียนบ้านแม่ระมาดราษฎร์บำรุง ปีการศึกษา 2554 ผลการวิจัยพบว่า ด้านผลผลิตของโครงการเกี่ยวกับจำนวนนักเรียนที่มีคุณธรรม จริยธรรม ด้านการมีวินัยและความรับผิดชอบร้อยละ 96.22 ด้านการมีความซื่อสัตย์ร้อยละ 96.39 ด้านการมีความกตัญญูกตเวทียร้อยละ 96.78 ด้านการมีความเมตตากรุณา โอบอ้อมอารีเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และไม่เห็นแก่ตัวร้อยละ 97.59 ด้านมีความประหยัดและใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าร้อยละ 97.22 และด้านการปฏิบัติตนเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมร้อยละ 97.82 สุพรรณ จันทาพูน (2555, หน้า 117-120) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาโครงการส่งเสริมวินัย คุณธรรม จริยธรรมนักเรียน โรงเรียนวัดถ้ำปลา วิทยาคม อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า ด้านผลผลิตของโครงการ (Product) พบว่า พฤติกรรมการแสดงออกด้านวินัย คุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนหลังดำเนินโครงการเสร็จสิ้นเพิ่มขึ้นในระดับดีทุกด้าน อรัญญา สมภาร (2555, หน้า 49-50) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การประเมินโครงการพัฒนาวินัยด้านการรักษาความสะอาดของนักเรียนโรงเรียนสามัคคีวิทยาคาร อำเภอศรีธาตุ จังหวัดอุดรธานี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีพฤติกรรมและมีวินัยด้านการรักษาความสะอาดดีขึ้น และสภาพห้องเรียนและโรงเรียนมีความสะอาดและเป็นระเบียบมากขึ้น ยุพิน รอดประพันธ์ (2561, หน้า 105-107) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การประเมินโครงการโรงเรียนคุณธรรมโดยประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมินซีป (CIPP Model) โรงเรียนวัดห้วยธารทหาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับผลผลิตจากการดำเนินโครงการ ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก พรประสิทธิ์ ศรีบุญไทย (2562, หน้า บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การประเมินโครงการส่งเสริมวินัยนักเรียนโรงเรียนบ้านโพนทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ผลการประเมินโครงการด้านผลผลิตตามความคิดเห็นของครูและผู้ปกครองนักเรียน มีคุณลักษณะโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.53 เรียงตามลำดับดังนี้ ด้านการปฏิบัติตามระเบียบของโรงเรียน ด้านการตรงต่อเวลา และด้านการแต่งกาย และงานวิจัยของ สุดา เอ็งฉ้วน (2563, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ประเมินโครงการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ด้านวินัยและความซื่อสัตย์ของนักเรียนโรงเรียนบ้านตาขุนวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ผลจากการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบการมีวินัยของนักเรียนก่อน – หลัง เข้าร่วมโครงการ พบว่า หลังจากเข้าร่วมโครงการ แล้วนักเรียนมีวินัยเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

4.2 ผลการประเมินคุณค่าหรือประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และตามความคิดเห็นของนักเรียนนักศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เหตุที่เป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะว่า กิจกรรมในโครงการที่วิทยาลัยได้จัดทำขึ้น เป็นโครงการที่เน้นในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ทั้งในด้านการเรียน การดำเนินชีวิต และการอยู่ร่วมกันในสังคม จึงส่งผลให้ครูและนักเรียนนักศึกษาได้ประโยชน์จากโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษาทั้งทางตรงและทางอ้อม เนื่องจากครูเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินงานกิจกรรมเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษาจึงต้องศึกษาหาความรู้และวิธีการดำเนินกิจกรรม ครูจึงมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัยและมีประสบการณ์ในการดำเนินกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างวินัย ซึ่งครูสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานหรือทำกิจกรรมอื่น ๆ รวมทั้งนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ในขณะเดียวกันนักเรียนนักศึกษาที่ได้รับการเสริมสร้างวินัย ก็ย่อมจะซึมซับเขาไปในจิตใจที่ละเล็กละน้อยโดยไม่รู้ตัว กิจกรรมที่วิทยาลัยจัดให้ถือเป็นสิ่งเฝ้าในการกระตุ้นให้นักเรียนนักศึกษาเกิดการรับรู้ และตอบสนองต่อการรับรู้ เกิดความตระหนักและเห็นคุณค่าของการมีวินัยจนติดเป็นนิสัยทำให้รู้จักควบคุมและกำกับดูแลตนเองให้อยู่ในครรลองของสังคม รับผิดชอบต่อหน้าที่และความรับผิดชอบในฐานะนักเรียนนักศึกษา และในฐานะพลเมืองดี และมีเหตุผลว่าทำไมควรปฏิบัติ ไม่ควรปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพรรณ จันทาพูน (2555, หน้า 117-120) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาโครงการส่งเสริมวินัย คุณธรรม จริยธรรมนักเรียนโรงเรียนวัดถ้ำปลาวิทยาคม อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการดำเนินงานตามความคิดเห็นของคณะกรรมการนักเรียนในภาพรวมมีความพึงพอใจมาก ครองทรัพย์ เชิดชู (2556, หน้า 68) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การประเมินโครงการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมของนักเรียนตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โรงเรียนบ้านพะไล ตำบลห้วยทะเล อำเภอเมืองจังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่า ด้านความพึงพอใจของครูที่มีต่อโครงการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด นฤมล วิทยาวุฒิรัตน์ (2561, หน้า 97-98) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การประเมินโครงการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมในโรงเรียนคลองเมืองพิทยาคม ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของผู้บริหาร ครูผู้สอน คณะกรรมการสถานศึกษา นักเรียน และผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อโครงการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมในโรงเรียน โรงเรียนคลองเมืองพิทยาคม ในภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และงานวิจัยของ ยุพิน รอดประพันธ์ (2561, หน้า 105-107) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การประเมินโครงการโรงเรียนคุณธรรมโดยประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมินชิป (CIPP Model) โรงเรียนวัดห้วยธารทหาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ผลการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับผลผลิตจากการดำเนินโครงการ ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากโครงการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

จากผลการประเมินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพ นครสวรรค์ ผู้รายงานมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 โครงการควรทำขึ้นโดยมีหลักการและเหตุผลที่สอดคล้องกับสภาพปัญหาของนักเรียนนักศึกษาที่เกิดขึ้นจริงเป็นปัจจุบัน และกำหนดวัตถุประสงค์จัดทำขึ้นโครงการเพื่อต้องการแก้ไข ปัญหาที่ชัดเจนสอดคล้อง

1.2 ควรจัดกิจกรรมของโครงการที่หลากหลาย ต่อเนื่อง และมีความสม่ำเสมอ เพื่อช่วยให้นักเรียนนักศึกษามีการพัฒนาพฤติกรรมด้านวินัยให้ดีขึ้น

1.3 ควรมีแผนการดำเนินงานโครงการอย่างชัดเจน มีระยะเวลาในการดำเนินโครงการที่เหมาะสม

1.4 ผู้บริหารและครูผู้รับผิดชอบมีความพร้อม ความรู้ความเข้าใจ และมีความสามารถในการดำเนินโครงการ

1.5 ควรมีอาคารสถานที่ในการปฏิบัติกิจกรรมของโครงการอย่างเหมาะสมและเพียงพอ

1.6 ควรจัดหาวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในโครงการให้เพียงพอ เพื่อเอื้ออำนวยความสะดวกกิจกรรมของโครงการได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.7 ควรดำเนินงานของโครงการเป็นไปตามแผนปฏิบัติการที่กำหนดไว้

1.8 ควรการวางแผนดำเนินงานมีความชัดเจน และให้บุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการวางแผนการดำเนินงานครบทุกกิจกรรม เป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนด

1.9 ควรมีการนิเทศ ติดตามผลการดำเนินงาน และมีการประเมินผล สรุปผลการดำเนินงานโดยนำผลการประเมินมาปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

1.10 ควรมีรูปแบบการจัดกิจกรรมโครงการที่กระตุ้นความสนใจเพื่อช่วยให้นักเรียน นักศึกษามีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้น

1.11 ครูผู้จัดกิจกรรมของโครงการควรแสดงออกด้านเจตคติที่ดีกับนักศึกษา ให้คำแนะนำชี้แจงถึงการประพฤติปฏิบัติที่ถูกต้อง เปิดโอกาสให้นักเรียนนักศึกษาซักถามปัญหา ฝึกให้ รู้จักบังคับตนเองอย่างมีเหตุผลใช้วิธีจูงใจให้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติมากกว่าการบังคับ จะช่วยให้นักเรียนนักศึกษามีความรู้สึกที่ดีกับการมีวินัย

1.12 กิจกรรมในโครงการควรส่งเสริมให้นำความรู้ และความคิดตระหนักในคุณค่าของการมีวินัยไปใช้ในการเรียน การดำเนินชีวิต และการอยู่ร่วมกันในสังคม

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา

2.2 ควรจัดทำโครงการและประเมินโครงการเสริมสร้างวินัยด้านความรับผิดชอบใน หัวข้ออื่น ๆ เช่น การปฏิบัติตามกฎระเบียบของวิทยาลัย การเคารพสิทธิผู้อื่น การเข้าแถว ฯลฯ และนอกจากนี้ยังมีวินัยด้านอื่น ๆ ด้วย เช่นวินัยส่วนตัว วินัยในหน้าที่ วินัยทางสังคม ซึ่งการเลือกวินัย ประเภทต่าง ๆ มาใช้ควรให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนนักศึกษา สิ่งแวดล้อม และสถานการณ์ ให้เกิดความสัมพันธ์สอดคล้องกันตามลำดับความสำคัญ

2.3 ควรวิจัยการประเมินโครงการเสริมสร้างวินัยโดยใช้รูปแบบการประเมินอื่น ๆ เช่น รูปแบบการประเมินของ สเต็ก (Stake) รูปแบบการประเมินของ สคริฟเวน (Scriven)

บรรณานุกรม

- กรรณิกา พิริยะจิตรา. (2547). **กิจการนักศึกษาของกิจการนักศึกษา**. กรุงเทพฯ : สำนักงานอธิการบดี
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545ก). **การสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพของเด็กไทยด้าน
ความรับผิดชอบและวินัยในตนเอง**. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2545ข). **กรอบความคิดเพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมที่เน้นความมีวินัย
และความเป็นประชาธิปไตย**. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2561). **รายงานผลการสังเคราะห์ ผลการวิจัยและพัฒนาารูปแบบ กลไกการ
เสริมสร้างวินัยในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน**. กรุงเทพฯ : พริกหวานกราฟฟิค.
- กาญจนา ศรีภาพสินธุ์. (2544). **การบริหารกิจการนักเรียน**. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2542). การฝึกวินัยเด็ก. **วารสารการศึกษาปฐมวัย**, 3(2), 60-65.
- คณะกรรมการอนุกรรมการพัฒนานิสิตนอกชั้นเรียน. (2552). **หลักสูตรพัฒนานิสิต (นอกชั้นเรียน)**.
สงขลา: ฝ่ายกิจการนิสิต มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- ครองทรัพย์ เชิดชู. (2556). **การประเมินโครงการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนักเรียนตาม
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ โรงเรียนบ้านพะไล ตำบลห้วยทะเล อำเภอเมือง จังหวัด
นครราชสีมา**. นครราชสีมา : โรงเรียนบ้านพะไล.
- เครือข่ายสถาบันอุดมศึกษาเขตภาคกลาง. (2551). **การจัดกิจกรรมนิสิต/นักศึกษา เพื่อพัฒนา
คุณธรรมจริยธรรมสำหรับบัณฑิตอุดมคติไทย**. กรุงเทพฯ: โครงการฯ.
- จำเนียร สุขหลาย, และคณะ. (2544). **บทความทางการประเมินโครงการ แบบจำลอง CIPP**
- จิตรา วสุวานิช. (2545). **จิตวิทยาพัฒนาการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ : ครูสภาลาดพร้าว.
- ฉันทนา ภาคบังกช, และคณะ. (2543). **วินัยในตนเอง: วิจัยเพื่อการเตรียมสู่การทำงานและสังคม**.
วารสารพฤติกรรมศาสตร์, 6(1), 11-19.
- เชาว์ มณีวงศ์. (ม.ป.ป.). **การบริหารงานกิจการนักเรียน**. กรุงเทพฯ : บุรพาศาสน์.
- เชาว์ อินโย. (2553). **การประเมินโครงการ**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงเดือน พันธมนาวิน. (2545). **ลักษณะการวิจัยทางจิตพฤติกรรมศาสตร์ที่สามารถขึ้นำการพัฒนา
บุคคลอย่างครบวงจร**. **วารสารวิจัยการวิจัย**, 15(2), 130-165.
- ดำรง ประเสริฐกุล. (2545). **การบริหารกิจการนักเรียน**. พิษณุโลก : คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏ
พิบูลสงคราม.
- ทองหล่อ ห่อทอง. (2554). **การประเมินโครงการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม โรงเรียนบ้าน
แม่ระมาดราษฎร์บำรุง ปีการศึกษา 2554**. ตาก : โรงเรียนบ้านแม่ระมาดราษฎร์บำรุง.
- ทิตนา แคมมณี, และคณะ. (2546). **การพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมและค่านิยม : จากทฤษฎีสู่
การปฏิบัติ**. กรุงเทพฯ : เสริมสิน พรี่เพรส ชีสเท็ม.
- ธีรศักดิ์ อุ่นอารมณ์เลิศ. (2556). **การประเมินโครงการ (พิมพ์ครั้งที่ 2)**. นครปฐม :
ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- นงลักษณ์ ใจฉลาด. (2555). **หลักการบริหารกิจการและกิจกรรมนักเรียนนักศึกษา**. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- นฤมล วิทญาน์รัตน์. (2561). การประเมินโครงการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมในโรงเรียนคลองเมืองพิทยาคม. **วารสารเทคโนโลยีการศึกษาและการสื่อสาร คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม**, 2(4), 97-98.
- บรรเทา กิตติศักดิ์. (ม.ป.ป.). **โรงเรียนชุมชน**. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). **การวิจัยเบื้องต้น** (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ. (2547). **ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์** (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ : จามจรีโปรดักท์.
- บุญธรรม พูนทรัพย์. (2542). **สังคมศึกษา**. กรุงเทพฯ : วัฒนาวิชาการ.
- บุญมี แผ่นแก้ว. (2545). **จริยธรรมกับชีวิต**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- พนัส หันนาคินทร์, และคณะ. (2546). **สร้างเสริมลักษณะนิสัย 6**. กรุงเทพฯ : แม็ค
- พรชัย ภาพันธ์. (2546). เมื่อจริยธรรมเด็กหายไป ครูไทยต้องกอบกู้. **วารสารวิชาการ**, 6(1), 72-73.
- พรประสิทธิ์ ศรีบุญไทย. (2562). การประเมินโครงการส่งเสริมวินัยนักเรียนโรงเรียนบ้านโพหนองสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2. หนองคาย : โรงเรียนบ้านโพหนอง.
- พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตฺโต). (2542). **ทศวรรษธรรมทัศน์พระธรรมปิฎก : หมดวิททยาาสตร์และเทคโนโลยี**. กรุงเทพฯ : ธรรมสภา.
- พระสมชาย ฐานวุฑโฒ. (2545). “มงคลชีวิต” ฉบับทางก้าวหน้า. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ..
- พิชิต ฤทธิ์จัญญู . (2555). **เทคนิคการประเมินโครงการ**. กรุงเทพฯ : แฮาส์ ออฟ เคอร์มส์.
- _____. (2549). **ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์** (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : แฮาส์ ออฟ เคอร์มส์.
- พิภพ ชวงเงิน. (2545). **จริยธรรมวิชาชีพ**. กรุงเทพฯ : รวมสาส์น.
- พิสณ พองศรี. (2553). **เทคนิควิธีการประเมินโครงการ** (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ : พรอพเบอร์ตี้พริ้นต์.
- ภิญโญ สาร. (2543). **การบริหารการศึกษา**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2547). **โรงเรียนวิถีพุทธ**. กรุงเทพฯ : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- มาลี จุฑารพ. (2548). **จิตวิทยาการเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ : อักษราพิพัฒน์.
- มาลี จุฑา. (2542). **จิตวิทยาการเรียนการสอน** (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : หจก. ทิพย์วิสุทธิ.
- มิตร ทองกาบ. (2559). การสร้างและพัฒนารูปแบบการบริหารงานกิจการนักศึกษาสำหรับการศึกษาในระดับอุดมศึกษาของเอกชน. **วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา**, 212.
- ยุพิน รอดประพันธ์. (2561). การประเมินโครงการโรงเรียนคุณธรรมโดยประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมินชิป (CIPP Model) โรงเรียนวัดห้วยธารทหาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3. นครสวรรค์ : โรงเรียนวัดห้วยธารทหาร.

- เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี. (2551). **การประเมินโครงการ : แนวคิดและการปฏิบัติ** (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2549). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542**. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊คส์.
- รุจิร ภู่อาระ, และคณะ. (ม.ป.ป.) **แบบเรียนแนวหน้า ชุดพัฒนากระบวนการหลักสูตรใหม่กลุ่มเสริมสร้างลักษณะนิสัย**. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2545). **งานบุคลากรนิสิต นักศึกษา**. กรุงเทพฯ : ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2545). **รูปแบบการเรียนการสอนที่ใช้วินัยในตนเองเป็นแกน**. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- วินัย พัฒนรัฐ, และคณะ. (ม.ป.ป.). **แบบเรียนมาตรฐาน ฉบับพิเศษเน้นกระบวนการกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย 6**. กรุงเทพฯ : ประสานมิตร.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2558). **ทฤษฎีการประเมิน** (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศุภชัย ยาวะประภา. (2547). **การวางนโยบาย โครงการ และการบริหารโครงการ**. (พิมพ์ครั้งที่ 14). นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สมคิด พรหมจ้อย. (2550). **เทคนิคการประเมินโครงการ**. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- _____. (2552). **การเขียนรายงานการประเมินโครงการ**. นนทบุรี : จตุพรดีไซด์.
- สมเดช มุ่งเมือง. (2545). **การพัฒนาจริยธรรมของเยาวชน**. *ครูปริทัศน์*, 25,(5), 50-57
- สมพงษ์ มั่นระวัง. (2545). **งานด้านกิจกรรมนักเรียน**. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร
- สมพิศ ไห้งาม. (2549). **การจัดการและการบริหารงานกิจการนักเรียน**. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สมศักดิ์ คงเที่ยง. (2545). **การบริหารกิจการนักเรียน**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, และคณะ. (2544). **รวมบทความทางการประเมินโครงการชุดรวมบทความเล่มที่ 4** (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2549). **การวิจัยประเมินโครงการด้านการศึกษา ในเอกสารตำราโครงการจัดทำตำราเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษา**. กรุงเทพฯ : สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน).
- สร้อยเพชร ชารินทร์. (2556). **การประเมินโครงการพัฒนาวินัยเด็กและเยาวชนโรงเรียนบ้านโคกสำโรง อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สาโรช บัวศรี. (2549). **การศึกษาและจริยธรรม**. กรุงเทพฯ : กริดส์ดีไซน์แอนด์คอมมูนิเคชั่น.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). **มาตรฐานการ ปฏิบัติงานโรงเรียนมัธยมศึกษา พ.ศ.2552**. กรุงเทพฯ : สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.

- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2550). **ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษาพ.ศ. 2549**. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.
- _____. (2551). **พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551**. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2554). **ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาว่าด้วยการบริหารสถานศึกษาพ.ศ. 2552**. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.
- _____. (2557). **คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้สำเร็จการศึกษาตามระดับคุณวุฒิอาชีวศึกษา**. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา.
- _____. (2562). **ประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่อง กรอบคุณวุฒิ อาชีวศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2562**. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2546). **การพัฒนากาการบริหารสถาบันการศึกษา**. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2560). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่สิบสอง พ.ศ. 2560-2564**. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ . (2549). **คู่มือการดำเนินการเสริมสร้างวินัยทั่วประเทศ**. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.
- สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ. (2562). **หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติการจัดการอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เรื่องที่ 1 การจัดการอาชีวศึกษา**. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2553). **แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ระดับมัธยมศึกษา**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำเนา ขจรศิลป์. (2552). **มิติใหม่ของกิจการนักศึกษา 2: การพัฒนานักศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2)**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.
- สุจิตรา จุมสีมา. (2546). **ความรับผิดชอบต่อตนเอง**. กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก.
- สุชา จันทรเฒ. (2548). **จิตวิทยาการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- สุดา เอ่งฉ้วน. (2563). **ประเมินโครงการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ด้านวินัยและความซื่อสัตย์ของนักเรียน โรงเรียนบ้านตาขุนวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
- สุพรรณ จันทาพูน. (2555). **การศึกษาโครงการส่งเสริมวินัย คุณธรรม จริยธรรมนักเรียนโรงเรียนวัดถ้ำปลาวิทยาคม อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- สุพักตร์ พิบูลย์. (2557). **แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับการประเมิน ในประมวลสาระชุดวิชาวิธีวิทยาทางการประเมินการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2)**. นนทบุรี : สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- สุรตนา มีข้า, และ วุฒิชัย อารักษ์โพชนงค์. (2555) แนวทางการพัฒนางานกิจการนักศึกษา คณะ
สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์. วารสารการประชุมวิชาการแห่งชาติ มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน, 9, 1065.
- สุรางค์ โค้วตระกูล. (2552). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิทย์ มูลคำ, และสุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2550). การพัฒนาผลงานทางวิชาการสู่การเลื่อน
วิทยฐานะ. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- เสริมวิทย์ ศุภเมธี. (2543). การบริหารกิจการนักเรียน. กรุงเทพฯ : คณะวิชาครุศาสตร์ สถาบัน
ราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- อมรา เล็กเริงสินธุ์. (2545). หลักสูตรและการจัดการมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏ
สวนดุสิต.
- อรัญญา สมภาร. (2555). การประเมินโครงการพัฒนานิยด้านการรักษาความสะอาดของนักเรียน
โรงเรียนสามัคคีวิทยาการ อำเภอศรีธาตุ จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- อำนาจ จันทรมหา. (2553). การจัดการเรียนการสอนเน้นคุณธรรมจริยธรรม. กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพานิช.
- อินทรา บุญยาทร. (2542). หลักสูตรอุตสาหกรรมศึกษาและการจัดการมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ :
คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- อุทุมพร จามรมาน, และคณะ. (2553). การควบคุมการวัดประเมินและการจัดการความรู้.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เอกวิทย์ ณ ถลาง. (2546). แนวคิดและทฤษฎีในการพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมที่เน้นความมีวินัย
และความเป็นประชาธิปไตย. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- Anderson, S. B., & Ball, S. (1978). *The Profession and Practice of Program
Evaluation*. San Francisco, California : Jossey Bass.
- Balderson, Daniel Wesley. (2015). The effect of a personal accountability and personal
responsibility model on urban elementary student positive social and off-
task behaviors. *Master abstracts international*, 42(03), 746.
- Cattell, R. (1963). Theory of Fluid and Crystallized Intelligence : A Critical
Experiment. *Journal of Educational Psychology*, 54, 1-22.
- Clifford, K. Madsen, & Charles, H. Madsen. (1981). *Teaching/ discipline: A positive
approach for education development*. New York : Allyn & Bacon.
- Dickinson, Charles L. (1987). *Self – Instruction in Language Learning*. Cambridge :
Cambridge University Press.
- Dzivhani, M. D. (2017). The role of discipline in school and classroom management:
a case study. *Masters Abstracts International*, 40(4), 842.
- Flippo, Edwin B. (1966). *Management a Behavioral Approach*. Boston, Mass : Allyn
and Bacon.

- Frederick, Robert W. (1959). **The Third Curriculum Student Activities in American Education**. New York : Appleton Country Craft.
- Funk, & Wagnalls. (1961). **New Standard Dictionary of The English Language**. New York : McGraw – Hill Book Company.
- Good, Carter V. (1973). **Dictionary of Education** (3rd ed.). New York : McGraw Hill.
- Gorrison, K. A. (1959). student disciplinarian practices in two Georgia high school. **The Journal of Educational Research**, 53(2), 153-156.
- Gove, Harry. (1965). **Development Behavior : A Humanistic Approach**. London : Macmillan.
- Grandmont, R. P. (2016). The implementation and utilization of democratic discipline as an approach to classroom management : A case study. **Dissertation Abstracts International**, 63(1), 37.
- Jonkey, Andrew. (2014). Family Structure and Discipline Problems at the Middle school Level. **Dissertation Abstracts International**, 63(2), 480-A.
- Lawrence, E. (1973). **Transformational Leadership: Industrial, Military, and Educational Impact**. Mahwah, New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates.
- Lawshe, C.H. (1966). **Principles of Personal Testing**. New York : McGraw – Hill Book.
- Lester, D. Crow, & Alice, Crow. (1962). **Child development and adjustment : a study of child psychology**. New York : Macmillan Company.
- Barr, M. J. , & Keating. L. A. (1985). **Developing Effective Student Services Programs: Systematic Approaches for Practitioners** (4th ed.). Englewood. Cliffs, NJ : Prentice-Hall.
- Martinson, T. (2017). **High school principals and students: Negotiating deviant behavior through politeness in paper presented at the annual meeting of the speech communication association** (7th ed.). Atlanta : Harper Brothers.
- McMullen, R. C., (2015). A Comparison of contingency management system in an urban junior high/ Middle school with an emphasis on development needs to young adolescent. **Dissertation Abstract International**, 46(7), 616-A
- Scriven, M.S. (1967). The Methodology of Evaluation. In **Perspectives of Curriculum Evaluation**. Chicago : Rand McNally.
- Stake, R.E. (1967). The Countenance of Educational Evaluation. **Teachers College Record**. 68, 523-540.
- Stufflebeam, D. L., et al. (1990). **Educational evaluation and decision-Making**, Illinois : Peacock.
- Suchman, E. A. (1990). **Evaluative research: Principles and practice in public service and social action programs**. New York: Russell Sage Foundation.

- Worthen B.R., & Sanders J.R. (1973). **Education Evaluation : Theory and Practice.**
Ohio : Wad worth.
- Zentner, Suzanme Mary. (2016). The Relationship Between Student Discipline and Student Achievement : A Multi-linear Approach. **Dissertation Abstracts International, 62 (07), 2312-A.**

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ



ที่ ศธ ๐๖๓๒.๓/๒๕๓๖

สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ ๔
วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์
อ.เมือง จ.นครสวรรค์ ๖๐๐๐๐

๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน นายรังสันต์ นุสดี

ด้วยนายอุกฤษฏ์ ไบมาก รองผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ กำลังทำวิจัย เรื่องการประเมินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของผลงานทางวิชาการเพื่อให้การวิจัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุตามวัตถุประสงค์ วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ พิจารณาเห็นแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อผู้วิจัยจะได้ดำเนินการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาววารี ชีวะเจริญ)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์



ที่ ศธ ๐๖๓๒.๓/๕๗๒

สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ ๔
วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์
อ.เมือง จ.นครสวรรค์ ๖๐๐๐๐

๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน นายแทน ไมราราย

ด้วยนายอุกฤษฏ์ ไบมาก รองผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ กำลังทำวิจัย เรื่องการประเมินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของผลงานทางวิชาการเพื่อให้การวิจัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุตามวัตถุประสงค์ วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ พิจารณาเห็นแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อผู้วิจัยจะได้ดำเนินการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ


(นางสาววารี ชิวะเจริญ)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์



ที่ ศธ ๐๖๓๒.๓ / ๔๕๓๖

สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ ๔
วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์
อ.เมือง จ.นครสวรรค์ ๖๐๐๐๐

๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน นายทรงวุฒิ เรือนไทย

ด้วยนายอุกฤษฏ์ ไบมาก รองผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ กำลังทำวิจัย เรื่องการประเมินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของผลงานทางวิชาการเพื่อให้การวิจัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุตามวัตถุประสงค์ วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ พิจารณาเห็นแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อให้ผู้วิจัยจะได้ดำเนินการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาววาริ ชีวะเจริญ)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์

ที่ ศธ ๐๖๓๒.๓/๐๕๗๖



สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ ๔
วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์
อ.เมือง จ.นครสวรรค์ ๖๐๐๐๐

๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน นางกุสุมา ชันกลีกรรม

ด้วยนายอุกฤษฏ์ ไบมาก รองผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ กำลังทำวิจัย เรื่องการประเมินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของผลงานทางวิชาการเพื่อให้การวิจัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุตามวัตถุประสงค์ วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ พิจารณาเห็นแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขออนุญาตจากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อให้ผู้วิจัยจะได้ดำเนินการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาววารี ชีวะเจริญ)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์



ที่ ศธ ๐๖๓๒.๓/ว๕๗๗

สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ ๔
วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์
อ.เมือง จ.นครสวรรค์ ๖๐๐๐๐

๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน นางศิวรักษ์ บุญประเสริฐ

ด้วยนายอุกฤษฏ์ ไบมาก รองผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ กำลังทำวิจัย เรื่องการประเมินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของผลงานทางวิชาการเพื่อให้การวิจัยเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุตามวัตถุประสงค์ วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ พิจารณาเห็นแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อผู้วิจัยจะได้ดำเนินการต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาววารี ชีวะเจริญ)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง การประเมินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา
วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์

ฉบับที่ 1

(สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ครู และคณะกรรมการสถานศึกษา)

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครู และคณะกรรมการสถานศึกษา เพื่อประเมินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ด้านบริบท (Context) ด้านการนำเข้า (Input) และด้านกระบวนการ (Process)
2. แบบสอบถามมี 2 ตอนดังนี้
 - ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 การประเมินความเหมาะสมด้านบริบทที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการ
 - ตอนที่ 3 การประเมินความเหมาะสมด้านปัจจัยนำเข้าที่ใช้ในการดำเนินงานตามโครงการ
 - ตอนที่ 4 การประเมินความเหมาะสมด้านกระบวนการดำเนินงานโครงการ
3. ข้อมูลที่ท่านตอบแบบสอบถามฉบับนี้ใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ทำการวิเคราะห์ในภาพรวม จะไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อผู้ตอบแบบสอบถาม โดยข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาและปรับปรุง โครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์

ขอขอบพระคุณอย่างสูงในกาสรให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามครั้งนี้

นายอุกฤษฏ์ ไบมาก
 (ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษา)
 วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง
2. อายุ ☐ 21 – 30 ปี ☐ 31 – 40 ปี
☐ 41 – 50 ปี ☐ 51 - 60 ปีขึ้นไป
☐ 61 ปีขึ้นไป
3. ตำแหน่ง ☐ ผู้บริหาร ☐ ครู ☐ คณะกรรมการสถานศึกษา
4. ระดับการศึกษา ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี ☐ ปริญญาตรี ☐ สูงกว่าปริญญาตรี
5. ประสบการณ์ในการทำงาน ☐ น้อยกว่า 5 ปี ☐ 5 - 10 ปี
☐ 11 – 15 ปี ☐ มากกว่า 15 ปี

ตอนที่ 2 การประเมินความเหมาะสมด้านบริบทที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาคำถามหรือข้อความอย่างละเอียด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในข้อที่ท่าน เห็นว่าตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาตอบดังนี้

- | | | |
|---|---------|--------------------|
| 5 | หมายถึง | เห็นด้วยมากที่สุด |
| 4 | หมายถึง | เห็นด้วยมาก |
| 3 | หมายถึง | เห็นด้วยปานกลาง |
| 2 | หมายถึง | เห็นด้วยน้อย |
| 1 | หมายถึง | เห็นด้วยน้อยที่สุด |

รายการพิจารณา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านบริบท					
1. หลักการและเหตุผลของโครงการมีความสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน					
2. วัตถุประสงค์ของโครงการมีความสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ					
3. วัตถุประสงค์ของโครงการมีความสอดคล้องกับนโยบายของวิทยาลัย					
4. วัตถุประสงค์ของโครงการมีความชัดเจนสอดคล้องกับวิธีดำเนินการ					
5. โครงการมีความเหมาะสมและมีความจำเป็นในการแก้ปัญหา					
6. การจัดโครงการสอดคล้องกับความต้องการของครูและนักเรียนนักศึกษา					
7. การจัดโครงการมีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครองและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง					

รายการพิจารณา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
8. โครงการมีความสำคัญในการสนับสนุนการจัดการพัฒนาวิทย์					
9. กิจกรรมของโครงการช่วยให้นักเรียนมีการพัฒนาวิทย์นักเรียนนักศึกษาให้ดีขึ้นได้					
10. สภาวะแวดล้อมที่จัดกิจกรรมมีความเหมาะสมและเอื้อต่อการดำเนินโครงการ					

ตอนที่ 3 การประเมินความเหมาะสมด้านปัจจัยนำเข้าที่ใช้ในการดำเนินงานตามโครงการ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาคำถามหรือข้อความอย่างละเอียด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในข้อที่ท่าน เห็นว่าตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาตอบดังนี้

- | | | |
|---|---------|--------------------|
| 5 | หมายถึง | เห็นด้วยมากที่สุด |
| 4 | หมายถึง | เห็นด้วยมาก |
| 3 | หมายถึง | เห็นด้วยปานกลาง |
| 2 | หมายถึง | เห็นด้วยน้อย |
| 1 | หมายถึง | เห็นด้วยน้อยที่สุด |

รายการพิจารณา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีแผนการดำเนินงานโครงการอย่างชัดเจน					
2. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการมีความเหมาะสม					
3. ผู้บริหารและครูผู้รับผิดชอบมีความพร้อมในการดำเนินโครงการ					
4. ผู้บริหารและครูผู้รับผิดชอบมีความรู้ความเข้าใจและมีความสามารถในการดำเนินโครงการ					
5. บุคลากรในการดำเนินโครงการมีศักยภาพเหมาะสม					
6. บุคลากรในการดำเนินโครงการมีจำนวนเพียงพอ					
7. ความร่วมมือของบุคลากรในการดำเนินงาน					
8. งบประมาณในการดำเนินโครงการมีเพียงพอ					
9. มีวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในโครงการอย่างเพียงพอ					
10. มีอาคารสถานที่ในการปฏิบัติกิจกรรมของโครงการอย่างเหมาะสมและเพียงพอ					

ตอนที่ 4 การประเมินความเหมาะสมด้านกระบวนการดำเนินงานโครงการ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาคำถามหรือข้อความอย่างละเอียด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในข้อที่ท่าน เห็นว่าตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาตอบดังนี้

- | | | |
|---|---------|--------------------|
| 5 | หมายถึง | เห็นด้วยมากที่สุด |
| 4 | หมายถึง | เห็นด้วยมาก |
| 3 | หมายถึง | เห็นด้วยปานกลาง |
| 2 | หมายถึง | เห็นด้วยน้อย |
| 1 | หมายถึง | เห็นด้วยน้อยที่สุด |

รายการพิจารณา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการวางแผนการดำเนินโครงการสู่การปฏิบัติ					
2. มีการกำหนดบทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบแก่บุคลากรในการดำเนินโครงการ					
3. การจัดอบรมให้ความรู้ด้านการเสริมสร้างวินัยแก่คณะกรรมการดำเนินงาน					
4. มีการกำหนดขั้นตอนรายละเอียดและวิธีดำเนินโครงการอย่างชัดเจนและเหมาะสม					
5. รูปแบบการจัดกิจกรรมในโครงการช่วยให้นักเรียนนักศึกษาที่มีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม					
6. กิจกรรมในโครงการช่วยให้นักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ					
7. ดำเนินกิจกรรมโครงการตามแผนและขั้นตอนการดำเนินการที่กำหนดไว้ในโครงการ					
8. มีการนิเทศ กำกับ ติดตามและควบคุมการดำเนินงานตามโครงการ					

รายการพิจารณา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
9. มีการกำหนดหลักเกณฑ์และระยะเวลาในการประเมินผลโครงการตามความเหมาะสม					
10. การประชุมปรึกษาหารือนำปัญหาต่าง ๆ มาพิจารณาเพื่อหาทางแก้ไขปรับปรุง					
11. มีการประเมินผลการปฏิบัติงานตามโครงการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องด้วยวิธีการที่หลากหลายครบทุกกิจกรรม					
12. มีการนำผลการประเมินมาใช้ปรับปรุงพัฒนาโครงการอย่างต่อเนื่อง					

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง การประเมินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา
วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์

(สำหรับครู)

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นของครูเพื่อประเมินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ด้านผลผลิตของโครงการ
2. แบบสอบถามมี 2 ตอนดังนี้
 - ตอนที่ 1 การประเมินพฤติกรรมการณ์วินัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวมของนักเรียนนักศึกษา
 - ตอนที่ 2 การประเมินคุณค่าหรือประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินโครงการ
3. ข้อมูลที่ท่านตอบแบบสอบถามฉบับนี้ใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ทำการวิเคราะห์ในภาพรวม จะไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อผู้ตอบแบบสอบถาม โดยข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาและปรับปรุง โครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์

ขอขอบพระคุณอย่างสูงในการให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามครั้งนี้

นายอุกฤษฏ์ ไบมาก
 (ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษา)
 วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์

ตอนที่ 1 การประเมินพฤติกรรมการมีวินัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวมของนักเรียน นักศึกษา

คำชี้แจง โปรดพิจารณาคำถามหรือข้อความอย่างละเอียด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในข้อที่ท่าน เห็นว่าตรงกับ ความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาตอบดังนี้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

รายการพิจารณา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
วินัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง					
1. นักเรียนนักศึกษาตั้งใจเรียน ไม่เล่น และไม่พูดคุยขณะเรียน					
2. เมื่อนักเรียนนักศึกษามีปัญหาในการเรียนก็จะซักถามครูผู้สอน เพื่อคลายข้อปัญหานั้น ๆ					
3. นักเรียนนักศึกษามาเข้าเรียน เข้าร่วมกิจกรรมตรงเวลา					
4. นักเรียนนักศึกษาเข้าเรียนทุกครั้ง หากไม่มีเหตุจำเป็นต้องหยุดเรียน					
5. นักเรียนนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางวิทยาลัยจัดทุกครั้ง หากไม่มีเหตุจำเป็นต้องขาดกิจกรรม					
6. นักเรียนนักศึกษามีความเอาใจใส่และเพียรพยายามในการทำงานที่รับมอบหมาย					
7. นักเรียนนักศึกษารู้จักหน้าที่ของตนและทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย					

รายการพิจารณา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
8. นักเรียนนักศึกษาทำงานส่งครูตรงตามเวลากำหนด					
9. นักเรียนนักศึกษามีความอดทนที่จะทำงานให้เสร็จเรียบร้อยด้วยตนเอง					
10. นักเรียนนักศึกษาแต่งกายมาเรียนถูกต้องตามระเบียบ					
11. นักเรียนนักศึกษาแต่งกายเหมาะสมตามข้อตกลงของการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ					
12. นักเรียนนักศึกษาใส่เสื้อผ้าสะอาดเรียบร้อย ใส่รองเท้า ถูรองเท้าถูกต้องตามระเบียบ					
13. นักเรียนนักศึกษาชายใส่เสื้อเข้าในกางเกงเป็นระเบียบ					
14. นักเรียนนักศึกษาชาย-หญิงแต่งกายชุดพละเรียบร้อยนำเสื้อเข้าในกางเกง					
15. นักเรียนนักศึกษาทักทายครู-อาจารย์ด้วยการไหว้ หรือคำนับ และมีท่าทีที่สุภาพอ่อนน้อม					
16. นักเรียนนักศึกษาพูดจากับครู-อาจารย์ด้วยความสุภาพอ่อนน้อม					
วินัยด้านความรับผิดชอบต่อส่วนรวม					
17. นักเรียนนักศึกษาช่วยรักษาความสะอาดและทิ้งขยะลงถังขยะ					

รายการพิจารณา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
วินัยด้านความรับผิดชอบต่อส่วนรวม					
18. นักเรียนนักศึกษา ร่วมกันทำความสะอาดอาคารสถานที่ของวิทยาลัยด้วยความเต็มใจ					
19. เมื่อนักเรียนนักศึกษาใช้วัสดุอุปกรณ์ในการเรียนของวิทยาลัยเสร็จแล้วก็จะช่วยกันทำความสะอาดและเก็บเข้าที่อย่างเป็นระเบียบเรียบร้อยทุกครั้ง					
20. นักเรียนนักศึกษา ร่วมกันดูแลรักษาอาคารสถานที่ของวิทยาลัย และไม่ทำลายทรัพย์สินของวิทยาลัย					
21. เมื่อมีวัสดุอุปกรณ์ หรืออาคารสถานที่ของวิทยาลัยเกิดการชำรุด นักเรียนนักศึกษา ช่วยแจ้งเจ้าหน้าที่ให้ซ่อมแซม					
22. นักเรียนนักศึกษามีจิตใจอาสาสมัครใจเข้าร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ของทางวิทยาลัยด้วยความสมัครใจ					
23. นักเรียนนักศึกษา ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม สวนหย่อมของวิทยาลัย และช่วยกันดูแลรักษาให้สวยงาม					

ตอนที่ 2 การประเมินคุณค่าหรือประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียน
นักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์

คำชี้แจง โปรดพิจารณาคำถามหรือข้อความอย่างละเอียด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในข้อที่ท่าน
เห็นว่าตรงกับ ความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาตอบดังนี้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
- 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
- 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
- 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
- 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

รายการพิจารณา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. สามารถนำความรู้ที่ได้จากโครงการไปใช้ในการปฏิบัติงานที่รับผิดชอบ					
2. สามารถเลือกแนวทางและการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม					
3. สามารถนำหลักการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษาไปประยุกต์ใช้ในการทำงาน					
4. สามารถนำผลที่ได้รับจากการดำเนินโครงการมาปรับและประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานหรือทำกิจกรรมอื่น ๆ					
5. สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานร่วมกับผู้อื่น					
6. สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์สิ่งแวดล้อม และระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ					
7. สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาตนเองและครอบครัว					
8. สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติตนให้มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน					

รายการพิจารณา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
9. สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น					
10. สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการเวลา					

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง การประเมินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา
วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์

(สำหรับนักเรียนนักศึกษา)

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนนักศึกษา เพื่อประเมินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ด้านผลผลิตของโครงการ

2. แบบสอบถามมี 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การประเมินคุณค่าหรือประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์

3. ข้อมูลที่ท่านตอบแบบสอบถามฉบับนี้ใช้ในการศึกษาวิจัยเท่านั้น ทำการวิเคราะห์ในภาพรวม จะไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อผู้ตอบแบบสอบถาม โดยข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาและปรับปรุง โครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์

ขอขอบพระคุณอย่างสูงในการให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามครั้งนี้

นายอุกฤษฏ์ ไบมาก
 (ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษา)
 วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักเรียนนักศึกษา

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพของท่าน

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. อายุ ☐ 15 - 18 ปี

☐ 19 - 20 ปี

☐ มากกว่า 20 ปี

3. ระดับชั้นที่เรียน

☐ ปวช. ชั้นปี 1

☐ ปวช. ชั้นปี 2

☐ ปวช. ชั้นปี 3

☐ ปวส. ชั้นปี 1

☐ ปวส. ชั้นปี 2

ตอนที่ 2 การประเมินคุณค่าหรือประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียน
นักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์

คำชี้แจง โปรดพิจารณาคำถามหรือข้อความอย่างละเอียด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในข้อที่ท่าน
เห็นว่าตรงกับ ความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาตอบดังนี้

- 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด
- 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก
- 3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง
- 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
- 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

รายการพิจารณา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. นักเรียนนักศึกษามีความตั้งใจ เรียนให้ได้คะแนนที่สูงขึ้น					
2. นักเรียนนักศึกษาเห็น ความสำคัญของการเรียนเพื่อให้ ประสบความสำเร็จ					
3. นักเรียนนักศึกษามีความมุ่งมั่น ในการทำงานที่ได้มอบหมาย					
4. นักเรียนนักศึกษามีพยายามที่จะ ทำงานให้เสร็จเรียบร้อยและออกมา ดีที่สุด					
5. นักเรียนรู้จักบทบาทหน้าที่ของ การเป็นนักเรียนนักศึกษาที่ดี					
6. นักเรียนนักศึกษามาเข้าเรียน และร่วมกิจกรรมตรงเวลาทุกครั้ง					
7. นักเรียนนักศึกษาเห็น ความสำคัญของการตรงต่อเวลา					
8. นักเรียนนักศึกษามีความ ตระหนักต่อการแต่งกายที่ถูก ระเบียบและมีความเรียบร้อย เหมาะสม					
9. นักเรียนนักศึกษามีความ ตระหนักในการให้ความเคารพต่อ พ่อ แม่ และครู-อาจารย์					

รายการพิจารณา	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
10. นักเรียนนักศึกษาเห็น ความสำคัญต่อการพูดที่สุภาพกับ ผู้อื่น					
11. นักเรียนนักศึกษาชอบ ช่วยเหลืองานสาธารณะประโยชน์					
12. นักเรียนนักศึกษามีความสุขทุก ครั้งเมื่อได้เป็นส่วนหนึ่งของงาน บำเพ็ญประโยชน์					
13. นักเรียนนักศึกษามีความรักต่อ วิทยาลัย จึงช่วยกันดูแลรักษาความ สะอาดเรียบร้อยของวิทยาลัย					
14. นักเรียนนักศึกษามีความสุขเมื่อ ได้ทำประโยชน์ให้สถาบันการศึกษา และครู-อาจารย์					
15. นักเรียนนักศึกษาสามารถนำ ความรู้จากการเข้าร่วมกิจกรรมของ โครงการเสริมสร้างวินัยไปใช้พัฒนา ตนเองเพื่อการเรียนและการดำเนิน ชีวิตได้ทั้งในปัจจุบันและอนาคต					

ภาคผนวก ค

ผลการประเมินความสอดคล้องของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และคณะกรรมการวิทยาลัย เกี่ยวกับการดำเนินงานตามโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า และด้านกระบวนการ
2. แบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนเกี่ยวกับการดำเนินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ด้านผลผลิต
 - 2.1 พฤติกรรมการมีวินัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวมของนักเรียนนักศึกษา
 - 2.2 คุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์
3. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนนักศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์
 - 3.1 คุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์

**แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน
และคณะกรรมการวิทยาลัยเกี่ยวกับการดำเนินงานตามโครงการเสริมสร้างวินัย
นักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า
และด้านกระบวนการ**

รายการประเมิน	ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC
ด้านบริบท							
1. หลักการและเหตุผลของโครงการมีความสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงในปัจจุบัน	1	1	1	1	1	5	1.0
2. วัตถุประสงค์ของโครงการมีความสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ	1	1	1	1	1	5	1.0
3. วัตถุประสงค์ของโครงการมีความสอดคล้องกับนโยบายของวิทยาลัย	1	1	1	1	1	5	1.0
4. วัตถุประสงค์ของโครงการมีความชัดเจนสอดคล้องกับวิธีดำเนินการ	1	1	1	1	1	5	1.0
5. โครงการมีความเหมาะสมและมีความจำเป็นในการแก้ปัญหา	1	1	1	1	1	5	1.0
6. การจัดโครงการสอดคล้องกับความต้องการของครูและนักเรียนนักศึกษา	1	1	1	1	1	5	1.0
7. การจัดโครงการมีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครองและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	1	1	1	1	1	5	1.0
8. โครงการมีความสำคัญในการสนับสนุนการจัดการพัฒนาวินัย	1	1	1	1	1	5	1.0
9. กิจกรรมของโครงการช่วยให้นักเรียนมีการพัฒนาวินัยนักเรียนนักศึกษาให้ดีขึ้นได้	1	1	1	0	1	4	0.8
10. สภาวะแวดล้อมที่จัดกิจกรรมมีความเหมาะสมและเอื้อต่อการดำเนินโครงการ	1	1	1	1	1	1	1.0

รายการประเมิน	ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC
ด้านปัจจัยนำเข้า							
1. มีแผนการดำเนินงานโครงการอย่างชัดเจน	1	1	1	1	1	5	1.0
2. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการมีความเหมาะสม	1	1	1	1	1	5	1.0
3. ผู้บริหารและครูผู้รับผิดชอบมีความพร้อมในการดำเนินโครงการ	1	1	1	1	1	5	1.0
4. ผู้บริหารและครูผู้รับผิดชอบมีความรู้ความเข้าใจและมีความสามารถในการดำเนินโครงการ	1	1	1	1	1	5	1.0
5. บุคลากรในการดำเนินโครงการมีศักยภาพเหมาะสม	1	1	1	1	1	5	1.0
6. บุคลากรในการดำเนินโครงการมีจำนวนเพียงพอ	1	1	1	1	1	5	1.0
7. ความร่วมมือของบุคลากรในการดำเนินงาน	1	1	1	1	1	5	1.0
8. งบประมาณในการดำเนินโครงการมีเพียงพอ	1	1	1	1	1	5	1.0
9. มีวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในโครงการอย่างเพียงพอ	1	1	1	1	1	5	1.0
10. มีอาคารสถานที่ในการปฏิบัติกิจกรรมของโครงการอย่างเหมาะสมและเพียงพอ	1	1	1	1	1	5	1.0

รายการประเมิน	ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC
ด้านกระบวนการ							
1. มีการวางแผนการดำเนินโครงการสู่การปฏิบัติ	1	1	1	1	1	5	1.0
2. มีการกำหนดบทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบแก่บุคลากรในการดำเนินโครงการ	1	1	1	1	1	5	1.0
3. การจัดอบรมให้ความรู้ด้านการเสริมสร้างวินัยแก่คณะกรรมการดำเนินงาน	1	1	1	1	1	5	1.0
4. มีการกำหนดขั้นตอนรายละเอียดและวิธีดำเนินโครงการ อย่างชัดเจนและเหมาะสม	1	1	1	1	1	5	1.0
5. รูปแบบการจัดกิจกรรมในโครงการช่วยให้นักเรียนนักศึกษามีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม	1	1	1	1	0	4	0.8
6. กิจกรรมในโครงการช่วยให้นักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการ	1	1	1	1	1	5	1.0
7. ดำเนินกิจกรรมโครงการตามแผนและขั้นตอนการดำเนินการที่กำหนดไว้ในโครงการ	1	1	1	1	1	5	1.0
8. มีการนิเทศ กำกับ ติดตามและควบคุมการดำเนินงานตามโครงการ	1	1	1	1	1	5	1.0
9. มีการกำหนดหลักเกณฑ์และระยะเวลาในการประเมินผลโครงการตามความเหมาะสม	1	1	1	1	1	5	1.0
10. การประชุมปรึกษาหารือปัญหาต่าง ๆ มาพิจารณาเพื่อหาทางแก้ไขปรับปรุง	1	1	1	1	1	5	1.0
11. มีการประเมินผลการปฏิบัติงานตามโครงการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องด้วยวิธีการที่หลากหลายครบทุกกิจกรรม	1	1	1	1	1	5	1.0
12. มีการนำผลการประเมินมาใช้ปรับปรุงพัฒนาโครงการอย่างต่อเนื่อง	1	1	1	1	1	5	1.0

**แบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนเกี่ยวกับการดำเนินโครงการเสริมสร้างวินัย
นักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ด้านผลผลิต**

1. การประเมินพฤติกรรมการมีวินัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวมของนักเรียน
นักศึกษา

รายการประเมิน	ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC
วินัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง							
1. นักเรียนนักศึกษาดังใจเรียน ไม่เล่นและไม่พูดคุยขณะเรียน	1	1	1	1	1	5	1.0
2. เมื่อนักเรียนนักศึกษามีปัญหาในการเรียนก็จะซักถามครูผู้สอนเพื่อคลายข้อปัญหานั้น ๆ	1	1	1	1	1	5	1.0
3. นักเรียนนักศึกษามาเข้าเรียน เข้าร่วมกิจกรรมตรงเวลา	1	1	1	1	1	5	1.0
4. นักเรียนนักศึกษาเข้าเรียนทุกครั้ง หากไม่มีเหตุจำเป็นต้องหยุดเรียน	1	1	1	1	1	5	1.0
5. นักเรียนนักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางวิทยาลัยจัดทุกครั้ง หากไม่มีเหตุจำเป็นต้องขาดกิจกรรม	1	1	1	1	1	5	1.0
6. นักเรียนนักศึกษามีความเอาใจใส่และพยายามในการทำงานที่ได้รับมอบหมาย	1	1	1	1	1	5	1.0
7. นักเรียนนักศึกษารู้จักหน้าที่ของตนและทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	1	1	1	1	1	5	1.0
8. นักเรียนนักศึกษาทำงานส่งครูตรงตามเวลา กำหนด	1	1	1	1	1	5	1.0
9. นักเรียนนักศึกษามีความอดทนที่จะทำงานให้เสร็จเรียบร้อยด้วยตนเอง	1	1	1	1	1	5	1.0
10. นักเรียนนักศึกษาแต่งกายมาเรียนถูกต้องตามระเบียบ	1	1	1	1	1	5	1.0
11. นักเรียนนักศึกษาแต่งกายเหมาะสมตามข้อตกลงของการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ	1	1	1	1	1	5	1.0
12. นักเรียนนักศึกษาใส่เสื้อผ้าสะอาดเรียบร้อย ใส่รองเท้า ถูเท้า ถูกต้องตามระเบียบ	1	1	1	1	1	5	1.0

รายการประเมิน	ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC
13. นักเรียนนักศึกษาชายใส่เสื้อเข้าในทางเกงเป็นระเบียบ	1	1	1	1	1	5	1.0
14. นักเรียนนักศึกษาชาย-หญิงแต่งกายชุดพละเรียบร้อยนำเสื้อเขาในทางเกง	1	1	1	1	1	5	1.0
15. นักเรียนนักศึกษาทักทายครู-อาจารย์ด้วยการไหว้ หรือคำนับและมีท่าทีที่สุภาพอ่อนน้อม	1	1	1	1	1	5	1.0
16. นักเรียนนักศึกษาพูดจากับครู-อาจารย์ด้วยความสุภาพอ่อนน้อม	1	1	1	1	1	5	1.0
วินัยด้านความรับผิดชอบต่อส่วนรวม							
17. นักเรียนนักศึกษาช่วยรักษาความสะอาดและทิ้งขยะลงถังขยะ	1	1	1	1	1	5	1.0
18. นักเรียนนักศึกษาร่วมกันทำความสะอาดอาคารสถานที่ของวิทยาลัยด้วยความเต็มใจ	1	1	1	1	1	5	1.0
19. เมื่อนักเรียนนักศึกษาใช้วัสดุอุปกรณ์ในการเรียนของวิทยาลัยเสร็จแล้วก็จะช่วยกันทำความสะอาดและเก็บเข้าที่อย่างเป็นระเบียบเรียบร้อยทุกครั้ง	1	1	1	1	1	5	1.0
20. นักเรียนนักศึกษาร่วมกันดูแลรักษาอาคารสถานที่ของวิทยาลัยและไม่ทำลายทรัพย์สินของวิทยาลัย	1	1	1	1	1	5	1.0
21. เมื่อมีวัสดุอุปกรณ์ หรือ อาคารสถานที่ของวิทยาลัยเกิดการชำรุด นักเรียนนักศึกษาช่วยแจ้งเจ้าหน้าที่ให้ซ่อมแซม	1	1	1	1	1	5	1.0
22. นักเรียนนักศึกษามีจิตใจอาสา สมัครใจเข้าร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ของทางวิทยาลัยด้วยความสมัครใจ	1	1	1	1	1	5	1.0
23. นักเรียนนักศึกษาไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมสวนหย่อมของวิทยาลัยและช่วยกันดูแลรักษาให้สวยงาม	1	1	1	1	1	5	1.0

2. การประเมินคุณค่าหรือประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียน
นักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์

รายการประเมิน	ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC
1. สามารถนำความรู้ที่ได้จากโครงการไปใช้ในการปฏิบัติงานที่รับผิดชอบ	1	1	1	1	1	5	1.0
2. สามารถเลือกแนวทางและการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม	1	1	1	1	1	5	1.0
3. สามารถนำหลักการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษาไปประยุกต์ใช้ในการทำงาน	1	1	1	1	1	5	1.0
4. สามารถนำผลที่ได้รับจากการดำเนินโครงการมาปรับและประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานหรือทำกิจกรรมอื่น ๆ	1	1	1	1	1	5	1.0
5. สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการทำงานร่วมกับผู้อื่น	1	1	1	1	1	5	1.0
6. สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์สิ่งแวดล้อม และระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ	1	1	1	1	1	5	1.0
7. สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาตนเองและครอบครัว	1	1	1	1	1	5	1.0
8. สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติตนให้มีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน	1	1	1	1	1	5	1.0
9. สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น	1	1	1	1	1	5	1.0
10. สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการเวลา	1	1	1	1	1	5	1.0

**แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนนักศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินโครงการเสริมสร้าง
วินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ด้านผลผลิต**

คุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา
วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์

รายการประเมิน	ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC
1. นักเรียนนักศึกษามีความตั้งใจเรียนให้ได้คะแนนที่สูงขึ้น	1	1	1	1	1	5	1.0
2. นักเรียนนักศึกษาเห็นความสำคัญของการเรียนเพื่อให้ประสบความสำเร็จ	1	1	1	1	1	5	1.0
3. นักเรียนนักศึกษามีความมุ่งมั่นในการทำงานที่ได้มอบหมาย	1	1	1	1	1	5	1.0
4. นักเรียนนักศึกษามีพยายามที่จะทำงานให้เสร็จเรียบร้อยและออกมาดีที่สุด	1	1	1	1	1	5	1.0
5. นักเรียนรู้จักบทบาทหน้าที่ของการเป็นนักเรียนนักศึกษาที่ดี	1	1	1	1	1	5	1.0
6. นักเรียนนักศึกษามาเข้าเรียนและร่วมกิจกรรมตรงเวลาทุกครั้ง	1	1	1	1	1	5	1.0
7. นักเรียนนักศึกษาเห็นความสำคัญของการตรงต่อเวลา	1	1	1	1	1	5	1.0
8. นักเรียนนักศึกษามีความตระหนักต่อการแต่งกายที่ถูกระเบียบและมีความเรียบร้อยเหมาะสม	1	1	1	1	1	5	1.0
9. นักเรียนนักศึกษามีความตระหนักในการให้ความเคารพต่อพ่อ แม่ และครู-อาจารย์	1	1	1	1	1	5	1.0
10. นักเรียนนักศึกษาเห็นความสำคัญต่อการพูดที่สุภาพกับผู้อื่น	1	1	1	1	1	5	1.0
11. นักเรียนนักศึกษาชอบช่วยเหลืองานสาธารณะประโยชน์	1	1	1	1	1	5	1.0
12. นักเรียนนักศึกษามีความสุขทุกครั้งเมื่อได้เป็นส่วนหนึ่งของงานบำเพ็ญประโยชน์	1	1	1	1	1	5	1.0

รายการประเมิน	ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC
13. นักเรียนนักศึกษามีความรักต่อวิทยาลัย จึงช่วยกันดูแลรักษาความสะอาดเรียบร้อยของ วิทยาลัย	1	1	1	1	1	5	1.0
14. นักเรียนนักศึกษามีความสุขเมื่อได้ทำ ประโยชน์ให้สถาบันการศึกษาและครู-อาจารย์	1	1	1	1	1	5	1.0
15. นักเรียนนักศึกษาสามารถนำความรู้จาก การเข้าร่วมกิจกรรมของโครงการเสริมสร้าง วินัยไปใช้พัฒนาดตนเองเพื่อการเรียนและ การดำเนินชีวิตได้ทั้งในปัจจุบันและอนาคต	1	1	1	1	1	5	1.0

ภาคผนวก ง
ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ
ที่ใช้ในการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น
ของแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน และคณะกรรมการ
วิทยาลัยเกี่ยวกับการดำเนินงานตามโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา
วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า และด้านกระบวนการ

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.935	.935	32

Item Statistics

	Mean	Std. Deviation	N
ข้อ1	2.6333	1.40156	30
ข้อ2	2.9333	1.28475	30
ข้อ3	2.5333	1.47936	30
ข้อ4	2.8000	1.42393	30
ข้อ5	2.7667	1.40647	30
ข้อ6	2.6667	1.34762	30
ข้อ7	2.4333	1.35655	30
ข้อ8	2.6333	1.42595	30
ข้อ9	2.9333	1.36289	30
ข้อ10	2.7333	1.43679	30
ข้อ11	2.8333	1.36668	30
ข้อ12	3.1000	1.18467	30
ข้อ13	2.8667	1.47936	30
ข้อ14	3.0000	1.38962	30

	Mean	Std. Deviation	N
ข้อ15	2.9000	1.42272	30
ข้อ16	2.6667	1.34762	30
ข้อ17	2.8667	1.38298	30
ข้อ18	2.7000	1.39333	30
ข้อ19	2.9333	1.36289	30
ข้อ20	2.7333	1.43679	30
ข้อ21	2.9333	1.33735	30
ข้อ22	3.1000	1.18467	30
ข้อ23	3.1000	1.44676	30
ข้อ24	3.1000	1.34805	30
ข้อ25	3.0667	1.33735	30
ข้อ26	2.8000	1.27035	30
ข้อ27	2.8667	1.38298	30
ข้อ28	3.0667	1.28475	30
ข้อ29	3.0000	1.31306	30
ข้อ30	3.0667	1.41259	30
ข้อ31	3.0667	1.22990	30
ข้อ32	3.2000	1.12648	30

Summary Item Statistics

	Mean	Minimum	Maximum	Range	Maximum / Minimum	Variance	N of Items
Item Means	2.876	2.433	3.200	.767	1.315	.036	32
Inter-Item Correlations	.310	-.154	1.000	1.154	-6.487	.047	32

Scale Statistics

Mean	Variance	Std. Deviation	N of Items
92.0333	623.757	24.97514	32

**ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น
ของแบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนเกี่ยวกับการดำเนินโครงการเสริมสร้างวินัย
นักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ด้านผลผลิต**

1. พฤติกรรมการมีวินัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวมของนักเรียนนักศึกษา
2. คุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินโครงการ

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.800	.805	33

Item Statistics

	Mean	Std. Deviation	N
ข้อ1	3.2667	1.25762	30
ข้อ2	3.7333	1.04826	30
ข้อ3	3.2333	1.25075	30
ข้อ4	3.5667	1.00630	30
ข้อ5	3.6000	1.10172	30
ข้อ6	2.9333	1.33735	30
ข้อ7	3.1000	1.18467	30
ข้อ8	3.1000	1.44676	30
ข้อ9	3.1000	1.34805	30
ข้อ10	3.2667	1.22990	30
ข้อ11	3.2000	1.12648	30
ข้อ12	3.2333	1.33089	30
ข้อ13	3.7000	1.02217	30
ข้อ14	3.6667	1.12444	30
ข้อ15	3.7333	1.01483	30

	Mean	Std. Deviation	N
ข้อ16	3.5000	1.07479	30
ข้อ17	3.5667	.93526	30
ข้อ18	3.7000	1.11880	30
ข้อ19	3.7667	.93526	30
ข้อ20	3.6667	.95893	30
ข้อ21	3.5333	1.04166	30
ข้อ22	3.3667	1.15917	30
ข้อ23	3.5667	.89763	30
ข้อ24	3.5667	1.00630	30
ข้อ25	3.7667	1.04000	30
ข้อ26	3.7000	1.08755	30
ข้อ27	3.4667	.93710	30
ข้อ28	3.7667	.93526	30
ข้อ29	3.9000	.80301	30
ข้อ30	3.5333	1.10589	30
ข้อ31	3.5667	.93526	30
ข้อ32	3.8667	.89955	30
ข้อ33	3.8667	.73030	30

Summary Item Statistics

	Mean	Minimum	Maximum	Range	Maximum / Minimum	Variance	N of Items
Item Means	3.518	2.933	3.900	.967	1.330	.066	33
Inter-Item Correlations	.111	-.444	.919	1.363	-2.070	.045	33

Scale Statistics

Mean	Variance	Std. Deviation	N of Items
116.1000	173.403	13.16827	33

**ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น
ของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนนักศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินโครงการ
เสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ด้านผลผลิต**

คุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินโครงการ

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	Cronbach's Alpha Based on Standardized Items	N of Items
.916	.916	15

Item Statistics

	Mean	Std. Deviation	N
ข้อ1	2.6333	1.40156	30
ข้อ2	2.9333	1.28475	30
ข้อ3	2.5333	1.47936	30
ข้อ4	2.8000	1.42393	30
ข้อ5	2.7667	1.40647	30
ข้อ6	2.6667	1.34762	30
ข้อ7	2.4333	1.35655	30
ข้อ8	2.6333	1.42595	30
ข้อ9	2.9333	1.36289	30
ข้อ10	2.6333	1.40156	30
ข้อ11	2.9333	1.28475	30
ข้อ12	2.5333	1.47936	30

	Mean	Std. Deviation	N
ข้อ13	2.8000	1.42393	30
ข้อ14	2.7667	1.40647	30
ข้อ15	2.6667	1.34762	30

Summary Item Statistics

	Mean	Minimum	Maximum	Range	Maximum / Minimum	Variance	N of Items
Item Means	2.711	2.433	2.933	.500	1.205	.024	15
Inter-Item Correlations	.420	.111	1.000	.889	8.993	.036	15

Scale Statistics

Mean	Variance	Std. Deviation	N of Items
40.6667	199.333	14.11855	15

ภาคผนวก จ
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
การประเมินความเหมาะสมด้านบริบทที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการ

Descriptive Statistics

	N	Sum	Mean	Std. Deviation
ข้อ1	49	221.00	4.5102	.50508
ข้อ2	49	228.00	4.6531	.48093
ข้อ3	49	231.00	4.7143	.45644
ข้อ4	49	216.00	4.4082	.49659
ข้อ5	49	230.00	4.6939	.46566
ข้อ6	49	226.00	4.6122	.49229
ข้อ7	49	227.00	4.6327	.48708
ข้อ8	49	214.00	4.3673	.56620
ข้อ9	49	213.00	4.3469	.59690
ข้อ10	49	218.00	4.4490	.50254
Valid N (listwise)	49			

Total : Mean = 4.54 S.D. = 0.14

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
การประเมินความเหมาะสมด้านปัจจัยนำเข้าที่ใช้ในการดำเนินงานตามโครงการ

Descriptive Statistics

	N	Sum	Mean	Std. Deviation
ข้อ1	49	226.00	4.6122	.49229
ข้อ2	49	224.00	4.5714	.50000
ข้อ3	49	221.00	4.5102	.50508
ข้อ4	49	223.00	4.5510	.50254
ข้อ5	49	218.00	4.4490	.61445
ข้อ6	49	217.00	4.4286	.57735
ข้อ7	49	215.00	4.3878	.60609
ข้อ8	49	216.00	4.4082	.64286
ข้อ9	49	209.00	4.2653	.67006
ข้อ10	49	222.00	4.5306	.50423
Valid N (listwise)	49			

Total : Mean = 4.47 S.D. = 0.16

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
การประเมินความเหมาะสมด้านกระบวนการดำเนินงานโครงการ

Descriptive Statistics

	N	Sum	Mean	Std. Deviation
ข้อ1	49	228.00	4.6531	.48093
ข้อ2	49	225.00	4.5918	.49659
ข้อ3	49	222.00	4.5306	.71011
ข้อ4	49	223.00	4.5510	.50254
ข้อ5	49	212.00	4.3265	.47380
ข้อ6	49	216.00	4.4082	.49659
ข้อ7	49	226.00	4.6122	.49229
ข้อ8	49	225.00	4.5918	.49659
ข้อ9	49	222.00	4.5306	.50423
ข้อ10	49	214.00	4.3673	.48708
ข้อ11	49	214.00	4.3673	.48708
ข้อ12	49	216.00	4.4082	.49659
Valid N (listwise)	49			

Total : Mean = 4.49 S.D. = 0.15

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
การประเมินการดำเนินโครงการด้านผลผลิตของโครงการ

1. การประเมินพฤติกรรมการมีวินัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวมของ
 นักเรียนนักศึกษา โดยครูผู้สอน

วินัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง
Descriptive Statistics

	N	Sum	Mean	Std. Deviation
ข้อ1	30	121.00	4.0333	.71840
ข้อ2	30	119.00	3.9667	.76489
ข้อ3	30	137.00	4.5667	.50401
ข้อ4	30	136.00	4.5333	.50742
ข้อ5	30	135.00	4.5000	.50855
ข้อ6	30	122.00	4.0667	.69149
ข้อ7	30	121.00	4.0333	.71840
ข้อ8	30	140.00	4.6667	.47946
ข้อ9	30	122.00	4.0667	.73968
ข้อ10	30	139.00	4.6333	.49013
ข้อ11	30	126.00	4.2000	.66436
ข้อ12	30	129.00	4.3000	.59596
ข้อ13	30	125.00	4.1667	.69893
ข้อ14	30	124.00	4.1333	.57135
ข้อ15	30	137.00	4.5667	.50401
ข้อ16	30	136.00	4.5333	.50742
Valid N (listwise)	30			

Total : Mean = 4.31 S.D. = 0.13

วินัยด้านความรับผิดชอบต่อส่วนรวม

Descriptive Statistics

	N	Sum	Mean	Std. Deviation
ข้อ 1	30	137.00	4.5667	.50401
ข้อ 2	30	125.00	4.1667	.69893
ข้อ 3	30	139.00	4.6333	.49013
ข้อ 4	30	122.00	4.0667	.78492
ข้อ 5	30	118.00	3.9333	.78492
ข้อ 6	30	138.00	4.6000	.49827
ข้อ 7	30	129.00	4.3000	.74971
Valid N (listwise)	30			

Total : Mean = 4.32 S.D. = 0.25

วินัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเองและส่วนรวม

Descriptive Statistics

	N	Sum	Mean	Std. Deviation
วินัยด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง	30	129.3125	4.310417	.1318013
วินัยด้านความรับผิดชอบต่อส่วนรวม	30	129.7144	4.323813	.2542639
Valid N (listwise)	30			

Total : Mean = 4.32 S.D. = 0.12

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
การประเมินการดำเนินโครงการด้านผลผลิตของโครงการ

2. การประเมินคุณค่าหรือประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินโครงการ โดยครูผู้สอน

Descriptive Statistics

	N	Sum	Mean	Std. Deviation
ข้อ1	30	132.00	4.4000	.49827
ข้อ2	30	136.00	4.5333	.50742
ข้อ3	30	131.00	4.3667	.49013
ข้อ4	30	137.00	4.5667	.50401
ข้อ5	30	121.00	4.0333	.66868
ข้อ6	30	123.00	4.1000	.75886
ข้อ7	30	112.00	3.7333	.69149
ข้อ8	30	116.00	3.8667	.73030
ข้อ9	30	123.00	4.1000	.71197
ข้อ10	30	121.00	4.0333	.76489
Valid N (listwise)	30			

Total : Mean = 4.17 S.D. = 0.21

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล
การประเมินการดำเนินโครงการด้านผลผลิตของโครงการ

การประเมินคุณค่าหรือประโยชน์ที่ได้รับจากการดำเนินโครงการ โดยนักเรียนนักศึกษา

Descriptive Statistics

	N	Sum	Mean	Std. Deviation
ข้อ1	323	1311.00	4.0588	.79572
ข้อ2	323	1497.00	4.6347	.48227
ข้อ3	323	1368.00	4.2353	.78042
ข้อ4	323	1328.00	4.1115	.79593
ข้อ5	323	1258.00	3.8947	.80453
ข้อ6	323	1476.00	4.5697	.60839
ข้อ7	323	1469.00	4.5480	.56833
ข้อ8	323	1412.00	4.3715	.72963
ข้อ9	323	1492.00	4.6192	.52325
ข้อ10	323	1382.00	4.2786	.75371
ข้อ11	323	1291.00	3.9969	.79789
ข้อ12	323	1444.00	4.4706	.67904
ข้อ13	323	1405.00	4.3498	.71250
ข้อ14	323	1406.00	4.3529	.72610
ข้อ15	323	1434.00	4.4396	.72996
Valid N (listwise)	323			

Total : Mean = 4.33 S.D. = 0.19

ภาคผนวก จ
หนังสือเกี่ยวกับการเผยแพร่ผลงาน

เลขที่	0750	093
วันที่	21	มี.ค. 2555
เวลา	15:30	น.



ที่ ศธ ๐๖๒๒.๑๐/ ๒๓๕

วิทยาลัยเทคนิคเชิงคำ
๑๔๑ หมู่ ๑๐ ถนนเชิงคำ-ปง
ตำบลฝายกวาง อำเภอเชิงคำ
จังหวัดพะเยา ๕๖๑๑๐

๑๘ มีนาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์

อ้างถึง หนังสือวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ที่ ศธ ๐๖๒๒.๗/๑๒๐ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ได้ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานวิจัย เรื่อง “การประเมินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์” ของ นายอุกฤษฏ์ ไบมาก ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการ วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ เพื่อนำผลงานวิจัยมาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาองค์กรและเพื่อใช้ประกอบการขอเลื่อน วิทยฐานะรองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ ความละเอียดทราบแจ้งแล้ว นั้น

วิทยาลัยเทคนิคเชิงคำ ได้รับเอกสารเผยแพร่ผลงานฯ ดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว โดยจะนำไปใช้ประโยชน์ทางการศึกษา ใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ผู้อำนวยการ
รองผู้อำนวยการ
นายสมพงษ์
นางสาว

- ☐ ฝ่ายบริหารทรัพยากร
☐ ฝ่ายแผนงาน
☐ ฝ่ายพัฒนา
☐ ฝ่ายวิชาการ

ขอ.พรบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมพงษ์ พูลเพิ่ม)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคเชิงคำ

-นางสาว

-นางสาว/นาง, งานจัดซื้อ

รักษาการในตำแหน่ง ผอ.ว.ท.น.

21 มี.ค 2555

ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษา
โทร. ๐-๕๕๔๘-๕๕๓๐ ต่อ ๑๐๖
โทรสาร. ๐-๕๕๔๘-๓๖๐๖
<http://www.cktc.ac.th>
e-mail : sarabun@cktc.ac.th



วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์
เลขที่ 0774 / 091
วันที่ 23 ส.ค. 2565
เวลา 09:00 น.

ที่ ศธ ๐๖๓๓.๖/๑๖๘

วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา
๓๗๗ ถนนบ้านหม้อ แขวงวังบูรพาภิรมย์
เขตพระนคร กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๒๒ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ตอบรับเผยแพร่บทความวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์

อ้างถึง หนังสือวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ที่ ศธ ๐๖๓๒.๓ / ๑๒๐ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ได้ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่งานวิจัย เรื่อง "การประเมินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ของ นายอุกฤษฏ์ ไบมาก รองผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ เพื่อเป็นการเผยแพร่แก่ผู้ที่สนใจ และใช้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาองค์กร และเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินเพื่อเลื่อนวิทยฐานะรองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ ตามรายละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

บัดนี้ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา ได้รับเอกสารบทความวิจัยดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว และจะนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางจุริา พูเจริญ)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

- ☐ ผู้อำนวยการวิทยาลัยการ
☐ หัวหน้างาน
☐ ฝ่ายบริหารทรัพยากร
☐ ฝ่ายแผนงาน
☐ ฝ่ายพัฒนา
☐ ฝ่ายวิชาการ
☐ เรือน ผอ.ทราบ

วิทยาลัยอาชีวศึกษาเสาวภา

โทร. ๐๒ ๒๒๒ ๑๗๘๖, ๐๒ ๒๒๒ ๑๘๘๘

โทรสาร. ๐๒ ๒๒๕ ๔๗๘๑

สารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ : Bangkok ๐๘

e-mail : swbvc@swbvc.ac.th

- ทราม
 - มอม ฝ่ายแผนงาน,
 - 1/เรื่องรองผู้อำนวยการ

๐๙๐๗

รักษาการในตำแหน่ง ผอ.วท.นว.

23 ส.ค. 2565



ที่ ศธ ๐๖๓๖.๐๙/ ๓๑๐๓

วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์
เลขที่ 0784 / 099
วันที่ 24 มี.ค. 2565
เวลา 09:00 น.

วิทยาลัยเทคนิคบัวใหญ่
ตำบลหนองแจ้งใหญ่ อำเภอบัวใหญ่
จังหวัดนครราชสีมา ๓๐๑๒๐

๒ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ตอบรับเผยแพร่บทความวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์

อ้างถึง หนังสือวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ที่ ศธ ๐๖๓๖.๗/๑๒๐ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ได้ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่งานวิจัย เรื่อง “การประเมินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์” ของ นายอุกฤษฏ์ ไบมาก รองผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ เพื่อเป็นการเผยแพร่แก่ผู้สนใจและใช้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาองค์กร และเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินเพื่อเลื่อนวิทยฐานะรองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ ตามรายละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

บัดนี้ วิทยาลัยเทคนิคบัวใหญ่ ได้รับเอกสารบทความวิจัยดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว และจะนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

เรียน ผู้อำนวยการ
๑.เพื่อโปรดทราบ
๒.เห็นควร
แจ้ง มอบ

- ☐ ฝ่ายบริหารทรัพยากร
☐ ฝ่ายแผนงาน
☐ ฝ่ายพัฒนา
☐ ฝ่ายวิชาการ
☐ เรียน ผอ.ทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายอัมรินทร์ แสงเหลา)

รองผู้อำนวยการ ปฏิบัติราชการแทน
ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคบัวใหญ่

นางสาว
- ร้อยเอกหญิง, อาทิตย์
- ร้อยเอกหญิง

๐๙๙

วิภากร ๙๐.๐๐.๙๐.

๒๔ มี.ค. ๖๕

สถานศึกษารางวัลพระราชทาน ปีการศึกษา ๒๕๖๒

งานวิจัยพัฒนา นวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์

ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ

โทรศัพท์ ๐-๔๔๔๖-๑๔๔๖ โทรสาร ๐-๔๔๔๖-๑๗๗๒

<http://www.bic.ac.th>

E-mail Address : saraban@bic.ac.th

ที่ ศธ ๐๖๒๖.๓/๒๓๗



วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์
เลขที่ 0814 / 101
วันที่ 28 มี.ค. 2565
เวลา 09:30 น.

วิทยาลัยเทคนิคกาฬสินธุ์
ถนนอรุณเปศล อำเภอเมือง
จังหวัดกาฬสินธุ์ ๕๖๐๐๐

๒๒ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ตอบรับเผยแพร่บทความวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์

อ้างถึง หนังสือวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ที่ ศธ ๐๖๓๒.๓/๑๒๐ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ได้ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานวิจัย เรื่อง "การประเมินผลการเสริมสร้างวินัยของนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์" ของนายอุกฤษฏ์ ไบมาก รองผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ เพื่อเป็นการเผยแพร่แก่ผู้สนใจและใช้ประโยชน์ต่อการพัฒนาองค์กร และเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินเพื่อเลื่อนวิทยฐานะรองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

บัดนี้ วิทยาลัยเทคนิคกาฬสินธุ์ ได้รับเอกสารบทความวิจัยดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว และจะนำไปประโยชน์ต่อไป และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

เรียน ผู้อำนวยการ
เพื่อโปรดทราบ
เพื่อพิจารณา
แจ้ง มอบ

- ☐ ฝ่ายบริหารทรัพยากร
☐ ฝ่ายแผนงาน
☐ ฝ่ายพัฒนา
☐ ฝ่ายวิชาการ
☐ เรียน ผอ.ทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายอุกฤษฏ์ สุนทร)

รองผู้อำนวยการ รักษาการในตำแหน่ง
ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาฬสินธุ์

-ทราบ
- เรืองผ่อง (รองฯ) , ปานวิจิตร
- เรืองธนาอุกฤษฏ์

๐/๐๐๐

ฝ่ายวิชาการ

โทร. ๐-๔๓๘๑-๑๓๘๒

โทรสาร. ๐-๔๓๘๑-๑๓๐๗

รักษาการในตำแหน่ง ผอ.วท.นว.

28 มี.ค. 2565



ที่ ศธ ๐๖๓๓.๑๑/๔๗๓

วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์
เลขที่ ๐๙๐๐ / ๐๙๙
วันที่ 25 มี.ค. 2565
เวลา ๐๙:๐๐ น.

วิทยาลัยการอาชีพหนองกงศรี
๒๕ หมู่ ๒ ตำบลลำหนองแสน
อำเภอหนองกงศรี
จังหวัดกาฬสินธุ์ ๔๖๒๒๐

๒๒ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ตอบรับเผยแพร่บทความวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์

อ้างถึง หนังสือวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ที่ ศธ ๐๖๓๒.๓/๑๒๐ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ได้ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่งานวิจัย เรื่อง “การประเมินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์” ของ นาย อุกฤษฏ์ ไบมาก ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ เพื่อเป็นการเผยแพร่แก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง และใช้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาองค์กร และเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินเพื่อเลื่อนเป็นวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ ตามรายละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ในการนี้ วิทยาลัยการอาชีพหนองกงศรี ได้รับเอกสารบทความวิจัยดังกล่าวเป็นที่เรียบร้อยแล้ว และจะนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

เรียน ผู้อำนวยการ
ผู้อำนวยการ
รองผู้อำนวยการ
เจ้าพนักงาน

- ☐ ฝ่ายบริหารทรัพยากร
☐ ฝ่ายแผนงาน
☐ ฝ่ายพัฒนา
☐ ฝ่ายวิชาการ
☐ เรียน ผอ.ทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุรวัจน์ ปิตติจรัสเชาวกุล)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพหนองกงศรี

ททท
- หรือฝ่ายแผนงาน, งานวิจัย,
- หรือ รศ. อุกฤษฏ์

รักษาการในตำแหน่ง ผอ.ว.ก.น.

25 มี.ค. 2565

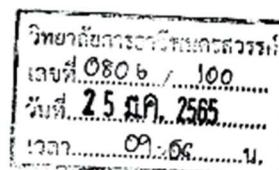
งานวิจัย พัฒนานวัตกรรม และสิ่งประดิษฐ์

ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ

โทรศัพท์ โทรสาร ๐ ๔๓๘๔ ๐๗๖๑

สารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ วิทยาลัยการอาชีพหนองกงศรี

E-mail address: nks@nks.ac.th



ที่ ศธ ๐๖๓๒.๑๒/๖๓๘

วิทยาลัยการอาชีพนิคมคำสร้อย
๑๑๙ หมู่ที่ ๑ ต.โชคชัย อ.นิคมคำสร้อย
จ. มุกดาหาร ๔๙๑๓๐

๒๒ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ตอบรับเผยแพร่บทความวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์

อ้างถึง หนังสือวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ที่ ศธ ๐๖๓๒.๓/๑๒๐ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ได้ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่งานวิจัย เรื่อง "การประเมินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์" ของนายอุกฤษฏ์ ไบมาก รองผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ เพื่อเป็นการเผยแพร่แก่ผู้สนใจและใช้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาองค์กร และเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินเพื่อเลื่อนวิทยฐานะรองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

ในการนี้ วิทยาลัยการอาชีพนิคมคำสร้อย ได้รับเอกสารบทความวิจัยดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว

เรียน ผู้อำนวยการ
๑.เพื่อโปรดทราบ
๒.เห็นควร
แจ้ง มอบ

- ☐ ฝ่ายบริหารทรัพยากร
☐ ฝ่ายแผนงาน
☐ ฝ่ายพัฒนา
☐ ฝ่ายวิชาการ
☐ เรียน ผอ.ทราบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายทศพล สุวรรณไตรย์)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพนิคมคำสร้อย

งานวิจัยนวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์

ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ

โทร. ๐-๔๒๖๖-๒๕๖๔

โทรสาร ๐๔๒-๖๖๒๕๒๒

สารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ : mukdahan02

- ทรายพ

- เรือผ่าน (แผนงาน), งานวิจัย,

- เครื่องมือการวิจัย

ณ

รักษาการในตำแหน่ง ผอ.ว.ก.น.

25 มี.ค 2565

เลขที่ 0799	096
วันที่ 23 มี.ค. 2565	
เวลา 14:00	น.



ที่ ศธ.๐๖๕๑.๐๘/๑๐๗

วิทยาลัยเทคนิคแม่วงก์

๑๐/๑ หมู่ ๑๐ ถนนเขาชนกัน - ลานสัก

อำเภอแม่วงก์ จังหวัดนครสวรรค์ ๖๐๑๕๐

๒๒ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ตอบรับเผยแพร่บทความวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์

อ้างถึง หนังสือวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ที่ ศธ. ๐๖๓๒.๓/๑๒๐ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ได้ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่งานวิจัย เรื่อง “การประเมินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์” ของนายอุกฤษฏ์ ไบมากร รองผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ เพื่อเป็นการเผยแพร่แก่ผู้สนใจและใช้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาองค์กร และเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินเพื่อเลื่อนวิทยฐานะรองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ ตามรายละเอียดแจ้งแล้วนั้น

บัดนี้ วิทยาลัยเทคนิคแม่วงก์ ได้รับเอกสารบทความวิจัยดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว และจะนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายปรีชา โคตจตุรพักตร์)

ครูชำนาญการ รักษาการแทน
ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคแม่วงก์

☒	ผู้อำนวยการ
☒	รองผู้อำนวยการ
☒	หัวหน้างาน
☐	ฝ่ายบริหารทรัพยากร
☐	ฝ่ายแผนงาน
☐	ฝ่ายโขนนา
☐	ฝ่ายวิชาการ
☐	ฝ่ายอื่น

งานวิจัย พัฒนา นวัตกรรม และสิ่งประดิษฐ์

ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ

โทร. ๐๘๖-๕๑๗-๕๗๓๔

สารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ : Nakhonsawanob

E-Mail. Nakhonsawanob@vec.mail.co.th

-ทราบ

- ผอ.ฝ่ายแผนงาน

- หัวหน้างาน

รักษาการในตำแหน่ง ผอ.วท.น.

23 มี.ค 2565



วิทยาลัยการอาชีวศึกษา
เลขที่ 0711 / 09
วันที่ 23 มี.ค. 2565
เวลา 09:00 น.

ที่ ศธ ๐๖๒๓.๐๘/๗๑๙

วิทยาลัยเทคนิคตาก
๑๕๕ หมู่ ๓ ถนนเจดีย์ยุทธหัตถี
ตำบลป่ามะม่วง อำเภอเมือง
จังหวัดตาก ๖๓๐๐๐

๒๒ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่บทความวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีวศึกษา

อ้างถึง หนังสือวิทยาลัยการอาชีวศึกษา ที่ ศธ ๐๖๒๓.๓/๑๒๐ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง วิทยาลัยการอาชีวศึกษา ได้ส่งเอกสารเผยแพร่ผลงานวิจัยของ นายอุกฤษฏ์ ไบมากร รองผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีวศึกษา เรื่อง “การประเมินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีวศึกษา” เพื่อเป็นการเผยแพร่แก่ผู้สนใจและใช้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาองค์กร และเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินเพื่อเลื่อนวิทยฐานะรองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ ความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

วิทยาลัยเทคนิคตาก ได้รับเอกสารการเผยแพร่ผลงานวิชาการดังกล่าวเป็นที่เรียบร้อยแล้ว และจะนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนต่อไป ขอขอบคุณ มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายจักรกฤษณ์ เนวะมาตย์)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคตาก

เรียน ผู้อำนวยการ

วิทยาลัยการอาชีวศึกษา

จังหวัดตาก

แจ้ง มอบ

☐ ฝ่ายบริหารทรัพยากร

☐ ฝ่ายแผนงาน

☐ ฝ่ายพัฒนา

☐ ฝ่ายวิชาการ

☐ เรียน ผอ.ทราบ

ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ/งานวิจัยพัฒนา นวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์

โทรศัพท์/ โทรสาร. ๐-๕๕๕๑-๕๒๓๑

สารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ : วิทยาลัยเทคนิคตาก

-ทราบ

- ผอ.ฝ่ายแผนงาน

- ผอ.รองอธิการบดี

๑๖

รักษาการในตำแหน่ง ผอ.วท.นว.

23 มี.ค. 2565



ที่ ศธ ๐๖๕๔.๑๑/๑๖๗

วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์
เลขที่ ๐๕๑๓ / ๑๐๐
วันที่ ๒๘ มี.ค. ๒๕๖๕
เวลา ๐๙:๓๐ น.

วิทยาลัยการอาชีพอุททอง
ต.หนองไผ่ อ.อุททอง
จ.สุพรรณบุรี ๗๒๑๖๐

๒๒ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ตอบรับเผยแพร่บทความวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์

อ้างถึง ๑. หนังสือวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ที่ ศธ ๐๖๓๒.๓/๑๒๐ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ได้ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานวิจัย เรื่อง "การประเมินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์" ของ นายอุทิศ ในภัก รณผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ เพื่อเป็นการเผยแพร่แก่ผู้สนใจและใช้ประโยชน์ต่อการพัฒนาองค์กร และเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินเพื่อเลื่อนวิทยฐานะรองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ ตามรายละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

บัดนี้ วิทยาลัยการอาชีพอุททอง ได้รับเอกสารบทความวิจัยดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว

เรียน ผู้อำนวยการ
๑. เพื่อโปรดทราบ
๒. เพื่อพิจารณา
แจ้ง มอบ

และจะนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

- ☐ ฝ่ายบริหารทรัพยากร
☐ ฝ่ายแผนงาน
☐ ฝ่ายพัฒนา
☐ ฝ่ายวิชาการ
☐ เรียน ผอ.ทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายชาติรี จำปาศรี)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพอุททอง

งานวิจัยพัฒนานวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์/ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ

โทร. /โทรสาร. ๐ ๓๕๕๒ ๘๓๓๕

Web Site : www.uic.ac.thไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : suphanburio5@vec.mail.go.th

รักษาการในตำแหน่ง ผอ.วท.นว.

๒๘ มี.ค. ๒๕๖๕

สถานศึกษารางวัลพระราชนาน ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๘ และ ๒๕๖๒

อัตลักษณ์วิทยาลัย "ทักษะดี มีจิตอาสา พัฒนาสังคม" เอกลักษณ์วิทยาลัย "พัฒนาอาชีพ บริการสังคม"

ปรัชญาวิทยาลัย "ล้ำเลิศความรู้ เชิดชูคุณธรรม มุ่งนำทักษะ เสียสละเพื่อสังคม"

วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์
เลขที่ 0803 / 099
วันที่ 25 มี.ค. 2565
เวลา 09.06 น.



ที่ ศธ ๐๖๓๓.๒/ ม.๗๗)

วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร
๗๓ ม. ๑๘ ถ. คัมภีร์ แขวงแสนแสบ
เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร

๒๕ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ตอบรับเผยแพร่บทความวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์

อ้างถึง หนังสือวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ที่ ศธ ๐๖๓๓.๓/๑๒๐ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ได้ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานวิจัย เรื่อง "การประเมินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์" ของ นายอุกฤษฏ์ ไบมากร รองผู้อำนวยการ วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ เพื่อเป็นการเผยแพร่แก่ผู้สนใจ และใช้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาองค์กร และเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินเพื่อเลื่อนวิทยฐานะรองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ ตามรายละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

บัดนี้ วิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร ได้รับเอกสารบทความวิจัยดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว และจะนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

เรียน ผู้อำนวยการ
วิทยาลัยการอาชีวศึกษา
นครสวรรค์
เพื่อทราบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายชลัท อุตถาวรยิ่ง)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกาญจนาภิเษก มหานคร

- ☐ ฝ่ายบริหารทรัพยากร
☐ ฝ่ายแผนงาน
☐ ฝ่ายพัฒนา
☐ ฝ่ายวิชาการ
☐ เรียน ผอ.ทราบ

ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ

งานวิจัยพัฒนานวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์

โทรศัพท์/โทรสาร ๐๒ ๑๗๕ ๔๐๔๓

สารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ Bangkok: ๐๑

E-mail : Saraban@ktcm.ac.th

-ทศม
-นางสาวแผนงาน, งานวิจัย
-นางรองอุกฤษฏ์

รักษาการในตำแหน่ง ผอ.ว.ก.น.

25 มี.ค 2565



ที่ ศร ๐๖๓๒.๔/ ๐ ๗ ๖ ๖

วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์
เลขที่ 0817 / 101
วันที่ 28 มี.ค. 2565
เวลา 09:30 น.

สถาบันการอาชีวศึกษาภาคเหนือ ๔
วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร
ถนนปิ่นดำริห์ อำเภอเมือง
จังหวัดกำแพงเพชร ๖๒๐๐๐

๒๗ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่ผลงานวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์

อ้างถึง หนังสือวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ที่ ศร ๐๖๓๒.๓/ ๑๒๐ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ได้จัดส่งผลงานของนายอุกฤษฏ์ ไนมาก
ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการวิทยฐานะชำนาญการ ได้จัดทำผลงานวิจัย เรื่อง การประเมินโครงการเสริมสร้าง
วินัยนักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ เพื่อขอมิหรือเลื่อนวิทยฐานะชำนาญการพิเศษและใช้
เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาองค์กรต่อไป ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

วิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร ได้รับหนังสือเผยแพร่ผลงานวิจัย ดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว
และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

เรียน ผู้อำนวยการ
กองส่งเสริม
และพัฒนาระบบ
การอาชีวศึกษา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสถาพร โพธิ์ทวี)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคกำแพงเพชร

- ☐ ฝ่ายบริหารทรัพยากร
☐ ฝ่ายแผนงาน
☐ ฝ่ายพัฒนา
☐ ฝ่ายวิชาการ
☐ เรียน ผอ.ทราบ

ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ/งานวิจัยพัฒนานวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์

โทร. ๐-๕๕๗๑-๑๐๔๐

โทรสาร ๐-๕๕๗๑-๑๒๐๐

- ททท
- 1/90 ฝ่าย/100000, 100000
- 1/900000000

รักษาการในตำแหน่ง ผอ.วท.น.

28 มี.ค 2565

วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์
เลขที่ ๐๘๐๑ / ๐๙๙
วันที่ 25 มี.ค. 2565
เวลา ๐๙:๐๖ น.



ที่ ศธ ๐๖๔๓.๖/๒๕๖๐

วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพิจิตร
สถาบันการอาชีวศึกษาเกษตรภาคเหนือ
อ.สามง่าม จ.พิจิตร ๖๖๑๔๐

๒๓ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ตอบรับเผยแพร่บทความวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์

อ้างถึง หนังสือวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ที่ ศธ ๐๖๓๒.๗/๑๒๐ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ได้ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่งานวิจัย เรื่อง “การประเมินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์” ของ นายอุกฤษฏ์ ไบมาก รองผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ เพื่อเป็นการเผยแพร่แก่ผู้สนใจ และใช้ประโยชน์ต่อการพัฒนาองค์กร และเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินเพื่อเลื่อนวิทยฐานะรองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ ตามรายละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

บัดนี้ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพิจิตร ได้รับเอกสารบทความวิจัยดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว และจะนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

เรียน ผู้อำนวยการ
วิทยาลัยการอาชีพ
นครสวรรค์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

- ☐ ฝ่ายบริหารทรัพยากร
☐ ฝ่ายแผนงาน
☐ ฝ่ายพัฒนา
☐ ฝ่ายวิชาการ
☐ เรียน ผอ.ทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายรณรงค์ คงวังทอง)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพิจิตร

ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ

โทรศัพท์/โทรสาร ๐๕๖-๖๕๑๑๕๑/๐๕๑-๕๕๕๕๕๓๐

AMS e-office : วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีพิจิตร

E-mail : saraban@pccat.ac.th

-ทางท

-ให้ฝ่ายแผนงาน, ๐๗ มี.ค. ๖๕

-แจ้งรองอธิการบดี

รักษาการในตำแหน่ง ผอ.ว.ก.น.

25 มี.ค 2565

อัครลักษณ์นักศึกษา : มีจิตสาธารณะ พร้อมทักษะวิชาชีพ

เอกลักษณ์สถานศึกษา : ศูนย์การเรียนรู้ข้าวครบวงจร

วิทยาลัยการอาชีวศึกษา
เลขที่ 0805 / 100
วันที่ 25 มี.ค. 2565
เวลา 09.00 น.



ที่ ศธ ๐๖๒๒.๖/ ๗๖๖

วิทยาลัยอาชีวศึกษา
สถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ ๓
๑๐๐ ม.๕ ต.สะเตงนอก
อ.เมือง จ.ยะลา ๙๕๐๐๐

๒๗ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ตอบรับเผยแพร่บทความวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีวศึกษา

อ้างถึง หนังสือวิทยาลัยการอาชีวศึกษา ที่ ศธ ๐๖๒๒.๖/๑๒๐ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง วิทยาลัยการอาชีวศึกษา ได้ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานวิจัย เรื่อง “การประเมินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยการอาชีวศึกษา” ของนายอุกฤษฏ์ ไบมากร รองผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีวศึกษา เพื่อเป็นการเผยแพร่แก่ผู้สนใจและใช้ประโยชน์ต่อการพัฒนาองค์กร และเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินเพื่อขอเลื่อนวิทยฐานะรองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ ตามรายละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

บัดนี้ วิทยาลัยอาชีวศึกษา ยะลา ได้รับเอกสารบทความวิจัยดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว และจะนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายเอกองค์ หลงราม)

รองผู้อำนวยการฯ รักษาการในตำแหน่ง
ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษา

เรียน ผู้อำนวยการ

วิทยาลัยการอาชีวศึกษา

ยะลา

เพื่อตอบ

☐ ฝ่ายบริหารทรัพยากร☐ ฝ่ายแผนงาน☐ ฝ่ายพัฒนา☐ ฝ่ายวิชาการ☐ เรียน ผอ.ทราบ

ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ

งานวิจัย พัฒนา นวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์

โทร ๐ ๗๓๒๗ ๔๘๐๓

โทรสาร ๐ ๗๓๒๗ ๔๘๐๓

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban@yvc.ac.th

-ททท

-จังหวัดยะลา, ๑๓ มิ.ย. ๖๕

-จังหวัดภูเก็ต

๒๐๖

รักษาการในตำแหน่ง ผอ.ว.ก.น.

25 มี.ค. 2565



ที่ ศธ ๐๖๓๓.๑๑/ ๐๕๐๕

วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์
เลขที่ ๐๙๑๒ / ๑๕๕
วันที่ ๒๘ ส.ค. ๒๕๖๕
เวลา ๐๙:๓๐ น.

วิทยาลัยพัฒนการธนบุรี
๒๐ บางนา ๓ แขวงคูทาสวรรค์
เขตภาษีเจริญ กรุงเทพฯ ๑๐๑๖๐

๒๕ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ตอบรับเผยแพร่บทความคัดย่องานวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์

อ้างถึง หนังสือวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ที่ ศธ ๐๖๓๒.๓/๑๒๐ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ได้ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่งานวิจัย เรื่อง “การประเมินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียน นักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์” ของ นายอุกฤษฏ์ ไบมากร รองผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ เพื่อเป็นการเผยแพร่แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องและใช้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาองค์กร และเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินเพื่อเลื่อนวิทยฐานะรองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ ตามรายละเอียดแจ้งแล้วนั้น

ในการนี้ วิทยาลัยพัฒนการธนบุรี ได้รับเอกสารบทความคัดย่องานวิจัยดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว และจะนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายศิริวิทย์ หริรักษ์)

รองผู้อำนวยการวิทยาลัย รักษาการในตำแหน่ง
ผู้อำนวยการวิทยาลัยพัฒนการธนบุรี

เรียน ผู้อำนวยการ
วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์
เรียน ผู้อำนวยการ
วิทยาลัยการ
เรียน รอง

- ☐ ฝ่ายบริหารทรัพยากร
☐ ฝ่ายแผนงาน
☐ ฝ่ายพัฒนา
☐ ฝ่ายวิชาการ
☐ เรียน ผอ.ทราบ

ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ
งานวิจัยพัฒนานวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์
โทร ๐๒ ๔๖๗ ๕๑๓๘ ต่อ ๒๐๓
โทรสาร ๐-๒๔๕๗-๔๗๒๗
Web Site : <http://www.panitthon.ac.th>
E-mail : bangkok๑๔@vec.mail.go.th

-จรูญ
-/แจ้งฝ่าย/แผนงาน, งานวิจัย,
-/แจ้งรองผู้อำนวยการ

รักษาการในตำแหน่ง ผอ.วท.น.

๒๘ ส.ค. ๒๕๖๕

วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์
เลขที่ 0816 / 101
วันที่ 28 มี.ค. 2565
เวลา 09:30 น.



ที่ ศธ ๐๖๖๐.๐๓/๐๖๒๐

วิทยาลัยเทคนิควังน้ำเย็น
๑๐๔ หมู่ ๑๓ ต.วังน้ำเย็น
อ.วังน้ำเย็น จ. สระแก้ว
๒๗๒๑๐

๒๔ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ตอบรับการเผยแพร่บทความวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์

อ้างถึง หนังสือ วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ที่ ศธ ๐๖๓๒.๗/๑๒๐ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๕

ตามหนังสือที่อ้าง วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ได้ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่งานวิจัย เรื่อง "การประเมินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์" ของ นายอุกฤษฏ์ ไบมาก รองผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ เพื่อเป็นการเผยแพร่แก่ผู้สนใจและใช้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาองค์กร และเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินเพื่อเลื่อนวิทยฐานะรองผู้อำนวยการ ข้าราชการพิเศษตามรายละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ในการนี้ วิทยาลัยเทคนิควังน้ำเย็น ได้รับเอกสารบทความวิจัยดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว และจะนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

เรียน ผู้อำนวยการ

๑.เพื่อโปรดทราบ

๒.เพื่อพิจารณา

แจ้ง มอบ

☐ ฝ่ายบริหารทรัพยากร

☐ ฝ่ายแผนงาน

☐ ฝ่ายพัฒนา

☐ ฝ่ายวิชาการ

☐ เรียน ผอ.ทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางเพ็ญศรี ชุนทอง)

รองผู้อำนวยการ รักษาการแทน
ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิควังน้ำเย็น

-จางาม

-นางสาวผ่องพรรณ, นางจีรัมย์

-นางอุกฤษฏ์

๑๐๖

รักษาการในตำแหน่ง ผอ.ว.ก.น.

28 มี.ค 2565

ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ

งานวิจัยพัฒนานวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์

โทรศัพท์ ๐-๓๓๒๕-๒๐๖๖



วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์
เลขที่ 0815 / 101
วันที่ 28 ส.ค. 2565
เวลา 09.30 น.

ที่ ศธ ๐๖๒๔.๕/๐๕๗๖

วิทยาลัยเทคนิคลำปาง
ถ.ท่าครวน้อย ต.สบตุ๋ย
อ.เมือง จ.ลำปาง ๕๒๑๐๐

๒๔ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ตอบรับเผยแพร่บทความวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์

อ้างถึง หนังสือวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ที่ ศธ ๐๖๓๒.๓/๑๒๐ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ได้ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานวิจัย เรื่อง "การประเมินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ของนายเอกฤษณ์ ไบมาก รองผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ เพื่อเป็นการเผยแพร่แก่ผู้สนใจและใช้ประโยชน์ต่อการพัฒนาองค์กร และเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินเพื่อเลื่อนวิทยฐานะรองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ในการนี้ วิทยาลัยเทคนิคลำปางได้รับเอกสารบทความวิจัยดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว และจะได้นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

เรียน ผู้อำนวยการ

เพื่อโปรดทราบ

เรียน ผู้อำนวยการ

แจ้ง มอบ

☐ ฝ่ายบริหารทรัพยากร☐ ฝ่ายแผนงาน☐ ฝ่ายพัฒนา☐ ฝ่ายวิชาการ☐ เรียน ผอ.ทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุวสิน ปุพพโก)

รองผู้อำนวยการ รักษาการในตำแหน่ง

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคลำปาง

-ทราชม

-11/แจ้งฝ่ายแผนงาน, งานวิจัย

-11/แจ้ง รรต ๑๗๗๗

C/M

ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ

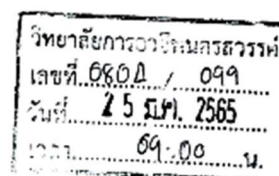
โทร. ๐ ๕๔๒๒ ๗๑๐๖

โทรสาร ๐ ๕๔๒๒ ๔๔๒๖

AMS e-office : วิทยาลัยเทคนิคลำปาง

รักษาการในตำแหน่ง ผอ.วท.น.

28 ส.ค 2565



ที่ ศธ ๐๖๑๘.๑/๐๔๒๔

สถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง ๔

วิทยาลัยเทคนิคนครปฐม

อ.เมือง จ.นครปฐม ๗๓๐๐๐

๒๔ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ตอบรับเผยแพร่บทความวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์

อ้างถึง หนังสือวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ที่ ศธ ๐๖๓๒.๓/๑๒๐ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ได้ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่งานวิจัย เรื่อง "การประเมินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์" ของ นายอุกฤษฏ์ ไบมากร รองผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ เพื่อเป็นการเผยแพร่แก่ผู้สนใจและใช้ประโยชน์ต่อการพัฒนาองค์กร และเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินเพื่อเลื่อนวิทยฐานะรองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ ตามรายละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

บัดนี้ วิทยาลัยเทคนิคนครปฐม ได้รับเอกสารบทความวิจัยดังกล่าวเป็นที่เรียบร้อยแล้ว และจะนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

เรียน ผู้อำนวยการ

ขอโปรดทราบ

ขอแสดงความ

นับถือ

☐ ฝ่ายบริหารทรัพยากร

☐ ฝ่ายแผนงาน

☐ ฝ่ายพัฒนาฯ

☐ ฝ่ายวิชาการ

☐ เรียน ผอ.ทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยตรี

(ขณะสมัคร คณบดี)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคนครปฐม

- ททท

- แจ้งฝ่ายแผนงาน, งานวิจัยฯ

- แจ้งรองฯ

๒๕

รักษาการในตำแหน่ง ผอ.ว.ก.น.

25 มีค 2565

ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียน นักศึกษา

โทร. ๐ ๓๔๓๔ ๕๐๔๓ - ๕ ต่อ ๑๐๕

โทรสาร ๐ ๓๔๒๘ ๙๖๓๕

<http://www.nptc.ac.th>



วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์
เลขที่ 0822 / 101
วันที่ ๒๕ มี.ค. ๖๕
เวลา ๑๑.๐๐ น.

ที่ ศร ๐๖๔๕.๕/๒๒๓

วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี
สถาบันการอาชีวศึกษาเกษตรภาคกลาง
อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี ๗๖๑๒๐

๒๕ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ตอบรับเผยแพร่บทความวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์

อ้างถึง หนังสือวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ที่ ศร ๐๖๓๒.๓/๑๒๐ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ ได้ขอความอนุเคราะห์เผยแพร่ผลงานวิจัย เรื่อง “การประเมินโครงการเสริมสร้างวินัยนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์” ของนายอุกฤษฏ์ ไบมาก รองผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ เพื่อเป็นการเผยแพร่แก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง และใช้ประโยชน์ต่อการพัฒนาองค์กร และเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินเพื่อเลื่อนวิทยฐานะรองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ ตามรายละเอียดแจ้งแล้วนั้น

บัดนี้ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี ได้รับเอกสารบทความวิจัยดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว และจะนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

เรียน ผู้อำนวยการ
๐๖๔๕.๕/๒๒๓
๒๕ มี.ค. ๖๕
เวลา ๑๑.๐๐ น.

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรินทร์ แก้วทอง)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี

- ☐ ☐ ฝ่ายบริหารทรัพยากร
☐ ☐ ฝ่ายแผนงาน
☐ ☐ ฝ่ายวิชาการ
☐ ☐ ฝ่ายบริหาร
☐ ☐ ฝ่ายบริหาร

ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ

โทรศัพท์ ๐๓๒-๗๗๒-๘๕๕

โทรสาร ๐๓๒-๗๗๒-๘๕๖

สารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ : AMS E-Office

Web site <http://km.pkaset.ac.th>E-mail saraban@pkaset.ac.th

- ขณทน
- มอ.ส.ค. (๑๗๗๗๗๗, ๑๗๗๗๗๗,
- ๑๗๗๗๗๗๗๗

C.10

รักษาการในตำแหน่ง ผอ.ว.ก.น.

28 มี.ค 2565

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - นามสกุล	นายอุกฤษฏ์ ไบมาก
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 25 เดือนพฤษภาคม ปีพุทธศักราช 2518
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 52/1 หมู่ 7 ตำบลยางตาล อำเภอโกรกพระ จังหวัดนครสวรรค์ รหัสไปรษณีย์ 60170
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	วิทยาลัยการอาชีพนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
ตำแหน่ง	รองผู้อำนวยการ วิทยาลัยการอาชีวศึกษา
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2531-2534 มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนครสวรรค์
	พ.ศ. 2534-2537 ประกาศนียบัตรวิชาชีพ เอกช่างไฟฟ้า วิทยาลัยเทคนิคนครสวรรค์
	พ.ศ. 2537-2539 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง เอกช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคนครสวรรค์
	พ.ศ.2539-2543 ปริญญาตรี วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า มหาวิทยาลัยศรีปทุม
	พ.ศ.2557-2560 ปริญญาตรีโท ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี